

له چاپکراوهکانی کۆری زانیاری کورد

چهپکیک له گۆنزاری نالی

ئەندامی کارا

مهسعوود محهمهد

چاپخانهی کۆری زانیاری کورد

بهغداد ۱۹۷۶

xxx

بلاوکردنهوهی له ئینتەرنیتدا: ستۆکھۆلم ۲۰۰۴

xxx

پيشه‌کي

پهنده مهنده مه‌شوره‌کهي کوردي که دهلي «چهم بي چه‌قل نابي» له جيهاني جانه‌وهر و پروه‌که‌وه ويته‌يئکي خواستوتته‌وه و به‌سه‌ر جيهاني مرؤفي دابريوه. گوته‌ي «بي چه‌قل نابي» بو خوي ئيشاره‌ي به‌هيزي تيدايه بو بووني جانه‌وهری له چه‌قل به‌پشته‌وه تا ده‌گاته شير و پلنگ و به‌ور . چه‌م، به‌عاده‌ت، گيا و دره‌خت و جانه‌وهری که تيدايه، بابه‌تي له يه‌کتر نزيک و هم‌ناهنگ و يه‌ک ريکارن. ناوناوه ليره و له‌وي دره‌ختي که سهرکه‌ش وهيا گولي که يه‌کجار گه‌ش وهيا جانه‌وهری زيده به‌هيز خوي له ريزي ناوه‌له‌کاني دره‌دها و ژوروي ريکاريان ده‌که‌ويته‌وه و ده‌بيته په‌نجه‌نیشان، ناو و ناوبانگي هه‌لکه‌وتويي دره‌ده‌کات. ميلله‌تانيش، وه‌ک چه‌م، به‌ پي ده‌ستوروي که به‌رچاو و بنجي سروش و کومه‌لايه‌تي، زوربه‌ي تاکه‌کاني خزمي يه‌کترن، هه‌رچه‌ند خزمایه‌تي ته‌واو نه په‌يدا ده‌بيت و نه په‌يدا بوونيشي سوودبه‌خشه بو مرؤف، چونکه هاوتايي و هاوسه‌نگي ته‌واو له نيوان تاکه‌کاندا کاتيک مومکين ده‌بيت که مرؤفیش وه‌ک ناله‌ت له کارخانه دره‌ده‌چيت و قالبگرتوو بيت، که ئه‌مه له نيوان مريشکي مه‌کينه‌ه‌ليناويشدا به‌دي ناکريت.

جوداوازي قابليه‌ت له تاکيکه‌وه بو تاکيک که ديارده‌يئکي گشتي و جيهاني و هه‌ميشه‌ييه، وا ده‌بي له سنووري جوداوازي عاده‌تي دره‌ده‌چيت و مه‌ودايي که به‌رچاو له يه‌کترين دور ده‌کاته‌وه، هه‌روه‌ک پيچه‌وانه‌ي پيشکه‌وتن که پاشکه‌وتنه، ئه‌ويش ناوناوه له عاده‌ت به‌در ده‌بي و ده‌گاته پله‌ي ده‌به‌نگي و گيلي تا سه‌ر به‌ شيتييه‌وه ده‌نيت.

جوداوازي به‌روه‌پيشه‌وه‌ي تاک له‌چاو تاکه‌کاني تر له مه‌يداني بي ئه‌ژماردا خوي ده‌نويني نه‌ک يه‌ک مه‌يدان و دوو مه‌يدان، هه‌ر يه‌ک له‌وه‌به‌ره‌وپيش چونانه‌ش نرخ و سه‌نگ و بايه‌خي خوي هه‌يه له ناو که‌لدا: ده‌نگخوشي، جواني، ده‌ستره‌نگيني. هيز، نوکته‌بازي، هونه‌رکاري، خه‌تخوشي، پسپوري له که‌سب و کار، شاره‌زايي، سوارچاکی، سه‌رناسي، شوينه‌ه‌لگري، زيره‌کي، چالاکي، خوشبه‌زي، ماندونه‌بوون، مه‌له‌واني، کابانپوختي، زانايي، وه‌ستايي... ته‌نانه‌ت فيلبازيش هه‌موويان هوي هه‌لاواردني

خاوهنه كانيانن له زوربهی خهلق، گه لیکیش لهو خاسیه تانه دهگاته پله ییکی هینده هه لکشاو که به دهگمنه نبی تاکیشی ناگاتی. واته هه موو ئه و خاسیه ته تایبه تیانهش پلهی خوار و ژووریان هه یه تا ئه و رادهیهی که به یه که وه کو نابه وه و ناچنه ژیر عینوانیکه وه. هه رچهند ده زانین «قابلیهت» به ته جربه و فیترکردن و راهینان تیزتر و به برشتر ده بی و له کار نه هیئانیشی کولی دهکات و به ره و کوژانه وهی دهبات، دیسان ده بی بزاین «قابلیهت» هه یه زگماگه و به فیترکردن و راهینان خهلق ناکریت. ته نانهت ئه گهر خهلقیش بکری له پله ییکی نزمدا ده مینئ که رهنگه ئه رک و مه سره فه که ی لی خه سار بی. تو ده توانی به هوی ئاموژگای موسیقاوه دهنگ ناخوشیک فیتری گورانی بکهیت به لام ئه م دهنگ ناخوشه هه رگیز ناچیهته ریزی پینشه وهی گورانی بیژانه وه. هه روه ها هه مان ئاموژگای موسیقا دهنگ خوشی زگماگ به ره و پینش دهبا تا سنووری بلیمه تی، له هه ردوو حالیشدا مه و دای جوداوازی نیوان دهنگناخوش و دهنگخوشه که هه ر ده مینئته وه.

ئه ده ب به تیترایی یه کیکه له و مهیدانه فکریانهی که به شیکی هه لکه و تووی میللهت تیندا ده توانن بزین و په روه رده بن، چونکه ئه ده ب قابلیهتیکه به نده به خاسیه تی زگماکه وه، که خهلق کردنی زور ئه سته مه. وهک ده زانین ئه ده ب، سه ره رای بوونی قابلیهتی زگماک، پیویستی به خویندن و فیتریبون و مشت و مالدان و ته جربه و له کارهینان و چه ندین ئه رک و زهحمه تی تریش هه یه که ئه گهر لییان داببری هه ر ده مینئته وه خوی و برشتی قابلیهته زگماکه که ی.

یه کیک له مهیدانه کانی ئه ده ب مهیدانی هه لبه سته که ئه ویش هه مان ده ستووراتی به ره و پینش چوون و وهستان و دواکه وتنی به سه ردا دیت که به سه ر قابلیهته کانی تردا دیت، به لام که بیین هه لبه ست به په خشان بگرین هه ندی جوداوازی له نیوانیان دینه به رچاو له رووی پیویستی به ره و پینش برده وه یانه وه. په خشان که خوی زادهی سروشته و له بنه رهدا به ره می هه لکه وتنه نهک پهیدا کردن، هه ر له هه مان ریگی ئه و تایبه تیانهی که له هه لبه سستی جودا ده که نه وه، پتر له هه لبه ست ده شی به هوی ته جربه و مهشق و راهاتنه وه به ره و پینش بروات. قابلیهتی بوژی که کیش و قافیه و موسیقا دهخاته ناو په خشانه وه و دهیکا به هه لبه ست، پتر به نده به هه لکه وتنی سروشتی و زگماکه وه له چاو په خشاندا، که متریش له په خشان قهرزداری راهاتن ده بی، هه روهک دهنگخوشی و مهاره تی هونه ری پتر له سوارچاکی زهنه ی دهروون، که متریش له و زادهی مه شقن.

مهیدانی هه لبه سستی کوردی له سه دهی نوزدهمدا ئه م جوداوازی بهی پلهی پیشکه وتن و سه ره ژوورچوونه له بوژی که وه بو یه کیک تر به ئاشکرای تیندا ده دیتریت. بوژی کورد هه یه له و سه ده یه دا گروگالیکی مندالانهی لاسایی و خوتیه هه لسوونی کرده که به هیچ مه زه بیک و لیبووردنیک و خاترگرتنتیک ناوی شیعی پی زهوا نادیتری هه رچهند ناوناوهش ئه و جوړه بوژه له لایه ن هه ندی که سانی ناشاره زای شیعر به بوژی له قه لام دراون، رهنگه پله شیان به ره ژوور بردرابی، که ئه مه کاریکه نه بایه خی هه یه و نه دهشتوانی راستی بگوری وهیا بریاری کیشانه و پیوانه ی «بوژی» به هه له ببات، ئه و که سه ی بوژی نیه به پیدا هه لگوتن و بخور له دهره سووتاندن ناکری به بوژی هه روهک میزه ر و جبه مه لا دروست ناکات. وا ده زانم دوی به سه رچوونی کزی عاتیفه و هه لپه ی سوز، هه رکه سه جیگه ی راسته قینه ی خوی پی دهریت.

له تهك ئەو تەرزە زړه بويژانەدا هې واشمان ههيه تا بويژى هه ره پيشكه وتوو و پينگه يشتوو و دسه لاتدار و هونه رهندي رۆژه لاتى مسلمانان. هه رچه نده ئەم جۆره شاعيره ي كورد له نيوان گهلانى مسلماناندا شوهره تى يه كيكي وهك خوى وهيا له خوى به ره ژيرتري تورك و فارس و عه ره بى وه ريش نه گرتبى، هوى شوهرت نه به ستنى ناگه رپته وه بۆ نزمى پله ي شاعيره تى، به لكو ده گه رپته وه بۆ بئده سه لاتى ميلله تى كورد، كه ئەمه ش ئەنجاميكي كوتوپر و يه كسه رى ده ستورائى مرؤقا يه تيبه به تيكرايى، كه وا نهك هه ر له مهيدانى شيعه ردا خوى سه پاندوو به گره له هه موو مهيدانيك فه رمان په واپه: قاره مانى ميلله تيكي بئده سه لات به قه ده ر پاله وانپيكي ميلله تى خاوه ن كيان و سامان و هيز و دسه لات ناوى نا يه ت، هه روه هاش هه موو بليمه ت و زانا و هونه ركاره كانى كه زوريان له به ر بى خاوه نى وهك پشكوى ناگر وورده وورده ده بن به خۆله ميش و ناويان له رووپه رى ژيان ده سريته وه.. زۆر به داخه وه. يه كيكي له و بويژانه ي كورد كه به راستى و بى موجه له له گه ل خۆدا كوردن له ريزى هه ره پيشه وه ي بويژانى مسلمانان وه ديته، زۆر جار انيش له تاك تاكه به يت و دوو به يتدا به رايى له زور به يان ده گريته ئەگه ر نه ئيم له هه موويان مه لا خدرى «نالى» يه.

به چكه كورديكي شاره زوور يى نه دارى هه ژارى بى ناز و نياز، ئالووده ي ئاره قه و ئهرك و زهحمه تى پر ته پوتوزى «خاكوخۆل»، گيرۆده ي چه ندين تهنگ و چه له مه و چه كه سازى حال و بارى ناگزوور و بى شهوق و زهوق، ده سپاچه ي كۆمه لايه تى - ئابوورى - پاميارى ژير قه مچى و زه برونهنگى رژيمى نيوه شارستانانه، تهكان خوار دووى بي نه وه په رى گوريس كيشه كيى نيوان ئيران و عوسمانلى، رۆله ي ميلله تيكي هه رگيز خۆشى نه دي تووى به ئەبه د ريز لينه گيراو و تى نه خو يندرايه وه، ئاكامى موعاده له ي چه ندين عاميلى زانراو و نه زانراوى هه رچى هوى سه ره ژير بوون و به خۆداشكانه وه و دالهنگان و كه مايه تى و نزم بوونه وه و چوونه وه يه... غه زه ب لى گيراوى قه ده ر... مرؤ لى دراوى چاره رده شى... خدرى ئەحمه د شاوه يس ... «نالى» ي شاره زوورى ... سه رده فته رى هه لبه ستى كوردي له هه موو سه ده ي نۆزده مدا ... گه وهه ر سنجى كانگه ي واتا و جوانى و عيشق ... شيراز هه ونى خوليا و خه يال و ئەفسوون ... جيگه ي شانازى و سه رب لندى هه لبه ستى كوردي له ئاست ئەده بى جيهانى مسلمان ... تى هينه ره وه ي ئابرووى مه عنه وى له تهك دالهنگانى ته رازووى دسه لات و سامان و كيانى كورد ... پروته له ي به خۆنازيو... هه ژارى گه رده ن كيل... ئاواره ي بى نياز... ئەمانه و چه ندين وينه ي ترى ده ست به تالى و دلتي رى، فه خر كردن و ته وازوع، بلندنورين و خاك نشينى، خۆ به كه مگرتن و فيزوناز كه وا له م نمونه انه ي گۆناگۆنى هه لبه سته كانى ده ر ده كه ويته:

يا گه داييكي غه نى يا پادشاهيكي فه قير
 له م دوه خالى نيه «نالى» له رووى حه ددى وه سه ط
 ئەم سه رسه رى بازانه كه وا هه مسه رى بوومن
 موشكيل بگه نه ساعيدى شاهيكي وه كو من
 نالى كه غولامى مه ده دى زولف و برۆته
 شاهيكيه له بن سيپه رى بالى دو هومادا

زاھیر و باطین لەسەر لەوحی حەقیقەت یامەجاز
 ئاشنای سیرری قەلەم بێ غەیری نالی کەس ئەما
 شیعیری خەلقى کە ی دەگاتە شیعیری من بۆ نازکی
 کە ی لە دیققەتدا پەتک داوا لەگەڵ هەودا دەکا
 قلابی جیهان نەقدی عیاری نیە قوربان
 نالی محەکی هیممەتی کردویە موحەررەب
 بۆ مەشقی عیشقی زولفی نیگاری نیگارشی
 نالی لە خامەدا بوەتە شاھی طورپەنوس
 نالی عەجەب بە قوووەتی حیکمەت ئەدا دەکا
 مەعنایی زۆر و گەورە بە لەفزی کەم و بچووک
 فارس و کورد و عەرەب هەرسیم بە دەفتەر گرتوہ
 نالی ئەمڕۆ حاکمی سی مولکە دیوانی هەیه

ئەوجار:

نالی و مەسەلی حالی لە ئەشکنجەیی غەمدا
 وەک نالە لە نەیدا وەکوو نالە لە قەلەمدا
 نالی خەبەری بێ ئەسەری غائیبە ئەمما
 نالیکی حەزین دی لە موناجاتی سەحەردا
 چ خۆشە من وەکو تازی بنۆم
 ئەتۆش هەروەک غەزالە ی بەر هەراکە ی
 خاکی دەرەکەت مەسکەنی صەد سائەمە شاھەد
 جارێ لە دەمی تو ببیەم صەگ بەوەفایە
 دوور لە تو نالی صەگنیکە بیوہفا وو هەرزەگو
 بۆچی بانگی ناکە ی ئەم کەلبە کە نانی نانییە
 بەکویری دوور لە تو وا مایەوہ نالی لە مە ی یارەب
 فیوضی تۆزی رینگەت کوحلی چاوی ئینتیظاری بی

نالی هەروەک خۆی بە دەست شیعیری خۆیەوہ سەرگەردان حالە و دەمنادەم لەباریکەوہ دەچیتە
 باریکیتەر، ئەدیب و شیعیر دۆستی کوردیش پییەوہ خەریک و داماون، تا لە بەحری غەزەلینکی دەپەرنەوہ بە
 دوا ی بەیتیکی تریەوہ دەگیرسین، هیشتان لەمیان رەها نەبوون دەکەوونە قورتی تەپکەتیککی تری، حالیش
 پی ناچی حەسانەوہی ئەدیبان لە قۆرت و داو و گیزەنی ئەو شیعیرانە بەلینی دوارپۆژیککی نیزیکی بیت .
 چەندین جار ئەدیب و شاعیر سەر بەم بەیتەدا دەگرن :

من له طهوری عالم و دهوری فهلهک
ضهری لایب، زهخمی بیمرههم دهخوم

په مألانی لیداوین و دهیخه نه بهر سرنجی ورد و لیکدانه وهی دوور و قوول تاکو له گۆشه ییکی زهینه پر
دهنگ و سه دداکه هی مه شغوول به نالییه وه تروسکه هی ئەم «لهف و نه شری مشوش» یان بو ده بریسکیته وه:

طهوری عالم: دهوری فهلهک
ضهری لایب: زهخمی بیمرههم

چونکه به درهنگه وه ده زانری «طهور» به واتای «طه بهر» یش دیت که لئی ده وه شیتته وه «زهخمی
بیمرههم» بخاته له شه وه، نیتتر که زهخم بو به هی «طه بهر» دیاره «ضهری لایب» یش ده مینیتته وه له ههر
دهوره ییکی فهلهکه وه به سه روگویی نالی بکه ویت.
به راستی ده میکه «نالی» خه لقی به خویه وه خه ریک کردوه: له وه ته هی شیعر ی گوتوه ئەو پایه
دیارکراوه ی مه تانهت و فره واتایی و گه وه رداریی بو خوی هه لئاوه. یه کیکی وه کو حاجی قادر که
هاوچه رخی به شی زوری ژانی نالییه، هه رچه نده باوه ر ناکه م دیبیتی، له خووه به ره و پیری ته قدیس و
پایه لینانییه وه ده چیت و ده لیت:

به «تضمین» به یته کی نالی ده هینم تا ره فیکانم
بزانن من به ئەو ناگه م خه زهف قهت وهک گه وه هر نابئ
«که مه ندی زولفی دوو لانه له بو گهر و مسلمانه»
«ده کیشی بی محابانه چ له م لا بی چ له ولا بی»

له م سه رده مه دا که سه رده می پشت له که له پور کردنه، به تایبه تی له نیوان میله ته تی که ساسی وهک
میله ته تی کورد، گه نجان وهک په روانه له تاریکایی رابردوو هه لدین به ره و گه شایی ئەدهب و هونه ری
نه و باوی ئەوروپا، نالی قهت و قامه تی به رزی ئەده به که هی له جه رگه ی سه ده ی نۆزده مه وه وهک فه نار به سه ر
ده ریای سه ده ی بیسته مه دا گه رده ن کیل ده کات و گه شتی ده ریانه وه ردانی شیعر و ئەدهب بو تیشکه
گه شه که هی راده کیشیت. په نگه شتیکی راست و دروستمان گوتبی به وه دا که بلین نالی له هه موو
ئهدیبانی کوردی لیره به پیشه وه پتر زهین و فکر و خامه ی نووسه ر و شیعر دۆستی کوردی ئەمروکه ی به
خویه وه خه ریک کردوه و زۆرتر ناو و یادی له گوڤار و رۆژنامه اندا به رچا و ده که وی. هه ر ده لئی خاصیه ته
نه مره کانی به پنی بریاری یاسای سروشت، که خو شئامه دی له هه موو هیژیکی خو نویکه ره وه ده کات،
ئه وانیش له گه ل کاروانی ژین و ژیاردا پوه و دوا پۆژی بیبرانه وه ی نه ته وه ی کورد، چینا و چین و
پشتا و پشت، ورشه و هونه ر و په نگ و دهنگ و بین ده پزینن، میهره گان و به هارستانی به رده وام به رپا
ده که ن.

وهك من بۆ شتان دهچم و چاكه و خراپه‌ی دیارده‌كانی كۆمه‌لایه‌تی و گۆران و به‌ره‌وپیشچوون ده‌ده‌مه به‌ر حوكمی واقع و تاقی كردنه‌وه، ده‌بینم به‌رده‌وام بوونی حورمه‌ت و ریزگرتن له‌ نرخه‌ میراتیه‌كانمان یه‌كینه‌ له‌و دیمه‌نه‌ سازگارانه‌ی كه‌ هه‌نگاوی سه‌ره‌ژوورمان تیندا خیراتر ده‌بێ، چونكه‌ دیاره‌ هه‌لبه‌زینه‌وه له‌ به‌رزایی رابردوه‌وه پتر تیه‌له‌ده‌كیشیت نه‌كه له‌سه‌ر ته‌ختایی حازریکی تازه‌ ده‌ست پیکراوه‌وه. سه‌ره‌رای ئه‌م سوودمه‌ندبوونه‌ی به‌سه‌ر به‌رزایی راره‌ستانه‌وه، جاریکی تریش له‌ حورمه‌تگرتنی رابردووی به‌نرخمان سوودمه‌ند ده‌بین به‌وه‌دا كه‌ زه‌حمه‌تی بێ هووده به‌ خه‌رج ناده‌ین له‌ رماندن شتی به‌نرخمان. ده‌مه‌وی لیره‌دا میسالیکی مادی به‌رچاو بینمه‌وه: ئیمه‌ كه‌ بمانه‌وی جلویه‌رگ و پۆشاكمان به‌ره‌و چاكتر بگۆرین نابێ پۆشاكی لیره‌ به‌ پێشه‌وه‌مان بسووتین، به‌ رووت و قووتی پێوانه‌ی پۆشاكیکی نوێ ده‌ینه‌ به‌ر قه‌لافه‌تمان چونكه‌ شوپه‌ه نیه‌ له‌وه‌دا كه‌وا به‌شیکێ زۆری عه‌یب و عاری پۆشاكی كۆنمان دووباره‌ ده‌بیته‌وه له‌م كاره‌ی وه‌ها بێ بنج و بنگه‌دا: خه‌ریك بوونی بێ ساییقه‌ و پێشینه‌ وه‌ك وشكه‌مه‌له‌ و دروینه‌ی پوش و گوشینی خۆل بێ به‌ر، یاخود كه‌م به‌ره‌. «برناردشو» چه‌ند جوانی فه‌رموو كه‌ لییان پرسی «تۆ گه‌وره‌تری یاخود شه‌كسپیر» ئه‌ویش له‌وه‌رامدا به‌وپه‌ری باوه‌ر به‌خۆكردنه‌وه‌ گوتی «ئه‌و له‌ من كه‌له‌گه‌تتره‌، به‌لام من له‌سه‌ر شانی ئه‌و راره‌ستانم» ئه‌دیپ و شاعیریکی كوردیش چه‌ند به‌رز ده‌بیته‌وه كه‌ له‌سه‌ر شانی «نالی» و ئاوه‌له‌كانیه‌وه‌ گه‌شتی به‌ره‌ژوور ده‌ست پێ بكات. تا ئیمكانی ده‌بێ سه‌كویه‌ك به‌ بلندی قامه‌تی «نالی» له‌ نۆژنه‌وه‌ بۆ روانگه‌ی ئه‌دیپیکێ كورد دروست بكری، ئه‌وه‌نده‌ كات تی ده‌په‌رێ كه‌ سه‌كۆكه‌ له‌ نۆژنه‌ی بكه‌وی و ده‌وری به‌سه‌ر بچێ، وه‌ك كه‌ هه‌ندیک «نویخوان» ده‌لێن ده‌وری نالی به‌سه‌ر چوه‌.

ئه‌دیپیکێ كورد كه‌ رازی نه‌بێ به‌سه‌ر شانی نالی و كوردیی و جه‌لی و شیخ رهاوه‌ راره‌ستان، دیاره‌ چاوی بریوه‌ته‌ ئه‌ستۆی ئه‌دیپیه‌ نه‌وباوی غه‌یری كورده‌وه‌ كه‌ كاوله‌ هیلانه‌ی به‌سه‌ره‌وه‌ بكات و له‌ویوه‌ بال بگریت. من ئه‌وه‌نده‌ خۆ ته‌فره‌ده‌ر نیم بلیم ئه‌مه‌ کاریکی نامومكینه‌ چونكه‌ چاوم بایی دینتی واقع كراوته‌وه‌ و دوو جاران مومكین بوونی ئه‌م كاره‌ی دینتوه‌:

جاریکیان له‌وه‌دا كه‌وا به‌راستی ئه‌ده‌بی كورد و غه‌یری كورد هه‌یه‌ و بووه‌ پێوه‌ندی مه‌عنه‌ویی خۆی به‌ ئه‌ده‌بی نژاده‌كه‌یه‌وه‌ بریوه‌ و ورده‌ ره‌گی له‌سه‌ر بنجی ئه‌ده‌بی میله‌تیکێ تر داكوتاوه‌، ته‌نها شیوه‌ییکی به‌رچاو له‌ میراتی رابردوه‌كه‌یه‌وه‌ په‌ریبیته‌وه‌ بۆ ئه‌ده‌به‌كه‌ی، زمانی ماده‌رزادی بوه‌ و به‌س. ئه‌مه‌ جاریکیان.

جاریکی تریشیان له‌وه‌دا كه‌ ئه‌گه‌ر یه‌كێك میراتی مرودانی خۆی به‌لاوه‌ نا چاری ناچاره‌ ده‌بێ میراتیکی بیگانه‌ بخوازیته‌وه‌ ده‌نا له‌ برسان ده‌مری، له‌وه‌ گه‌رێ كه‌ رۆشتن و فرینی پێ ناکرێ.

ئه‌دیپیه‌ كورد و غه‌یری كوردیش ده‌بێ بزنان كه‌ ئه‌گه‌ر له‌ زمانی فریشتانه‌وه‌ ده‌نگوباسی به‌هه‌شتمان بۆ بکه‌ن به‌ هه‌لبه‌ست و په‌خشان نه‌ تییان ده‌گه‌ین و نه‌ كه‌یفیشمان پێیان دیت. چونكه‌ كورد و غه‌یری كورد له‌ زمانی ئاده‌میزاد ده‌گه‌ن. ته‌نانه‌ت ئاده‌میزادی ئاشناش نه‌ك بیگانه‌. چاوت لێیه‌ كه‌ پارچه‌ هه‌لبه‌ستیکێ بیگانه‌ ده‌كریته‌ كوردی چه‌ند ناخۆلا و ناله‌بار دیته‌ به‌ر هه‌ست و گویمانه‌وه‌؟ هه‌ر میله‌ته‌ هه‌ست و هۆش و گۆش و زه‌وق و نه‌ریت و خۆشی و ناخۆشی تایبه‌تی خۆی هه‌یه‌ كه‌ تییان ده‌گات و زه‌وقیان لێ وهرده‌گریت و دلی پنیانه‌وه‌ ده‌بزویت. چاوه‌نۆریشه‌ به‌و ئاهه‌نگه‌ مه‌فه‌وممه‌ ئاخاوتنی هونه‌ر و ئه‌ده‌بی له‌گه‌لدا بكریت. هه‌رچه‌ند بگوتری ئه‌م رۆژگاره‌ ئاخاوتنی خۆی هه‌یه‌ جودا له‌ ئاخاوتنی دوینی و

پیرى، راستى هەر ئهوه دهبيى كه كورد جارى له زمانى دوينى و پيرى خوى پتر حالى دهبيى تا زمانى ئەدهبىكى نوپى ئەوروپايى. ههروهك جوړى ژيانى دهشت و دەرى كوردستانى ۱۹۷۶ پتر له ژيانى كوردستانى ۱۸۷۶ دهچى، گيروگرفتهكانيش خزمى گيروگرفتى ئەو سهردهمەن، ههروهها زهوق و حەزلىكردن و كهيف پيهاتن و ئەدهبدوستى و هونهرويستيشى كه زادهى واقيعىكى نيزىك له واقيعەن پتر خزمى مەعنهوياتى ئەوساكن تا مەعنهوياتى شانزەليزى و ترافالگارى ئەمرۆكه. دهشى ئەديبىكى كورد بوى بلوى و ببىته بهچكهيينكى پاريس وهيا رۆما وهيا پراگ و به زمان و زهوقى ئەو شويناڤانه بدوى، گروگالهكەشى له رۆژنامه و گوڤار و كتىباندان چاپ بكرى، بهلام لهگهلهمهشدا دهبيى بزانييت و بزاني كارىكى دهيكات پيوهندى به كوردهوه نيه چونكه كورد به تىكرابى له گروگاله ناگات، له فهرزى تهرجومانيش بوى وهركيپيته سهر كوردى هەر تىيناگات چونكه بابتهكه و تهسهورهكه و وینهكه و ههموو ناوهروكهكه نائاشناى كوردن. به راستى و بى له گهमे تا ئىستا سهدى نهوهدوپىنجى كوردهواريى دهزانى لهگهله گۆراندان بلى:

گۆل نهبيى بۆ سهرم ئال چهپكى زهره چهپكى
 نايهه م بۆ زهماوند نايهه م بۆ ههلهپهركى

بهلام سهدى پىنجى كورد زهوق وهرناگرى لهوهدا كه بگوترى:

له لوجى بهرانبهر شانۆكهوه... !!

به دووربينى شهوانه... !!

كهوا قايشهكانى بهسهر سواری قهشهنگهكهتدا دهخولاپهوه... !

پتیکهوه سرکه و کورکهمان لهگهله سهر پهنجهكانى باليرينا دهکرد... !!!!!

من لهم گوتهيهمدا ههركيز نامهوى دژى سواری و بالى بوهستم وهيا ئەو ئاخواتنه مهنع كهه كه زمانى سواری و باليه، ده جارانش له خاوهنى گوتهى وهها پتر حەز دهكهه كوردهواريى بگا بهو پلهيه كه گهههههكانى قهلازده و عهبابهيليى له ئاههنگى شهوانهى باليوه، قۆل له قۆلى دلدارهكانيان وهيا دهزگيرانهكانيان وهيا ئاوهلهكانيان، بهرهو تالارى كامهراى سهدهى بيستم، دمهوبهيان، به ئۆتۆمۆبىلى شىك و شهنگ بگهريهوه، بهلام دهبيى ئەوه بزاني كه گهيشتنى گههههه كورد بهو پلهيه له ژيانى پيشكهوتوودا نابيته گهيشتنىكى رهسهنى كوردانه و رهگ داكوئاو ئەگهه كوردانه بوى سههرنهكهون. دهبيى واقيعى كوردستان به ههموو بارى مادى و مەعنهوييهوه بهرهوپيش بهه بۆ ريزى ژيانى مادى و مەعنهويى كوتايى سهدهى بيستم كه ئەمههش مومكين نابى ئەگهه پتهى پيوهندى ئەمرۆكهى كورد به دوينيهوه پهچرا. مرؤف مار نيه ههموو بههاريك كىفى كۆنى فرى بدات. ئەوانهى واش دهزانن كه پيشكهوتنى راست و دروست له بهرگ گۆريى وهيا خوگۆرپيدايه نه دهزانن پيشكهوتن چيه نه ئەگهه دواكهوتنيش روى دا پهروشان دهبيت، چونكه دياره كهسيك راستى شتىك نهزانى پيچهوانهكەشى نازانى.

لەم قسانەمدا مەبەستم ڕەخنەگرتن لە جۆر و شیوەی دەریزینی دەروون نیه، هەرچەند باشتەر ئه‌وه‌یه شیوه‌ش له‌وانه‌ بێ به ئاسانی بێته ناو ته‌صوره‌وه، مەبەستی من «تصور»ی ناو شیواز و ڕوخساره‌که‌یه که ده‌بی کوردانه‌ بێ ... له‌ هه‌ناوی کورد ڕسکابێ نه‌ک له‌ زمانیکی بێگانه‌وه‌ هلگیرابینه‌وه‌. ده‌شی خۆینده‌واریک بتوانی خۆی شاره‌زا بکا له‌ ده‌مودووی نه‌دیبی نزیک و دوور، هی ئه‌م ڕۆژگاره‌ و هی هه‌زار سال پیش ئیستا، وه‌ک ئه‌وانیش بدوێ وه‌یا ئه‌گه‌ر شاعیر بوو شیعر هه‌لبه‌ستی. به‌ولاتریشه‌وه‌ دوور که‌وتیه‌وه‌ به‌ره‌و کاویژکردنه‌وه‌ی خۆراکی ئه‌وان. به‌لام ناتوانی به‌ خۆی بلێ نه‌دیبی کورد، ئه‌ده‌به‌که‌شی به‌ ئه‌ده‌بی کوردیی له‌ قه‌له‌م بدات.

له‌به‌ر ئه‌م لیكدانه‌وه‌یه‌یه‌ که‌ من زۆر هه‌ز ده‌که‌م ببینم نه‌بوای کورد به‌ خۆی و ڕابردووی میله‌ته‌که‌ی و ئیستا که‌ی میله‌ته‌که‌یه‌وه‌ خه‌ریکه‌، له‌م خه‌ریک بوونه‌شیدا ڕابردوو و ئیستا که‌ بداته‌ به‌ر یه‌ک نیگای سه‌ره‌له‌به‌ر و بێ که‌له‌به‌ر که‌ لێک پچه‌رانه‌وه‌ و لێک ترازانی تیدا نه‌بیت، چونکه‌ به‌م جۆره‌ نه‌بی که‌سایه‌تی «کورد» له‌ به‌ره‌می ئه‌دیبه‌کانیدا ده‌رناکه‌وێ، به‌لکو ده‌توانم بلێم گه‌وره‌ترین هۆی تیچوونی دروشم و که‌سایه‌تی میله‌ته‌که‌مان له‌وه‌دا ده‌بی که‌ ئه‌و ئه‌دیبا نه‌ی لێیان چاوه‌ڕوان ده‌کرێ ناو و بوونی کورد بپاریزن، ئه‌وان وینه‌ی لاوه‌کی و خوازاویه‌وه‌ له‌ جێگه‌ی وینه‌ی راست و دروستی دوینی و ئه‌م‌ڕۆمان دانین. ده‌بی بزانی فه‌رقیکی گه‌وره‌ هه‌یه‌ له‌ نیوان ناسینی میله‌تان و له‌ نیوان خواسته‌وه‌ی شیوه‌یان. که‌ بمانه‌وێ له‌ ئه‌ده‌بی ئه‌لمان بگه‌ین ده‌بی له‌ ڕینگه‌ی راست و دروستی تیگه‌ییشه‌وه‌ بۆ ئه‌م ئامانجه‌ ڕۆین نه‌ک ئه‌وان له‌ خۆماندا بدۆزینه‌وه‌.

هه‌رچه‌ند ناسینی میله‌تان و شاره‌زابوون له‌ ئه‌ده‌بان پێویستیکی ڕۆشنبیرییه‌، به‌لکو شه‌قلێکی به‌یه‌که‌ وه‌ژێانی ئاده‌میزادی ئه‌م ڕۆژگاره‌یه‌، دیسانه‌وه‌ خۆناسین و شاره‌زا بوون له‌ ئه‌ده‌بی نژاد به‌ر له‌ هه‌موو جۆره‌ ناسین و شاره‌زابوونیکه‌وه‌ دیت. ڕه‌نگه‌ بتوانم به‌ شه‌کسپیره‌وه‌ خه‌ریک بم، هه‌ندیک له‌ نووسینه‌کانیشی وه‌رگیرمه‌ سه‌ر کوردیی، نه‌ک ئه‌وه‌نده‌ و به‌س، به‌لکو وه‌رگیرانی شاکاره‌کانی «شه‌کسپیر» و ئه‌دیبه‌ زله‌کانی میله‌تان کاریکی پێویستیشه‌ له‌ نیوان کاری پێویستدا. به‌لام خه‌ریک بوونی من و تو به‌ خۆمانه‌وه‌ له‌ پله‌ی یه‌که‌مدا دیت. عه‌ره‌ب ده‌لی: «ثبت العرش ثم انقش»، ئیمه‌ش ده‌بی ڕه‌گ له‌ هه‌ناوی خۆمان داکو تین تا کو بژین، به‌ دوا ژیندا ده‌ست درێژ که‌ین بۆ میوه‌ی باغی جیرانان. خۆدانه‌پال بیروباوه‌ری ئه‌وتو کورد و غه‌یری کوردمان وه‌ک یه‌ک بێنیته‌ به‌رچاو، وه‌یا کورد بخاته‌ پله‌ی دووه‌مه‌و، کاریکه‌ وه‌ها بێنرخمان ده‌کات به‌ که‌لکی ئه‌و بیروباوه‌ره‌ش نه‌یه‌ین. به‌ ڕاده‌ی ڕیز له‌ خۆنانت دۆسته‌که‌شت ڕیزت لی ده‌نی، عه‌مری ئه‌و دۆسته‌ نه‌مینی ئه‌وه‌نده‌ ده‌به‌نگ بێ پتر له‌ خۆمان ڕیزمان لی ده‌گریت، که‌ ده‌زانم دۆستی وه‌ها نه‌ هه‌یه‌ نه‌ ده‌بی. مالمیان ئاوا بێ. هه‌موو میله‌تانی جیهان پتر به‌ دم هاواریانه‌ و له‌ گوێی میله‌ته‌ی بیه‌یز ده‌زیرین و ده‌لین تا ئه‌و ڕۆژه‌ی حورمه‌تی خۆتان به‌ سه‌رماندا ده‌سه‌پین ئیمه‌ هه‌ر به‌زه‌ییمان پیتاندا دیته‌وه‌، ئه‌دیبکی کوردیش هه‌ر ئه‌و ڕینگه‌یه‌ی به‌رز کردنه‌وه‌ی ئه‌ده‌بی میله‌ته‌که‌ی له‌ به‌رده‌مدا یه‌ که‌ بتوانی حورمه‌تی میله‌ته‌که‌ی تیدا بچه‌سپینی. ژيانده‌وه‌ی که‌له‌پوور یه‌کیکه‌ له‌و شه‌قامه‌ راست و بێ قۆرتانه‌ی یه‌کسه‌ر ده‌مان گه‌یه‌نیته‌ قۆناغی ڕیز و حورمه‌ت. ئه‌وانه‌ی به‌ نالی و ئه‌مسالی نالییه‌وه‌ خه‌ریکن، بێگومان، له‌و ڕینگه‌یه‌ راست و ڕه‌وانه‌دا به‌ره‌و حورمه‌تی نژاده‌که‌یا نه‌وه‌ ده‌رۆن، منیش شوین پتی ئه‌وان هه‌لده‌گرمه‌وه‌ له‌م نووسینه‌مدا هه‌رچه‌ند ده‌شزانم که‌موکه‌سه‌ر و به‌که‌له‌به‌ره‌.

نالیش وهکو مرؤفه ناسراوهکانی سهردهمی خوی که له کۆشی هه ژاریی و بی سهروشوونی و بهرچاو نهبوونی ژيانی ره شوکییه وه به پلهی مه هاروت و بلیمهتی خویاندا سهره ژوور تییه لکشان بۆ بهر نیگای بینهران و سرنجی میژوو، که متاکورتیکی به سهرهاتی راسته قینه و بی دهمه تهقهی به ئیمه گه یشتوو. له ئاههنگی په له فره و جریوجۆپانی گوزهرانی پر کویره وهری و دهردی سهر و ناگزوورییه وه، خۆره خۆری دهنگ و ئاوازیکی وهک گال و بوغی نامه فهوم به جووته جوگه لهی گوتهی دهماو دهم و هه لبه سته کانیدا دیته بهر گوئی حالی نه بوونمانه وه که ههر بایی نه وهنده دهکات ته رجهمه ییکی پچرپچر و پرده مه تهقهی سه لماندن و نه سه لماندن بخهینه سهر خوانی لیکۆلینه وه وه.

وا گوتراوه و نووسراوه که نالی له سالی ۱۷۹۷ی زایینی، له گوندی «خاکوخۆل»ی شاره زووردا پیتی ناوته ئهم جیهانه. نيسبتهی له گه ل «خاکوخۆل» جیی گومان لی کردن نیه چونکه له چهند شوینیکی دیوانه که پيدا ئهم نيسبته مۆری به راستگی رانی له لایهن نالییه وه لی دراوه:

داخل نه بی به عه نه رسارایی «خاکوخۆل»
 هه رتا نه که ی به خاکی سوله یمانیا عبور
 تری عینه الابدان من «خاکوخۆل» ه
 تری مندال الوراق من تۆز و گرده

به لام داخه که م ئهم تاکه خه به ره گومان لی نه کراوه ههر ده لیتی ئهو «اقرار» ده که ده لاله تی بۆ غهیری خوی لی وه رناگیری. چونکه نه وهنده ی تیی ده فکریت هیچ شتیکی پی ساغ نا کریته وه بیته تروسکه ی روونا کایی که تاریکی له ده ور وه ی خوی ده ره وینیته وه.

من ئهمه ده لیم هه رچه نده له به شی یه که می «حاجی قادری کۆیی» بایی روونکردنه وهی هه ندی چه ندوچونی سهره تاکانی ژيانی «حاجی» ده لاله تیکم له نيسبتهی نالی بۆ «خاکوخۆل» وه رگرتوه که هاتووم نه و پیوه ندیی به پیوه ندیی «حاجی» له گه ل «گۆره قه ره ج» گرتوه و به پیی لیکدانه وه بیکی که له و کتیبه دا کراوه گه یشتوو به و با وه ره که نالی قۆناغی مندالی خوی له ده شتو ده ره به سهر بردوه به پیچه وانهی حاجی که ده بی له ساوا ییه وه فییری ژيانی شار بوو بیت. وهک ده بینیت ده لاله ت وه رگرتنه که پتر لایه نیکی ژيانی «حاجی قادر» روون ده کاته وه تا «نالی» چونکه به دوا ئیسپات کردنی فرچک گرتنی نالی له ژيانی «خاکوخۆل» و ده شت و ده ردا ناگه ین به ئیسپاتی هیچ شتیکی تر غهیری نه و فرچک گرتنه. ئیمه که ئیسپاتمان کرد نالی سهره تای ژيانی ساوا یی و مندالی له گوند رابواردوه و به مه دا زانیمان تا سالی ۱۸۰۷ و هیا ۱۸۰۸ و هیا شتیک دواتر پیوه ندیی ژيانی به شارستانه وه نه بووه، نه هیچ خه به ریکی سهر به نالییه وه به م زانینه مان ده چه سپی نه هیچ خه به ریکی له و بابته هه لده وه شیته وه. به سترانه وهی سهره تای ژيانی نالی به «خاکوخۆل» و شوینی وهک نه وه وه له و روداوانه که په نجه بۆ هیچ شتیکی ده ره وهی خۆیان دریژ ناکن. ئیمه هیچ خه به ریکی و رووداویکمان به ده سه ته وه نییه په کی له سهر ساغ کردنه وهی چۆنییه تی به سهر چوونی پلهی ساوا یی نالی که وتبی تا نه گه ر له خاکوخۆلی رابواردبی خه به ره که قالبیک وه رگری غهیری نه و قالبه بی که له ژيانی ناو شارستانی وه رده گری. به کوردیی و به کورتی ئهم نيسبتهی نالی وه لای «خاکوخۆل» راستییکی نه زۆکه وه چه ی لی ناکه ویته وه هه رچه ند به

نه زوكيش قبولمانه چونكه هر نه بې له دوردی سهری دوزینه وهی هوهل مهفتن و نشیمه نیمان رزگار دهکات، له شکل و شیوهی دهوروبه ری لی فراژووبوونیشمان ئاشنا دهکات. به لام له گهل ئەمه شدا چاوه پروانمان دهکرد ویرای زانینی ئەم راستییه سهره تاییه ساده و قوتیله یه دوو خه به ری ساده و قوتیله شمان پی گه ییشتبا له چه ندوچونی به سهر بردنی ژيانی رۆژانه و بیته و به ره ییکی که له و ژيانه دا دوو چاری نالی هاتبی، وهیا له چ ته مه نیکه وه «خاکوخول» ی به جیهیشت، هوهل جار بو کوئی چوو، سهر دانی «خاکوخول» ی ده کرده وه!! من هیچم له م باره یه وه نه بیستوه، که نه میستوه نه شم خویندوته وه. به هه مه حال وا پی ده چی ئیمه مانانی له دووره وه گوئیستی دنگ و سه دای نالی ده بین ریمان نه بووه ورده هوهالی ئەم چه ندوچونی به کوهیته بهر گویمان وه، ده مینیتته وه خه لقی شاره زوور و ئەو شوینانه ی له وئی نزیکن سرکه و کورکه ییکی لی بزائن. ئەگه ر کهس له وان هه یه شتیک بزانی، زور یان کهم، مافی کورده واری لی داوا دهکات ئەو شته به نالی دوستان رابگه یه نی. ئەمه ده لیم و باوهری پی ده کهم، به لام به ته مای هیچ ئەجام یکیش نیم.

وهک دلنیاين له نیسه ته ی نالی بو «خاکوخول» هه رچی هوی دلنیا یی هه یه به ده ستمانه وه نیه له و سا له ناو ده رکروه ی «۱۷۹۷» که سالی به وه له د بوونی نالی بیت. هه روهک ده ستوه وستانین به رانه ر ئەم سا له، ده ستوه وستانیش ده بووین به رانه ر سالیکی تری وهک ۱۷۹۰ وهیا ۱۸۰۵ وهیا هه ر سالیکی تری خزم به مان. ئەوه ی ده لی نالی له ۱۷۹۷ هاتوته دونیا هه ر ئەوه ونده به لگه یه ی به ده ستوه هه یه که به ده ست یه کیکی تره وه هه یه بلای له ۱۸۰۴ وهیا ۱۷۹۵ وهیا ۱۷۹۳ وهیا یه کیکی تری وهک ئەمان به وه له د بوه. هیچ یه کیکی له و سالانه بای فلسیک لیکولینه وه یان له گه لدا نه کراوه، هیچ یه کیکیش یان نه به لگه ی ئیسه پاتی هه یه نه به لگه ی به دروخسته وه. تا ئیستا هیچ لایه نیکی ژیان و به سه رهاتی ساغ نه کراوه ته وه که له ته رازووی مه نتیقا له گه ل یه کیکی له و سالانه خوش هه لستیتته وه و به یه کیکی تر ناسه رسه نگ بیت. ئەگه ر گو ترا له ۱۷۹۷ هاتوته دونیا کام به سه رهاتی نالی وهیا هی غهیری نالی که پیوه ندیی به وه وه هه یه پتر جیی خوی ده کاته وه له لیسته ی زه مه نی ئەو رووداو و میژوانه ی لیان دلنیاين؟ ئەگه ر «۱۹۷۹» ده که مان کرد به «۱۷۹۰» کام ریسی لیکدانه وه مان ده بیته وه خوری؟ چه ند حیسابمان لی هه لده وه شیتته وه؟ هیچ هه ر به جار ی هیچ. ئەوه ونده ی بیته بهر حیسابانه وه هه ر ئەوه یه که نالی ده بی له کاتی پاشاییتی «سلیمان پاشا» دا ئەو عومره ی هه بوویت که توانییتی بلای:

هوده ودی دل حه بسی به لقیسی سه بای دیوه یه قین

خوی که دامه نگیری شاهی ئاصه فی ثانی دهکا

چونکه، وهک دواتریش باس ده کریته وه، «شاهی ئاصه فی ثانی» شه خسی «سلیمان پاشای بابان» ده ستنیشان دهکات. ئەگه ر سه روسوراغه کی به ریو جینی «مه ستوره» مان به ده ستوه با ئەویش له لای خویه وه بیته یزی وهیا به هیزی ئیحه تمالی سا له که ی «۱۷۹۷» ی راده گه یاند له و پروه وه که ده بی نالی له سالی به وه له د بوونی وه تا کاتی هه لبه ستنی قه صیده که ی «مه ستوره» ئەو عومره ی هه بووی شتی وا به یزی و پر جورئه ت بلای. زانینی میژووی ژيانی مه ستوره ده خلیکی ته رجیح وهیا گوماناوی کردنی سا له که ی «۱۷۹۷» ی لی ده فامریتته وه، به تابه تی که ده زانین هه ندیک له به یته کانی ئەو قه صیده بیته رده یه

وا رادهگه پین له کاتی هه لبه ستیاندا هیشتا مه ستوره شووی نه کردبئ، وهک که ده لئ:

ئهم نوکته چیه میسلی سوها بی نه سوابئ
دورپه ی وهکوو دورپیکی سه ما بی نه سما بی <۱>

وهیا که ده لئ:

ده عوای ئومه را چه ندی له سه ر تهختی کرابئ
چه ند خوینی رژا بییت و چ خوینی نه رژا بی <۱>

خوینی یه کهم هی عوزری مانگانه ی ئافرده ته، خوینی دوهم هی کچینییه. ئه گه ر ئهم بۆچوونه م راست نه بی به ماندوو بوونیکی زۆر نه بی واتای به یته کان ناچه ناو قالبی مه فهورومه وه. به هه مه حال ئهمه بۆ خوی مه به سستی قسه کانم نییه.

دیوانه کانی نالی و نووسه رانی کورد که دین باسی نالی ده کهن، تیگرایان ئهم ساله ی به وه له د بوونی نالی له غه یبه وه دین وهک که راستییه کی بی دهمه ته قه یان له ده فته رخانه ی میژووی ساغ کرایه وه ده ره ئینا بی. ته نانه ت که یه کیک سالیکی غه یری ئهم ساله ی «۱۷۹۷» ه گلیتر بکاته وه سه ر خوانی نووسینه وه پیمان نالی ساله که ی له کوپوه هیئا، بۆچی ئهمیانی په سه ند کرد، ئه وی تریان له کوپوه دروی ده رکه وت، بۆچی یه کیک تر ده ست نادا! واز له نووسه ر بیئن که حه ز ده کات به «۵» ده قیقه له هه موو باسوخواسی ناو نووسینه که ی بیته وه و هه ناسه ی حه سانه وه به دیار به ره مه خنجیلانه که یه وه هه لئینی، ئه دی خوینه ر؟ بۆ ده نگیک ناکات؟ ره خنه ییک ناگریت؟ نا پرسیته وه؟ به درۆ ناخاته وه؟ به راستی دیمه نیکی سه یره ئهم دیمه نه ی بی به لگه له نووسه ره وه و «به خوای راستت فه رموو» له خوینه ره وه. ئه گه ر به ر له «۵۰» سال شتی وه ها سه یر نه بووی، بیگومان ئه مرۆ له سه یر سه یر تره. من پتر له وه ده ره نجیم که نووسه ر له دوو لیوه یه وه ده رنایی بلی ساله که م له کوپ به ده ست که وتوه، نهک که بیته ده نگه له ساغ کردنه وه ی ساله په سه ندکراوه که ی خوی وهیا به درۆ خسته وه ی سالی په سه ندکراوی نووسه ریکی تر.

به سه ر سالی هاتنه دونیایدا باز ده ده ین بۆ ساله کانی تری وهک چوونه حه جی و نیشته جی بوونی له شام و چوونی بۆ ئه سته مبول و کوچی دوا جاری، ده بینین ئه مانه ش سه ر له به ریان وهک قه پووچکه ی ئاو بی بنج و بناوانن، که م و زۆر به لگه ییکیان نییه به قه ده ر ریشاله کورتیله ی قه وزه ی سه راویش به بنگه ییکیان وه بلکینی، هه ندیکیشیان له وانه نین به قه پووچکه شیان ته شبیه بکه ین وهیا به قه وزه یان بگرین چونکه ی قسه ی سه ره وینن ئه گه ر چ ره گیان هه با به بۆشاییه وه ی ده به ستنه وه وهک ئه وه ی که له پیشه کی هه ندی دیوانه کانی نالی نووسراوه که وا له سالی ۱۲۵۵ ی کوچی ده چینه ئه سته مبول و له گه ل ئه حمه د پاشادا راده بویری له حالیکدا ئه حمه د پاشا تا سالی ۱۲۶۱ هه ر حاکی بابان بووه...

ئه گه ر چی دوان و ره خنه گرتن له باره ی سالی هاتنه دونیایه وه هه ر له سه ر بنگه ی بی به لگه یی ئه و ساله وه هه لده ستییت و چیمان به ده سته وه نیه بیکه ین به به لگه ی ته رجیحی سالیکی تر، به لام له باره ی سالی مه رگییه وه ئه و ده سته تاله و بی که ره سته ی ره خنه گرتن نین، به پیچه وانه به لگه ی زۆر مه حکه م و دروستمان به ده سته وه یه که ساله که ی به ته واوی هه لده وه شینیته وه. لیره دا که من به دم نووسینی

پیشہ کی ریزہ گوتارہ وہ خہریکی دہمہ تہ قہ ییک بم لہ سہر ہندی باری ژیان و بہ سہرہات و مہرگی نالی، لہ کورتہ ییکی لیکدانہ وہی دوورودریژ و سہرہ تاییکی توپژینہ وہی بہ ہیژوپیز بہ ولوہ دہرفہتی نووسین و خہریک بوونم لہ بہر دہسندا نیہ. سہرہ رای نہ بوونی دہرفہت، کارہکہ خوی بہ بہریہ وہ نیہ کتییکی لیکولینہ وہ بکہم بہ پیشہ کی چہند گوتاریک. لہ مانہش بترازیین ہوی تاییہ تی ہہیہ لیم داوا دہکات خیرایی بکہم لہ کوتایی ہینان بہم نووسینہ، ہویہ ککش دہگہ ریتہ وہ بۆ چہندوچونی باری چاپخانہ ی کۆر کہ مہکینہ ییک عومری بہ سہر دہچیت و دہبی لہ نەرکہ کۆنہکانی ببیتہ وہ بہر لہ برانی دوا ہناسہ ی... نئم نووسینہش بہردہوام بوونی نەرکیکی کۆنیہ تی و دہبی خیرا نئمجام بدریت.

بہ پئی لیکولینہ وہ ووردبوونہ وہی خۆم نئوہی بۆم پروون بۆتہ وہ لہ بارہی سالی مہرگی نالی، شتیکہ تا بلئی جودایہ لہ وہی بہ سہر زارانہ وہیہ، وک من دہزانم و بہ لگہی بہ ہیژیشم بہدہستہ وہیہ، نالی ۱۵ سال زیاتر ژیاوہ پاش نئو سالہی «۱۸۵۵» کہ شۆرہتی بہستوہ بہ سالی مہرگی. لہ میانہی تہ حقیقی نئو سالہ دا گہ لیک لیکدانہ وہی کورت و مامناوہنجی لہ بارہی چہند ناواخن و ناوہرۆکی ژیان نالی ہہیہ پاش دہرچوونی لہ سلیمان، دہبی بہوپہری کورتییژیہ وہ لئی ببینہ وہ ہمووشیان بہ بہریانہ وہ ہہیہ بکریں بہ ماکی دیراسہی دریژہ دار. پئی بہ پئی نئم گہشتہ کورتیلہیہ ی ناو پیشہ کی، بہو ناوہرۆک و ناواخانہ دا تیدہپہرین.

نالی لہ سالی ۱۸۵۵ دا نہ مردوہ. تہ مہنیشی لہ کاتی مہرگیدا ۵۸ سال پتر بووہ، نئمہش نئمجامیکہ لہ وہوہ ودردہگیریٹ کہ لہ پاش ۱۸۵۵ مردوہ نہک کہ لہ پیش ۱۷۹۷ دا ہاتیٹہ دونیا. تا نیستا قسہ ییک لہم بابہ تہ وہ بہ لیکولینہ وہ بژمیریت و بلاوکرابیتہ وہ ہر نئوہیہ لہ نووسینہکانی ماموستا علائہ دین سہجادی، بہ تاییہ تی پاشہ کی کتیبہ کہی «وورد بوونہ وہ ییک لہ دوو چامہ کہی نالی و سالم» دا دہدیتريت. من نئم کردوہ بہ عادت لہ نووسیندا ہر جارہ گوتہ ییکی خۆم بہ گوتہی نووسہریکی تر بگرم، بہ لام نئم جارہ نہختیک لا دہدم لہو خووہی کہ لیم بووہ بہ شوون، خوینہ ریش کہ ناردزووی موقارنہی کرد دہتوانی نئم بیروباوہرہ و لیکدانہ وہی نیرہ بہ نووسینی تر بگریٹ و رایہ کی لی ہلینجی... بہ لام بۆ مہبہسی کورت کردنہ وہی ریگیای دوور لہ بہر ہہنگاوی خوینہردا وا لیرہ نئو میژوانہ دہنووسمہ وہ کہ لہ کتیبہ کہی ماموستا علائہ دیندا باس کراون و پیوہندیان بہ بابہ تی لیکولینہ وہی نیرہ وہ ہہیہ:

میژوو	روداو
۱۷۹۷	سالی ہاتنہ دنیا ی نالی. «ل: ۴»
۱۸۱۲	سالی گہشانہ وہی بوپژی نالی. «ل: ۱۲۷»
۱۸۳۰	سالی چوونی نالی بۆ حہ ج. «ل: ۱۳۱»
۱۸۳۴	سالی نامہ ناردنی لہ شامہ وہ؟ «قوربانی توژی ریگہ تم» «ل: ۱۳۱»
۱۸۳۵	سالی چوونی بۆ نئمستہ مبول. «ل: ۱۳۲»
۱۸۵۰	برانہ وہی حوکمداری بابان و کوتایی حوکمی نئمحمہد پاشا «ل: ۱۳۵»

ہرودک گوتم سالی ۱۷۹۷ ی زایینی لہ ہیچ لاییکہ وہ بہ لگہ و نیسپاتی نہ بیستراوہ. قسہ ییکہ

گوتراوه بیئو وهی بزانی له چ سهراوه بیکیشه وه هه تقوایوه، رهنگه راست بی و رهنگه فری به سهرا
راستییه وه نه بی. به لام که ی چوووه بۆ حه ج، وه یا خود که ی نه لوه دای یه کجاری له سلیمانی و کوردستانی
عیراق کرد، نه مهیان پرسیاریکه لیکدانه وهی به ریوجی هه لده گری.

دیوانه که ی نالی دوو مونسه به ی ئاشکرا و یه کیکی مه یله و شرایه وهی تیدایه که هه ر جاره به
شیوه بیکی باسی پاشاکانی بابانی تیدا کردووه، نه وهی شرایه وهیه له م به یته دا درده که ویت (لیزه دا به
پیشه وه له شوینی تر و نووسینی تر دا به پی پیویست باسم کردووه):

هوده و دی دل حه بسی به لقیسی سه با ی دیوه یه قین
خوی که دامه نگیری شاهی ئاصه فی ثانی ده کا

ئه م «شاهی ئاصه فی ثانی» زۆر به ئاشکرای دیاره که «سلیمان پاشای بابان» ه، چونکه له راده ی
به دیه یه دایه که «شاهی ئاصه فی یه که م» سلیمان پیغه مبه ره که له هه مان کاتدا شاهیش بووه، چ قسه ی
ناوی، مومکین نیه که سیکی تر غه یری «سلیمان پاشای بابان» نه و شاهی ئاصه فی دو مه بی و نالی
دامه نگیری بیت.

مونسه به بیکی ئاشکرا قه صیده که ی «ئه م تا قمه مومتازه» یه که وا بیگومان وه سفی حه ره سی تایه تی
یه کیکی له دوو پاشای بابانی پی ده کات: یا سلیمان پاشا، یا نه حمه د پاشا چونکه پیوه ندیی دۆستایه تی
نالی به پاشاکانی بابانه وه که له هه لبه ستی خویدا دیار ده که ویت ته نها به م دوو که سه وه بوه. هه ر تازه
دیتمان دامه نگیری سلیمان پاشا بوو، ئیستاش جاریکی تر ده بیینینه وه مه رسیه بۆ نه و پیروزیایی بۆ
نه حمه د پاشای کوری داده نیت له قه صیده مه شووره که ی:

تا فه له ک ده وره ی نه دا صه د که وکه بی ئاوا نه بوو
که وکه به ی میهری موباره ک طالعی په یدا نه بوو

پی ناوی من بلیم، له خوووه دیاره نه م قه صیده یه دوا ی به یته که ی «شاهی ئاصه فی ثانی»
هۆنرا وه ته وه، که واته دیاره نه مه یان شایه دیی مانه وه ی نالی له سلیمانی پتر پییه. خوشبه ختانه،
قه صیده که له کوتاییدا به گوته ی «تاریخ جم» میژووی خوی روون کردۆته وه که ۱۲۵۴ ده گریته وه. نه م
ساله ی ۱۲۵۴ ده که ویت به رانه ر «۱۸۲۸-۱۸۳۹» ی زایینی «المورد-المجلد الثالث-العدد الرابع
۱۹۷۴-الصفحه ۱۳۲»، که نه مه ۸-۹ سال ده که ویت دوا ی سالی ۱۸۳۰ ی لیره به پیشه وه باسکراو. نابی
چ گومان له وه دا هه بی که نالی نه م هه لبه سته و نه وانی تریشی هه ر له سلیمانی داناو نه که له
هه ندرانه وه بۆ سلیمانی ره وانه کردبن چونکه مه نتیق و داخواری رووداو وا داوا ده کات نالی به ره و
حزور پیداهه لگوتن و پرسه ی کردبی مه گه ر به لگه ییکی قه طعی په یدا بیت و پیچه وانه ی نه مه مان بۆ
ئیسپات کات. تۆ سه یری ده مودووی نه م به یته بکه:

قصه بئ پهرده و کینایهت خوشه شاهي من که و عادلئ بوو قهت عه ديلي ئو له دونيادا نه بوو

چهند جوان دياره شاعير وتوويژئ بهرهورووي مردوو و زيندوو، سهره راي ئه وه که تاکه وشه بيک له هيچ بهيتيکي قه صيده که دا نيه به وه هم و خه يالئش دوربووني نالي له سلئمانئ رابگه يه نيت. به لئئ موسته حيل نيه خه لئ له دوروه و پرسه بنئرن و له پرسه شدا باسي دوربووني خويان نه که ن، به لام موسته حيل نه بيون به شي ئه وه ناکات، بئ هيچ به لگه، راکه ياندني حال به درؤ بخاته وه. وهک گوتم ئه م ميژوهئ ۱۲۵۴-۱۸۳۸، سالي چوونه حه جي نالي له ۱۸۳۰ هوه ته اوويک راده گويزئ، هر نه بي ۸-۹ ساليک. له حالئکدا سوور بين له سهر ئه م سالي ۱۸۳۰ يه که هيچ به لگه يکيشمان به دهسته وه نيه بؤ سوور بوون له سهرئ، ده بي خومان ئيقناع که ين به وهئ نالي له حه ج گه راپه وه و حازري مهرگي سلئمان پاشا بوو، که ئه مه شيان راييکه له هه واه ده يقوزينه وه. چونئشي بؤ ئه سته مبول له سالي ۱۸۳۵ ئه وئيش له خووه ده سريته وه چونکه ده که وئته پئش سالي مهرگي سلئمان پاشا و «تاريخ جم». به لگه بيکي تري بي ده مه ته قهئ ئه و سرانه وه يه له وه شدا يه که «ئا. خؤدزکو» له گو تاريکي خويدا که له سالي ۱۸۵۷ له «گو قاري ئاسيا» دا بلاو کرا وه ته وه ده لئ ئه حمه دخان له پاريس سالي ۱۸۵۳ پئي راکه ياندوه که «نالي» له شام ده ژئيت (دئينه وه سهر باسي ئه م گو تاره). که واته نالي نه له سالي ۱۸۳۴ له شامه وه نامهئ نارده بؤ سلئمانئ، نه له ۱۸۳۵ يئش چووه بؤ ئه سته مبول. که ئه مانه وا بن، گومانئش نييه له وه ها بوونيان، سالي ۱۸۳۰ که لکئ ئه وهئ پئوه نامئني سالي چوونه حه جي نالي بيئ، چونکه له تاکه حالئکدا ده شيا له و ساليه دا چووبيته حه ج، ئه وئيش ئه گه ر راست با له ۱۸۳۴ نامهئ له شامه وه بؤ سلئمانئ ناردي چونکه نالي له چهند ساليکان پتر پئي ناکري به ديار ئومئديکي گه رانه وه به شامه وه بگيرسيته وه، که چئ ده زانين، به شايه دي «ئا. خؤدزکو»، ۲۳ سالان دواي ۱۸۳۰ ئه و له شام بووه. به راستئ ئه م گو تارهئ «خؤدزکو» گه ليک يارمه تي ره واندنه وهئ ناديارئ ئه وان سالانهئ ژيانئ «نالي» مان ده دات و زور هه له مان بؤ چاک ده کاته وه.

با بزاني له بهر رؤشنايئ راستئ بيغيئل و ميژووي بيده مه ته قه دا کام ئيحيتمال له گه ل ليکدانه وهئ به بنج و بناواندا ريکتر دئت: ئه مانهئ خواره وه رووداو و ميژووي ژورروي گومانئ:
له ۱۲۵۴ (۱۸۳۸-۱۸۳۹) سلئمان پاشا ده مرئ و ئه حمه د پاشا دئته جيگهئ.
له ۱۲۶۱ (۱۸۴۵-۱۸۴۶) ئه حمه د پاشا له حوکمداري ده که ويئ. عبدالباقي العمري له م مصره عه دا شکانئ ئه حمه د پاشا به ده ست نه جيپ پاشاي والئ به غداوه به حيسابي جومه ل «له فره هنگي «المجد» دا وشه که «جمل» نووسراوه» ده رديئيت: «بسديد رايک فتحت بابانها».

له ۱۲۶۹-۱۲۷۰ (۱۸۵۳ به شايه دي ئا. خؤدزکو) نالي له شام بووه. هر له مه وه ده رده که ويئ ئه و له و ساليه دا نامهئ نووسيوه بؤ سالم و سالمئش وه رامئ به عينوانئ شام بؤ ره وان کردؤته وه.
هر ليکدانه وه بيک له گه ل ئه م راستيانه دا نه گونجئيت ناشئ بيته سه رچاوهئ ليئه ليئجان چونکه دياره ته فرده مان ده دات. هه تا خه ريک بين بنگه بيکي ليکولئينه وه بدوزينه وه بيگومانتر له و سئ ميژووه و ده لاله ته کاني، ناگه ين به هيچ ئامانجئک. تو بلئ چيمان ده وي پتر جيئ قه ناعه ت بي له وهئ که سالم له

هەلبەستى خۆيدا بلى نامەم بۆ ملىكى شامە و سووى نالىيە، ئا. خۆدزكوش پيمان رادەگەيەنى نالى لە ۱۸۵۳ لە شام بوو، ئەم ميژوووش بکەويتە دواى تىكچوونى حاکمىيەتى بابانەکان؟ چەند شايبەدمان پى دەوى بۆ ئىسپات کردنى شتىک، لە دو شايبەد پتر، کە بە نووسىن نەک بە قسە، يەک شت ئىسپات بکەن؟ شتەکش وەها ئىسپات بکەن کە بە عەقلەوہ بنوسىت؟

نالى لە ۱۲۵۴ پرسە و پيرۆزبايى پيشکەش بە ئەحمەدپاشا کردوہ. دواتر چوہ بۆ حەج، يا بە نيازى شوپىنكى تر سليمانى تەرک کردوہ. ئەمە دەلیم چونکە شيعرى نالى بە فارسى گەيشتۆتە دەستمان وا رادەگەيەنى نيازى چوونى بۆ «مصر» ھەبووہ بالام نازانرى لە سليمانىوہ ئەم نيازى بووہ ياخود دواى لى دەرچوونى بە دلیدا ھاتوہ بپروا بۆ مصر:

سوى مصرست مرا راه از اين لجه غم
تا که در نيل کشم جامه زبیداد و ستم
میرود نالی از اينجا چو بخيل از دنيا
بالب خشک و کف خالی و چشم پر نم

من دلم بۆ ئەوہ دەپروا کە نالى بەر لە کۆتايى ھاتنى حاکمىيەتى بابان دەرچووبى، واش دەزانم بۆ حەج چووبى، ھىشتا لە حەج نەگەرابىتەوہ شکستەکەى ئەحمەد پاشا بە دەست نەجيب پاشاوە لە سالى ۱۲۶۱ پرووى دابى. ئەم بۆچوونەم لەوہوہ ديت کە ئەگەر دواى شکستى ئەحمەد پاشا عىراقى تەرک کردىت، تەرک کردنەکەى دەبىتە خۆپزگارکردن. دەشزانين نالى لە بارىکدا نەبووہ مەجبورى ھەلاتن بىت، چونکە چ دەسەلاتىكى دنيايى بە دەستوہ نەبووہ ناچارى دوورکەوتنەوہى بکات لە ترسى سزا و تۆلەسەندنەوہ. خۆ ئەگەر بە شعورىكى گوماناويەوہ بۆى دەرچوويت نايەت دواى چەند سالى دەر بەدەريى پرسى مەصلەحەتى گەرانەوہى بۆ سليمانى بە سالم بکات کە سالم خۆى خوشەويست نەبووہ لای توركى عوسمانلى. ئەوہى لە ھەموو ئىحتىمالان پتر جىي قەناعەتە ئەوہى نالى پيش کۆتايى حوکمى بابان چۆتە دەرەوہى عىراق. (بە پىي باوہرى من بۆ حەج)، ھەر لەو سەفەرەدا بووہ شکستەکەى ئەحمەد پاشا پرووى داوہ کە ئەمە بۆتە ھۆى دوودلى کردنى نالى لە گەرانەوہ. دوو دلەيەکەشى دوو بنجى بەرھەستى ھەيە:

يەکەميان ئەوہى گۆرپانى بارى سياسى سليمانى لەوانەيە بىتە ھۆى خۆ وەخراندنى کەسيک کە چ بەرژوہەندى مادى ئەوتوى نەبى خيرا رايکيشيتەوہ بۆ جىگەى خۆى. دووہميان ئەوہى نالى پايەيىكى حورمەتى ھەبوو لای سليمان پاشا و ئەحمەد پاشا، ديارە کە ناحەزى ئەوان بوو بە جىگىرى دەسەلاتيان راستەوخۆ بارى حورمەت و بى حورمەتیش دەگۆرئى، بۆيە نالى چەند سالان بە ديار ئەم گۆرپانەوہ خۆى گل دايەوہ لە گەرانەوہ تاکو: «سووتا رەواقى خانەيى صەبرى دل و دەروون» و چى تر خۆى پى نەگىرا و کەوتە پەلەى گەرانەوہ. گر و سۆزى ناو نامەکەى بۆ سالم لەوانە نييە گومانى دەسکردى و ساختەيى و خۆنیشاندانى لى بکرى. نالى بەراستى ئاگرى غەربىيى لە ھەناويدا گرپى بەستوہ ئەوجار نامەکەى ناردوہ کە دەلئى دەستەچيلەيە و بۆکز لە جەرگى ھەلدەستينى. ديارە بيکەسى و بيمالى (دواتر باسى ژن نەھينانى دەکەين) و بيسامانى و بيئيشى ئەمانە ھەموويان ياريدەدەرى سەرکردنى سۆز و

بئۆقرهیی نالی بوون به دست غریبه‌وه. ئەگەر تیجاره‌تیکی سوودبه‌خش وهیا مزگه‌وت و مه‌دره‌سه‌ییکی قه‌له‌بالغ وهیا مال‌وحال‌تیکی به‌هاتوباتی هه‌بوایه، دل‌ی پئی ته‌سکین ده‌بوو و نه‌ده‌تلایه‌وه بۆ «به‌ردی سه‌رشه‌قام».

که‌واته به پئی لی‌کدانه‌وه‌ی من که داخوازی حالیش وا راده‌گه‌یه‌نی نالی له نیوان سالی ۱۲۵۴ که مه‌رگی سلیمان پاشای تیدا بوه و سالی ۱۲۶۱ که حوکمی بابان به‌سه‌رچوو، رۆیشتوو بۆ حه‌ج، نتر به‌ر له‌وه توانییتی بگه‌رپته‌وه کاره‌ساتی نه‌مانی حوکمی بابان روویداوه. هه‌ر به‌م لی‌کدانه‌وه‌یه‌م وا ده‌زانم چوونه‌که‌ی نالی بۆ حه‌ج ده‌بی بایی خایاندنی یه‌ک جار حه‌ج کردن پیش رووداوه‌که‌ی ۱۲۶۱ بوویت چونکه ئەگەر نالی چه‌ند سالی‌ک پیش رووداوه‌که چووبایه حه‌ج، دوا‌ی به‌سه‌رچوونی حه‌جه‌که گورج ده‌گه‌راپه‌وه بۆ سلیمانی. وا دیاره هه‌ر له سه‌روبه‌ری خه‌ریک بوون به حه‌جه‌که‌وه قه‌در له کارسازی میرایه‌تی بابان بۆته‌وه و رپی گه‌رانه‌وه‌ی نالی بۆ سلیمانی به‌ستوو.

هه‌رچه‌ند له لی‌کدانه‌وه‌ی رووت به‌ولاوه چ به‌لگه‌ییکی مادی بیده‌مه‌ته‌قه‌مان لا نییه ئەم بۆچوونه‌ی من به‌سه‌لینی، به‌لام بۆچوونه‌که زۆر ریک دیت له‌گه‌ل مه‌نتیقی رووداوه‌کان و ئەو میژوانه‌ی گومانیان تیدا نیه. به‌نموونه ده‌لیم ئەگەر نالی سه‌فه‌ره‌که‌ی ماوه‌ییکی ئەوتۆ که‌وتبا پیش رووداوه‌که‌ی ۱۲۶۱ که بایی چوون و هاتنه‌وه‌ی کردبا، له‌م حاله‌دا وه‌خرانی له هاتنه‌وه ئەو ده‌لاله‌ته‌ی لی وهرده‌گیرا که وه‌زعی ئەو نیسه‌به‌ت به‌حاکمانی بابان ئەوه‌نده به‌ره‌و دۆستایه‌تی و ئاشنایی نه‌بووه که داخوازی خیرا گه‌رانه‌وه‌ی بکات له سه‌فه‌ری حه‌ج، که نیسه‌به‌تی وه‌ها نیزیکیش له به‌یندا نه‌بی لزم نامینی نالی دوودلی بکا له گه‌رانه‌وه. پیویست به‌وه‌ش نا‌کا دواتر کاغه‌زی پرس و را بۆ سالم بنیری. حاجی‌که و بۆ حه‌ج چوو و ده‌گه‌رپته‌وه بۆ ولاتی خوی وه‌ک چه‌ندین خه‌لقی تر که حه‌ج ده‌کن و له که‌سیش ناپرسن ئەری بیینه‌وه یا نه‌یه‌ینه‌وه! تا ئیره من چ گرفتیک له کاره‌که‌دا نابینم چونکه زۆر جیی خۆیه‌تی شته‌کان به‌و جوهره‌ روویان دابیت که باسم کرد، به‌لام گرفت له قوناغی دوا‌ی ۱۸۵۳ په‌یدا ده‌بی که ده‌زانین نالی له‌و ساله‌دا له شام بووه و نامه‌ی بۆ سالم نووسیوه پرس‌ی گه‌رانه‌وه‌ی پی ده‌کا. به‌لی! سالم نه‌ومیدی کرد له گه‌رانه‌وه، نالیش حورمه‌تی پرس کردنه‌که‌ی خوی و وه‌رامه‌که‌ی سالی گرت و نه‌گه‌راپه‌وه بۆ سلیمانی، باشه چی کرد؟ ئایا هه‌ر له شام مایه‌وه؟ یاخود رایگویتست بۆ شوینیکی تر؟ ئەم جیگه‌یه کوپیه؟ ئایا یه‌کسه‌ر چوو بۆ ئەسته‌مبول؟ فکری چوونی مصر که‌وته که‌له‌وه و پنی نه‌کرا بجیت؟ گه‌راپه‌وه بۆ حه‌جیکی تر؟ لیره‌دا زیهن ته‌نها یه‌ک رپگه‌ی له پیشدا نیه که هه‌ر له‌ویوه هه‌نگاوه‌کانی تۆزینه‌وه‌ی بباته سه‌ر ئەنجامیکی گونجاو له‌گه‌ل زنجیره‌ی رووداو و میژووی بی گومان. له‌م هه‌له‌سته‌دا خۆمان به‌سه‌ر دوورپیان‌وه ده‌بینینه‌وه که ناتوانین بلین ئەمه‌یان «رپی هاته، ئەوی تریان رپی هات و نه‌هاته».

با جاریکی تریش چاویک به میژوواندا بگپینه‌وه:

له ۱۲۶۱ ئەحمه‌د پاشا لی‌ی تیکچوو و پاشایه‌تی دۆراند.

له ۱۲۶۹-۱۲۷۰ (به‌شایه‌دی ئا. خۆدزکو) نالی له شام بووه.

۹ سالی ته‌واو ده‌که‌ویته نیوان ئەم دوو میژوووه‌ه که بایی ئەوه ده‌کات ئەحمه‌د پاشا تیددا هاتیبته ئەسته‌مبول و نالیش له دوا‌ی حه‌جه‌که‌یه‌وه چووبی بۆ ئەوی و چه‌ند سالانیش لای ئەحمه‌د پاشای به‌سه‌ر بردی ئەوجار هاتیبته‌وه شام. هه‌ر ئەمه‌ش پتر جیی باوه‌ر کردنه چونکه زۆر سه‌یره نالی نو سالان له

مەككە ۋە ھىيا شىۋىنىكى تر ماينىتە ۋە بى ئەۋەى بىر لەۋە بىكاتەۋە بىچىتە لاي ئەحمەد پاشا تاكوو لە پر دواى بى ئومىد بوونى لە گەرانەۋە بۇ سلىمانى خۇ ھەلگوتى بۇ لاي. ئەو «نالى» يەى لەبەر سەروكارى ئەحمەد پاشا دوودل بى لە گەرانەۋە چۇن نۇ سالان لە غەربىيدا لىي كىنارەگىر دەبى؟

باشە! ۋا سەلماندىمان نالى دواى بەسەربردنىكى چەند سالە لە ئەستەمبول گەرپايەۋە بۇ شام، ئايا بە چ نىيازىك لەۋى گىرسايەۋە؟ ھەر بۇيە بوو پرسى ھاتنەۋە بۇ سلىمانى بە سالم بىكات تا ۋەرامىكى لى ۋەردەگىرتەۋە؟ بۇچى لە ئەستەمبول ۋە پرسەكەى نەكرد؟ تۇ بللى مەبەسى ئەۋە بووبى بىچىتە شام ۋ كاغەز بۇ سالم بنووسى تا ئەگەر ۋەرامى بى ئومىدىي ۋەرگرت روو بىكاتە مەككە؟ ياخود مصر؟ لىرەشدا ھەلۋەستىكى كورت پىۋىستە بەرانبەر مېژوو.

«ئا. خۇدزكو» دەنووسى ۋ دەلى لەم سالەدا ۱۸۵۳ ئەحمەدخانى لە پاریس دىتوۋە ۋ لەۋى بىستوۋە «نالى ئەفەندى» لە شامە... بەلامەۋە ئاشكرايە ئەم ئەحمەد خانە ئەحمەد پاشايە. كەۋاتە لەۋ سالەدا ئەحمەد پاشا لە ئەستەمبول نەبوۋە. ئەمە لە لايىكەۋە، لە لايىكى ترىشەۋە لە قسەكەى ئەحمەد پاشا ۋا دەردەكەۋى مانەۋەى نالى لە شام مانەۋەيىكى پشوو درىژ بوۋە چونكە بە «ئا. خۇدزكو» دەلى تۋىژىنەۋەى زمانەۋانى لە بارەى زمانى كوردىيەۋە لە «نالى ئەفەندى» بىكات كەۋا دانىشتوۋى شامە. لەمەۋە دەردەكەۋى ئەحمەد پاشا (ۋەيا ئەحمەد خان-ھەركەسىك ھەيە با بى) چاۋەرۋان دەكا نالى ئەۋ ماۋەيە لە شام بەردەۋام بى تا يەكىكى ۋەك «ئا. خۇدزكو» بۇي رىك دەكەۋى سەفەر بەرەۋ رۆژھەلات دەكات ۋ لە شام نالى دەبىنى.

ئايا ئەم راستىيە چمان تى دەگەيەنى لەبارەى بەسەربردنى نالى لە ئەستەمبولدا؟ ئايا نالى دواى مانەۋەى لە ئەستەمبول رايگۋىست بۇ شام؟ ياخود جارى نەچۋە بۇ ئەستەمبول؟ ئەگەر ۋا دانىن ئەم نىشتەجى بوونەى نالى لە شام قۇناغىكى ناۋەندىيە لە ميانى حەجەكەى ۋ چوونەكەى بۇ ئەستەمبول، ۋاتە ئەگەر بللىن تا سالى ۱۸۵۳ جارى رەفاقەتى ئەحمەد پاشاي نەكردوۋە لە ئەستەمبول، بەمەدا گوتەيىكى يەكجار پەرەسەندوۋ لە بارەى بەسەرھاتى نالىيەۋە بە دۇدەخەينەۋە. ۋا رۋىشتوۋە كە نالى بەيىكى زۇر لە ئەستەمبول لاي ئەحمەد پاشاي بەسەربردوۋە، جا ئەگەر نالى لە ۱۸۵۳ لە شام بووبى ۋ ئەحمەد پاشاش لە پاریس بووبى ۋ جارى رەفاقەتەكەى ئەستەمبوليان بەيەكەۋە بەسەر نەبىدى، ئەدى ئەۋ رەفاقەتەى چەند سالىيان كەى بەسەربرد؟ كە راست بى نالى لە ۱۸۵۵ مردبى كوا ماۋەى پىۋىست بۇ رەفاقەتەى دوور ۋ درىژ؟ مەۋداى نىۋانى ۱۸۵۳ ۋ ۱۸۵۵ ھەموۋى دوو سالە. چەند ماۋە كات لەم دوو سالە بەسەر چوو بەر لەۋەى ئەحمەد پاشا لە پارىسەۋە ۋ نالى لە شامەۋە بەرەۋ ئەستەمبول بىن؟ چ دەمىنىتەۋە لەم دوو سالە دواى داشكاندى بەشىكى كە بايى ئەۋە بىكا ئەحمەد پاشا بىتەۋە بۇ ئەستەمبول ۋ نالىش لە شام ھەلقەنى ۋ پروا بۇ لاي ئەۋ؟ بەراستى ئەۋانەى لىرە بە پىشەۋە دەيانگوت نالى پىش مردنى لە ۱۸۵۵، چەند سالان لەگەل ئەحمەد پاشا رەفاقتيان بوۋە لە ئەستەمبول، نەيان دەزانى «ئا. خۇدزكو» يەك پەيدا دەبىت ۋ شايەدى دەدات كە ۋا نالى لە سالى ۱۸۵۳ لە شام بوە، ئەگەر ئەمەيان زانىبايە ھەرگىز چىكايەتى ۋەھايان بۇ نەدەگىراينەۋە.

ئىستا موناقتەشەيەكى سالى ۱۸۵۵ دەكەم كە نامزەدە بە سالى مەرگى نالى لە ئەستەمبول. جارى با لە پىشەۋە ئەۋە بللىم كە ھىچ كەسىك لەۋانەى بە نووسىن ۋەيا بە گوتە باسى ئەم سالە دەكەن بەلگەيىكى تەماۋىش بە دەستەۋە نادەن ئەم سالە بسەپىنى بۇ ئەم مەبەسە. زۇرىش سەيرە كەسىك لەۋان باسى

نەبوونی بەلگە وەیا سەرچاوە وەیا ھێمایەک ناکا و چ موناقلەشەیی لە خۆیان بە پیشەوێش ناكەن ئەم
سالە لە کوێو ھات!

من دەتوانم بە ئاسانی لە بەدرۆخستنەوێ ئەم سالە بېمەو بەو ھەدا کە بلیم، دوای دەرکەوتنی
ھەلەبوونی ھەموو پیشەکیەکانی کە تەسلیم بەم سالەمان دەکەن دیارە ئەمیشیان بێگومان وەک
پیشەکیەکان ھەلەییە، بەلام ئەمە رەوشتیکی زەلیل گیرانەییە و لەو کەسە دەوێشیتەو بە دوا دەرڤەتدا
بگەرێ بۆ خۆھەلدانەو و خەلق شکاندەو، کە زۆر ناجایەز و ناپەسەندیشە.
من دەمەوێ راستیی روون بێتەو، زۆریشم ھەز دەکرد لێرە بە پیشەوێ راستیی لەبارەیی بەسەرھاتی
نالییەو و ھا روون بووبایەو کەسی تری بە خۆیەو ماندوو نەکردبایە، بەلام چی بکەین کوردیی دەلتی
«خۆزگە داریکە بەر ناگرێ».

چەند دەلیلیک و بنگەییکی لێکدانەو ھەییە بە ھیچ جوړیک رازی نابێ ئەم سالەیی ۱۸۵۵- سالی
مەرگی نالی بیت، یەک لەوان ئەو بوو کە ئەگەر ئیمە تیکرای ئەو قسانە وەرگرتن کە سالەکەیی ۱۸۵۵
دەکەنە ئالقی زنجیرەییکی خەبەر و بەسەرھاتی نالی، مەوادییکی ئەوتۆ نامینیتەو لە نیوان ۱۸۵۳ و
۱۸۵۵ بەشی رەفاقەتەکەیی ئەحمەد پاشا و نالی بکا لە ئەستەمبول.
بنگەیی دوھمی لێکدانەو کە لە دیوانی نالی دیتە دەستەو. بەشینی ھەلبەستەکانی کە لە پیریدا
دایانوان گەلیک لەو تەمەنەیی ۵۸ سالی پتر بە دەستەو دەدەن کە دوو میژوھ شوڤرت بەستوھکەیی ۱۷۹۷ و
۱۸۵۵ پیمانی رادەگەییەنن. پیری و «فانی» بوونی ناو ئەو ھەلبەستانە ھی مرۆڤیکی سالخوردەیی
دایانوانی بەسەرچوھ نەک شاعیریکی بە روالەت خۆبەپیرلەقەلەمداو. کەسیک سرنج راگرێ لە
دیوانەکەیی نالی دەتوانێ خەتیکی ئاشکرای تێھەلکشان بە ناو سالاندا لە شیعرەکانی بدۆزیتەو ھەر لە
سەرھاتی دەستپیکردنی عیشقی ھەیبەو تا دەگاتە پلەیی لێ کەوتویی. ھەلبەت ئەم شیعرانە کە لە
ئاواناندا نالەیی پیری وەیا نرکەیی جوانی و جھیلییان لێ دەفامریتەو، جاریکی تریش بەھوێ
روداویکی کە لە ناوھەرۆکیاندا دەرەکەوێ، تەمەنی نالی لەکاتی دانانان ئاشکراتر دەبێ، وەک کە
سەرھوخی لە ھەیبە دەکا دیارە ئەم ھەلبەستەیی پرسەیی لەکاتی جھیلیدا ھونیوھتەو سەرھەرای ئەو
کە زینگی ھەلبەستەکە بەھاری عومر دینیتە بەر زینی گوێگرەو. لەگەل مندا سرنج لە دەموووی ئەم
دوو نمونەیی بەگرە:

-۱-

بەو گرییی تو رەنگە منیش ھیندە بگریەم
گەوھەر برژینم بە بلندی قەد و بالات

-۲-

رەوگەنی دیدەم رژایە سەر کیتابی خطی خۆم
چاو لە ئیشی ئەو سپی نوریش بەسەر ئەو دا سەقەط

ھەردوو بەیت دەگریەن بەلام دیارە گریانی بەیتی یەکەم لە بورکانی گەرم و گەنجایەتیییەو جۆش دەدا،
ھی دوھمیش تەپ و نمی پایزی عومرە.

لیتره‌دا کارمان به‌وه نیه په‌یژه‌ییکی سهره‌ژوور چوونی ته‌مهنی نالی له هه‌لبه‌سته‌کانی دروست که‌ین،
ئه‌وه‌ی مه‌به‌ستمانه دۆزینه‌وه‌ی پیری‌ی راسته‌قینه‌یه که له ته‌مهنی ۵۸ سالی‌دا پینک نایه‌ت. به‌لام بۆ ئه‌وه‌ی
لینکدانه‌وه‌که‌م پتر به دلانه‌وه بنووسی به‌یتیکی ته‌مهن مه‌علوم به شاید ده‌هینمه‌وه تا‌کو ده‌لاله‌تی
شه‌کوا‌ی پیری‌ی له به‌یته‌کانی تری نالی روونتر بیته‌وه بۆ خوینه‌ر:

نالی که نامه‌که‌ی له شامه‌وه بۆ سالم ناردوه، وه‌ک لیتره به پیشه‌وه ساغ کرایه‌وه، به پیتی ئه‌وه‌ی که
زانیمان له سالی ۱۸۵۳ له‌وئ بوه ته‌مهنی ۵۶ سال بووه «۱۷۹۷-۱۸۵۳». ئه‌م ته‌مهنه دوو سالی که‌متره
له ۵۸، که‌چی هه‌ر ۴۳ به‌یتی نامه‌که به وردی بخوینه‌وه ئه‌سه‌ری شه‌کوا له ده‌ست پیری‌ی تیدا نادۆزیته‌وه،
هه‌رچه‌ند ئه‌و هه‌موو ئاه و نزیاه له ده‌ست غه‌ریبی و یادکردنه‌وه جیتی خۆی بوو نه‌ختیک پال به راویژی
شیعه‌ره‌کانه‌وه بنی به‌ره‌و گله‌یی کردن له ته‌مهن. تاکه یه‌ک به‌یتی هه‌لبه‌سته‌که شکایه‌تیکی له‌و باب‌ه‌ته‌وه
تیدا بیته‌مه‌یانه:

زارم وه‌کو خه‌لال و نه‌حیفم وه‌کو خه‌یال
ئایا ده‌که‌ومه زار و به دلدا ده‌که‌م خطور

سه‌یری چه‌ند راستگۆیانه سته‌م و ئه‌سه‌ری غه‌ریبی به‌لای له‌ر کردندا ده‌شکینیته‌وه نه‌ک به‌لای
پیری‌بوندنا. حاجی قادر که نامه‌ی بۆ حاجی مه‌لا عه‌بدو‌للا نووسی هاواری تیه‌ر ببوو له چه‌نگ پیری‌ی:

له‌به‌ر پیری‌ی ئه‌وه‌نده بی‌حه‌واسم
ده‌لئی ئه‌رکانی ئیسلامی ئیناسم
سه‌ر و ریشم سه‌راپا بۆته لۆکه
به‌شه‌و هه‌م‌رازمه پشمین و کۆکه

ناشی له ئاست ده‌لاله‌تی ئه‌و شایه‌دانه ئینکاری ده‌لاله‌تی شایه‌دیکی تر بکه‌ین که هات و پیری‌ی
راسته‌قینه‌ی تیخوینده‌وه، ئه‌وه‌ی ده‌یه‌وئ ئینکار بکات له‌سه‌ریه‌تی به‌لگه‌ی یاریده‌ده‌ری ئینکاره‌که‌ی
پیشکه‌ش بکات.

له دیوانه‌که‌ی نالی چه‌ند قه‌صیده‌ییکی هه‌یه زۆر به سه‌راحته‌ت باسی پیری‌ی راسته‌قینه‌ ده‌که‌ن، یه‌ک
له‌وان، قه‌صیده‌ طائیبه‌که‌یه که له سه‌ره‌تاوه هاواری پیری‌ی ده‌رده‌بریت:

مووی سپی کردم به شوشتن ئاوی عه‌ینی شۆره شه‌ط
شۆره شه‌ط یه‌عنی که تیندا خود به خود قه‌ل بوو به‌ط

سه‌ره‌به‌ری شیعه‌ره‌کان خه‌ریکی وه‌صفی کرداری پیرین له موو و روو که ئه‌مه تاکیکی زۆر جوان و پر
ده‌لاله‌ته له نیویاندا:

وهجهه كه م ئيسمى «بياض» ئه م ما وهره ق زهر د و سياه
با «مخطط» بئ به كافور يى كه شيدى خوش نه مه ط

موو ليده دا بو به كافور. سه راحه تى دووهم له «مستزاد» ه كه دايه.
ئەى تازه جەوان پيرى ئيفتاده و كه وتووم - تا ماوه حەياتم
دەستى بدەرە دەستى شكستم كه به سه رچووم <۲> - قوربانى وه فاتم

- «قوربانى وه فاتم» واتاى «نزيكى مردنم» يش دهبه خشى -

تو يووسفى نه وحوسنى له سه ر ميصرى جه نانى - من پيرم و فانى
له م كوله يى ئه حزانه نه زيندووم و نه مردووم - هەر وا به ته ماتم

جارى تریش ده لاله ت له م «مستزاده» وهرده گرین.

له ديوانه كهى شيعرى تریش هەن بيى پيرى لئ بيت به لام ئه وهى ليده دا به نمونه خرا نه به رچاو
بايى مه به ست ده بئ به تايه تى كه رابگيرين له تهك قه صيده كهى «قوربانى تووزى ريگه تم» ي عومرى ۵۶
سالى.

وا ده زانم ئه و به لنگانه به س بن بو هه لوه شانده نه وهى عومرى «۵۸» ساله و ساله كهى ۱۸۵۵ كه له هيچ
لايىكه وه چ كه سيك به لگه يىكى بو نه هينا ونه وه مه گه ر ئه وه به به لگه حيساب بكه ين كه هه رچى له
بار ده يانه وه گو تراوه له خو وه هه لده وهرين.

به لام هه ر ئه وانه به لگه نين، هى تریش ماوه. يهك له وانه شايه دى مرؤف، يه كىكى تريشيان
راگه ياندى هه نديك له هه لبه سته كانى وهك لي ره به دواوه روونى ده كه مه وه. ئه م جاره يان شايه دى
مرؤفه كه و راگه ياندى هه لبه سته كانى يه كتر به راست ده گيرن هه ر وهك هه ردووكيشيان به جووته ريك
ده بن و ده گونجين له گه ل هه موو ئه و شته بئ گومانانه ي كه تازه لتيان بوومه وه.

شايه ده كه باپيرم حاجى مه لا عه بدوللايه، كه به پنى بيستنم له باوك و مامم گيرابوويه وه له سالى
۱۲۸۸ نالى له مه ككه ديتوه. له م ساله دا باپيرم له گه ل حاجى مه لا ئه سعه دى باوكى چؤته حه ج، له
سه ره تا كانى ۱۲۸۹ دواى مه رگى باوكى له مه ككه ده گه ريته وه بو كويى و باسى نالى ده كات كه له
مه ككه ي به جئ هيشتووه به زيندوويى. گوتبووى نالى زور پير بووه، رهنگه نزيكى هه شتا سال بوويى.
ئه م شايه ديه، كه خو ي له خويدا به سه بو قه ناعه ت په يدا كردن، ريك دئ له گه ل هه رچى لي ره به پيشه وه
باسمان كرد ته نانه ت له گه ل ئه وه ش ده گونجئ كه نالى له ده وروبه رى ۱۷۹۷ به وه له د بوويى چونكه له و
ساله وه تا ۱۲۸۹ ي كوچى نزيكى هه شتا سال ده گريته وه كه ئه مه عومريكه هه موو جو ره شكايه تىكى
پيرى تي دا ره وايه. به لام ده بئ شتيك بخه مه سه ر ئه و قسانه كه نه ختيك عه لاقه داره له گه ل بارى ژيانى
ئه و ده مه ي نالى. به پنى گيرانه وه ي باپيرم نالى له مه ككه نيسته جئ بوه نهك وهك حاجيه كى وه قتى له
مه ككه ي رابواردوه، ته نانه ت گوتبووى نالى چه ند بزنيكى هه بوو ده يدوشين و هه نديكى گوزهرانى به وانه وه
بوو. به راستى هه ر ئه مه ش له گه ل وه زعى نالى ريك ديت چونكه زور ئه سته مه بو پياويكى بئ مال و حال و

باری وەك نالی له تەمەنی هەشتا سالییدا گەشتی دوور و درێژی بۆ لزوم بكات. گۆیا ئەگەر له مەككە سەفەری كردبا بۆ كوێ دەچوو؟ ئەستەمبول؟ شام؟ میصر؟ بابان؟ هیچ كامێكیان ئەو نین نالی خۆی بۆ هەلكوتی لهو ئاخەلیوەی ژیانیدا. وا چاوەڕوان دەكړی له مرۆفیکێ دینداری وەك نالی تەنیش و پۆخی كەعبە بەرنەدا تا مردن. پیاوی وەك ئەو له جیانیانەو دەچن بۆ مەككە تا گۆری مەرگیان له نزیك كەعبە وەیا قەبری پتەمبەر «ص» بۆ، چۆن دەشی ئەو به پیری له سەرەمەرگدا ئەو جیگە پیرۆزە جی بهیلتی، بیگومان كە نالی لهو عومردا له مەككە بووی هەر له ویش ماوەتەو تا مردن.

ئەمە شایەدیەكە باییرم. مایەو ئەو هەلبەستانە كە تیشكێکی روونكەرەووی هەندێ ئەو لایەنانە بایرمان كردن، دەدەنەو. هەلبەستانەكان له خۆیانەو به دەنگ نایەن، دەبێ له رێی بەراوردكردنەو به دەنگیان بینین.

له دیوانەكە نالی چەند قەصیدە سكالاً و نەعت هەن پێوەندیان به حەج و مەككە و مەدینەو هەیه. ورد بوونەو لهو هەلبەستانە دیاردەییکی به دەلالەت دینیتەو بەرچا، بەلام ووردبوونەو كە دەبێ به دل و هۆشی كرایەو بۆ، به نیازی گەیشتنە حەقیقەتیش بۆ نەك بۆ مەبەسی دەمەتەقە هەلستاندن و رەخنەگرتن.

ئەو هەلبەستانە له رووی دەلالەتیانەو بۆ كیشانی نەخشەییکی خەتی بزوتنەو نالی دەكړین به دوو بەشەو:

بەشی یەكەم ئەم پارچە هەلبەستانەن:

۱- ئەی ساكینی ریاضی مەدینە

۲- ئەلا ئەی نەفسی بوم ئاسا

۳- شتریا نا

۴- له جوملە موعجیز ئەندەر موعجیز.

بەشی دووهم ئەم دوو پارچەیه:

۱- وەی كە پووزەردی مەدینە و پووسیا هی مەككە خۆم

۲- ئەی تازە جەوان - مستزاد -

بەشی یەكەمیان چەند دروشمێكیان هەیه كە دەست دەدن دەلالەتیان لێ وەرگیری بۆ تەرجیحی یەكێك لهو رایانەو دەربارەو چەندوچۆنی ژیا نالی به یەكتر دەكەونەو. دروشمەكانیش ئەمانەن:

۱- پێیانەو دیارە كە هەلبەستی یەكەم پووبەروو بوونی مەككە و مەدینەن:

ئەی ساكینی ریاضی مەدینە مۆنەو وەرە

رەحمی بكە بفرموو مەدینە منە و وەرە

ئەلا ئەی نەفسی بوم ئاسا هەتا كە ی حیرصی وێرانە

لهگەل ئەم عیشق بازانە برۆ «ئازانە بازانە» / «بازانە ئازانە»

مسلمان لیره «مانی» / «مان و» / خا مانت هر نه مان دینئ
 په شیمان به که دهرمانی نه مانت «مایه ی ئیمان» / «مایه ی مان»
 فیداکاری تن و جان به له ئسانی هراسان به
 که داغ و دوردی ریگه ی مه ککه باغی ووردی مردانه
 شتربانا ئمه په ژینی باغی رهوضه یه یاخو
 عرار و عرعر و بانی خیابانی بیابانه
 ئه گه چی کوردی دهوری شه هره زووری قه سوتم ئه ماما
 وه سیله م طیبه یی حیلمی شه فیعی فه ضلی مه ننانه

ئه م به یته ی دوا یی وا دیار ددها که تازه به تازه نالی شاره زووری جی هیشتبئ بویه ودها ههستی زور
 به هیزی شاره زووری بوونی خو ی دهخاته ناو هه لبه سته وه. رهنگه ئه گه ر دمیک با شاره زووری
 جیهیشتبا به چه شنیک ی تر ناخاوتنی کردبا ههروهک نهختیک پاشتر لئی ددهوین.
 ۲- ئاخ و که سه ری پیربوونیان تیدا نیه.
 ۳- باسی غریبی و دوور که وتنه وه له ولات ناکهن.
 ۴- وه صفی دریژ و پر مه عنای بیابانی ریگه ی چه ج و که عبه و مه رقه دی پیغه مبه ریان تیدایه که
 ئه م ش هر ده لاله تی یه که م رووبه روو بوونیان به ده سته وه ددهات.
 به شی دووم له قه صیده کانی «وهی که رووزهردی مه دینه»، «ئه ی تازه جهوان» به ته وایی نوقته ی
 به رانبه ری به شی یه که مه، چه ندی بلئی شه کوای پیری و دوردی دهر به دیری و شتی وه هیان تیدایه:

ئه ی تازه جهوان پیر بی ئیفتاده و که وتووم - تا ماوه حیاتم
 دهستی بدهره دهستی شکستم که به سه ر چووم - قوربانی وه فاتم
 تو یوسفی نه و حوسنی له سه ر میصری جه نانی - من پیرم و فانی
 موددیکه که هم گه ردوشی دهورانی سوپیهرم - موغبه ر بوه میهرم

پیری و ئیفتاده یی له م هه لبه سته دا چ خزمایه تی هاوته مهنی پی ناهیلئی هم له گه ل قه صیده کانی تر و
 هم له گه ل نامه ی «قوربانی تو زی ریگه تم» دا ههروه اش که ده لئی به یینیکه له گه ل سورانه وه ی فه له کدا
 ده سووریمه وه به ئاشکرایی ئه وه راده گه یه نی که ده میکه له ولاتی خو ی دوور که وتوته وه و له م شار بو ئه و
 شار ده گه ری.

وهی که رووزهردی مه دینه و رووسیاهی مه ککه خو م
 دهرکراو و دهر به دهر یا ره ب ده خیلی عه فوی تو م

ئه م «دهرکراو و دهر به دهر» ش تام و بیننی ئاوارهی و غریبی لی دیت. جگه له م لایه نه ی پیری و
 دهر به دیری که له دوو قه صیده که دا دیاره، شیوه ی دارشتن و خورپه ی وشه کان و نه فه سی ئاخافتن و

هه موو ئه و خاسيه تانه ي که له هه لبه ستدا ده بن به تووره و شه قلی ناسينه وه، زور به ئاشکرای دیاره هی ته مهنی پیرین، پیرانن، دهنگی پایزی عومرن - به تاییه تی قه صیده ی «ئهی تازه جه وان». له مه وه ئاکامیکی گرنگ وهرده گیریت، نالی له یه ک جاری چه ج کردندا هه ر دوو به شی قه صیده کانی نه هونیه ته وه، به شی یه که میان هی یه که م چه ج و سه ره تای دهر چونه تی له سلیمانی، به شی دوو میشیان هی چه جی دوو مه که درهنگتر له پیریدا کردو تی، هه ر بویه شه له به شی دوو مه و ه صفی ریگی چه ج و که عبه و ره و ضه ی پیغه مبه ر نیه چونکه جاری یه که م له مانه بوته وه، ئه مجاره یان وه صفی شتیکی نویتر دهکا که له به شی یه که مدا نادیتریت ئه ویش پیری و ئاواره ییه.

خوینهری ئه م نووسینه که دیت و قسه کانم ده داته بهر سرنج و لیکدانه وه ی قبول کردنیان وه یا پترازی نه بوونیانه وه، ده بی ئه مانه ی له بیر بیت:

۱- ئی سپات کردنی پرسپاریک له وانه ی ته نها به لگه ی فکر و لیکدانه وه پالپشتیان دهکات، هه ر ئه وه ندی لئ چاوه روان ده کریت که وا بگونجی له گه ل هه موو ئه و شتانه ی به مه علوومی راستن و پیوه ندینیکیان به یه که وه و به پرسپاره که شه وه هه یه وه ک پوداوو، میژوو، واتای شیعر و گوته و راگه یاننده کانیان، باری مادی، داخوازی کومه لایه تی، رامیاریی... هتد. به لگه ی فیکری هه رگیز نابیته ئه و دیواره ی که له چه مه نتو و خشت و بهرد دروست ده کریت و ده ست و چاوه هه ستی پی ده کن، هه روه هاش دوزینه وه ی ته مهنی شاعیر له هه لبه ستدا کاریکه ده گه ریته وه بو زهوق و هه ست و وردبینی گوینگر مه گه ر هه لبه سته که خوی ته مه نه که را بگه یه نی وه ک: «ته مهنی عومرم به حه فتا گه یی» وه یا شاعیری عه رب که ده لی: «ان الثمانین و بلغتها».

وهک ته مهن، دوزینه وه ی ئاواره بوونیش هه ر ئه وه ندی ده کری که له و به یئانه دا دوزیمانه وه. نابی به ته مای ئه وه بین له و ده مانه دا که یه کیکی وه ک نالی له سوژی خویه وه شکایه تی له ده ست غه ربیی ده کرد بیگوتبا ئه ی ئه وانه ی له دوا منه وه دینه دونیا، بزائن من که ئه مه ده لیم به یئیکه له شاره زوور دوور که وتوومه ته وه و پیر بووم وه ک ئه و کاته نه ماوم که فلانه شیعر و فیساره قه صیده م تیدا داناون! تو و من و یه کیکی تریش ناچارین ده بی باوه ر بکه ین به وه که کاتیک شاعیر شکایه تی له پیری و غه ربیی دهکات به راستی پیر و غه رب بووه، مه گه ر له لاییکی تره وه به لگه ییکی بی دمه ته قه په یدا بیت و پیچه وانه ی راگه یانندی ئه و شکایه ته ئی سپات بکات.

که هاتین گومان بکه ین له راگه یانندی به یته کان له لایه ن واتای پیری و غه ربیییه وه، ئیتر بو باوه رپان پی بکه ین له وه دا که له مه ککه و مه دینه گوترا بن، خو ئه م راگه یاننده ش دیواری چه مه نتو و ئاسن نیه نه توانین به ناویدا تئیه رین و ئینکاری وجودی بکه ین. به سه بو ده لاله تی گوته - شیعر بی یا په خشان - به لووس و لیک له گه ل رووداو و میژووی بیگومان بگونجیت بایی ئه و گونجانه ی که له ژبانی ئاساییدا، له نیوانی گوته و رووداودا پیویسته. به نمونه ی روونکردنه وه ی مه به س ده لیم، تو که له یه کیکت بیست گوتی دوو کیلوم ترئ کرئ نایه ی گومان له قسه که ی بکه یت و بلئی ئه م داوایه تی له گه ل دیارده ی جوغرافی و نه زه ریه ی فیثاغورس و چوونه ناو مانگدا ریک نایه تی. هه ر بیریش له وه ناکه یته وه چه ندین هه زار شتی مادی و مه عنه ویی هه ن له کاتی باس کردنی ئه م دوو کیلو ترییه دا. ئه وه ندی به سه بو باوه ر کردن که کژی ترئ گه ییشتن هاتنی و کژی به سه رچوونیشی تی نه په ربیبت. قسه ی شاعیریش هه روه هایه، به لگه ی پتری لئ داوا نا کرئ له و به لگه یه ی که له «ترئ» داوا ده کرئ. گونجانی ده لاله تی هه لبه سته بی میژوو ئاشکرا

لهگه‌ل داخوایزی رووداو و میژووی مه‌علوم و باری کۆمه‌لاپه‌تی... و هتاد به‌لگه‌ییکی یه‌کجار به‌هیزه‌ بۆ سه‌لماندنی ئه‌و ئه‌نجامانه‌ی که لینی وهرده‌گیرین و چ به‌لگه‌ش ره‌دیان ناکاته‌وه.

۲- له‌ حالیکدا ویستت رازی نه‌بیت به‌و لیکدانه‌وانه‌ی که هینده‌ ریک دین له‌گه‌ل هه‌رچی ده‌یزانین، ئاگات له‌وه‌بێ ئاخۆ جیگری ئه‌و لیکدانه‌وانه‌ چیه‌؟ چی چاکترین ده‌خه‌ینه‌ جیگا؟ ریت نیه‌ بلایی ره‌نگه‌ وابی و ره‌نگه‌ وه‌کوو فلانه‌ شت بێ و ده‌شی...! پێویسته‌ ته‌صوریکی نوێ بخه‌یته‌ جیگه‌ی ئه‌و لیکدانه‌وانه‌ که پتر بگونجیت له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی ئه‌وان له‌گه‌ل‌یاندا ده‌گونجین. له‌ خۆت مه‌سه‌لینه‌ هه‌لبه‌سته‌کان و راگه‌یاننده‌کانیان بخه‌یته‌ به‌تالایی نه‌گونجان له‌گه‌ل هه‌چ شتیکیدا. من ئه‌وه‌شت لی ده‌سه‌لمینم که به‌ به‌لگه‌ی مه‌عقول لیکدانه‌وه‌که‌م هه‌لوه‌شینیته‌وه‌ با پیتشت نه‌کری جیگریک په‌یدا که‌یت بۆ لیکدانه‌وه‌ هه‌لوه‌شایه‌وه‌که‌، چونکه‌ هه‌لوه‌شانده‌وه‌ی به‌ بنج و بناوان وه‌ک گومانکردنی بێ بنج و بناوان نیه‌، به‌ پیچه‌وانه‌ ئه‌م ته‌رزه‌ کاره‌ی به‌ بنج و بناوان ده‌بیتته‌ سه‌ره‌تای چالاکیه‌کی دروستکه‌ر.

۳- لیکدانه‌وه‌ی ناو ئه‌م نووسینه‌ به‌راورد بکه‌ له‌گه‌ل ئه‌و بیروباوه‌رانه‌ی که به‌ به‌لگه‌ی بێ ده‌مه‌ته‌قه‌ ره‌د کرانه‌وه‌ تاکو تۆش له‌ حالێ ره‌دکردنه‌وه‌ی لیکدانه‌وه‌که‌م له‌هه‌مان ریکه‌ی بێ پیچ و په‌نای به‌لگانه‌وه‌ هه‌نگاو هه‌لینیت وه‌ک که دیتت شایه‌دیبه‌که‌ی «ئا. خۆدزکو» به‌ جارێک ئه‌و ئیحتیماله‌ی سرپه‌وه‌ که نالی له‌ ۱۸۵۵ له‌ ئه‌سته‌مبول مرده‌بێ. سه‌ره‌رای ئه‌مانه‌ هه‌موو، له‌ بیرت بێ پیاویکی وه‌ک حاجی مه‌لا عه‌بدوللا له‌ هه‌واوه‌ قسه‌ ناھینێ ته‌نانه‌ت له‌ قسه‌که‌ی ئه‌وه‌وه‌ ده‌رده‌که‌وی که له‌ رۆژگاری ئه‌ودا هه‌ر نه‌بیسترا‌بوو که نالی مردووه‌، دهناییشاره‌ی بۆ ئه‌و گوته‌یه‌ ده‌کرد و له‌ هه‌لوه‌ستی به‌ درۆخته‌نه‌وه‌ی خه‌به‌ره‌که‌دا ده‌یگوت دیتوومه‌ و زیندوووه‌... هتاد، چونکه‌ ده‌زانین له‌ نیوان ساڵی ۱۸۵۵ (۱۲۷۱، ۱۲۷۲) که ساڵه‌ درۆزنه‌که‌ی مه‌رگی نالییه‌ تا ۱۲۸۹ که حاجی مه‌لا عه‌بدوللا له‌ حه‌ج گه‌راوه‌ته‌وه‌ بۆ کۆیی، ده‌وری ۱۷ ساڵ هه‌یه‌، ئه‌مه‌ش ده‌ جارێ بایی ئه‌وه‌ ده‌کات خه‌به‌ره‌که‌ بگاته‌ هه‌موو شوینیکی کوردستان. نه‌بوونی به‌درۆ خسته‌نه‌وه‌ی ئه‌م خه‌به‌ره‌ له‌ لایه‌ن حاجی مه‌لا عه‌بدوللاوه‌ به‌لگه‌ی نه‌بوونی خه‌به‌ره‌که‌یه‌، دیاره‌ دواتر ده‌نگوباسی وه‌ها له‌ سه‌رچاوه‌ییکی نه‌شاره‌زاوه‌ که‌وتۆته‌ سه‌ر زار و زمانان.

لیره‌دا شتیکم به‌ خه‌یالدا دیت له‌ باره‌ی که‌وتنه‌وه‌ی خه‌به‌ری هه‌له‌وه‌: دیوانه‌که‌ی نالی چاپکراوی عه‌لی موقبیل و گیو موکریانی که ده‌لی له‌ ۱۲۵۵ نالی له‌ شامه‌وه‌ به‌ره‌و ئه‌سته‌مبول رۆیی ئه‌گه‌ر بیگوتبا له‌ ۱۸۵۵ رۆیشتوووه‌ قسه‌که‌ جیی باوه‌ر کردن ده‌بوو و هه‌چ به‌ره‌هه‌ستیکی نه‌ده‌هاته‌به‌ر. تو بلایی له‌ کاتی خۆیدا ئه‌م خه‌به‌ره‌ نه‌ی گوتیی ساڵی ۱۸۵۵؟ دواتریش به‌ هه‌له‌ کرابیتته‌ ۱۲۵۵؟ من به‌ دووری نازانم، سه‌هووی وه‌هاش زۆر جارێ رووی داوه‌، ته‌نانه‌ت وا بووه‌ ناویک به‌ یه‌کیکی وه‌ک خۆی گۆراوه‌ و ده‌ماوده‌میش به‌ هه‌له‌ رۆیشتوووه‌ و چۆته‌ ناو کتیبانیشه‌وه‌.

من له‌ تصورمدا یه‌ک گرفت هه‌یه‌ که ناتوانم بپه‌وه‌ینمه‌وه‌ ئه‌ویش هه‌نگاوی نالی دوا‌ی جیه‌یشتنی شامه‌. ئایا گه‌رایه‌وه‌ بۆ ئه‌سته‌مبول یاخود هه‌ر له‌وێ مایه‌وه‌ تا دوو جار به‌ره‌و حیجاز بووه‌ و هه‌تا مه‌رگ تیندا به‌سه‌ری برد! ئه‌م ۱۹ ساڵه‌ی نیوان ۱۸۵۳ و ئه‌و ده‌مه‌ی باپیرم نالی له‌ مه‌که‌که‌ دیوه‌ ۱۸۷۲ بایی ئه‌وه‌ ده‌کات له‌ شامه‌وه‌ چووینته‌وه‌ ئه‌سته‌مبول و به‌ینیکی له‌وێ رابواردبێ و دواتر، بابلینین دوا‌ی ۱۰ ساڵ، سه‌ودای دوهم حه‌ج به‌ره‌و حیجازی بردبیتته‌وه‌، به‌لام چ بنگه‌ی مادی وه‌یا لیکدانه‌وه‌ وه‌یا راگه‌یانده‌نی حال وه‌یا هیما‌ی شیعه‌ره‌کانی ئه‌م ئیحتیماله‌ به‌سه‌ر یه‌کیکی تردا زال ناکات که ئه‌ویش له‌گه‌ل رووداو و میژووی بێگوماندا بگونجیت. ئیمه‌ پێویستمان به‌ خه‌به‌ریکی تازه‌ هه‌یه‌ ئه‌م قوناغه‌ی ژیا‌نی نالی

له شام بهاویته ناو نه خشه‌ی سهرله‌بهری ژیان و جیگه‌ی له‌باری بۆ بدۆزیتته‌وه. له‌م باسه‌ی هاتوچۆی نالی و پیربوون و ئاواره‌بوونی، ناواناوه به‌په‌له‌گوتومه نالی ژنی نه‌هیناوه. له‌مه‌شدا دژی گه‌لێک سهرچاوه‌ی به‌سه‌رهاتی نالی راده‌هه‌ستم که ده‌لێن حه‌بیبه‌ی «مالی ئاوا»‌ی ماره‌ کردوه و تا مردنی ههر عاشقی بووه...

له‌ باره‌ی دێی «مالی ئاوا»‌وه ئه‌وه‌مان به‌درۆ خسته‌وه که له‌ قهره‌داغ دێی به‌و ناوه‌ هه‌بن. بیستومه‌ دێیه‌ک هه‌یه له‌و ناوچه‌یه‌دا به‌ ناوی «ئالیاوا» ئه‌ویش دێیه‌کی نوێیه به‌ بیری خه‌لقه‌که دیت که‌ی ئاوه‌دان کراوه‌ته‌وه. هه‌ندیک ئه‌دیبه‌ و نالیده‌وست هه‌ن ده‌لێن نه‌ «حەبیبه» هه‌بووه و نه‌ «مالی ئاوا»‌ش له‌و ولاته‌ی ده‌ورو به‌ری شاره‌زور ناوی هه‌یه. به‌لام ئه‌م گوتیه له‌ دوو سه‌ره‌وه رووبه‌رووی هه‌را و ده‌مه‌ته‌قه‌ی بیوه‌رام ده‌بن. یه‌کیکیان ئه‌و ته‌واتوره‌یه که هه‌میشه باسی حه‌ز لێکرده‌بی نالی و حه‌بیبه‌ی گێراوه‌ته‌وه. دوهمیان ئه‌و هه‌موو ناوی «حەبیبه» و «مالی ئاوا»‌یه‌یه له‌ دیوانه‌که‌ی نالیدا که مومکین نیه به‌و جوژه قسه‌ی بی بنج و بناوان بسرپیتته‌وه. که ریگه‌ هه‌بن به‌ قسه‌ی ساده‌ی بی به‌لگه‌ جووته خه‌به‌ری یه‌کتر ته‌صدیق کردوی ته‌واتر و دیوانی نالی ره‌شبکریته‌وه چ مانعی‌ک نامینی له‌وه‌دا «خاک و خۆل»‌یش بکریته ناویکی خه‌یالی (وا بزانه‌م ئیستا ئاوه‌دان نیه)، هه‌موو ده‌نگوباسی چوونه حه‌ج و دوورکه‌وتنه‌وه و واتاکانی «قوربانی تۆزی ریگه‌تم» و هه‌رچی تریش هه‌یه بدرینه به‌ر ئه‌م ئینکار کردنه‌ی به‌هه‌وس بیگومان نالی ئاگری عیشتی حه‌بیبه‌ی تی به‌ربوه، ته‌نها ئیحتیمالیک هه‌یه له‌وه‌دا که ده‌شی ناوی کچه‌که حه‌بیبه نه‌بووبی و نالی ئه‌م ناوه‌ی کردبیتته‌ په‌رژین به‌ ده‌وری ئابروی کچه‌که‌وه که له‌ هه‌مان کاتیشدا واتاکه‌ی ده‌ست ده‌دات بۆ ده‌رپرینی هه‌موو هه‌ست و سۆزیکه‌ی عاشقانه به‌ دیاریه‌وه. دیوانه‌که‌ی نالی له‌ گه‌لێ جیگه‌دا ناوی حه‌بیبه‌ ده‌بات و تووویژی ئاگرینی عیشتی له‌گه‌لدا ده‌کات. تیکراشیان، یه‌ک ئاهه‌نگ و یه‌ک ده‌نگ، هه‌بوونی مه‌عشووقه‌ییکی راسته‌قینه راده‌گه‌یه‌نن به‌لام له‌ لایه‌نی ده‌لاله‌تی سه‌ریچه‌وه غه‌زه‌له‌که‌ی «ماته‌م وه‌کو زولفه‌ینی سیه‌ه» به‌ ته‌نها خۆی به‌سه‌ بۆ سه‌لماندن هه‌بوونی مه‌عشووقه‌ی باوک مردوو. یه‌کیک بیه‌وی به‌ ووردی ئه‌و غه‌زه‌لانه‌ی رووی قسه‌یان له‌ حه‌بیبه‌یه به‌ یه‌کتر بگری، به‌ ئاشکرای تارمایی یه‌ک تاکه‌ کچیان تیدا ده‌بینیت که هه‌ر خۆیه‌تی هه‌موو جاریک له‌ هه‌له‌به‌ستدا جلوه‌ ده‌به‌ستی. ئه‌وه‌ی راستی بی، لیکۆلینه‌وه له‌م غه‌زه‌لانه و چه‌ندوچۆنی ده‌نگدانه‌وه‌ی ناوه‌کیان ده‌شی بگری به‌ دیراسه‌ییکی سه‌ره‌خۆ که دیاره‌ لیره‌دا جینی نابیتته‌وه، له‌وه‌ش بکۆلریتته‌وه ئاخۆ ئه‌و هه‌موو شکاته‌ی نالی له‌ ده‌ست بی مه‌یلی مه‌عشووقه‌که‌ی، چه‌ندی راسته‌ و چه‌ندی شوخییه‌ و چه‌ندی ته‌قلیدیکی دلدارانه‌یه له‌ حالیکدا خۆی تیمان ده‌گه‌یه‌نی که یاره‌که‌ی مردنی باوکی خۆی به‌ ئاوات خواستوه تاکو به‌ نالی بگری. ئه‌مه‌ سی چوار نموونه‌ی ئازارکیشانه به‌ ده‌ست بی مه‌یلی مه‌عشووقه‌وه:

ئاخ له‌گه‌ل ئیمه‌ حه‌بیبه‌ سه‌ری په‌یوه‌ندی نیه

نه‌ی شه‌که‌ر قه‌دده / «به‌لابه‌ندی هه‌یه قه‌ندی نیه» / «به‌لاقه‌ندی هه‌یه به‌ندی نیه»

له‌بۆ خه‌لکی خه‌لات په‌خشانی ماچه

خه‌لاتی من هه‌موو خۆ جوینه‌ قوربان

له‌حزه‌بیک و له‌مه‌یی چاوم به‌ چاوی ناکه‌وی

کی ده‌لی وه‌حشی غه‌زله‌ مه‌یلی ئینسانی هه‌یه

له صوبحی روویی تۆوه شامی خه لقی طه له عتی صوبحه
له شامی زولفی تۆوه صوبحی ئیمه ظوله تی شامه

ئایا ئەمانه، هی تریش، هه لبه سستی سه ره تای عیشقی نالین که جاری حه بیبه ئاسووده یه له گر و تاوی
عیشق و گرفتاری داوی ئەفسوونی نالی نه بووه؟ یا ته ئویلیکی تری هه یه؟ یا خود هیچ ده لاله تیان نیه؟ تو
بلیتی داد و فیغانی غه زه له ئاگرینه که ی: «نه مردم من ئەگه ره ئەمجاره بی تو» پیوهندی به کام پله ی ئەو
عیشقه وه هه بی؟ ئاخۆ دواتر چ تروسکه ییکی ئومید له دلی نالیدا که شاهه ته وه، یا خود دووری دو سالانه ی
ناو غه زه له که که له م به یته دا به دیی ده کریت:

هه موو رۆژم له تاو هیجرانی ئەمسال
ته مه ننا ی مردنی پیاره بی تو

بۆ به ده ست لی که به ردانیکی یه کجاریی؟ ئەم بی ئومیدییه چ ده خلیکی هه بوه به سه ره جی هیشتنی ولات
به ره وه چه ج؟ ساغ کردنه وه ی ئەم پرسیارانه به ئەرک و کات و لیکنانه وه ییکی که م ناکریت، هه تا زه مانه ش
له نالی دوورتر ده که ویته وه کاره که زه حمه تتر ده بی، به لام ده بی بزانی ئەم به یتانه و غه زه لانه و به یته و
غه زه لی تر که له مانه ناکه ن هه روه ها که ر و لال و بی ده لاله ت نین وه ک خویندنه وه ی به په له و سه ریپی
تیان ده گا- چاکتر ئەوه یه بلیم تیان ناگا. خسته وه سه ریبه کی ده نگ و سه دای ناو دیوانه که ی نالی تا
ئو راده یه ی وتووژیکی مه فهوم و مه عقوولی لی وه رده گیری که له گه ل رووداو و میژووی زانراودا
ده گونجی، ئەو کاره ئاسانه نیه که زه بی به په له بۆی ده چیت هه روه ک حالی بوون له شیعه ره کانی
فه رمانیکی هیته ساده و ساکار نیه که به زانیی واتای وشه کانی پیک بیت. ئیمه ئەگه ره لیسته ش ریک
خه ی بۆ ئەو هه لبه ستانه ی ناوی حه بیبه یان تیدایه و ئەوانه ی شکاتی بیمه یلی مه عشوقه ده که ن و
ئەوانه ی پیوهندی دولانه ی عاشق و مه عشوق ده گپرنه وه و ئەوانه ی بی ئومیدیان لی ده فامریته وه
ناتوانین به تیوه رامن له و لیسته یه تی بگه یین و تیگه ییشتنه که بکه یین به تصویری سه رانسهر و جیگه ی
قه ناعه ت و بی که لین، هه روه ک ریکخسته نی فه ره نه نگۆک له و شتانه ی واتایان زه حمه ته چ مه وداییکمان
نزیک ناکاته وه له واتای شیعه ره کان مه گه ره مه وداییکی یه کجار کورت، چونکه له وانیه به ییتیکی له هه موان
وشه ئاسانتری نالی له هه موان واتاسه ختتر بیت، وه ک ئەم به یته یان:

تیژاوی سروشکم وه کو ئیکسیری سو هه یله
روخساره یی زه ردم وه کو ئەوراقی خه زانه

له فه رزی زانیشت ئیکسیری سو هه یل غه ییری واتا ئاشکرا که ی دوو وشه ی «ئیکسیر و سو هه یل» که
هه موو شیعه ردوست ده یزانن، واتای تریشی هه یه له وانیه مه یله و داپۆشراو وه ک ئەوه ی پایزان کاتیک
ئەستیره ی سو هه یل هه لات و شه وقی به ره په لکه قه میش که وت په لکه که سوور هه لده گه ری و هیا خود
شاعیری فارس ده لی ئەم شه وقه ی سو هه یل که به پیستی سه ختیان ده که وی: «جای انبان می کند جای

ادیم» دیاره رووی نالیش پیسته و ئیکسیری سوهیلی پی کهوتوه که دهشی فرمیسیکی بی وهیا شهوقی سوهیل بی، چاویش بۆ خوی به ئستیره تهشهبیه دهکری... ئەمانه هه موو بزانیته جاری بهیته کهت نه زانیوه. بهیتی تریش ههیه ههتا له واتای وشهکانی پتر دهگهیت له واتای بهیته که پتر سه رگه ردان ده بیت. خولاسه ئەم حیکایه تهی عیشق و ئومید و نهومیدی و واتای بهیتهکانی نالی ته نکاوێک نیه نهختیک دامه نی جلکه کانمانی بۆ هه لکهین و لیتی به پینه وه.

ئەمه له لایه ن بوونی مه عشووقه و ناوی هه بیبه وه، له لایه ن «مالیاوا» شه وه وا ده زانم ده بی هه ر ئەو دئییه بچکۆله یه بیت له نزیکه به رزنجه که ناوی «ماییاوا» یه و شاخه که شی هه ر به ناوی ئەوه وه ناوی دیت. زیوه ر له زیمنی مه دحی به رزنجه دا که سه ره تا که ی ئەم مه صره عه یه: «خاکی به رزنجه چه نده دلگیره» ئەم به یته ده لی:

کورپه کاژاو و شاخی ماییاوه سه یری دهشتی هه مووی جه لای چاوه

وا بزانه دوور نیه له سه رده مه دا که نالی نزیکه ئەو ده ور و به ره بوه ناوی دئییه که «مالیاوا» بوو بیت و به تییه پینی کات گۆر ابیت، وه یاخود نالی وای به راست زانیی که ناوی دئییه که له بنه ر هتدا «مالیاوا» بوو بیت وهک که بۆ خۆم له نووسینی مه لا عه بدور پر همانی کاکی جه لیم دیتوو نووسیوه تی «قریه ما ورا» النهه «مه به سیشی دئی «ماوه ران» بوه، دیاره وای زانیوه که ئەصله که ی ئەوه بووه خوی نووسیوه تی. ئەمه ش نه بی ده شی نالی به نیازی واتا سازی، ناوه که ی له «ماییاوه» کرد بیته «مالیاوا» بۆ دروست کردنی جیناس له نیوان «مالیاوا و مالی ئاوا» دا.

ناوی ئەو کچه ی خۆشیویستوه هه رچی ده بی با بی، دئییه که شی هه ر ناویک به خوی وه ده نی با بی، ئەو پرسیا ره ده مینیته وه ئاخۆ نالی به و کچه شاد بوه؟

من نازانم سه روکاری هه بیبه به چی گه یشتوو، به لامه وه دوو شت روونه:

یه که م: باوکی هه بیبه رازی نه بووه کچه که بدا به نالی- وهک له مه وپیش روونمان کرده وه- ناشزانین دوا ی مه رگی ئەو بابه خوی نه ستینی کچه که چیان بریار داوه.

دوهم: نالی له بنه ر هتدا ژنی نه هی ناوه تا کو سه ره نجامی عیشقی هه بیبه مان لی بیته گرفت. ئەوانه ی ده لین نالی ژنی هی ناوه و له گه لی بوه تا کوتایی ژیا نی قسه یی کی ره شوکی بی بنج ده کن که له گه ل مه نتیقدا ریک ناکه ویت. جاری با له وه بگه رین که لیان بپرسین کوا ئەو ئی سپاته ی ئیقنا عمان ده کا به وه ی خوی نه ستینی هه بیبه دوا ی مه رگی باوکی رازی بوون پی بدن، ئەوه شیان لی ناکه ی نه زه حمه تیکی سه ربار که بلین نالی به و هه موو غه زه له سه ریحه و ناوه ی نانی هه بیبه به جاری ری گه یشتنی به هه بیبه ی له رووی خوی کویر کردۆته وه. ئەمانه واز لی دینین و به رهنگاری ئەم تا که پرسیا ره یان ده که ی ن: ئایا ئیوه له وه فکریوون که ئەگه ر نالی هه بیبه ی له گه ل خوی بر دبئی بۆ سه فه ری هه ج، ده بی له ویشه وه بر دبیتی بۆ شام و بۆ ئەسته مبول و سه رله نوئ هی نا بیتیه وه بۆ مه ککه له و هه موو ها توچۆیه شدا مرؤ فیکه ی بی پاره ی بی حالوبار و بی یارمه تیده ر بوه، به شیکی سه فه ره درێژه که شی ده که ویته ته مه نی پیری؟ له مه ش پتر پرسیا ره هه لده ستی: نالی که چوو ه بۆ هه ج خوی نه یده زانی له و

سەفەرە ناگەرپیتەووە تاكو مەجبور بێ ژنی لەگەڵ خۆیدا ببات، لە حالئێكدا دەزانین لە هەزارى یەكێكى پیاوی دەوڵەمەندیش ژنیان بۆ حەج نابەن. سەیری وەزعی نالی بکەن بە چاویكى واقع بین دەزانن و تێدەگەن ئەگەر نالی قەفەسى تووتیكى لێ بووبایە بار گرانی پێ نەدەکرا ئەو هەموو هاوچۆیە بکا، بگرە لە یەكەم چارهووە نەى دەتوانی لە سلیمانی بەدەرکەوێ. هەموو ئەو کوردانەى که لە کوردستانی عێراقەووە بەرەو دەرەوێ ولات رۆیشتوون بێ ژن و مال بوون مەگەر ئەوانەى حال و وەزعی تیریان هەبووبیت. لێردا دەتوانین، بە تاییەتی، بەراوردی حالى نالی بکەین لەگەڵ هی حاجی قادر که ئەویش بە پەنبەنى بۆی دەرچوو. تاییەتەکش لەو دایە هەردووکیان شیعەرەکانیان بە ئەولاد داناووە. حاجی دەلی «لە سایەى شیعەرەکان بابی کورنام». نالیش لە چەند جێگە یەكدا ئەم دلدانەووی خۆی کردووە:

شیعەرەکانم که جگەرگۆشى من، دەر بەدەرن
 دلای نالی چ رەقە قەت غەمی فرزندى نیه
 لە جگەرگۆشەى شیعەرم مەدە مەعنایى خراپ...

سەرانسەرى دیوانەكەى بە وردی تەماشای بکە چ هێمایەكیش نادۆزیتەووە ببیتە دەلیلى هەبوونی مالو حالئێكى نالی، تەنانەت حاجی مەلا عەبدوللاش که باسى نالی کردووە شتى وای لێ گێراووەتەووە که لەگەڵ مروۆفى بێ ژن و مندالدا بگونجیت.

نووسینەكەى «ئا. خۆدزكو» گەلێك جار ناوی هات و سوودی لێ وەرگیرا. مایەووە سوودیكى تریش بخەینە بەر رۆشنایى لێ دوانەووە. لەو قسانەى که لە ئەحمەدخانى دەگێرتەووە باسى ئەوێ تێدایە که نالی کتیبى لەسەر زمانى کوردی دانا. ئەم خەبەرە خۆی لە خۆیدا جێى باوهر پێ کردنە ئەگەر هیچ بەلگەش لە لاووە پەیدا نەبیت بۆ سەلماندنى. خۆشەختانە، خەبەرێك هەیه هەم نوێ و هەم دەشى ببیتە پالپشتى قسەكەى ئەحمەدخان.

خوالیخۆش بووى مەلا محەمەدى مەلا ئیبراهیم «دلاوهر» دەبگێرایەووە کهوا لە نیوان فەقییان سیپارەییكى قەواعید بە هەلبەستى کوردی لە نالییەووە نەقل دەکرا هەموو مەبەسى «حروف» ی کتیبى «شەرە موعنى» تێدا بوو. «دلاوهر» بۆ خۆی تاکە یەك بەیتی ئەو سیپارەیهى لە بیر ماوووە که میسالى «البر الكر بستین درهما» ی هیناوەتە سەر هەلبەستى کوردی، ئەمەش بەیتەكەیه:

گۆشتى قەلەو حَقَّه بە چوارده پارە
 وەقتى گوتت حَقَّه ضەمیر دیارە

لە میسالىكەى عەرەبیدا ضەمیرێك قرتاوە که دەبوو بگوترێ «... الكر منه»، دیارە لە بەیتەكەى نالیش بە پێى روون کردنەووی مەصرەى دوهم دەبوو بگوترێ «... حقەى بە چوارده پارە» که لەویشدا ضەمیرێك قرتاوە.

وا پێ دەچێ ئەم سیپارەیه لە ناودا نەما بێت، وهیاخود ئەگەر ما بێت لە پەناو پەسیوى قوژبەنا تاریکەکانى مزگەوت و مەدرەساندا لە ژێر تۆزدا خنکابیت. بەراستى حەیفە ئەسەرى وەها نایاب لەبەر

که مته رخه می و دیا بی ههستی تی بجیت. به لکو له لاییکه وه دهنگوباسیکی و دیا شوین و ریگایه کی به سه ر بکریته وه. به هه مه حال ئەم سه رگوزشته په روشی نالی به زمانی کوردییه وه نیشان ددهات، ویرای پایه ی له زمان و ئەدهدا، تا رادهیه کیش وهرامی ئەو که سانه ددهاته وه که نالی به که مته رخه م داده نین له ئاست کوردایه تی چونکه به م خه به ره دهرده که ویت نالی یه کیک بوه له ناو چند که سیک که وا رهنگه به په نجه ی یه ک دهست بژمیژدرین، له وانیه ی خوین به زمانی کوردییه وه خه ریک کردبی له دهره وه ی جغزی شیعی عاتفی. بزر بوونی سپاره که ئەوهش له قه ناعهت نیزیکتر ده خاته وه که وا به شیکی هه لبه سته کانی عاتفی فۆتابن به دووریشی نازانم نالی زۆروکه م له و سپاره یه دا چاویکی بریپیتته مه عرووفی نۆده می له ودا که پیشتر فهره هنگۆکی ئەحمه دییه ی به کوردی دانا بوو.

مه رحووم «دلواهر» ئەوهشی له باسی نالی ده گنرپایه وه که کاتیک هاتۆته کوئی بۆ خویندن ویستوه تی له مزگه وتی «بایزاغا» دامه زری، به لام مه لای ئەوساکه ی مزگه وته که له بهر شوهرتی شاعیرییه تی نالی له وه ترساوه مه لایه تیه که شی وها به هیژ بیت و له کاتی دهرس گوتنه وه دا زۆری ماندوو بکات نیتر به به هانه ی نه بوونی جیگه دای نه کرده. له وه به لاوه نازانم ئایا چۆته مزگه وتیکی تر ویا هه ر به جارن له کوئی دهرچووه.

به ره له وه خوینهر له پیشه کیه که وه بۆ ناوه رۆکی کتیه که بروات، به شکلی پیش دهستی، یه ک دوو تیینی ده هینمه پیش نیگای: له باره ی خیرایی کردنی نالی له حه ج رایه کم دهربریوه، ئەوه ی راستی بی، له سه ر بنیچه ی سالی ۱۸۳۰ هه لستاوه که به پیی قسه ی نووسه ری له من به پیشه وه تر حه جه که له و ساله دا بوه هه رچه ند له کاتی دهربرینی ئەو رایه دا باسی ساله که ی ۱۸۳۰ نه شکراره. له م پیشه کیه دا، به توژینه وه و ساغ کردنه وه، گه یشتم به و ئەنجامه که سه فه ره که ی حه جی پاش سالی ۱۲۵۴ (۱۸۳۸، ۱۸۳۹) رووی داوه، پتریش بۆ ئەوه چووم که نابن له سالی ک زیاتر پیش به سه رچوونی حاکمایه تی بابان له ۱۲۶۱ سه فه ره که ی حه جی کردبی. ئەم لیكدانه وه یه م به لای که مه وه حه جه که ۱۲ سالان به م لاوه ی ۱۸۳۰ دینی. به و پییه خیرایی کردنی نالی له حه ج ده بی بدریته به ره ده لاله تی ته مه نی ۴۵ سالی نه ک ۳۳ سالی.

له شوینیکی تردا گوتمه مه شره بی نالی له ته سه وه فا قادری بووه نه ک نه قشبه ندیی. له ئاست ئەم بیرو رایه دا ده بی فه رامۆش نه که ی نالی له ته کیه ی مه ولانا خالید خویندوو یه تی که ده زانین مه لانا سه رۆکی ته ریه تی نه قشبه ندیی بووه له سه رده می خویدا. له مه وه ده شی بیر بۆ ئەوه بروا که وا نالی نه قشبه ندیی بووبن نه ک قادری. به لام به ره له وه ی رایه که ی من هه لوه شیته وه، ده بی ئەوه بزانی که خویندنی نالی له ته که یه ی مه ولانا دوا ی دهرچوونی مه ولانا بوه له سلیمانی. که واته لیكدانه وه که و بریاری قادری بوون و نه قشبه ندیی بوونی نالی به هۆی زانینی مه شره بی ئەو مامۆستایانه وه ساغ ده کریته وه که نالی دهرسی خویندوه له لایان.

خوینهری به ریز ده بینی سه ره له به ری نووسینه که په له ی لی کراوه. به عاده ت توژینه وه له ئەده ب و ژیا نی شاعیریکی وه ک نالی کاری چند سال خه ریک بوون و که رسته کۆکردنه وه و پرسین و لیكدانه وه و به یه کترگرتن و به راوردکردن و ئەوان ته رزه چالاکیانه یه، له حالیکدا ئەم نووسینه له سه ره تا وه زه نه ی عه فویی «نالیدۆستی» بوه له ویژدانی خاوه نه که یه وه. به لام له گه ل ئەمه شدا زه نه ی ویژدان له پاشخانیکی به رین و قووله وه ته ره شفۆی کردوو و به سه ر دیوانی شیعر و میژووی به رده ستدا خۆی بلاو کردۆته وه.

لەم ڕۆهوه عەیبی پەلەکردنەکه ئەو عەیبە ڕووت و قووتە نیە که لە کاری سەرپێیدا بەدەر دەکەوێت. پەلە کردن شتیکیە و سەرپێی (ارتجال) یش شتیکی ترە. هەموو جارانی ش مرۆف ئەو کات و دەرفەتە ی چەند ساڵە شک نابات کاری ئەمرۆکە ی بۆ بخاتە سالتیکی تر، لەو حالۆبارە ی منیشی تێدام، که وا پەیتا پەیتا بە پێی بەرپرسیاریکی ڕووی تێ کردووم، بەرەنگاری واجبی یەک لەسەر یەک دەبم هەر بە جاری ماووم نابێ خۆتەر خان کردووی تاکە یەک ئەرک بکەم بۆ چەند سالتیک، بگرە یەک دوو مانگی ش. لەگەڵ ئەم تێبینیانە شدا ئەو راستییە هەر باقییە که بەرەم، بەری عەفویەت بێ یا کورک بوونی چەند سالان بێ، نرخێ زاتی خۆی دەدریتێ نەک ئەو کاتە ی خاوەنەکە ی پێوہی خەریک بوو، چی هەیشە وا لە پیش چاوی خۆینەر و ڕۆشنبیرانی کوردایە نە زەرپەییکی لێ شار دوونەو و نە پێی دەر خستنی هیچ راستیی و نەینییکی لەبەر هەنگاوی کە سدا کوێر کردۆتەو، تەنانەت ئاشکرایەکە ی لە رادەینکدا یە هەر دەلێ شتیکیە لەو شتانە ی بەر مەفھوومی ئەم دێرە شیعری نالی دەکەون:

ئەعمالمان لەگەڵ هەموو ئەوزاعی حالمان
مەخشووش و جەمع و حازرە گەر خێر ئەگەر شەرە

لە کۆتایی ئەم پێشەکییدا، پەیرەوی شاکاریکی نالی دەکەم که لە ئاکامی مەھارەتی بێسنووردا سەر و بنی بەیتە که گەشتۆتەو یەکتەر بە جۆریک ئەو کۆتایی هینانە ی که لە ڕوالتدا داخواری بەیتەکیە، دەبیتە دەستپێکردنەو و تێھەلچوونەو ییکی سەرلەنوێ و بێبیرانەو، وەک کارەکی من لەم نووسینەدا، که ئەگەر غەدری لێ نەکەم دەبێ بیکەم بە یەکەم پێپلیکی پەژدەییکی لیکۆلینەو لە ئەدەب و شیعەر و بەسەرھاتی نالی، ئەگەر لەویان سەرکەوتم هەنگاوم بگاتە هی دواتر و دواتر... لەگەڵ منیشدا خۆینەرانی ئەدەبی کوردیی و نالیدۆستان:

نیشانە ی پوختەگی بێدەنگییە نالی ئەگەر پوختە ی
بە حوججەت / «حجة» / طە ی بکە نامە بە حیددەت پە ی بکە خامە

«بە حجة نامە طە ی کردن» هەر وەک لە زاھیردا بە توندی پێچانەوہی نامە رادەگە یەنی، لە راستیدا ئەوہی مەبەستە که وا نامەکەت وەھا بگە یەنە سەر کہ بێتە «حجة» و بەلگە بە ھۆی تەواویی و بێ عەیبییەوہ.

«بە حیددەت پە ی کردنی خامە» ئەویش لە زاھیردا بە ھەژمەت شکاندنی قەلەمەکە ی رادەگە یەنی، بەلام واتاکە ی راست و دروستی ھەلبەست پێچەوانە ی ئەمە یە، چونکہ لە پێی تەوریەوہ دە یەو ی بلی قەلەمەکەت بۆ تێژکردنەوہ دادە تاکو باشتر بنووسیت:

«بە حیددەت پە ی بکە خامە-بە تیزی بېرە قەلەمەکەت»، نامە طە ی کردنەکە و خامە پە ی کردنەکە ش ھەردووکیان خامۆشن، دەنگیان لەبەرەوہ نای، بەلام بە برشتن کہ ئەمە ئەو پەری پوختە بوون و پێگە ییشتنە.

چ دەرسێکی بەنرخە ئەم پەندە ی «بەخشینی بێ دەنگ»!!

تیبینی:

خوینەر بم بهخشی له وهدا و ابووه یهک بهیت به دوو شکل نووسراوه که هه ریه که بیان له ده سنووسینگه وه هاتوه و هیچیشیان تا ئیستا ساغ نه کراوه ته وه.
ئومید ده که م ئه م پیویسته ی ساغ کردنه وه ی شیعره کانی نالی له دواڕۆژیکی مهیله و نیژیکدا له لایهن کۆری زانیاری کورده وه ئه نجام بدریت.

بەشى يەكەم

ئەركىكى پۈ تام و شامى سەر شانى لىژنەى ئەدەب لە كۆرى زانىارى كورد لىكۆلېنەو و تۆزىنەو وەى
دىوانى «نالى» يە. پۈگىرامى لىژنە لەم مەيدانەدا، وەك لىنى چاودەروان دەكرىت، ئەو يە دوا بە دواى
بۆركردن و ساغ كوردنەو وەى دىوانى حاجى قادر، كات و چالاكى خۇى تەرخان بكا بۆ راست كوردنەو و
شى كوردنەو وەى شىعەرەكانى نالى لە گۆيرەى دەسەلات و تى بركردنى ھۆش. ديارە بە دەم ئەم كارەو،
لىژنە چى دەستى كەوئى لە شىعەرى بلانەكراوى نالى ئەو يىش دەخاتەو سەر خەرمانى دىوانەكەى.
لەنىوانى ئەندامانى كاراى كۆردا ئەم فەرمانە پووى لە مامۇستا ھەژار و لە من كرد كە ھەردوومان
ئەندامىشەن لە لىژنەى ئەدەب. بەم بۆنەو ھەلكەوت و پىكەوت لە جاران پتر خۇ بە دەستمانەو دەدا بۆ
تەركردنەو وەى دەماغ و زاخاودانى مېشك و پەواندەو وەى كەسەر لە پى خەرىك بوون و يەكتر خەرىك
كردن بە دۆزىنەو و ھەلھىنانى گەوھەرە شراوھكان و مەتەلاو يەكان و ئەفسووناو يىپەكانى تاك تاكە بەيت
و دوو بەيتى ئەم غەزەلە و ئەو قەسىدەيەى كەوا دەماودەم لە نىوان شىعەردۆستاندا ناوبانگى شراوھى و
نەزانراو يىيان گەيشتوتە رادەى «يقين» و سەلماندن. وا دەبى كە بەختى لەبار يارمەتىمان دەدا و بەسەر
يەككە لەو گەوھەرەنەدا دەكەو يىن و پوالەتتىكى واتا نەپنىكەى لە زىھنماندا دەترىسكىتەو، سەمىلە
خنكەى شادمانى دەمانگە شىننىتەو، ھەر دەلئى شىرى مووسامان دۆزىو تەو و خۇشمان لەو دەدا لەسەر
ھەق دەزانين چونكە باوەرمان ھەيە بەو كە «نالى» شاھكارى ئەوتوى بە ميرات بۆ گەنجىنەى ئەدەبى
كوردىيە بەجئى ھىشتوو ھاوتاي نر خدارترين گەوھەرى ئەدەبى رۆژھەلانە كە پىسپۆر و دوپناسان
بۆردەى بگەن، ئەگەر نەلئىم ژووروى ھەموانە.

بەم جۆرە، پىشەدەستى دەكەين لەو كاتە چاودەروان كراو وەى خەرىك بوونى «رسمى» مان بە دىوانى
نالىيەو و ھەر لە ئىستاو گەلالەى كەشكۆلئىكى دەرويشانە دەست تى وەردەدەين بەلكو ناوناو نازووقە
و تووشەيىكى دواپۆژى تى بگەوئىت. لىرەدا نمونەيىكى بەرھەمى پىشەدەستى كردن دەخەمە پوو.

لەم چەند رۆژانەى پيش دەست پيكرندم بەم نووسينه، لە دواى ساڵەهاى حيرهتەوه، بۆره ماناييكم بۆ ليك درايەوه لەم بەيتەى سەرەتاى قەسیدەييكي:

دل دەلى سەيرى چەمەن خۆشە جەوابى نادەم
مودەتيكە لە قەفەسدایە عەزابى نادەم

بەيتەكە لە خۆوه هاوار دەكا تەلەى ناووتەوه بۆ تيكراى ئەديب و شيعردۆستان. بەراستى ئەم بەيتە يەكێكە لەوانەى نالى، خۆى، لەچەند جيگايەكدا سرنجى خەلقى راكيشاوه بۆ وردى و قووليان تاكوو جاريكيان پاتەوپات پيمان دەلى:

نالى بە داوه شەعرى دەقىقى خەيالى شيعر
بۆ ئەو كەسەى كە شاعيره سەد داوى نايەوه

هەتا بشليى راستى فەرموه: دل كە بەينيك بى لە قەفەسدا بى و ئارەزوى سەيرى چەمەن بكا، چۆن ديتە باوهرهوه كە عەزاب نەدانى بە جەواب نەدانەوى دەبى؟ وا چاوهنۆر دەكرى بيگوتبا چيتر دريژه بە عەزابى نادەم و بە قسەى دەكەم و لە قەفەس دەرى دىنم بۆ سەيرى چەمەن.
روالەتى شيعرەكە يەكجار «صريح»ە لەوودا كە «تناقض»يكي بى فيلى تيداىە، نيوى يەكەمى بە زاھير چ خزمایەتيكى نيه لەگەل ھى دوھميدا مەگەر دژايەتى و نەگونجان و لەيەكتر تۆران بى.
نارەحەتى مرؤف بە دەست ئەم ھەموو ريك نەكەوتنەى «صدر و عجز»ى بەيتەكە واى لى دەكا لە لاوه واتاى بۆ بخوازيتەوه و خۆى نەختيک پى دابىن كا. لەم روهوه بە دلى خۆمدا ھاتوو و لە خەلقى تريشم بيستوھ ئاخۆ دەبى مەبەستى نالى ئەوه نەبى كەوا دلەكەى بە ژيانى ناو قەفەس راھاتوھ و فيرى وەزعى بەنديخانە بوھ. ئيتىر بردنى بۆ سەيرى چەمەن دەبیتە ھۆى عەزاب بۆى چونكى ھەر دەبى لە چەمەنەوه بگەریتەوه بۆ ناو قەفەسەكە ئەوساش ھەستى بە عەزاب پتر دەبى. ئەمەم بە دلدا ھات، بەلام خۆم بە خۆم دەگوت نالى ئەو شاعيره نيه سوآل و سەدەقەى واتا بكا لە من و غەيرى من لە لاوه بۆى بخوازيتەوه. ئەو لەوپەرى بەخۆنازىن و دەسەلاتى شاعيريیەوه «تناقض»يكي واى داناوھ لە ناو بەيتەكەدا كە لە چاوى نووستووش بچەقى، دەبى لە ناو وشە و تيكەھەلكيشانى بەيتەكە خۆيدا چارى ئەو «تناقض»ە و ھۆى رەواندەوى ھەبى، ھەر لەمەشدا زیدە دەسەلات پەيدا دەبى، ئەو دەسەلاتە كە مالى حەلالى بى دەمەتەقەى «نالى»یە.

لە نكاو تارمايى واتاييكم بۆ كەوتە ناو ليلايى پشت پەردەييكي تەنكەوه. لە كوردیدا رستەى «جەوابى نادەم» دوو مەبەست رادەگەيەنى، يەكەمیان وەرام نەدانەويە، دوھمیان لەوودە ديت كە «جەوابى دا» بە واتاى «قسەى رەت كرددوھ، لى نەسەلماند» دەگوتريت، لەم بەيتەشدا «جەوابى نادەم» زياتر بۆ واتاى دوھم «قسەى رەت ناكەمەوه» دەروات چونكە كە مەبەستى «صريح» وەرام نەدانەوه بى دەگوتري «جەوابى نادەمەوه - نەك نادەم». كەواتە رستەى «جەوابى نادەم» ليرەدا دەبیتە «رەتى ناكەمەوه». بەم جۆرە نيوھ بەيتەكەى يەكەم لە رووى واتاوھ واى لى بەسەر ديت: دل دەلى سەيرى چەمەن خۆشە، رەتى ناكەمەوه و

لئی دەسەلینم. بەمەدا ھەندیک رینگەى سەخت دەبرین لەو ھەلدیر و بەردەلانە زێھنیە کەوا نالی لە خەيالاتی شیعەر ناسیماندا ھەلى ناوہ.

واتای نیوہ دیری دوہمی بەیتە کە ئەگەر وەک روالەتی خۆیشی بمینیتەوہ و ھیچ شیوہی ونی لی بەدیار نەخەین و چ سەرپۆشی تازەى لەسەر ھەلنەدەینەوہ دەشی بییتە تەواوکەری نیوہى دوہم: مودەتیکە لە قەفەسدایە عەزابى نادەم بە رەت کردنەوہى داخواریەکەى و نەبردنى بۆ سەیرى چەمەن. بەلام نیوہ بەیتە کە لەو جەزە تەسکەدا ناوہستى، واتای نھینى ئەوتوى تىدایە مەودای بەرفرەوانترى پى بوى. نالی خۆى بەوہندە ریککەوتنە سادەبە لە میانى نیوہى یەکەم و دوہمی بەیتە کە رازى نابى. نالی کە ھات و ئەم «تناقض» ە زلەى خستە روالەتى واتای نیوہى یەکەمى بەیتە کەوہ، ھەر نەبى بۆ خاترى پیکھینانى «توازن» و پارگرتنى لەنگەر، دەبى تەلەییکی زلیشى لە نیوہى دوہمی بەیتە کە ناییتەوہ. من تەلەییکم دۆزیوہ ئەگەر دوو سى تەلەى تىدا نەبى. کە دەشلیم «تەلە»، ئەوہى راستى بى، بە دۆزینەوہى تەلە کە بەرەو رەھایى دەروین لە سەرسورمان بەرامبەر وردەکاریى و سیحر و دارشتنى بەیتە کە. بابزاین چۆن!

نیوہ بەیتى دوہم لەوانەبە بەم جۆرە بنووسریت وەک لیرە بە پیشەوہ نووسیم: «مودەتیکە لە قەفەسدایە عەزابى نادەم» لەوانەبە بەم جۆرە بنووسریت و بخوینریتەوہ: «مودەتیکە لە قەفەس دایە عەزابى نادەم». وشەى «دایە» لیرە بە واتای «ملی نایە...» وەک ئەوہى کە بلپی «دایە بى عارى - ملی نایە بى عارى». کە ئەمە وای لی بەسەر ھات رستەى «عەزابى نادەم» ئەویش خویندەوہ و واتاییکی تازە پەیدا دەکات و دەبیتە «عەزابى ناکات... عەزابى بى کات و سەعات - واتە عەزابى ھەمیشەبى». بەم جۆرە واتای نیوہ بەیتە کە بە تەواوی دەگۆریت: دلە کەم مودەتیکە لە قەفەس داویەتە عەزابى نادەم - بى کات و سەعات و دائیمی. کەواتە جى خۆیتى لە نیوہ بەیتى یەکەمدا نالی گوتبیتى «دل دەلى سەیرى چەمەن خۆشە، رەتى ناکەمەوہ و قسەى ناشکینم».

ئەم واتایە ھەر خۆى دەبیتە پیشەکى بۆ بەیتى دوہمی قەسیدەکە:

مەجلیسێكى چەمەن و بولبول و بەزمى گول و مول

بە دوو سەد مەدرەسە و دەرسى کیتابى نادەم

باوہرم ھەبە بەم واتا لیدانەوہ و دەرخستنى شیوہیىکی نھینى مەبەستى نالی لە بەیتە کەدا چ سامانىکم بۆ دەسەلاتى نالی پیکنەھیناوە و لەوانەبە نەختیکم لە سامانى حەقیقەتى نالی کەم کردبیتەوہ چونکە دەشى ئەم واتا لیکدانەوہبەى من پەردەى خستبیتە سەر واتای تری لە خۆى جوانتر و لەبارتر و لە چاوى سرنجدەرى شارەدبیتەوہ لەو رۆوہ کەوا زۆر جارەن وا دەبى خەریک کردنى زېھن بە شتیکەوہ رپی شتى تری لی دادەخات.

بە خەيال گۆیم لئى ھەندى خوینەرانى ئەم نووسینە دەلین ئایا واتای وەک ئەمەى تازە لە خویندەوہى بووینەوہ ھیندە پىداھەلگوتنە دینى؟ چ فەرقیى دەکرد ئەگەر نالی «تناقض» ەکەى نەخستبا ناو شیعەرکەوہ و پىووستیش نەبا بە ھوى وشەسازیبەوہ بى رەوینیتەوہ؟ گویا زېھن خافلاندى بە واتای وەھا سەرپۆشکراو چ سوویدیكى مادى و نامادیمان پى دەگەبەننى، چ مایەبیک لە سامانى رۆشنبیرییمان زیاد

دهكا؟ ئەم واتای وا تهجریدی چ دادیکی گه له كه مان دهدا؟ چ دهر دیکمان به شیعری وهها تیمار دهکری؟ چی؟ کوا؟ کام؟ کهی؟ کوئی؟ بو؟ و ههرچی پرسهک (علامه استفهام) ههیه خو دهخهه بیری خوینه رانه وه و به دوا واتای ئەم بهیتهدا دین و دهبنه نار هزامهندی له و له منیش.

من بق رت کردنه وهی ئەم ئیعتیرازانه هانا نابه مه بهر شیعری شاعیره تازه کانمان تا نمونهی نامه فهووم له وان بینمه وه و بیکه م به عهیبپوشی ورده کاری و «تجرید» له شیعری نالیدا چونکه بق خۆم چ ئیعتیرازم نیه دژی ئەو شیعره نه ویاوانه ههرچهند گه لیک له شیعری نالی نامه فهومترن و هی وایان تیدایه هینده هیمایی و دهر وونی و «تجرید» بین له وانن به لای خاوه نه کانی شیانه وه واتاییکی یه کجاره کی «نهائی» یان نه بی و به پیتی گۆرانی باری نه فسی و زیهنی و دهر و بهری خۆیانه وه «تصور» یان بق واتای ئەو تاک تاکانه بگۆریت. من که ئەم نمونه نامه فهوومانه ناکه م به رته که ره وهی ئیعتیرازان له وهدا رووم ههر له تیکراییکی ئەو نارازیانه نیه، به لکو گه رده نی خاوهن نمونه کانی نازاد ده که م و پیمان نالیم ئیوه که شیعری توئیکالوی کهس تینه گه بیشتوو بلین ههقی رهخه تان نامینی له شیعری خه لقی تر. من له باریکدا نیم باوه ری خۆم وهیا شیعری نالی به زه عیف بزانه تاکوو به سه ر به لگه و پردی زه عیفدا له رووباری رهخنان بپه رمه وه. نه شیعری نالی و نه فکره که ی خۆم ئەوه نین داروه کازی خۆ پی دهر یازکردن له نمونه ی شیعری تازه داهاتوی کورد و غهیری کورد بخوازمه وه به شه فاعه تکاریان. ههرچی شاعیری ره مزی توئیکالوی کورد و غهیری کورد ههیه لیم به دنگ بین و بلین:

ئیلتیقای پۆلا و ئاسن ههر نيزاعه و گیر و دار
جه معی «ماء و نار» و مرده و زینده و «مرخ و عفار»

تهقه له سه رمانه وه دینی و به زیاده وه ماندوو مان دهکا، من نایه م بابه تی ئەوتو له شیعری ئەو شاعیرانه خۆیان بینمه وه که وا تهقه له سه ری هه موو دنیا بینی و له وانه بیت چهند جار ان چاوی تینه گه بیشتن به خۆشیان بترو کینی و بهر له وه بق رونا کایی واتای بچن، رهنگ بی ههر بۆشی نه چن. من ئەو نمونه نه به عه ییدار نازانه تاکو عه بییکی رواله تی شیعری نالی وهیا که له به ریکی باوه ری خۆمیان پی داپۆشم. سه ختی واتا و ناوه رۆک له ههرچی به ره می ئاده مزادا ههیه به دی ده کری به مه رجیک له و به ره مانه بی خو پیوه خه ریک کردن و تیوه رمان و لیکۆلینه وه بینی.

ههرچهند مه یلی خۆم له شیعردا پتر بق «سهل ممتنع - ئاسانی سه رکهش» ده چی تا جو ریکی تر، له گه ل ئەمه شدا شیعری سه رکهش و سهخت که له قوولایی دهر وون و ناخی هونه ر و نازکی ههست و تۆفانی ده سه لاته وه هاتبی به قه در «ئاسانی سه رکهش» و له ویش پتر ده مه ژینی و دل م ده کۆلینی. گه لیک جار ان وا ده بی به رامبه ر پارچه بییک هه لبه ست وایا په یکه ریگ ته زوو و کهف و کولی توانه وه له ناو «گه وره یی غه یب... نه زانراو... مطلق... جوانی بی سنوور... تاریکستانی نهست... فره وانیی سروشت» له سه رچاوه نه نینه کانی دهر وونمه وه هه لده چی بی ئەوه له گه فوگۆی پارچه کان بگه م وهیا بتوانم په نجه بق مه به ستیان دریز که م ئەو تیگه بیشتنه که ر و لاله نه بی که وا زور به لیلی و ته ماوی له بریقه ی «عبقریه» تی پارچه کانه وه پراوپر دهر ژیته شکه فتی مه وه وومی متمانی و قه ناعهت له نه فسدا.

به دهست من نیه و خه تایی تۆش نیه، ئاره زوی شتی ئاسان و هه ز کردن له ساکاری و سادهی

خووی مندا له، پیشه‌ی هه‌رزه‌کاره. ته‌نانه‌ت له جیهانی مندا لانیشتدا گه‌پی ته‌مه‌نی ه سالی به لای ته‌مه‌نی ۱۵ سالییه‌وه پروپوچ دهرده‌چی... تازه ئاشنای دامه هه‌ر ئۆینی «یه‌ک به دوو» ده‌زانی... گه‌نجی تازه خوینده‌وار چیرۆکی چه‌ته و بۆکس وه‌شاندن و جینس ده‌په‌رستی... سواری نابه‌له‌د هه‌ر له سه‌ره‌و هه‌ورازان ولاغه‌که‌ی تاو ده‌دات، له شتیوانیش لینی داده‌به‌زی... ئەم کارانه هه‌موویان پله‌ی هه‌لکشوتر و سه‌ختریان هه‌یه، سووچی ئەوان نیه ناشاره‌زا تیان ناگا و که‌م ده‌سه‌لات پیتیان ناویرئ. شیعریش وه‌ک ئەوانه و له‌وانیش زیاتر ئەمپه‌ر و ئەوپه‌ری ئاسان و سه‌ختی له یه‌کتر دووری هه‌ن.

شاعیر له دوو رووی گرنه‌وه دهره‌تی خو روونکردنه‌وه‌ی له نووسه‌ری په‌خشان که‌متره:
یه‌که‌میان له‌وه‌دا که شاعیر ته‌رجومانی جۆشی عاتیفه‌یه نه‌ک لیکدانه‌وه‌ی هۆش. دهره‌وون که کولا بلق و قولپی بورکانی هینده وه‌ی دهرده‌په‌رینی و تیشکی هینده خیرا به ئاسۆیدا تیده‌په‌رئ، ئەگه‌ر خاوه‌نه‌که‌ی زیهنیکی وه‌ک جادووی نه‌بی و ده‌سه‌لاتیکی ئەفسووناوی له خۆیدا شک نه‌با ناتوانی وینه‌ی کرۆکیشیان بشکینئ چ جایی بیانکا به تابلوی پر له هونه‌ر.

دووهمیان له‌وه‌را که شاعیر ئەو مه‌ودایه‌ی درێژه پیدانی گوته‌ی له پیتیدا نیه که نووسه‌ری په‌خشان هه‌یه‌تی. شیوازی عه‌رووزی بی یا هی ره‌ها «مرسل» ی تازه داها‌توو بی، رسته‌ی شاعیر نابئ ئەوه‌نده درێژ بیته‌وه په‌راویزی «تفعیل» هکانی به‌ه‌زینی.

له‌م دوو تایه‌تییه «بنجی» یه‌دا که خه‌تی جوداوازی ده‌کیشن له میانی شیعر و په‌خشاندا، شیعر جۆریک به‌ندیخانه هه‌ل ده‌نی به‌ ده‌وری خامه‌ی شاعیردا که‌وا به زه‌حمه‌ت جیی خووی و خه‌یالات و ته‌قینه‌وه و وتووێژه‌کانی تیندا ده‌بیته‌وه. هه‌رچه‌ند بتوانئ ئەندازه به‌کاربیتئ له ریزکردن و ریکخستنی هه‌ست و بیر خوی له‌م به‌ندیخانه‌یه‌دا دیسانه‌وه ته‌نگ به‌ خامه‌ی هه‌لچنراوه و ته‌نگه‌تاو کراوه. ده‌بی له‌م سه‌غه‌تییه‌دا لپی به‌سه‌لینین وشه‌ییکی ئەو به‌ هه‌موو واتای «صریح و حقیقی و مجازی و تضمینی» یه‌وه له‌ ناو شیعردا په‌یام به‌خش ده‌بی، ئیشاره‌ییکی ئەو بایی گوته‌ی پاته‌وپاتی من و تو له ناو دل و دهره‌وونی گوئیگردا ده‌نگ بداته‌وه. که حال وا بی دیاره لی حالی بوونی شیعر زه‌حمه‌تتره له په‌خشان با جارئ شاعیر هیچ خو نیشاندا‌نیشی نه‌کردبی که خو نیشاندا‌نه‌که‌ی به‌ زیاده‌وه واتای هه‌لبه‌سته‌که‌ی زه‌حمه‌ت کردبی.

سه‌ره‌رای مه‌ودا کورتی که کاری شیعر وه‌زه‌حمه‌ت ده‌یه‌خی، پنیوستی بوونی موسیقا و تاو و ته‌ئسیری وشه و شیوازی هۆندنه‌وه له شیعردا ئەویش سه‌ر له نوئی فه‌رمانی شاعیر سه‌ختتر و ئەرکی گرانتر ده‌که‌ن. شیعر بی موسیقا و که‌م ته‌ئسیر نرخی هونه‌ری نابئ ئەگه‌ر له رووی خه‌یاله‌وه په‌روازی بۆ ئاسمانیش بچی. بۆ ئەم مه‌به‌سته‌ی شاعیر ده‌بی وشه‌ی مناسبی جینگه و هاوئا‌ه‌ه‌نگ له‌گه‌ل وشه‌ی دراوسیکانی ده‌ست بژیر بکا له فه‌ره‌ه‌نگی زماندا. وا هه‌یه وشه‌ی موسیقایی ده‌دۆزیته‌وه به‌لام بۆ «تفعیل» هکانی ده‌ست نادا.

له نمونه‌ی چاوه‌دیژی کردنی موسیقای وشه به‌یتیکی نالی دینمه‌وه مه‌به‌ستمان بۆ روون بکاته‌وه:

جامی تاقی مه‌یکه‌ده میشکاتی «قندیل» ی دلّه
شیشه‌ی پر قه‌رقه‌ف له ره‌ره‌ف شاهی عالی ره‌ره‌فه

لەم بەیتەدا کارمان بە وشەى «قندیل» دەو هەیه. بەیتەکه ئیشارەى بۆ ئایەتیکى قورئان: «مثل نوره
کمشکاة فیها مصباح». دەبینى لە ئایەتەکهدا قورئان وشەى «مصباح» ی بەکار هێناوه، که چى نالى
وشەى «قندیل» ی لە جى داناو. بۆ دۆزینەوهدى مۇسقىفا دۆستى نالى لە هەلبژاردنى وشەدا، بینه وشەى
«قندیل» لە بەیتەکهدا بگۆرە بە «مصباح» و بیکه:

جامى تاقى مەیکەدە میشکاتى «مصباح» ی دلە

تەماشای، بە دوا یەکدى داهاتنى دوو وشەى درىژى یەک کیشى وەک دوو وشەى «کمشکاة و مصباح»
چەند ناقولاً دەر دەچى و مۇسقىفای بەیتەکه دەمرینى؟ وشەى «قندیل» که هاتە جینگەى «مصباح»
سەرەوژوور چوونەوهدى «کمشکاة» ی شکاندوو بۆ خوارووه و نەفەس سواریى خوینەرى کردە پشوو
حەسانەو بەوهدا بزوينى «ا» ی وشەى «مصباح» که بزوينى سەرەوژوورى ستوونیه، کردى بە بزوينى
«ی» ی وشەى «قندیل» که سەرەوژووریکى ستوونیه. وشەى «قندیل» جگە لەوهدى «ا» ی وشەى «مصباح» ی
گۆرى بە «ی»، سەرەتاکەشى لە سەرەتای «کمشکاة» دوور کهوتۆتەو، لەوهدا جاریکى تریش لە عەبدایەتى
«کمشکاة» رزگار بوو:

مشکاتى مصباحى دلە

مشکاتى قندیلی دلە

لەم تێبینیانەو بۆ هیندى دەچم که وا مەودای تەعبیر و دەر فەتى خو ئاشکرا کردن بۆ شاعیریک
گەلیک تەسکتر و تەنگترە تا نووسەرى پەخشان.
هەموو ئەو تێبینیانە بەلاوه بنى: شاعیر نابى قسەى عادەتى بکا و خوار دەمەنى بازار و لوقنتەى
گوفتار کاویژ بکاتەو. لە شاعیر چاوەرپوان دەکرى تەجروبهییکى خوی بخاتە ناو چارچیوهدى
هەلبەستیهو. مەرج نیه تەجروبهکه رووى دابى، با زادەى «تجريد» ی تەجروبه کۆنەکانى بى که ئەوسا
بەوهدە هینانى سەختتریش دەبى. لە هەموو حالاندا فکرى رەسەنى بى پیشینه «سابقه» که لە قوولایى
دەروونى هەستیارووه هەلقولت و بەسەر زمان و خامەى هونەرکاردا هەلبژى هیندە کىوبى و بىگانه دیتە
بەر گوپی گویگرهوه لەوانەیه وەک گوتهى زمانیکى غەریب خو بنوینى و لى تیگەییشتنى گەلیک بەولای
زەحمەتەو بى. ئەم قسەیه دەمانگەیهنى بە «ناوهرۆک» و حیکایەتە پر تەقە و رەقەکهى.
نەختیک بە درىژى لەم مەوزوعهوه دواوم و لەسەریم نووسیوه، زەرورەت وای کرد جارێ بلأو
کردنەوهدى بوەخرى چونکه بەر بەشى دوهمى باسە درىژەکهى «حاجى قادری کویى» کهوت. لیرەدا یەکجار
بە کورتى لى بە کوتایى دەگم.

سنوور کیشان بە دەورى ناوهرۆکى قەراردادەکراو و سەپاندنى بەسەر نووسەر و شاعیر و
هونەر مەنددا وشکایى بە بەرهمى بایه خدار دینى لە سەرانسەرى مەیدانەکانى شیعر و نووسین و
هونەر. که رەوا بى ناوهرۆک بسەپى بەسەر خەلقدا دیارە بىر و باوهرى دەستەى دەسلالتارى کۆمەل
دەبیتە ناوهرۆک، حکومەتى هەر شوینیک خوی دەکاتە سەرچاوهدى فەلسەفە و بیروباوهر. بۆ خۆت

به‌راوردیك بكه له میانى وه‌زعی شیعر و نووسین و هونه‌ر له دوو جینگه‌ی به‌یه‌کتر نه‌چووی وه‌ک فاتیگان و چینی میلی. بینگومان له‌م گوته‌یه‌مدا په‌یره‌وی که‌رانى هه‌ر دوو شوینه‌کانم له خۆم تۆراندووو چونکه هیچ لایان به‌وه رازیبی نین ناوی له‌ته‌ک ناوی لایه‌که‌ی تر‌دا بیت، که رازیبی نه‌بن به‌ دراوسییه‌تی له میانى ناویان دیاره هیچ لاییکیشیان ریگه‌ نادا بیروباوه‌ر و فه‌لسه‌فه‌ی لایه‌کی تر هه‌ناسه هلبیئى.

من هه‌قم نیه به‌سه‌ر ئه‌وه‌وه ئاخۆ تو‌حز به‌ کام لایان ده‌که‌ی وه‌یا له کامیانه‌وه نیزیکتری، له‌مدا هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م مه‌به‌سته به‌ میسالیکی زۆر ئاشکرا که‌وا په‌کی له‌سه‌ر پوونکرده‌وه نه‌که‌وتبى بیخه‌مه به‌رچاوت سه‌پاندنى بیروباوه‌ر چ ئه‌نجامیک ده‌به‌خشی له‌ رووی وشک بوونى سه‌رچاوه‌ جو‌ر جو‌ره‌کانى به‌ره‌مى فه‌لسه‌فى و فکرى و هونه‌رییه‌وه. له‌ ته‌جروبه‌دا ده‌شبینین، ئه‌و ناوه‌رۆکانه‌ی له‌ نیوان یه‌ک کۆمه‌لدا دۆستى به‌ هیزیان هه‌یه و هیچیان ناتوانن ئه‌وانى تر نابوود و قوماربا‌ز بکه‌ن چالاکانه‌ ده‌سته و یه‌خه‌ی یه‌کتر ده‌بن و بیینه‌قاقای یه‌کتر ده‌گرن به‌ نیازی په‌کخستن و له‌ناویردن، هه‌ر کامیکى لیشیان بگریت ده‌لئى خۆم راست ده‌که‌م و پاسه‌وانى میلیه‌تم.

خوینهر له‌ عاست ئه‌م گوته‌یه‌مدا هه‌ر هه‌له‌وه‌ستیک ده‌وه‌ستى با بوه‌ستى، من له‌سه‌ر هیندئى پى داده‌گرم که‌ وا ده‌بى نووسه‌ر و شاعیر و هونه‌رمه‌ند ئازاد بن له‌وه‌ی ده‌یکه‌ن و ده‌یلین، چ مه‌ترسیش له‌وه‌دا نیه ئه‌م ئازادییه‌ ببیته‌ هو‌ی لادان و دوورکه‌وتنه‌وه‌یان له‌ شه‌قامه‌ریی به‌رژه‌وه‌ندى گشتى. سه‌یره له‌ هونه‌رمه‌ند و نووسه‌ر بترسین که‌ هیچ چه‌کی ترسینه‌ر و کوشنده‌ی به‌ ده‌سته‌وه نیه، به‌لام ترسمان نه‌بى له‌وه‌که‌سه که‌ ده‌سه‌لاتى سه‌پاندن و یاساغ کردن و تۆقاندنى به‌ ده‌سته‌وه‌یه. شاعیر و هونه‌رمه‌ند چ تیر و شیریان هه‌لنه‌کیشاوه میلیه‌تی پى بترسین، کوتال و مایه‌ی نووسه‌ر و هونه‌رمه‌ند و شاعیر که‌ شیعر و نووسین و په‌یکه‌ر و گۆرانى و ره‌سم و مۆسیقا... یه له‌ خووه ناتوانن هه‌نگاوى مندالیک خوار که‌نه‌وه مه‌گه‌ر ده‌سه‌لاتداریک بى و بیانکا به‌ کوته‌کی خه‌لق تۆقاندن. نووسه‌ر و شاعیر و هونه‌رمه‌ندیش ئیفلاس به‌ خو‌ی ده‌کا و باوه‌رکه‌ی ده‌پلیشینیتته‌وه که‌ بى و داواى دهم کوت کردنى فلانه‌ جو‌ر و فیساره‌ ناوه‌رۆک بکا به‌ توهمه‌ تیگرتنى دژایه‌تی گه‌ل و نازانم چى، چونکی رۆژه‌ک دئى هه‌مان نووسه‌ر و شاعیر و هونه‌رمه‌ند ده‌مکوت بکرین له‌ لایه‌ن ده‌سه‌لاتیکى تره‌وه که‌ باوه‌رى له‌ هی ئه‌وان جو‌دایه، هه‌ر به‌ توهمه‌ی دژایه‌تی گه‌لیش نه‌ک تاوانیکى تر.

ناوه‌رۆک زاده‌ی هه‌ناوى به‌ره‌مه‌نییه‌تی، که‌ ترسى توهمه‌ و تاوانبارکردن ئه‌و ناوه‌رۆکه‌ی گۆراند له‌ ده‌روونى خاوه‌نه‌که‌یدا ئه‌وا بینگومان به‌ره‌مه‌نیکى بیژوو له‌وه‌ه‌ناوه‌دا ده‌رسکى. نووسه‌ر و شاعیر و هونه‌رمه‌ند قه‌رزارى ئازادى گوته‌ی زمان و کرده‌وى ده‌ست و خامه‌یانن، چ سه‌رمایه‌ییکی تریان نیه له‌ کۆمه‌لدا ده‌وله‌مه‌ندیان بکا و حورمه‌تیان بۆ پیکه‌وه بنى، چ ریگه‌ییکی تریشیان له‌ به‌ردا نیه تییرا برۆن بۆ خزمه‌تی گه‌ل و بیروباوه‌رى خو‌شيان جگه له‌و تاکه‌ ریپازهى نووسین و هونه‌ر. که‌ بین و ئه‌وه‌ش له‌ خو‌یان یاساغ که‌ن دینه‌ سه‌ر ساجى عه‌لى و له‌ هه‌موو روویکه‌وه نابوود ده‌بن. تیده‌گه‌م و دیته‌ قه‌ناعه‌تمه‌وه شاعیر و نووسه‌ر و هونه‌رمه‌ند <٣> چاوه‌ هه‌ندئى راستى بپۆشن و به‌ زاھیر له‌ ریگه‌ی پشتگیری کردن له‌ سوودى گه‌له‌وه‌ داوا بکه‌ن ده‌ستى بازرگان و به‌قال و عه‌تار و خورده‌مالیک ببه‌ستری چونکه هه‌ر نه‌بى ئه‌م کاره‌یان راسته‌وخۆ زه‌ره‌ر له‌ خودى خو‌یان نادا. به‌لام خو‌شئامه‌دى کردنیان له‌ یاساغ کردنى بیروباوه‌ر مال کاولى بى ده‌مه‌ته‌قه‌ی خو‌یانه. چ دوکانى عه‌تار بپنجیه‌وه و چ ئازادى ته‌عبیر له‌ شاعیر و هونه‌رمه‌ند بسینییه‌وه هه‌مان کارى ئیفلاس هینت به‌ هه‌ردوویان کردوو. ئه‌گه‌ر شاعیریک و

هونه رهنديک به هۆي خۆدانه پال دسه لاتداره وه توانيشيان دوکان بکهنه وه و به رهه مې بيژوو باوينه کوشي ميلله ته وه، هه زاران شاعير و هونه رهندي تر که تواناي خو له قالب دانيان نيه دهنه هه ريسه ي قولپ و جوشي مه نجه لي «ياساغ کردن و تهنگ پي هه لچنين».

له م ريگه دانه به سه رپاكي نووسه ر و شاعير و هونه رهنديان بۆ نازادبي بيروباوه ر و کرده وه، تاکه يه ک مه ترسي له وه دا ده کري که وا ئه و که سه ي به ته مایه خه لق دهم کوت کا و ريگه ي نازادبي ته عبيريان لي بيه ستی ئه ويش وه ک نازادبخوازه کان سوود وهرده گري له م ريگه به ره لا کرده دا. سووده که ش هه ر به نيازي گه يشتنه دسه لات و خه لق تۆقاندن له کار ديني. واته به نيسبه ت هه ندي دلکرمي و ناحه زي نازادبييه وه،

ريگه دان و نازادبي ته عبير هه ر ئه وه نده چاکه ي تيدا يه که مه ودا ي پي دها بۆ ئه وه ي پۆژده ک له پۆژان هه موو ريگايان بيه ستی و هه موو ده رگايان داخا... قه فه س دروست کا به ده وري غه يري خۆيه وه. له گه ل ئه م مه ترسييه ش ديسانه وه ريگه دان و ده رگه کرده وه تاکه ره فتاريگه له نازادبخوازه بوه شيته وه، ياخود با بليم سروشتي نازادبي ئه مه ي به به ره وه يه و خو لي قوتارکردني ناسان نيه. ئه وه نده هه يه ده توانم بليم تيکراي ميلله ت و نووسه ران و شاعيران و هونه رهنديان و نازادبخوازان که نه يانتواني که مایه تبي ئه وان دل کرميانه په ک بخه ن و به وه دا نازادبخوازي خويان دۆراند و ئه واني لي بوونه جه لداد، چ لزوم ناميني بويان بگريه ين و خه فه تيان بۆ بخوين، دياره به لايانه وه نازادي ئه وه ناهيني بپاريزريت. خو پتي ناوي من بليم، که حالي نازادبخوازه کان ئه وه بي ئه وسا له هه موو حالاندا ناتوان نازادبيان بپاريزن. به هه مه حال ئيمکان نيه يه ک جوړ ناوه رۆک له شيعر و هونه ر و ئه ده بدا بسه پيئندري بي ئه وه ي يه ک ئاهه نگينيکي ئيسک قورسي ناقولاي بي زه وق له و به ره مه ماندا ببيته ئه و زره رهنگه که ره نگ کراوه که عه بيدار ده کا و چاو لي هه لده به زيته وه. بۆ خۆت ئه و وه زعه بينه به رچاوت که له تاکه يه ک کولانه وه سه يري جيهان بکه يت و پيشت نه کري جيهانه که به به ر کولانه که دا بخوليتيته وه تاکو هه ر نه بي له و ته نگزيه دا ديمه ن گوري بکه يت.

له گۆشه ي نيگاي نرخاندن و سه نگاندني ناوه رۆکه وه راستينيکي تر هه يه خو لي به سه هوو بردني ده بيته شه ري رووبه روو (جبهوي) له گه ل ئاده مزادا هه رچه ند ئه و شه ره به رگي مرؤقدوستي و چاکه خوازيش له خوي بئاليني تا به قه ده ر گوري چاک و پيران په رويان له ده وري خوي کوبکاته وه. راستييه که ئه مه يه: هه ر ناوه رۆکيک په سه ند بکه يت مافي ئه و هت نيه به ره مې رۆژگاريکي رابردوو به گه زوگريي سه رده مي خۆت بپيوي. تو جاريکيان خۆت کرده سه رپشک له به ره مې هاوچه رخه کانت، به ته ماي له مردوانيش ببيته سه ر پشک! ئه م کاره ت سه ره راي ناره وايي، زه ره له خۆشت دها چونکه له دوارپۆژدا دين و به ره مه که ي تو به گه زوگريي خويان ده پيون و ئيفلاست پي ده که ن.

ئه م وتوويزه پتر روو له مرؤفي سياسي و «ملترزم» به باوه ريکي ره سمی ده کات، چونکه ئه وان بۆ مه به سي خزمه تي ئامانجه رامياربييه کانيان ده يانه وي ناوه رۆکي هه موو جيهان رام بکه ن و بيکه نه نۆکه ري ئه و ئامانجان. مرؤفي سه ره به خو له بيروباوه ريدا پنيوستي به م رامکردن و بگره ببسته نيه. ئه و هه ر ئه وه ي ده وي له خوي و له خه لقيش گه رين به نازادبي بنووسن و بلين و بکه ن.

ليرده ا قسه ييک خو دينيته پيش: سياسه ت پتر و خيرتر له گوراندایه تا بير و باوه ر و ناوه رۆکي تر. له وانه يه به رزه وه ندي سياسي له رۆژيکه وه بۆ رۆژيکي تر ته قله لي بدا و به ره و پشت هه لگه ريته وه، ئه ده ب

و شيعر و هونەريش كە خزمەتي ئەو بکەن دەبى لهگەلیدا بگۆرین... له راستیدا دەشگۆرین، بەرەو پشتيش دەبنەو. لەبەر ئەمە ئەدەبى سياسى، بە زۆرى، تەمەنى كورته و جوانەمەرگه، واتە خيرا باوى نامينى و دەمرى، گەلىك جاران ئيعداميش دەكرى و گوتنەوهى ياساغ دەكرى. خۆمان ديومانە و ابوه حكومەتيكى كتيبيكى سياسى بلاوكردۆتەوه و هەر خۆى دواى سالىك پۆلىسى بە دوادا گيراوه كۆى كاتەوه و بيشاريتەوه. لەم حالانە «ناوهرۆك» گالته بە خۆى دەكا بەر لەوه بە غەيرى خۆى بكا. بۆ بەراوردىي كردن ئەم چەند بەيتە بخوينەوه:

«امرء القيس» له هه‌ئواسراوه‌كه‌يدا ده‌لى:

قفا نيك من نكرى حبيب و منزل
بسقط اللوى بين الدخول فحومل

و هفايى ئەمەى گوتوه:

بەس عومرى من بە با دە
رووت بينه زولفت لادە
دل بۆيه نامرادە
بەم شەوه رۆژ گيراوه

«كليم»ى هەمەدانى گوتوتى:

شد دامن الوند كنارم زگلى اشك
كرديم دوا داغ فراق همدانرا

ئەم شيعرانە لە خۆوه دەژين، كەس پارەى بۆ خەرچ نەكردوون و هەرەشەشى له خەلق نەكردووه ئەگەر نەيانلینەوه سزا بدرين، كەچى هەموو شيعره سياسيه‌كانى سەردەمى هيتلەر و مۆسۆلىنى و كەريم قاسم كە گەورەيى و «وحدانيه»ى ئەوانى دەگوتەوه، وەك مردوويان لى هات. بشزانە هەرچى شيعرى ئەوتۆيى هەيه رۆژەك دى و دەمریت. ئەدەب و هونەر، ئەوهى راستى بى هەموو بەرەمەيك، تا وتووێژى لەگەل سەرچاوه قولەكانى نەفسى مرۆفدا بى نەمرتر دەبى، چونكە بە دريژايى مانەوهى ئەو سەرچاوانە لە نەفسى مرۆفدا ئەويش دەمىنى و گوڤگى دەبى. سەرچاوه قولەكانى نەفسى، بە پيچەوانەى چاوه‌روان كردنى فەيلەسوفە ماديبه‌كان، يەكجار رەگ داکوتاترە له سروشتى مرۆفدا لەوهى بەرژەوهندى سياسى و هيا ماددى كەم عومر حەزى لى دەكا. ئەو كەسانەى له رپى فەلسەفەوه «گۆرانی كۆمەلايه‌تى»يان لى دەبیتە مەراق و ماخوليا و ايان پى خوشە دەروونى مرۆفیش بە پيى ئەو گۆرانە بگۆریت، كەچى حيسابەكە وا دەرنانچیت. سوودى مرۆفیش لەو دەرئەچوونەدايه چونكە ئەگەر نەفسى مرۆف وەك مۆديلى جلك و پيلاو و ئۆتۆمۆبيل خيرا گۆرابا له مرۆفایه‌تى دەشورا و دەبوه گيانلەبەريك كە ناتوانين ناوى بۆ دانين.

شيرازەى كۆمەلايه‌تى و بە يەكەوه بەستراوەه‌ى تاكەكانى مرۆف گەلىك بەهيزترە لهو پەيوەنديبه‌ى كەوا بەرژەوهنديكى سياسى و هيا ئابوورى چەند مانگى و چەند سالى پيى دىنى. بە نمونە دەلیم

«ملحد» یک که مردووی لی دهمری هیندی ئیمانداریک پروه مزگهوت دهر وای پیداکردنی مردوشور و قورئانخوین و گوربه لکن و نازانم چی. زوربهی هوی بایی بوونی مروقی لووتبهرز و له خهلق نارازی و بایه خ نه دهر به غیری خوی له گوری گه نجایه تی و کاردروستی و بی موشکیلییه وه دیت. دوو روژی له رزوتا له تۆقه لهی بایی بوونه وه دهیینه تیته سهر خاکی پارانه وه. گوتم نابی رابردوو به گهز و گری دوا رۆژ بپیوری، ههر رۆژگار هه گهز و گری خوی هیه نهک ههر له شیعر و ئهدب، به لکو له هه موو مهیدانکی کۆمه لایه تییدا. جلوه رگی تۆ به بهر باپیرونه وه سهیری خه لقی سه رده می ئه وی ده هیئاپه وه. کچیکی ۱۰۰ سال پیش ئیمروی کورد ئه گه ر قژی کورت کردبایه وه به شوو نه ده چوو با نه لیم شار به دهر دهکرا.

به پئی سه رده می خوی، شیعی نالی له رووی ناوه رۆکه وه تا بلئی دهوله مهنده. بی ئه وه لایه نگیریم کردبئی له موقارهنه د نالی بهر له شاعیرهکانی سه دهی نۆزده ممانه وه دی، مهیدانکی فره وانیش لییان پیشکه وتوو. که بئی و دیوانه کهی به دیوانی شاعیرهکانی ترمان بگری ده بینی گه لیک پتر له هی وان هه لبهستی تیداپه که وا له «تجرید» ی رووت رها بووه و به ره گوته وهی واتای ئه وتو چوه لایه نی کۆمه لایه تی بداته وه. بیگومان ئه م نووسینه هینده ی به به ره وه نیه بۆ روونکردنه وهی ئه م مه به سه ته گه شت بکا به ناو هه موو یاخود به شی زوری دیوانه کهی «نالی» دا، له وه زیاتر که چه ند نمونه ییک بینمه وه مه ودای دریزه پیدانم نیه به نووسینه که م. که سیک بیه وی سرنج بگری ده توانی نمونهکانی ئیره بکاته «محک» ی نراندنی شیعی تریش بۆ ده رخستنی لایه نی کۆمه لایه تی تیدا، یاخود له لای خویه وه، بی ئه م «محک» هه، ده سبژاری ئه و لایه نه کۆمه لایه تییه بکا. سه یریکی ئه م به یته بکه که وا رهنگه له بهر چاویکی درشتبین گروگالکی دهروونی شاعیر بی و بهس، که چی ئه وهنده پره له «کۆمه لایه تی» ههر ده لئی پئی ئاوسه:

یا توربه تی یا غوربه تی «باری» بشکین
ههر مونته زیره نالی ئه گه ر مرد و ئه گه ر ما

با جارئ واز له جوانکاری بیین و بلکین به لایه نی کۆمه لایه تی به یته که وه. نالی له م به یته دا دهسته و دامانی دوو نه ریته کۆمه لایه تی کۆن و ریز لیگیراوی میله ته تی کورد، هی غیری کوردیش، بوه بۆ سکا لکردن و پارانه وهی حال لای خوشه ویسته که ی: داوا دهکا یهک له دوو شتانی له گه لدا بکریته، یا بینه سه ر «توربه تی - قه بره که ی» که به مردووی حیساب بکن له بهر شیده تی په ژاره یی، خو که ئیستاش نه بی کاتیک به راستی مرد بینه سه ر قه بری، یاخود به سه ردانیک «غوربه تی» بشکین ئه گه ر ده لین زیندوه و نه مردوه. واتا که ده لین مردوه «یاخود که مرد» با توربه تی بشکین که ده سلین زیندوو غوربه تی بشکین. له غوربه ت و له توربه تی یه کیکیان بشکین وه له جاریکیش بی. نالی ههر مونته زیره ئه گه ر مرد و ئه گه ر ما.

وشه ی «باری» به ریوو سی کۆن دوو جو ره خویندنه وه و دوو جو ره واتای هیه. یه کیکیان «باری» به واتای «جاری، جاریک» ه. له م حاله دا به یته که ئه م واتایه ده به خشی: جاریکیان توربه تی یا غوربه تی بشکین دیاره نالی ناویری له جاریک پتر سه ردان داوا بکا.

جۆرى دوھى خويىندىنەھى «بارى» ئەھيە بىكەيتە «بارى بىشكىن». ئەوسا «با» بۇ ھاندانە ۋەك بلىنى «با بىت، با بروت، با ئاۋ بخواتەھ». وشەي «رى» ئەۋىش بە واتاي «رىگە» دەبى. بەمەدا ماناي بەيتەكە ۋاي لى بەسەر دى «يا قەبرى يا غوربەتى نالى، با رىگە ھاتنى يار بىشكىن بۇ لاي» دەبىنى واتايىكى كۆمەلەيتى زۆر بە نرخ ھەيە لە بەيتەكەدا، بە جۆرىكىش ئوستادانە لە شىعرەكەدا گونجاۋە ھىچ سەرى رىي بە ۋوردەكارىي و ھونەرى ئەدەبىيەۋە نەگرتوۋە و مەۋداي لى تەسك نەكردۇنەتەھ. دوو وشەي توربەت و غوربەت سەرەراي سازانى ھاۋ ئاھەنگىيان لە تەك يەكتردا جارىكى تىرش ھەستى گويگر دەبىزىون بەۋەدا كە ھەردوويان ۋەزى سۆزناك دەلئەنەھ. غەرىبى و مەرگ. كە مروھتەك ھەبى لە نيوان خەلقدا دەبى سەر لە غەرىب بدرى. كە غەرىبى بايى ئەۋە نەكا رەھمى ئەم يارە بى رەھمە بىزىون ئەۋا مەرگ لە بەيندایە و سەردانى قەبران چ عوزران قبول ناك. نالى بىچارە ھەقىەتى لە ژيان و مردندا چاۋەرۋانى سەردانىك بكات.

بە دوا ئەم پىشەكەيە پر لە سۆز و پرووزى بەيتەكەدا، خويىنەر كە دەگاتە كۆتايى و روو بە رووى «مردن و مان» دەۋەستى و ھەردووكىشيان بە ديار سەردانىكەۋە لە چاۋى بەيتەكەدا قەتەس ماون، ھەر بە جارى دلى دەبىتە ئاۋ. دەك مالت شىۋى نالى بۇ كام مەلئەندى بىسنورى غەم و تەمى عىشقمان دەبەي لەم چاۋەنۇر كىردنەي دواي مەرگت بۇ قەدەم رەنجەيىكى ئەم بىرەھمەي يارەت؟

يا توربەتى يا غوربەتى بارى بىشكىن
ھەر مونتەزىرە نالى ئەگەر مرد و ئەگەر ما

رى شكاندەكەش لە لاي خويەۋە ئاۋرى سۆزى گويگر پتر بەرز دەكاتەۋە چونكە ۋا رادەگەيەنى چ كەسەك بە سەرلىدان رىي ئەم بى چارە عاشقەي نەشكاندەۋە. سەرەراي سۆز بزاۋتەۋە، وشەي رى شكاندن لە فەرھەنگى زمانى كوردىيدا زاراۋەيىكى زىنگەدارىشمان دىنئەتە بەر گوي، ئەۋ دىمەنەشمان نىشان دەدا لە ژيانى دەشت و دەر و شاخ و ھەلەت و پەلەت كە رىگە دەبەستى بە ھوى بەفر ۋەيا زەبەند و نوغوردەۋە و خەلق تى دەئالين و دەبىشكىن.

سرنجىكىش لە ھەندى بگرە نالى وشەي «صرىح» سەرلىدان و ھاتوچۇكردى ھەر بە كارنەھىناۋە بەلام داخۋازىكەي و سكاللا و ئازار و شكايەتەكەي بەۋلاي «صرىح» دەۋەيە بەھى ھىزى بەكارھىنانى رىستە و تەعبىرى ئاۋاتن.

لە ھەر روۋىكەۋە سەيرى بەيتەكە دەكەي ھىند دەۋلەمەندە ھىكايەتى ناۋەرۇك و وشەسازىي و ئەۋ بەند و باۋەت لە بىر دەباتەۋە، ئەگەر بە بىرىشت بىتەۋە خاۋەنى ھىكايەتەكە قەرزار دەكات و شەرمى دىنئەتەۋە. بۇ خۆت لە لايەنى جوانكارىي و ئارايشتى «بديع» بىشەۋە لە بەيتەكە رامىنى و سرنج بدە ھاومۇسىقايى توربەت و غوربەت و «طباق» سى مردن و مان و دوو واتايى «بارى» و ئەۋان ھەق و ھىسابانەي ھونەرى شاعىرىي كە ۋا لە بەيتەكەدا كۆمەل بوون و بيانخەۋە سەر تىكرايى سامانى. با ئەۋ تىبىنىە گىرگەش بخەمە بەرچاۋ ھەرچەند دىرژەش دەدا بە شىكردەنەۋەي بەيتەكە. لە ھەردوو رووى كىش و واتاۋە دەست دەدا بەيتەكە بخويىنئەتەۋە: «يا توربەتى يا غوربەتى بارى بىشكىن» ۋەياخود غوربەت پىش كەۋىت و بگوتىت: «يا غوربەتى يا توربەتى...» بەلام لە رووى فەنى شاعىرىيەۋە ھەر جارەيان جۆرىكى تايبەتى ھونەرى «بديع» پەيدا دەبى.

دەزانين «توربەت و غوربەت» لە سەرەتای نیووی یەكەمی بەیتەكەدا بەرامبەر «ئەگەر مرد و ئەگەر ما» كۆتایی نیووی دووهمی بەیتەكە دەوستان، توربەت بۆ مردنەكە و غوربەتیش بۆ مانەكە دەبێ. ئەم وەزە پێی دەلێن «لف و نشر». كە وشە «توربەت» لە پیشەوێ بێ لە ریزدا دەكەوێتە بەرامبەری «مردن»ەكە، ئەوسا غوربەتیش دەچێتە بەرامبەر مان. ئەم جۆرە پێی دەلێن «لف و نشر مرتب»، چونكە هەر وشەیه لە بەرامبەر وشەى مناسبى خۆیدا وەستاوه. بەلام كە «غوربەت» پیش كەوت ئەوسا «لف و نشر»ەكە دەبێتە «مشوش».

لە حالێكدا بڵێن «یا توربەتی یا غوربەتی» و بەمەدا «لف و نشر»ەكە بكەین بە «مرتب» دیسانەو لە رووی واتاوه هەر «مشوش»ە، چونكە دیارە لە واقیعدا «مردن» دواى «مان» دیت هەرچەند وشەكەیشی لە بەیتەكەدا پیش كەوتوه. كە هاتین و لە نیووە بەیتی یەكەمدا غوربەتمان پیشخست و ویستمان وشەكان لە رووی واتاوه «مرتب» بكەین ئەوسا بە نىسبەت نیووی دووهمەو سەرلەبەرى «لف و نشر»ەكە دەبێتە «مشوش» چونكە وشەى غوربەت دەوستانیتەو بەرانبەر مردن و وشەى توربەتیش بەرامبەر مان كە هیچ جیى خۆیان نین. لە لای واتاشەو هەر دەبێتەو «مشوش» چونكە لە نیووی دووهمی بەیتەكەدا ئىمكان نیه جیى «ئەگەر مرد و ئەگەر ما» بە یەكتر بگۆرینهو، جیى گۆرکێیهكە هەر لە نیووی یەكەمدا دەكرى، لە نیووی دووهمدا قافیە لەو جیگۆرکێیهدا لەناو دەچى. «ئەگەر مرد و ئەگەر ما» بە هەمە حال پیشە و پاشن، هەر ئەم وەزەیشە رى خۆش دەكا كە لە نیووە بەیتی یەكەمدا «توربەت» پیش «غوربەت» بكەوێتەو. لەم خستنه پیشە ناچارىیهى «مردن»ەكەو تى دەگەین نالی زیاتر بە ئومىدى سەردانى دواى مەرگ...

نالی لە واتای ئەم بەیتە هی تریشى هەیه بەلام بەرەو زیادى هیز و بەلاغەت و ئەفسوونەو پتر تىیدا هەلکشىوه. من كە ماناكەم بۆ روون بۆوه بە دەست خۆم نەبوو لىوم لەسەر بەیتەكە دانا و ماچم كرد. دەسلەلاتى مرؤف لە ئاخىنى هەلبەست بە جوانى و نوكتە و گەوهەر لەو تىپەر ناكا. فەرموو لەگەل مندا سەیریكى بكە:

سەر خاتىمەى حوسنى عیادەت كە نەهاتى

بارى بگەرە فاتىحە وو دەئبى زیارەت

خاتىمە «خاتمة» - كۆتایی

عیادەت «عیادة» - سەردانى نەخۆش، ئەحوال پرسینى.

فاتىحە «فاتحة» - سورهتیکى قورئان، یاخود سەرەتا و دەستپیکردنى کار.

دەئب «دأب» عادەت، نەرىت

واتایەك لە واتاكانى بەیتەكە ئەمەیه:

سەرم بوو بە كۆتایی عادەتە شیرینەكەى ئەحوال پرسین لە نەخۆشیدا، كە تۆ نەش هاتى بۆ

لێپرسینىم، واتە لە كۆتاییدا سەرەكەم تىچوو و مردم.

كەواتە جارێكىیان وەرە بۆ سەر «فاتحە» و زیارەتى قەبران. واتای دووهمى بەیتەكە بە تەواویى

پيچەوانەى ئەمەيانە: سرنجىك بگرە دوو وشەى «خاتمە و فاتحە» يەكەميان كۆتايى، ئەوترىان دەست پيكردە، مومكىنە «فاتحە» سورەى قورئان نەبى و دەست پيكردن بى چونكە لە بەرامبەر «خاتمە» دا ھەر بۇ ئەم واتايە دەپوا.

نەخۆشى مومكىنە بە دوو چۆر كۆتايى بىت: يا مردن يا چاك بوونەو، جارىكيان مردنەكەمان لە بەيتەكەدا دۆزيەو و باسماں كرد، ئەم جارەيان بەرەنگارى واتاي دوەمى بەيتەكە دەبين كە دژى مردنە چونكە چاك بوونەو رادەگەيەنى:

تۆكەوا تا كۆتايى ئەم عادەتە شيرنەى سەر ليدانى نەخۆش نەھاتىە سەرم (وشەى «كە نەھاتى» لە كۆتايى بەيتەكەو رەگۆزە بۇ سەرەتاي، واتاكەى واى لى بەسەر دى: كە نەھاتىە سەر خاتيمەى حوسنى عيادەت...) وا چاك بوومەو ھەر نەبى جارىكيان بگرە «فاتحە - سەرەتا، دەست پيكردن»ى عادەتى زيارەتى نەخۆش دواى چاك بوونەو.

«فاتىحە و دەبىى زيارەت» ئەگەر بگرىتە «فاتىحەى دەبىى زيارەت» يا نەكرىت لە ھەردوو حالاندا عەينى واتا رادەگەيەنى. كە بلىى «فاتىحە و دەبىى زيارەت» ئەوسا ھەر دوو ووشەى «فاتىحە و دەبى» دەبنە «مضاف» واتە «سەرەتاي زيارەت و عادەتى زيارەت».

واتاي نيوەى بەيتى يەكەم بە ھەردوو چۆريەو دەست دەدات بۇ حالەتى مردن، بەلام ديارە ھەر يەكەميان لەگەل «چاك بوونەو» دەگونجىت.

كليلى كردنەو قفلى ئەم بەيتە ئەو «طباق» ەيە كە لە ميانى «خاتمە و فاتحە» دا دەديترىت، بە ھۆى طباقەكەو كە زانيت «فاتحە» ھەر سورەى قورئان نىە بىرت دەپوا بۇ دوو چۆرە «خاتمە»ى نەخۆشى كە مردن و چاك بوونەو، ئەوساش وشەى «سەر» لە خۆو بۆت ئاشكرا دەبى كە مومكىنە ناو بىت بە واتاي «راس»، مومكىنە «ظرف» ئاوەل كار بىت بە واتاي «على، فوق». بە ھەمە حال روون بوونەو بۇ من بەم چۆرە بوو...

لە بىرت نەچى، ئەو كەسەى بە ھەموو جوانى و كۆمەلايەتى و ھىزى داپشتن و فنونى شاعىرىى بەيتەكە رازىى نابى و شىرگىرە دەبى لەسەر رەخنەى ناسەلمىنانە، بۇ خۆى لە ھەلبەستدا زىر و ئەلماس و خۆراك و پۆشاك و خانوبەرە پيشكەشى مىللەت ناكا. ئەويش لە باشتىن حالدا چەند قسەيىكى رىكۆپىك رىز دەكا و ھەندىك واتاي كۆمەلايەتى، كە خۆى پىى رازىيە، تىداوى و رەنگە خەلقى تر ھەر پيشى رازىى نەبى لەوانەيشە نەگەيشتبى بە نيوەى ئەو مەودايە كە بەيتەكەى نالى تىى ھەلكشىو لە ھەموو رويكەو، واتە كۆمەلايەتى و ھونەرەو.

با بەناو ئەم بەيتەشدا گەشتى بکەين:

حەلقە دەرگۆشى كەفى رەنگىنى تۆيە ئەم دەفە
با نەنالى لىى مەدە «عن لطمه كُف الكف»

بىستوتە لە سەرگۆزشتە و حىكايەتى ئەفسانە «عەبدى حەلقە بە گۆش»؟ ئەم حەلقە دەرگۆشەكەى ناو بەيتەكە ھەرچى بىرەو رىى حىكايەتى راست و ئەفسانەى سەردەمى مندالىمان ھەيە دىنيتەو سەر پەردەى مىشكمان. لە بەيتەكەدا «حلقە دەرگۆش» ھەستى مەوقايەتەشمان برىندار ناكا چونكە مەوق تىيدا نەبوو بە بەندە، نالى دەفەى بىگىانى ھىناو و نالقەكانى لى كردو بە ئارايشت و ھۆى

زرينگانه وەش. جاريكي تريش «حەلقە دەرگۆش» دەفەكە خۆشەويستتر دەكا چونكە سكالای بەيتەكە بۆي دەپاريتەو. دواي خۆشەويست كردنى دەيكا بە جيتي حەسوودي پي بردنیش كە دئ و دەيخاتە ناو ئەو دەست و پەنجە رەنگينانەو.

دەفە حەلقە بە گۆشي دەستە رەنگينەكاني خۆتە با نەنالی و لیتی مەدە، دەست بگرەو لە مست لیدانی.

چ پارانەو هەيكي ناسكە لەم دەستە رەنگينانە، لە مونسەبەيكي وا پر جۆش و جەزبەي دەفە لیدان و لەرزین و زرينگانەو هەي ئالقەكاني؟ «كف الكف» چەند ريك هاتوون لە تەك يەكتردا! وشەي «الكف» لە كۆتايي بەيتەكەدا كە عەرەبيیە پيتي «ف» هەكەي گۆشراو، واتە «شده» ی بە سەرەو هەي. نالی كوردانە بۆ راست هينانی كيشي شيعر، گۆشینهكي لاداوه و «ف» هەكەي بەرەللا كردوه و وشەكەي هيناوته سەر زهوقی خۆمان. چەند لیتی شیرينه ئەم رەفتارە كورتيلەي كوردایەتي؟ نالەي دەفي ئەلقە بەگۆي لەبەر دەست و پەنجەي رەنگين چ هەستتيكى نەرم و ناسك لە دەروونی گۆيگردا دەبزیوتی؟ دەفە لیدانەكە خۆي چ دیمەنيكي زۆر بەرچاوي ناو ئەم تابلۆيە هونەريیەيە. «كف»، واتە «لەپ» ی رەنگين، عادەتي خەنە تيگرتنی دەستی ئاfrه تانیش دەكاتەو بە ئارایشتيكي بەيتەكە ئەو لایەنەش رادەگەيەني كەوا مەبەس لە «دەس رەنگيني» نەك هەر خەنە تيگرتن، بەلكو شیرينكاري و مەهارەتي دەستەكە بيت، ئەوساش دەفە لیدانەكە لەو دەستە رەنگينەو هەيتە كاريكي پر هونەر و جوان. «كف و دەف»، «كف الكف» لە پروي موسيقاي دەنگەو چەند وشەي هاوئاهاهنگن. وردەكاريي، كۆمەلایەتي، تينوتاو، ئارایش و موسيقا پراوپري بەيتەكەن. سەيرە بۆ ئەديبي واتادۆست لەبەر خاتري باوبوونی بييريكي سياسي عومر كورت ئەم گەوهەرانه لە كيس خۆي بدا و بە شيعريكدە هەل بلتي كە واتاكەي نەك هەر كوتراو هەتەو دە گاسنیش كراوه، بۆ خۆشي سألەهايە دەيكاتە بابەتي گوتار و دوان و بزوتنەو و دروشي نمایش، ناواناوش ئيفلاسي كردوه و سەر لە نوئي بەرەييك لە چەند كژ و وەرزيكي سياسيدا كردوه تي بە سەرمايەي بازاريكي كاتي.

ئەمەش بەيتيكي تري نالی لەوانەي بە لي وردبوونەو هەي لانی كۆمەلایەتي تيدا دەردەكەوي:

دامەني پاكي مەداري دائيري خامەك نيه
خويني مەقتولانە و داميني ياري گرتوه

جاران عادەت بوو، رەنگە ئيستاش هەر مابني، پەراويزي خامەكي مۆر بە دەور و دامەني كەواي ئاfrه تانەو دەدوورا. نالی ليرەدا ئەم عادەتەي پۆشاکي ئاfrه تي كورد دەكاتە ماكي خەيالبازي و «تجريد» لە شيعردا. لەوەر ديارە خەيال و «تجريد» هەكە زادهي واقيعيكي زيندوون نەك رەهەوا كەوتنی وەهم.

لە گۆتەي «دامەني پاك» هەو راستەوخۆ بييري مرؤف دەروا بۆ لایەني «پاك دامەني» و پروسووري ئاfrه ت كە لە كۆمەلگەي كورددا ستوونيكي ئايين و ناموسە. تۆ سەيريكي ورد و قوولتي ئەم كۆكردنەو هەي «دامەن پاكی» يە بكە لەگەل سووربوونی دامەنەكە بە خوين... هەر دەلتي ئاو و ئاگری لەيەك زەرفدا كۆكردۆتەو و بەر يەكيش ناکەونەو... دامەني بە خوينە بەلام هەتا بلتي دامەني پاكە.

ئىنجا سەيرى رېستەي «دامىنى يارى گرتووه» بىكە كە ئەمىش ئىشارەيە بۇ نەرىتتىكى كۆمەلەيەتى رېز
لىنگىراوى «دەستە و دامەن بوون و ھانا بردنە بەر». لە لايەن سۆز و ھەستى شاعىرىيەو بە درەنگەو
دەگەيە پايانى جوانىي ئەم وىنەيەي ئالوودە بوونى دامىنى يار بە خويىنى عاشقان و پارانەوہى خويىنەكە
لىي، بەوہدا كە دامەنى دەگرن و ھاناي دىننە بەر... كەي؟ دوای كوشتن.

نالى بەم تەعبىرانەي، بەولاي دەربىنى واتاي شاعىرانەي تەر و پاراو و پىرسۆز و ھونەرەوہ،
ھاموشۆيەكى شارەزايانەش دەكا لە مەيدانەكانى دەستووراتى كۆمەلەيەتتىدا. نالى وشكەمەلە لە
ھەوايىكى ژووروى كۆمەلدا ناك، گەلىك پىتر لە پىسپۆرئىكى كۆمەلەيەتى مووچەخۆرى ئىمىرۆ بە ناو پەند و
نەرىت و گىتوگۆ و دل و دەروونى كۆمەلدا دەگەرئ و دەستەگولئ رەنگاوپرەنگى ھەلبەست دەھۆنىتەوہ. كە
سەيرى ھەموو ديوانەكەي بىكەي فەرھەنگىكى كۆمەلەيەتى لئ پىك دىننىت كە دەست بدا پىشتاوپىشت
بىكرىتە دىارى و يادگار.

با لەگەل بەيىتىكى تىرىدا ماملەتتىكى گەوہەر و ھونەر و ئەفسوون بىكەين:

زولفى دووتايى تەرازوو مەسەلى دل كىشت

روح دەكىشن بە دووسەر ئەم بە سەرئ ئەو بە سەرئ

زولفەكان دوو تان واتە ھەر يەكەيان بەقەدەر تايىكن لە زۆرىيدا. وشەي «تا» بە واتاي «تاي مو» دىت
كە زولف خۆي موہ. زولفەكان دووتان، وەك يەكترن.

كە دووتان وەك تەرازوون چونكە زولف و تەرازوو ھەردوويان دووتان و ھەر تايەيان بەقەدەر ئەوى تر
ھاوكىشى يەكترن... ھەر دوو زولفەكەش تەرازووى يەكترن.

زولفەكان كە تەرازوو مەسەلن، دل كىش ... دل دەكىشن لەبەر نازدارىيان. زولفەكان كە تەرازوومەسەل
بن، وشەي «كىش» خزمى تەرازووہ و جىي خويەتى دل بىكىشن چونكە تەرازوو ئالەتى كىشانە. بابزانين
بەولاي دل كىشانەوہ ئەم تەرازووہ زولفانە چ دەكىشن؟ روح دەكىشن؟

تەرازووى عادەتى لەوہ تىناپەرئىنئ زىر و ئەلماس و گەوہەرى پئ بىكىشرىت، كەچى تەرازووى زولفى
يار روح دەكىشن. روح كىشان ھەر لە رووى وشەوہ خزمە لەگەل تەرازوو، راستە حىسابەكەي لە
شويىتىكى ترە...

تەرازوو كە بابەتى كرىن و فرۆشتنى پئ ھەلكىشرئ تەنھا يەك دەستەي تەرازووہ كە مالە
نرخدارەكەي تئ دەكرئ، دەستەكەي ترى پارسەنگىكى تىداوئىژرئ، ھەر كاتىك مالە نرخدارەكە گەيشتە
سەنگى ئەو پارسەنگەوہ وە لەگەلى جووت بوو ماملەتەكە كۆتايى دىت. بەلام تەرازووى دوو تاي زولفى
ئەو نازدارە بە ھەردوو سەران روح دەكىشن. واتە ھەتا لە سەرىكيان وەزنى روح زياد كەي دەبئ وەزنى
سەردەكەي تىرشى زياد كرى، ئىتر ئەم كارەي روح كىشان لە دوو سەردەوہ كۆتايى نايئ... تەرازووى
زولفى دووتاي يار ھەتا ھەتايى بە دوو سەران روح دەكىشى. دەستى خۆش بئ...

جگە لەم كىشانە دولانە تەرازووکارانە، رېستەي «روح دەكىشن بە دوو سەر» واتايىكى تىرشى ھەيە بۇ
كوشتنى پاتەوپات كە لە روح كىشان دەفامرىتەوہ بئ «تورىە» بەلام زولفەكان لەو روح كىشانەدا دوو
ھىندى فرشتەي مەرگ «عەزرائىل» چالاک و خىزان چونكە كارى عەزرائىل لە سەرىكەوہيە كەچى

زولفه كان له دوو سهرهوه روح دهكيشن ههتا يهكيك به مردنى خوى دهرى دوو عاشق به دست زولفه كانهوه گيان دهسپيرن.

پيم بلئ ليرهدا نالى چؤن بهقالئيك و چؤن «صراف» و جهوههر فرؤشئيك بوو؟ هيچ به بيراندا هاتوه تهرارزوويك ههبي ههتا ههتايئ له كار نهكهويئ؟ چ شاعيرت ديوه هيئنده تهرارزووناس؟
ئهم ههموو بار و تاو كيش و تهرارزوه بهم شئوه سيحركارانه، خولانهوهى فكريكى «عبرى» به ناو كؤمهال و واقيع و هونهردا هيناوهتیه ناو ههلبهستهوه.
نالى زيهئيكى وهها ههستيارى ههبوه ههر دهلئى جامى كاميرايه له ترووكهيهكدا وينهى جيهانئيكى بهرينى تيدا نهقش بهستوو دهبي، به روالهتى ديمهنيش دانامهزئى، وينهى دهروون و ورديلهكانيشى دهكيشئى. بيگومان هونهركار له نهخشهكيشانى ورد و قوولدا، مهبهستى تايبهتيشى نهبي، وينهكهى پر دهبي له ناوهرؤك:

يا عهكسى ئاسمانه له ئاوينههه كه وا
ئهستيرهكانى رادهكشى وهك شيهابى نور

ئهمهى له وهسفى سهرچاوهى سهرچنار گوتوه. نهخشهكيشانهكهى كه متر نيه له كارى كاميرا، بهلام كاميرايئيكى زيندووى زيرهكى ههستيار.

ئاوينه بهرامبهر ئاسمان راگره له شهودا، ئهويش وهك ئاسمان ئهستيرهى تيدا رادهكشى چونكه وينهى ئاسمان دهواتهوه به خوى و ئهستيرهكانيهوه. بهلام كه بهتوي بهمهنده رازى بيت نهگونجانئيك ديته بهر، له شيعرهكهده دهبيته عيب. چؤن دهبي بگوتري ئهستيرهكانى ئاسمان رادهكشين وهك شيهابى نور، ئهئى ئهستيرهكان ههر خويان شيهابى نور نين؟ ئهم مهعنا ليدانهوه دهبيته «تفسير الماء بالماء» گهليك كه سيش تيدا خليسكاوه. تهگهركه بهم جوره دهرهويتهوه:
وشهئى «ئهستيره» دوو واتاي ههيه. ئهستيرهئى ئاسمان و «ئهستير»ى ئاوى سهر زهوى كه له فارسيدا

«استخر» و له زمانهكانى رؤژاوادا «cistern» ي پئ دهلين. مهبهستى راستهقينهئى ئهوى روالهتى بهيتهكه له وشهئى «ئهستيرهكانى» دا واتاي «ئهستير»هكانى ئاوه له سهرچاوهى سهرچناردا:
يا عهكسى ئاسمانه له ئاوينهكهده كهوا ئهستيرهكانى ئاوى سهرچنار به خوى و راکشانى ريزهئى ئهستيراوهكانى ههر دهلئى ئاسمانه و شيهابى نوري رادهكشين. سهرچنار وهك ئاوينهئيكى لئ بهسهر دئ بهرامبهر ئاسمان راگيرايئ له شهودا.

وشهئى «ئاوينه» له رينووسى كؤندا دهگونجا به «ئاوينه» بخوينرئتهوه به واتاي «مرآة - نهينؤك» دهشگونجا به «ئاوينه» بخوينرئتهوه كه وشهئيكى «وصفى»يه له «ئاو» داتاشراوه وهك كه دهلئى «گلينه، مسينه، زيرينه» به واتاي له گل و مس و زير دارژاروا، دروستكراو، كه بلئى «ئاوينه» به واتاي «له ئاو دارژراو، دروستكراو» ئهوسا دهبيتهوه سهرچنار خوى كه برئتيه له ئاو.
وشهئى «ئهستيرهكانى» ههر وهك مومكينه «جمع، كو»ى ئهستيره بي مومكينه ههئى وهشيني و بيكهيهوه «ئهستيره - كانى» كه ههردوويان ههوزى ئاون...

بشزانه له كوردويدا دهگوتري «ئهستيره راکشا» به واتاي «راخزنى شيهابى ئاسمان».

لهم بهیتهدا نالی ئەوهی کردوه که پیتی دهلین «تشابک» واته تیک ئالقان، بهلام تیکئالقانی وشه و واتا نهک هر وشه یاخود هر واتا: ئەستیرهییکی له زاهیردا هی ئاسمان بی، داویهته سهراوهییکی زهویی. راکشانی ئەستیرهکەشی کردۆته پهنگدانهوهی ئاسمان له ئاوینهدا کهچی له راستیدا راکشانهکه هی ئەستیراوهکانی سهرزهویییه. نالی هاتوچۆ به زیهنت دهکا له میانی ئاسمان و زهوییدا. که هاتی بلتی به ئاسمانهوه گیر بوو خیرا دهتاووتهوه ناو ئاوی سهراوه، که دلنیش بووی لهوه مهله له سهراوه بکهی ههلت دهواتهوه بۆ تاقی ئاسمان. شاعیریکی عههب له دوو بهیتدا «تشابک»یکی جوانی دروست کردوه بهلام نیو هیندهی بهیتهکهی نالی نابی:

تشابه دمعي از جری و مدامتي
فمن مثل ما في الكأس عيني تَسْكُبُ
فوالله ما أدري أبالخمر أسبلت
جفوني أم من عبرتي كنت اشربُ

دهلی فرمیسک و شهراوهکهه وهها له یهکتر دهچن نازانم چاوم شهراوه دهریژن یا له فرمیسکم دهخۆمهوه. شهراوه و فرمیسکی تیک ئالقاندوه و زوریش تینیدا سهراوهوتوه بهلام نه له «تشابک»هکهدا نیوهی رپی نالی برپوه نه ئەو ههموو ئارایشت و وردهکاریی وشه و واتای بهیتهکهی نالی له هی عهربهییهکهدا ههیه. لیرهدا چ مهبهستم نیه شاعیریکی عههب بۆ یهکیکی کورد بشکیتمهوه، ئەگەر پیچهوانهیی ئەم وهزعه هاتبا پیش و نمونهییکی عهربی زال به با سهراوهکیکی کوردییدا چاوشارکیم نهدهکرد و چۆنهتییهکهه وهک خۆی دهنووسی. ئیستا مونساهبه لپی داوا کردم جاریکی تریش بهراوردی بهیتهکی نالی بکهه له گهه یهکیکی وهک ئەو بهیته له شیعری شاعیریکی «متصوف»ی زۆر به ناوبانگی عههب و ئیسلام. «ابن الفارض» دهلی:

فلولا زفيري أغرقتني ادمعي
و لولا دموعي أحرقتني زفرتي

نالی ئەم واتایهیی هیناوه و گویزاوهتییهوه بۆ ناو بهیتهکی خۆی:

ناری سینهم گهر نهبی غهرقم ئەمن
ئاوی چاوم گهر نهبی سووتاوم ئەز

گومان نیه لهوهدا نالی واتاکهی «ابن الفارض»ی دهست بهسهردا گرتووه، بهلام هونهریکی خۆی له دارشتندا خستۆته پال واتا دهست بهسهراوهکهه کارهکهی بردۆته پایهیی هافرکی «منافسه» و گرهو بردنهوه. گرهوهکەشی بردۆتهوه. «ابن الفارض» دهلی ههناسهه نهبی فرمیسکم دهمنکینیی، فرمیسکیشم نهبی ههناسهه دهمسووتینیی. «نالی»ش هر ئەمهه گوتوه، بهلام له نیوه بهیتهی یهکهمدا که

دهلئى ئاگرى سىنەم نەبى غەرق دەبىم پىت نالى به چى غەرق دەبى، ناچار ت دەکا برۆى بۆ نيوه بهيتى دوهم لهويدا هۆى غەرق بوونهكهى بۆ داناوى كه فرمىسكىهتى. كه دهلئى ئاوى چاوم گەر نەبى دەسووتيم ديسانەوه هۆى سووتانهكهت له هەمان نيوه بهيتدا به دەستهوه نادا، سەرەوژيريش بيتهوه بۆ بهيتىكى تر هەر نايدۆزيتەوه. دەبى سەرەوژور بيتهوه بۆ نيوه بهيتى يەكەم لهويدا ئاگرى سىنەى بۆ هەلگرتوى به هۆى سووتان. ئەم هاتوچۆ كردنەت، سەرەوژير و سەرەوژور، له بهيتهكهى «ابن الفارض» دا نيه چونكه واتاى سەرلهبهرى «هۆ و ئەنجام - سبب و نتيجه» ى له هەمان نيوه بهيتدا به دەستهوه داوه و خۆى بهتال كردهوه. نالى دوو جار ان تينووت دەكا و هەر دوو جار انيش دواى گەشتىكى فكرى تينووتيت دەشكىنى. ئەم گوتاره بايى ئەوه ناکا، جىشى بۆ ناکریتەوه له گۆفارهكهدا، كۆتايى به قسه بينى له بارهى «ناوهرۆك و روخسار» چ به جۆرىكى تىكرابى بى چ به نىسبەت شيعرى نالى خۆيهوه بى، ئەنجام دانى ئەم كارە دهكهويته گوتارىكى تر له ژمارهينكى ترى گۆفارهكهدا، كه هيج بهرهههست ريم لى نهگرى و دەستم نهبستى.

لهم چەند نموونهيهى ناو گوتارهكهدا هەر لايەنى كۆمهلايهتى و وردەكارى واتا و ئارايشتى وشه و دارشتنى بهيتهكان مەبهستى نووسين بوه، گەلىك راگەياندى ترى ميژووبى و ئەدهبى و بهراوردى هەن تياندا، دريژهيان مەوداى بهرفرهوانترى پى دەوى له گوتار. به نموونهى روون كردنهوهى مەبهست دهلئيم «حەلقە دەرگۆشى كهفى رهنگين...» له زۆر پوهوه وا ديتە زيهنهوه كه نالى بهر له جى هيشتنى كوردستان گوتبىتى چونكه ديمههكه لهم بهيته و سهراپاكي غەزلهكهدا ديمهينكى كورد و كوردستانه، ياخود هەر نەبى به نىسبەت نالييهوه له كوردستاندا زياتر لواوه خو به دلسۆزىكى دەستى رهنگين و دەفهى ئالقه دار بزانى، رهنهه دواتريشى له «شېخى سەر لينگە دەستار» هەر يەككه لهو رهنههه پەيتا پەيتا له شېخهكانى ناو كوردهوارى گرتوه هيز و نهفهسى شيعرهكانيش دهيانباتهوه بۆ تهمهينكى گەنجايهتى كه «تا فهلهك دوروى نەدا» و «ئەم تاقمه مومتازە» ى تيدا گوتوون.

سەرەراى ئەمانه كه دەشلى «رەندم و دەستارى كهلهى من دەفه نهك مەندهفه» ئاشكرايه له خۆرايى نالى «رەندم»، دياره له تهمهنيكدا بووه رهنديهتى لى بوهشيتەوه... لهم بابەته تيبينيانه زۆرن كه نهمهيناونهته ناو نووسينهوه، تىكراشيان له پىكهينانى سامانى بهيتهكان بهشدارن و نرخى نووسين زياد دهكەن. له شىكردهوهشدا هەر ئەوهندەم كرده كه خۆم تىي گەيشتووم و پيوستى روونكردنهوهى مەبهست داخوازيى كرده. بيگومان زۆر واتاى نهينى تر لهو بهيتانهدا هەن كه من بۆيان نهچووم، هەندى وردەكاريشيان تيدا به ئانقهست لىيان نهوام.

دەست بژاركردنى شاگول و شابهيت له ديوانى «نالى» دا ئەركينى بى كۆتاييه چونكه ئەوهنده شاكارى بى مانەندى تيدان و شى كردنهوشيان هيندهى به بهرهوهيه له رىي دىراسهينكى قول و بهرفرهوان نەبى جيان بۆ ناکریتەوه جگه لهوه كه گەيشتن به تهختى بنى دهريايى بهيتهكانى كاريك نيه به تاكه كهس بكرى. ئەوهى راستى بى واتا ليدانهوهى زوربهى شيعرهكانى پيوستى به هاريكارى تىكرابى ئەديبان ههيه كه هەر يەكه چى بۆ روون بۆتهوه له نهينيهكانى بهيت و دوو بهيتى، يا بۆ روون دهبيتەوه له دوارپۆژدا، بيخاتهوه سەر گەنجينهى مهعلووم كراوى واتاى هۆنراوهكان له هەمان كاتيشدا هەموويان ياريدەى يەكتر بدن بۆ كردنهوهى ئەو گرێكۆرانه كه كردنهويان له دەسهلاتى تاكدا نيه و هەر گرێههش به لای كهمهوه دانه گەوههريكى لهناو خويدا شاردهوتەوه.

له کۆتای ئەم بەشە یەکه می گوتارە که دا دەستەو یەخە ی غەزەلیکی دیوانە که ی دەبم، له پیشە وەش دەزانم هەر هیندە واتایە له دەریاکە یان هەل دینجم که له زەرفی دەسە لاتمدا جیتی دەبیتە وە، دوا ی لئ بوونە وە ی من و پر بوونی زەرفە که م لە و واتایانە که شکۆلی چەندین «غواص» یش پر دەبی له دانە گە و هەری ژیری دەریاکە.

ئەم برە شیعرە ی لێرە بە دواو خەریکی شیکردنە وە یان دەبم نمونە ی نایابترین شیعر ی کلاسیکی رۆژە لاتن، که دەلیم «کلاسیک» چ رینگە ییک لە و شیعرانە نابرمە وە بۆ بەراوردیی کردنیان لە گەل شیعر ی نویدا، حەز دەکە ی بیانە یینە و بە پیشکە و تووترین شیعر ی نویمان بگرە. تا ئە و رۆژە شاعیری نوئی کورد دەتوانی لەم نمونە یە ی نالی پیش کە ویتە وە، کات و سە قافە ت و خۆ پی گە یاندنی گە لیک پتری پی دەوی لە وەندە ی لە و چەند سالانە دا بۆ ی لواو.

سەر جوملە ی شیعرە کان شەش بە یتن بە پی ئە وە که له دیوانە چاپکراو وە کاندایا و کراو و تە وە. لە مە را وا پی دەچی هە ندیک ی لئ فۆتابی چونکە بە عادت، شاعیر ژمارە ی بە یته کانی لە یه ک هە لبه سستا تاک دەبوون نە ک جوت.

زۆر شیعر دۆستی نالیدۆستم دیو و ایزانیو بە یته کان هەر یه که بۆ خۆ ی له واتادا سەر یه خۆ یه و پە یو هندی بە وانی تر وە نیه. بە لام ئە م هە لبه سته یان وە ک چە ندیک ی تر له دیوانە که دا «وحدە» ی تیدایه و تە جره بە ییک ی سەر دە می گە نجایه تی نالی دە گێریتە وە که گومان نیه له روودانی. فرکە ی دەمار و گە رمی نە فە سی نالی له هە لبه سته که دا ئە و ئیحتیما له پاشگە ز دە که نە وە که زاده ی خە یال بی. با شیعرە کان خۆ یان بە دەنگ بین و پە یامی راست بوونی رووداو که را گە یه نن:

سەری زولفت که رشتە ی عومری «خضر» ی نیو هە ودا یه
چ هە ودا یی که هەر حە لقیکی صە د زنجیری سە ودا یه
برۆت تیغیکە وە سمە ی، «صیقل» ی مە سلوول و مووکاره
که عیشو ه ی جە و هەرە، رەمز و ئیشارە ی ئاو و مە ودا یه
بە نە شئە ی سستی و مە سستی وە ها مە ستور و مە خمورە
نە زانم خە و له چاوتدایه یا چاوت له خە ودا یه
له سایه ی کفری زولفت دل «فنا فی النور» ی ئیمانە
مە لئین زولە ت خراپه وە سلی پە روانه له شە ودا یه
هە ناسە م زولفە که ی لادا و مە یلیکی نە کرد چاوی
نە سیم ئە نگووت و شە و رابرد و نە رگس هەر له خە ودا یه
له «دور» ی تۆ یه ئە ی خورشیدی پرتە و بە خشی شە وگە ردان
که نالی وا له حالاتی محافی ماهی نە ودا یه

نالی لەم هە لبه سته دا پاتە و پات بزۆزیکی دلدارانە ی کاتی گە نجایه تی خۆ یمان بۆ دە گێریتە وە. له تاریکی شە ودا پاریزی بردو بۆ بالینی خۆ شە و یسته که ی و گە یشتۆتە تە نیش ت و رۆخی تا ئە و رادە یه هە ناسە ی زولفە که ی لادا وە له سەر رووی، نە ک هەر لە رزاندو ه تیه وە، بە لام نە و پراوە یاخود له دەرفه تی

رانه دیوه نه وونده له ووزعه دا دهوام بکا یاره که ی به خه بهر بیئی. دزانه چوه و دزانه گه راوده ته وه، هیندهش تینوو و که سهر له دل بوه دوا دلۆپی له ززه تی لهم چند له حزه کورتیله یه هه لگوشیوه و پر به دل ده می برده بۆ لای زولف و رومه تی تیر و پر سهیری ئەم روخساره په ستراره ی کردوه و وینه ی هه لگرتوه.

له سه ریایکی به یته کاندای تارمایی نالی به دهوری یاره نوستوه که یه وه هه نده ی دیمه نی شه وه که ئاشکرایه. گرنگی مونساه به که ش، به لای باوه ری منه وه، هوی ئەو هه موو «اعجاز» یه که وا له سه رانسه ری به یته کانه وه هه لده رژین. که به ته وای لییان ورد بینه وه به سه ر وشه ی وادا ده که وین له به یته کاندای به تنها خۆی به سه پی بگوتری «معجز». گر و سوژی عاشق و تام و له ززه تی هه لوه سته که ش وایان کردوه «اعجاز» و فسوون و ورده کاری ناو به یته کان وهک ئاو رهوان بن بی قورت و گرفت، له هه ندی شویندا رهوانی ئەو فه ندانه که یشتوته پله ییک هه ست و زیه نی مرۆف لییان هه لده زه لی و به سه ریاندا تپه ر ده بی.

خوینهر ده بی له گه ل من و به یته کانیشدا باخه ل فره وان بی و په له م لی نه کا. سه ره رای په له نه کردن ده بی له لای خۆیه وه یارمه تیشم بدا له ته وای کردنی ئەو واتایانه ی بۆم ته وای نه کراون وه یا خود ترسی دریزه کیشان هه ندیکی پی به جیه یشتووم. با به یته کان به ده نگ بینین و من له گوته ی خۆم بوه ستم:

سه ری زولفت که رشته ی عومری «خضر» ی نیوه هه ودا یه
چ هه ودا بی که هه ر حه لقیکی سه د زنجیری سه ودا یه

له دیوانه که ی نالی - چاپی هه ولیر - له جیاتی «سه ودا یه» ی کوتایی به یته که «تیدایه» نووسراوه، راستییه که ی ئەوه یه لیره دا نووسیومه که «تیدایه» ببیته قافییه دوو جار ان به یته که ده شکینیته وه. جاریکیان له وهدا که «التزام» ناهیلی به نیسه بت قافییه ی ئەم به یته وه، قافییه کانی تر سه ر له به ریان «ملتزم» ن، «هه ودا، مه ودا، خه ودا، شه ودا، نه ودا - تیدا» ده بی نی له گه لیاندا ناگونجی. جاریکی تریشیان له وهدا که واتای به یته که زور بیهیز ده بی و به شیکی زلی شیوه دارشتن و واتابازی نالی له ناو ده چی. به دم شیکردنه وه ی به یته که ئەم لایه نه ت بۆ رونتر ده بیته وه:

هه ودا - موو، داو.
خضر - خدری زینده وه یا نالی خۆی که ناوی «خضر» ه.
سه ودا - شهیدایی عیشق، شیتی.
سه ودا «سوداء» - رهش، که بۆ واتای عه ره بی به یته وه.

واته سه ره تای زولفت، که وا که میکی یه کجار که مه له تیکرای زولفه که، نیوه هه ودا ییکی «نهک هه ودا ی ته وای» به قه ده ر رشته ی عومری «خضر» دریزه، ئەو «خضر» ه خدری زینده بی که مه شووره له «ناوی حه یات» ی خواردوته وه و قهت نامری، یا خود نالی خۆی بی. دیاره که مه به س خدری زینده بی ئیشاره ی به هیز بۆ دریزی داوه موه که یه، که مه به سیس نالی بی خۆ به قوربانی زولف کردن و عومر به هیچ

دەرچواندنه له تەك ئەو داوڤه موڤدا. هەر دوو مەبەسش به جوت له بهیته كەدا كۆبوونه تهوه چونكه وشه كانی هەر دوو واتا راڤه گهیه نن.

هه ودايه كهش چۆن هه وداييكه؟ هەر ئالقینکی صه د زنجیری سه ودايه. واته هەر یه كه له و ئالقانه ی نیوه هه ودا ی سه ری زولفی یار به ستوونی، به رانه ر صه د زنجیری سه ودايه. دزانی زنجیر بۆ خۆی سه راپای ئالقه كه یه، كه چی تاكه ئالقه ییكي نیوه مووی سه ری زولفی، كاری صه د زنجیر ده كات.

زنجیری سه ودا مومكینه «زنجیری سوڤا» بۆ واته زنجیری ره ش كه مونسایی رهنگی زولفه كه یه. مومكینیشه «زنجیری سه ودا» بۆ كه ده كا ئەو زنجیره ی شیت و شهیدای پی ده به ستنه وه. كه واته له جوانیدا ئالقه ی نیوه هه وداييكی زولفه كه ئەوهنده كاریگه ره به قه ده ر صه د زنجیر عاشق و شهیدایان ده به ستیته وه.

برۆت تیغیكه وه سمه ی، «صیقل» ی مه سلوول و مووكاره كه عیشوه ی جه وه ره ره رمز و ئیشاره ی ئاو و مه ودايه

نالی له تیوه رامانی رووی یاره كه ی به دوا وه سفیدا دیته سه ر وه سفی بروی.

وه سمه - دهرمانیكي ره شه بۆ رهنگ كردنی موو.

صیقل - تیژكه ره وه (بنواره فره هنگی المنجد).

مسلول - دهرکیشر او له كالان.

عیشوه - نه شوه ی برو.

جه وه ره - نه قشی سروشتی له تیغدا.

ئاو - زنده سافی و روونی تیغ.

مه ودا - خه نجه ر، تیغ، شمشیر.

وه سمه ی تیغی بروت بۆته تیژكه ره وه ی شمشیریکی دهرکیشر او و «مووكار». بروكه ی قه وسه وهك

شمشیر. وشه ی «مووكار» له وانه یه بۆ شمشیر و تیغه كه بۆ به واتای زنده تیژی، له وانه یشه بگه ریته وه

بۆ بروكه ی خۆی «كه مووكار» ه و له موو پینك هاتووه. بروكه «مسلول» ه وهك شمشیر و تیغ چونكه له ژیر

په رده و له ناو كالاندا نیه. برو به لای «نالی» یه وه له تیژییدا وهك تیغ وایه چونكه هینده ی تیغ جه رگ بره.

وشه ییكي قرتاو هه یه له پیش دوو وشه ی «مسلول و مووكار» كه ده بیته «موصوف» بۆیان: «وه سمه ی

تیغی بروت، صه یقه لی شمشیریکی مه سلوول و مووكاره». نه شوه و عیشوه ی بروكه ی وهك جه وه ره ی تیغ

وایه كه شه پۆل بدا له سه ر رووی تیغه كه. هیما و ئیشاره ی بروكان هینده برنده ن كاری «ئاو» ی شمشیر

و خه نجه ر ده كن... تیغ كه زۆر ساف و په سه ند بوو پیی ده لاین «ئابدار - ئاودار». ره مز و ئیشاره كه له

«ئاوی تیغ» یش زیاترن، هەر خۆیان وا ده برن ده لینی «مه ودا - تیغ» ن. وشه ی «صیقل» واتای تریشی هه یه

جگه له «تیژكه ره وه»، به لام پیم نه كرا به ته وای ساغی كه مه وه و واتا كه ی تری به ینمه ناو ئەم

شیکردنه وه یه.

تۆ سهیری چۆن ناو نیشانی تیغ و هه موو سه روبه ریکی په سه ندیی و برنده یی له وه به یته دا كۆمه ل كرده

که هه مووشی خزمه تکاری برۆکانن. له بهیته که دا تاکه یه ک وشه پهیدا نابیی که خزمی برۆ و تیغ نه بی: «برۆ - تیغ - وهسمه - صقیل - مسلول - مووکاره - عیشوه - جه وههر - ره مز - ئیشاره - ئاو - مه ودا». که بلّین بهیته که «ظرف» ه و برۆکه «مظروف» ه هردوویان مشتیی یه کترن. که م وا هه یه قالب و واتای بهیتی شیعر تا ئه م راده یه به بهر یه کتر گیرابن و یه کیان له وی تر دا غه رق بووی.

به نه شئه ی سستی و مهستی وه ها «مستور» و «مخمور» ه
نه زانم خه و له چاوتدایه یا چاوت له خه ودایه

ئه م بهیته له برۆوه ده مانگه یه نی به چاو...
«مستور» - داپۆشراو، په نهان به عه ره بی.
«مه ستور» - زۆر مه ست، مه ند و مه ستور به کوردیی.
«مخمور» - سه رخۆش که له «خمر» ه وه وه رگیرابی.
«مخمور» - داپۆشراو که له «خمار» ه وه وه رگیرابی به واتای روو پۆش. چاوه کان نوستون، له نوستندا شرایه وه ن. سستن و مه ستن... چا و که زۆر جوان و فرشته یی و په ری کار بوو پئی ده لّین سست، نه خۆش، بیمار. ئه م ته شبیه ی چاوی زۆر جوان و فتنه جو له ناو ئه دیبانی هه موو رۆژه لاتیی ئیسلامدا باوه. نالی خۆی له چه ند شوینی تر دا چاوی یاری به نه خۆش داناوه.

-۱-

وهک «طره» یی پیچیده یی تو ساغ و شکستم
وهک دیده یی نادیده یی تو خۆش و نه خۆشم

-۲-

ابروان تو طبیبان دل افکارانند
هر دو پیوسته ازان بر سر بیمارانند

جگه له سستی به هۆی «نه خۆشی» یه وه، چاوه کان لیره دا له بهر خه ویش سست بوون. چاوه کان نه ک هه ر سست، مه ستیشن. چا و که له خۆوه مه ست بوو ده گاته ئه و په ری جوانی.
نالی چه ند جار ان له وشه ی «مه ست» سوودی بو بهیته که ی وه رگرتوه. دوا ی راگه یانندی «جوانی» یاریده یی کی سستی که ش ده دات چونکه له مه ستیدا سستی پهیدا ده بی. له نیوه ی دوه می بهیته که مه علوم ده کری چه ند مان کار به سستی و بی هیزی هه یه. جگه له مانه، وشه ی «مه ست» به له فز و واتاوه خزمی «مه ستور» ه و له گه ل «مخمور» یش ها و واتایه.
به نه شئه ی ئه م سستی و مه سستییه، چاوه که «مستور و مخمور» بوه. وشه ی «مستور» که عه ره بی بی به واتای داپۆشراو دیت و له «ستر» ه وه هاتوه. که «مه ستور» ی کوردیش بی به واتای زیده مه ست دیت.

مهستور وشه ييکه له مهست وهرده گيرئ وهک «رهنج، رهنجور - گهنج، گهنجور...» دهشگوتري «مهند و مهستور».

وشه ي «مخمور» نئویش دوو واتای هه يه يه کيان «سه رخوش» که له «خمر - شه راب» دوه وهر گيرابنت، نئوي تريشيان «روپوش کراو» که له «خمار» دوه هاتبئ، له مهرا جاري کيان ده بيته خزم و هاودهنگي «مهست» و جاري کيشيان هي «مستور».

واته مهستبي چاوهکان له گهل سستی نه خوشييان و هي خه و لي که وتن و وهزعي که وتنه سه يه کتري برژوله و پيلوه کانيان وها په نهان و ژير په رده ي کردوون هه ر ده لئي «ستار و خمار» يان به سه ردا هاتووه... چاوهکه په نهانه، سسته، مهسته... به ره و نئوه ده چئ وهک خوي لي به سه ر بي که نئویش په نهانه له چاوهکه دا. خه و بؤ خويشي «سستی مطلق» ه. که نئم هه موو سستی و مهستی و په نهانيه له و چاوه خه و لي که وتوانه دا کوپووه نالي هه قيه تي بشيوي و بلي:

نه زانم خه و له چاوتدایه يا چاوت له خه ودايه

له م نيوه به يته دا نالي گه يشتوته پايه ييک له هونه ر و هه ستيار بييدا که به راستي پي ده گوتري «اعجاز». به تين و هوندنه وه ييکي ساحيرانه وشه ي «مادی و معنوی» وها تيکه ه لکيشاون و تيکه ل به يه کتري کردوون که خوي «موهوم» له گهل چاوي «موجود» وهک نئصل و وينه يان لي هاتووه... له يه کتر جودا ناکرينه وه و نازانري کاميان له کاميانديه.

له سايه ي کفري زولفت دل «فنا في النور» ي ئيمانه
مه لئن «ظلمة» خراپه وه صلي په روانه له شه ودايه

وشه ي «ظلمة» دوا پي ته که ي ده بي بخوي نرينه وه و نه کري ته «هاء السکته» واته ببیته «ظوله ت - زوله ت» به شيوه ي خويندنه وه ي کوردي، تاكو کيشي تیک نه چئ.

له سايه - له بهر خاتر.

له سايه - له سي به ردا.

کفر - پي چه وانه ي «ايمان». شار دنه وه ي حه قيه ت.

فنا «فناء» في النور - نه مان و توانه وه له روونا کاييدا، وهک «فناء في الله» به مه زه بي صوفي يان.

په روانه - نئو په پوله يه يه که وا شه و به دور ي روونا کيدا ده خوليتنه وه.

له م ني مچه رسته يه ي «له سايه ي کفري زولفت» نالي چوار تاريخايي کو کردوته وه.

۱- سايه: به واتاي سي به ر.

۲- کفر: که دا پو شيني راستي به و به لاي مو سلمانه وه شه وه زنگ خوي ته ي.

۳- زولفت: که رهنگه که ي ره شه و وهک شه و به سه ر روونا کايي روويدا هاتووه.

۴- شه وه که خوي که له تي کرای به يته کانداه يه.

له سایه‌ی کفری زولفت دهشی «به‌هژی کفری زولفت وهیا خود له سیبهری کفری زولفت» دوه بی. زولفه‌که‌ی داناوه به «کفر» له‌بهر سهختی و خهستی رهشایی رهنگه‌که‌ی. کفریش «شاردنه‌وه‌ی راستییه» له‌وه‌پا زولفه‌که و کفر هه‌ردوویان وهک یه‌کترن چونکه زولفه‌که‌ش ره‌ناکایی پرووی داپوشیوه. روه‌که‌ش وهک «نوری ئیمان» وایه له‌بهر زیده پاکی و سپیه‌تی و بی‌گه‌ردیی. دل‌ه‌که‌ی «فنا فی النور» بوه، له ناو ره‌ناکایی «فانی» بوه و تاواوته‌وه.

له سایه‌ی کفری زولفت یاخود له‌بن سیبهری کفری زولفتدا، که‌وا ره‌ش ره‌ش که‌وتوته سهر سپیه‌تی روخسارت وهک کفری به‌سهر ئیماندا بی، دل‌ه‌که‌م فانی بوه له‌و نوره‌دا که‌وا له بن سایه‌ی کفری زولفته‌وه‌یه. یاخود شیده‌تی کفری زولفت هینده‌ی له جوانی پرووی تو زیاد کردوه دل‌م بوی فانی بوه... تاریکی و کفر و سیبهر دهوری ئه‌و نوری ئیمانیه‌یان داوه که پرووی تویه. نالی هه‌رچه‌ند ناوی «پوو» ناهینی به‌لام به‌هوی تیکرای مانای به‌یته‌که به تایبه‌تی له وشه‌ی زولفه‌وه، لزوم به‌وه نه‌ماوه ناوی بینی. مه‌لین «ظوله‌ت - زوله‌ت» خراپه وهصلی په‌روانه له شه‌ودایه تازه کی پئی هه‌یه باسی تاریکی بکا به خراپه.

ئه‌م شه‌وه‌ی کۆتایی به‌یته‌که چ شه‌وی راسته‌قینه بی که نالی تییدا چوه بو پاریزی یاره‌که‌ی، چ سیبهر و کفری زولف بی که پرووی یاریان له‌ناو خویاندا گرتوه و به‌ناو واندا نالی لیوی بو دینی، له هه‌ردوو حالدا نالی وهک ئه‌و په‌روانه‌یه وایه که له تاریکی شه‌ودا دهوری شه‌وقی مؤم یا ناگر هه‌لدی و به وهصلی ده‌گا هه‌رچه‌ند له‌و وهصله‌شدا ده‌سووتی... دلی نالیش که «فنا فی النور» بوه په‌روانه‌یه و به ناوری وهصل سووتاه له شه‌ودا، که شه‌وی راسته‌قینه یا مووی زولف بی.

هه‌ناسه‌م زولفه‌که‌ی لا دا و مه‌یلیکی نه‌کرد چاوی
 نه‌سیم ئه‌نگوت و شه‌و رابرد و نه‌رگس هه‌ر له خه‌ودایه

ئه‌م به‌یته‌یان هه‌م له‌بهر ئاشکرای و اتاکه‌ی هه‌م له‌بهر ناویانگی زوری، له‌وه دهرچوه‌ه پیوستی به شیکردنه‌وه هه‌بی. هینده‌ش نازکه له پرووی دارپشتن و واتا و وینه‌کیشان و ته‌شبییه‌وه دهستی لی نه‌دری چاتره. وهک به‌لووریکی پاک و ساف و بی‌گه‌رد وایه هه‌موو شوین په‌نجه‌ییکی لی ده‌بیته‌ه عیب. له‌مه‌وپیش بو زمانی بیگانه‌ش ته‌رجه‌مه کراوه.

برا نالی ئه‌گه‌ر راستت کردبی که ده‌لیی «نه‌رگس هه‌ر له خه‌ودایه» سویند به شاعیری و خولیا و دل‌داریت ده‌خۆم نه‌تویراوه هینده‌ لیو له لیو و پروومه‌تی توندکی به‌خه‌به‌ری بینی. دیتومه به‌یته‌که وه‌ها نووسراوه وهک من نووسیومه، له هه‌ندی نوسخه‌ی تردا «چ مه‌یلیکی نه‌کرد چاوی» نووسراوه.

من کاری زۆرم به به‌یتی کۆتایی غه‌زه‌له‌که‌وه هه‌یه.

له «دوری» تویه ئه‌ی خورشیدی پرته و به‌خشی شه‌و گه‌ردان
 که نالی وا له حالاتی محافی ماهی نه‌ودایه

ئەوئەندەى گۆيم لى بوويى يەككىك ئەم بەيتەى خويىندىتەوہ ياخود واتاكەى ليىكدايىتەوہ وشەى «دور»ى سەرەتاي بەيتەكەى بە «دور، دور - بعيد» خويىندۆتەوہ. بەو پىتتە دەبى لە نووسىندا بەم شىئوہىە بنووسرىت «لە دورى تۆيە». كە بىخەينە سەر رىنووسى زوربەى نووسەرانى ئەم رۆژانەمان دەبى وەك ئەمە بى: «لە دورى تۆيە». لە نوسخەى ديوانەكانيشدا چ دەسخەت چ چاپكراو ھەرودھا نووسراوہ. كە ئەمە قبوول كەين واتاكەى وەك روالەتى وشەكان راي دەگەينەنن وەھا دەبى:

لە دورى تۆيە ئەى رۆژى رۆناكايى بەخش بۆ ئەوانەى بەشەو دەگەرىن كەوا نالى كەوتۆتە حالەتى هيلالى نوئى لە محاقدا. واتە بەھۆى دورىيەوہ لە تو نالى وەك هيلالى نوئى كەوتۆتە حالەتى محاق و نەمانەوہ.

ئەم واتايە كە ھەموو ئەو ئەديبانەى من ديومن پىي رازين تەلەيىكە و نالى بۆى ناوئەوہ، بەتەلەوہش بوون.

نالى لە ھەر پىنج بەيتى پىشووئردا باسى نىزىكى خۆى دەكا لە يارەكەى تا دىتمان لىوى گەياندە دەم و لىوى، ئەم دوركەوتنەوہ لە كوئوہ ھەلقوولى؟

ئەوہى راستى بى كە بىي و لە تەلەكە رەھا بيت دەبينى ھەرچى دورىيە لە بەيتەكەدا نىە، بە پىچەوانە، ئەنجامىكى ئاسايى و يەكجار شاعيرانە و دلدارانەى ھەر پىنج بەيتى پىش خۆيەتى. ئەم بەيتەيان لە ھەمووان پتر نىزىكى نالى لە يارەكەى نىشان دەدا تاكو دەتوانين بلين غەزەلەكە مشت بوە لە وەصل و نىزىكى. با بزائين چۆن!

وشەى «دور» لە رىنووسى كۇندا دوو جۆر خويىندەنەوہ ھەلدەگرى، يەككىيان ئەو تەلەيە بوو باسماں كرد «دور - دور بە واتاي بعيدى عەرەبى». جۆرى دوہمى «دور»ە كە بەواتاي تەنىشت و رۆخە.

واتە ئەى خورشيدى روناكى بەخش بۆ ئەوانەى بەشەو دەگەرىن كە نالى خۆى يەككىكە لەوان و بەشەو چۆتە بالينى يارەكەى، لەبەر نىزىكى لە دور و تەنىشتى تۇدا نالى كەوتۆتە حالەتى محاقى مانگى نوئى. مانگ كاتىك دەكەويتە حالەتى «محاق» كە يەكجار لە رۆژوہ نىزىك بى نەك لى دورى بى... كە لى دورى كەوتەوہ دەبىتە «بدر». مانگ ھەتا لە رۆژوہ نىزىك بى جورمى نامىنى. بەو پىتتە ھەرچەند لە روالەتدا «محاق» نەمان و فۇتان رادەگەينەنى لە راستىدا ئەوپەرى نىزىكى و گەيشتن بە يار لەو محاقەدايە. نالى ھەرگىز لەو حالەى خۇشتر نەبووہ و نابى كە ھىندە لە يارى نىزىك بۆتەوہ وەك هيلالى كاتى محاقى لى ھاتوہ و لەگەل رۆژدا جووت بوە.

وشەى «شەوگەردان» واتاي «شەوگىرەوہ»يشى ھەيە. شەوگەرد جانەوہرىكىشە وەك ماناكەى بەشەو دەگەرىت.

نالى رىي ھەيە خۆى بە هيلالى حالەتى محاق دابنى چونكە يارەكەى دانا بە خورشيد و خۇيشى لە نورى ئەودا غەرق بوو بوو.

سرنجىكى ورد بگرە لە «ماهى نەو». ئەم وشەيەى «نەو» پىويستى قافىە داخوازى نەكردوہ، واتاي شىعر و ھەلوہستى نالى خۆى بە «ماهى نەو» نەبى راست نايى، با بلنم زىدە جوانى بەيتەكە بە ھۆى ئەم وشەيەى «نەو» پەيدا بوە.

ھىلال لە دوو حالدا خۆى لە محاقدا دەبينى: يەكەميان لە كۇتايى مانگ، واتە رۆژى ۲۹ ويا ۳۰ مانگى عەرەبى. لەم حالدا ھەلاتنى لەگەل رۆژ لە سبەينەدا دەبى. دوہميان ئەو محاقەيە كەوا بەر

سەرەتای مانگ دەکەوی واتە هیلالەکه له محاقی سبەینەوه کەم کەمە بەرەو دواى قورسى رۆژ دەبیتەوه تا وای لێ دى ئاوا بوونی مانگەکه له ئیوارەدا دەکەویتە سەر حیسابی شهو.

لەمەرا معلوم دەکەیت هیلالی محاقی مانگی کۆن بەسەر رۆژی رۆوندا دیت کە ئەمە هیچ لەگەڵ وەزعی نالیدا ریک ناکەویت، بەلام محاقی «ماهی نهو» ئەو محاقەیه کە هیلالەکه تیدا بەرەو شهو دەبیتەوه، کە ئەمەیش حالی راستەقینەى «نال»یە. کە دەشلی «حالات» کە جەمعه به بەریهوه ههیه حالی سەرۆبەریکی ئەو محاقە و ئەنجامەکهی دەگریتەوه چونکە «حالات» کە جەمعه به بەریهوه ههیه حالی نیستاکە و دوايش رابگهیهنئى لهو روهوه کهوا هیلالەکه ورده ورده له محاق دەردهچیت و دەبیتە یەک شهو و دوو شهو و... هتاد. نالیش وەک ئەو هیلالە وایە له کۆتایی شهو دا له یارەکهی دوور دەکەویتەوه «وجود» پەیدا دەکاتەوه... چ سەیر نیه دواى ئەو خوشییه زلهی گەیشتن به یار و وەدەست هینانی پیروزیی و سەرکەوتنی وەها گەرە، نالی وەک مانگ له زیاد کردناد بی.

وەک گوتم شیعرەکان تەجرەبەییکی زیندووی سەردەمی گەنجایەتی نالی دەگیرنەوه، دەمودووی هەلبەست ئەوەندە نەفەس گەرەمە رێ نادا خەیاڵ بۆ هیندئى برۆا کەوا نالی به زیهنکاریی و وشەسازیی و دەسلاتی شاعیری خۆی ئەم وینە ئەفسووناوییهی له وەهمەوه هینابی. سەیر کە، چونکە حیکایەتەکه راستە، نالی چەند زمانی گرتوه له وشەى پاتەوپات «صریح»: ئەگەر «مەلین زولمەت خراپە» و هەناسەم زولفەکهی لا دا» و پستەى وەها سەرپۆش کراو نەبان لەوانە بوو بیریشمان لەوه نەکردباوه کە نالی رووداویکی راست دەگیریتەوه. لەو هیرشی کە بۆ سەر «مەستورە»ی بردوه چونکە هەموو قسەکانی زادهی خەیاڵن و هەلبەستراون جلهوی بۆ قەلەمی شوپکردۆتەوه بئى پەروا زار شپری خۆی دەکا. وا دەزانم له رووی تەمەنەوه ئەم بره شیعره و هیرشهکهی سەر مەستورە هاوچەرخ بن. گوتهی بەرامبەر «مەستورە» و کردەوهی ناو ئەم بەیتانە له تەمەنی گەنجایەتی دەوشیتەوه، گەنجایەتیش جارێکە و نابێ بە دوو.

بەشى دووھەم

لە بەشى يەكەمى ئەم گوتارەدا بە خوینەرم راگەياندا باسى «ناوەرۆك» بە گشتى و بە جۆرىكى لىتى بوەشىتەو لەویدا جىي نايىتەو، ئەوئەشم خستە سەر قسەكانم كە درىژەى باسى ناوەرۆك بە ناچارى كەوتە ناو بەشى دوهمى كىتب «حاجى قادرى كۆيى» يەو چونكى لە بەشى يەكەمدا جىي نەبۆو ھەرچەند دەمىكىشە لە نووسىنى بوومەتەو. بە داخووە ئەم باسە بەدبەختە لە بەشى دوهمى «حاجى قادر» پىشدا بى مراد بوو، دەبى چاوەنۆرى بەشى سىيەمى بيت.

لە بەشى يەكەمى ئەم گوتارەدا كورتەيىكى بىروباوهرى خۆم لە بارەى ناوەرۆكەو نووسى و بە دوا ئەودا كەوتە سەر دۆزىنەو و اتاى سەر بە كۆمەلايەتتەو لە ھەلبەستەكانى ناليدا. مەنتىقى نووسىنەكەم لىم داخووزى دەكات، كە من رىم نەبى بە درىژى لەسەر «ناوەرۆك» بنووسم، دەبى دەورىكى سەرەباسى «ناوەرۆك لە شىعرى نالى» بەدەم كە خۆى يەكەكە لە سەرەباسە بنجىيەكانى ئەم گوتارە و قەرزىكە بەسەر مەوھى بەلام لە نووسىندا نامەو پىشپىركى لە خۆم بەم بۆ مەبەسى زووتر گەيشتن بە شىكردەنەو و سەرەباسە. من جەلەوى قەلەمەكەم ناوئە دەست ھەلبەستى نالىيەو، بۆ چ لايىكى ببات بەدجەلەوى لەگەلدا ناكەم. بە پىي باوهرى خۆم لە ھەر شوپىنكى گولزار و چەمەنزارى ئەدەبى نالى گەشتى دل و زىھن بەكەين خۆشپىك دەدۆزىنەو كەوا لەویدا نەبى نادۆزىتەو، لەكىسدانىشى جىي پى نايىتەو.

بىنگومان باسى ناوەرۆك لە شىعرەكانى ھەر بەوئەندە تەواو نابى بلىين لايەنى كۆمەلايەتى و نەرىت و داب و دەستوورى بەيەكەو ژیان لە نوكتە و وردەكارىيەكانى دەدرەوشىنەو و بەوئەندە نالى لە توھمەى وشكەمەلەى خەيالبازىيى پرووت و پەھەوا كەوتنى ھونەرى سەراوىيى و بى بنجى مادى بپەرىنەو، راستى گوتە ئەمەيە ئەوئەندە دوانە كورتە سەرەتايىكە لە باسى پى دەنگ و سەدای ناوەرۆك لە شىعرى «نالى» دا.

به لام بهر له وهی هیج بلیم له باره ی ئه و ناوه رۆکه وه پیویسته تیبینییه کی گرنگ دهربرم وهک پیتلیکه بی له بهر ههنگاومان به رهوژوور و سه ره وه وران بو ناو واتا و ناوه رۆک له باغ و راغ و گول و گولزاری نالی که خوی زور راستگویانه و به ئینسافه وه بانگهێشتنمان دهکا بوی بهم دیره شیعره ی وهک کارت بانگهێشتن:

وه ره سهیری خیابانی به یازی دهفته ری «نالی»
که سه فسه ف مصرعی به رجهسته ریزی سه روی مه وزونه

تیبینییه کهم بریتیه له مه: مرۆفیک که گه یشته پایه ی نالی له بوژییدا، هینده ی به دیهیه دیاره مهیدانه کانی پر دهمه ته فه ی وهک به هره ی خوړسک و ههست و نهست پرپوون له دیمه نه کانی ژیا نی کومه لایه تی و شاره زابوون له زانست و هونه ری باوی رۆژگاری خوی و پهیدا کردنی قه ناعه تی تایبه تی له سه رجومه ی بوون و مردن و ژین و چاکه و خراپه دا... ئا ئه م مهیدانانه ی هه موو پچاوه ته وه و کردوونی به یه کی که له گۆره پانه مه عه وه یه کانی ناو جیهانی فره وانی ده روونی خوی ئه وسا گه یشتوو به وه ده سه لاته که شیعره ی وه ها به ونیته وه خه ریک بی له بهر پر مه عیایی و نوکته و نازکی بته قیته وه.

هه لآخینی شیعر به واتا و هونه ر کاریکه نه هی به هره ی ته نها نه هی پیگه یشتنی ته نه یه. ده بی به هره و پیگه یشتن، واته زات و بابه ت - ده روون و ده ره وه، له هه لآخیندا به شدار بووبن له م به شداریه شدا به راده ی له نگه رپاگرتن و پارسه نگ کردنی هه ردوو لایان ده سه لاتی شاعیر خو ده نوینی. فره موو سه یریکی ئه م یه ک دوو نمونه یه بکه له شیعره ی نالی که پارسه نگ بوون و له نگه ربه ستنی باس کراویان تیدا به دی ده کریت. نمونه ی یه که م:

«طره» ت وهکو تووماری شکسته و سه ری کولمت
بو نووری سه ودام بوته شه معی موتالا

نمونه ی دووهم:

له م «پارچه لۆکه» هه وره به قه د پرووی هه موو زه مین
به م رایه له قه دیفه یی سه وزی عه جه ب ته نی

له نمونه ی یه که مدا چی له توانای ئاده میزاد بی کوپۆته وه له واتای سه ر به نووسین و خویندنه وه و تاریکی و پرووناکی و پاگرتنی هه ر چشته به رامبه ر هه م جینسی خوی و دا رشتنی قالبی جوانی له ناو بوته ی عیشق و تیک ئالاندنی حه قیقه ت و مه جاز و تیوه رپیچانی ته وریه به ده وریانه وه... هه مووش له دوا زده وشه دا. تو سرنج بگره له تاکه وشه ی کو تایی به یته که که «موتالا - مطالعه» یه چو ن به ته نها له لای خوی وه بوته ئاوینه ی قودره ت هه موو تیشکیک ده داته وه که له وشه کانی «طره، توومار، شکسته، کولم، نوری، سه ودا، شه مع» هه لیبستیتته وه.

وشه‌ی شکسته به هه‌ردوو واتای به‌سه‌ر یه‌کدا شکانه‌وه‌ی مووی طره - خه‌تی شکسته‌ی فارسی که طره و توومارکه‌ی پی نووسرابی له ئاوینه‌که‌دا دووباره ده‌بیت‌وه، هه‌روه‌ها وشه‌ی «سه‌واد» ئه‌ویش به هه‌رس‌ی واتای «ره‌شایی شه‌و - ره‌شکینه‌ی چاو - خوینده‌واری» . خوشت دهنایت شه‌مع له شه‌ودا پی ده‌کریت تاکو چاو شتی له‌به‌ر بخوینینه‌وه با ئه‌و شته تووماری شکسته بی. به‌لی وشه‌ی «موتالا» ئه‌مانه به تیکرای عه‌کس ده‌کاته‌وه بی ئه‌وه یه‌ک زهره‌ر له تیشکی هیچ کامیکیان به‌خه‌سار بدات. که بیین و له ناو هه‌موو وشه‌کاندا بی ده‌سبژارکردن وشه‌ی «توومار» هه‌لبژیرین بۆ دۆزینه‌وه‌ی ده‌سه‌لات و بلیمه‌تی شاعیریته‌ تیدا، شه‌پۆل شه‌پۆل، ئاورینگی ئه‌و ده‌سه‌لات و بلیمه‌تیه به رووماندا ده‌پژئی.

توومار له لاییکه‌وه شتیکی نووسراوه هه‌م له‌گه‌ل «طره» دا ده‌گونجی که نووسینی تیدایه و له‌و ریگه‌یه‌وه به یه‌کتر ته‌شبییه کراون، هه‌م ده‌بیته ئه‌و پێشه‌کیه‌ش که له ئه‌نجامی به‌یته‌که‌دا موتالا ده‌کرئ هه‌رچه‌ند له به‌یته‌که‌دا په‌یوه‌ندیی راسته‌وخوی موتالا به وشه‌ی «سه‌ری کولم» ده‌ویه که وا بۆته «شه‌مع‌ی موتالا» که له شه‌ودا هه‌لده‌کریت. ره‌شایی و دریزی شه‌وه‌که‌ش به‌هۆی وشه‌ی تووماروه له به‌یته‌که‌دا له‌وه‌را دیت که توومار له لاییکه‌وه مه‌شووره به دریزی له لاییکی تریشه‌وه مووی ره‌شی «طره» ی یاری پی ته‌شبه کراوه. توومارکه‌ سه‌ره‌رای به ده‌سته‌وه‌دانی «ره‌شایی و دریزی» که هه‌م جینسی مووی «طره» و شه‌ون، جاریکی تریش وه‌سفی جوانی موه‌که ده‌کات به‌هۆی وشه‌ی «شکسته» وه که راده‌گه‌یه‌نی داوه ره‌شه دریزه‌کانی موه‌که چین چین به‌سه‌ر خویاندا شکاونه‌وه. له لاییکی تریشه‌وه ئه‌م تووماره که به وینه‌ی به‌رچاو «شکسته» و به‌سه‌رخویدا شکایه‌وه بوو له هه‌مان کاتدا تووماریکی نووسراوه به خه‌تی «شکسته» که جوړیکه له رینۆس و زۆر باو بوو له‌و سه‌رده‌مه رابردوه‌ی رۆژگاری نالیدا، به‌وه‌شدا «طره» ی یار به ته‌واویی ده‌بیته‌ بابه‌تی موتالا که‌ی کۆتایی به‌یته‌که‌. له‌مانه هه‌مووی گه‌پۆ و به چاویکی دل و ده‌روونت سه‌یریکی ئه‌م دیمه‌نه ئه‌فسووناویه‌ی ده‌ره‌دانی توورپه و تووماره‌که له کولمی یار بکه که بۆته شه‌مع‌ی موتالا، لیت ده‌شیوئ و نازاینت موتالی تووماره‌که بکه‌یت له‌به‌ر شه‌وقی مؤمی سه‌ری کولمی یاخود له ناو شه‌وه‌زنگی موه‌کاندا موتالی مؤمه‌که خۆی بکه‌یت که سه‌ری کولمیه‌تی.

له نموونه‌ی دوهمدا نالی شاره‌زایی به سروشت و به کۆمه‌لایه‌تی ویکرا کۆ ده‌کاته‌وه و ده‌ست‌ره‌نگینه‌ تابلویکی هونه‌ری ئه‌فسووناوی ئه‌وتۆ له کۆکردنه‌وه‌ی هه‌ردوان پیک دینی و به چه‌شنیک له تابلۆکه‌دا تیکیان هه‌لده‌کیشیت و ده‌یان‌ه‌ونیه‌وه مرۆف نازانی کامیان کامن.

«پارچه‌لۆکه» ی هه‌وره‌که ده‌شی به واتای پارچه په‌مۆ بی یاخود به واتای پارچه‌ی بچووک بی که بلین قالبه دارشتنی «تصغیر» ی پارچه‌یه وه‌ک ده‌لی «ته‌شبییلۆکه، جوگه‌لۆکه...»، نا ئه‌م پارچه لۆکه‌یه‌ی هه‌ور له به‌رزایی ئاسمانه‌وه به رایه‌له‌ی داوی باران ده‌بیته قه‌دیفه‌ی سه‌وز و رووی زه‌مین ده‌ته‌نی به سه‌وزایی به‌هار چه‌ند سنعه‌تکاریکی شاره‌زایه که ده‌توانی ئه‌م کارگه‌یه‌ی ته‌نینی قه‌دیفه له هه‌ور و باران پیک بینن و له لۆکه‌ی هه‌ور «یاخود له هه‌وری که‌م» قوماشی سه‌وزی به‌رین بچنی به قه‌د رووی هه‌موو زه‌مین. سه‌نعه‌تکاریی و وه‌ستایی به‌هار له‌م چنن و ته‌نینه‌دا دوو جارن موعجیزه پیک دین یه‌که‌میان له‌وه‌دا که هه‌وری که‌م ده‌کاته قه‌دیفه‌ی زۆر دوهمیان که ره‌نگی هه‌وره‌که له سپیه‌وه ده‌گۆرئ به سه‌وز چ درمانیک و ئه‌جزاییکی کیمیاویشی به‌کارنه‌هیناوه. گه‌لیک جار له وه‌سفی ئه‌م به‌یته‌دا گوتومه کاری ته‌نینی قه‌دیفه له کارگه‌ی راسته‌قینه‌دا هه‌ر به قه‌د به‌یته‌که‌ی نالی ریکوپیکه و هه‌ر هینده‌ی ویش زه‌حمه‌تی تیدایه

چونکه بهراستی هونه‌ره‌که‌ی نالی له‌م به‌یته‌دا هه‌موو سنووریکی به‌رچاوی هونه‌ر و شیرنکاری و شوخی و دست‌رنه‌نگینی تیپه‌راندوه.

خواجه «کلیم همدانی» له‌ه‌وسفیکی به‌هاردا ئەم به‌یته‌ی گوتوه‌که ئەویش به‌راستی شاکاریکه به‌کجار که‌م مانه‌نده:

از بهر سبقت بیرون شدن شکوف برگ
در تنگنای شاخ درخت میکنند جدال

واته «بۆ پیش‌برکێی زووکردن له‌هاتنه‌ده‌روهه، گۆل و گه‌لا له‌ته‌نگژه‌ی لکه‌داردا زۆره‌ملیانه» به‌لام له‌گه‌ل ئەم هه‌موو جوانی و هونه‌ره‌شدا به‌یته‌که‌ی «خواجه‌کلیم» له‌ته‌که‌هینه‌که‌ی نالیدا ئەوه‌نده‌محدود دیته‌به‌رچاو ده‌شی بێته‌نه‌قشیکێ ئەو قه‌دیفه‌یه‌ی ناو به‌یته‌که‌ی نالی. نامه‌وی غه‌در له‌که‌لیم بکه‌م به‌شکاندنێ به‌یته‌که‌ی له‌پێ هینانه‌وه‌ی هه‌موو واتای به‌یته‌که‌ی نالی که‌له‌سروشتی به‌هاری تیپه‌راندوه و به‌ولای به‌هاره‌وه‌باوه‌شی به‌کۆمه‌لایه‌تیدا گرتوه‌و هه‌ردوکیانی پیکه‌وه‌کردوه‌به‌که‌رسته‌ی ملکه‌چ بۆ هونه‌ر و جوانی له‌حالی‌کدا به‌یته‌نازداره‌که‌ی که‌لیم وه‌ک بووکی جوان له‌ناو که‌ژاوه‌ی سروشتدا خه‌ملیوه‌و ئاورینگه‌کانی له‌په‌رده‌ی ده‌وری که‌ژاوه‌که‌وه‌ئاودوو نابن بۆ کۆمه‌لایه‌تی. به‌ئێ نه‌به‌یته‌که‌ی که‌لیم ده‌شکینم به‌خنکاندنێ له‌ناو توفانی واتای شیعه‌ره‌که‌ی نالی نه‌لیزه‌شدا چ ئیشیکێ زۆرمان هه‌یه‌به‌قوول بوونه‌وه‌بۆ ته‌ختی بنی گۆمی به‌یته‌که‌چونکه‌له‌و نمونه‌ناهدا تاکه‌مه‌به‌س ئەوه‌بوو راستیکی گرنگی ئەده‌ب روون که‌هینه‌وه‌که‌بریتییه‌له‌وه‌هه‌لاخینی شیعه‌به‌واتا و جوانی تا راده‌ی مشت بوون و لێ رژان کاری تاکه‌هۆی هونه‌ر وه‌یا تاکه‌هۆی پیکه‌یشتن نیه‌. هه‌ردوو هۆ ده‌بێ کۆبینه‌وه‌تا بتوانن ئەفسوونی به‌هره‌وه‌رگیرنه‌سه‌ر گوته‌ی زمان، له‌کۆبوونه‌وه‌شياندا به‌راده‌ی له‌نگه‌ر به‌ستن و پارسه‌نگ بوونی هه‌ردوویمان له‌دوو ده‌سته‌ی ته‌رازووی به‌یتی هه‌لبه‌ستدا ده‌سه‌لات و هیز و دست‌رنه‌نگینی شاعیر خۆ ده‌نوین.

که‌سرنجته‌به‌دیه‌ته‌دوو نمونه‌ی سه‌روه‌ه‌ده‌بینی ئەم له‌نگه‌به‌ستن و پارسه‌نگ بوونه‌له‌هه‌ردوو به‌یته‌کاندا به‌چه‌شنیک له‌سه‌رانسه‌ری دارشتنی رسته‌کانیان داوه‌ستاوه‌و هینده‌یان وه‌ستایی تیدایه‌له‌لای خۆیانوه‌به‌زیاده‌وه‌له‌شیرین و ئارایشتی هه‌ردوان زیاده‌که‌ن. من لیزه‌دا مه‌سه‌له‌ییکی کوردم به‌بیر ده‌که‌ویتته‌وه‌که‌ده‌لی «خوا بدا پیغه‌مبه‌ریش نه‌ختیکی ده‌خاته‌سه‌ر». تۆ سه‌یری «پارچه‌لۆکه» بکه‌که‌گۆتم ده‌شی «پارچه‌لۆکه، په‌مۆ» بیت و ده‌شی «پارچه‌لۆکه، پارچه‌ی بچووک» بیت که‌قالبه‌دارشتنی چووک کردنه‌وه‌ی «لۆکه»یه، چۆن به‌م دوو واتایه‌له‌نگه‌ری خۆی راگرتوه‌هه‌م له‌گه‌ل که‌رسته‌ی دروست کردنی قه‌دیغه‌که‌لۆکه‌که‌یه، هه‌م له‌گه‌ل مه‌هاره‌ت و ئیعجازکاری به‌هار که‌له‌پارچه‌ییکی بچووک هه‌ور به‌پانایی رووی زه‌مین سه‌رپۆشی قه‌دیغه‌ده‌ته‌نی. له‌بیریشته‌بێ نالی ئەم هه‌لسووڕ و داسووڕه‌هونه‌رکارانه‌ی بێ سه‌روین له‌ناو ته‌نگژه‌ی پیداوایستی کیش و قافییه‌دا ده‌کات که‌چی هه‌ر ده‌لیی سواری قالیچه‌ی سلیمان پیغه‌مبه‌ر بوه‌و له‌ئاسمانی به‌ربه‌رله‌لای بێ سنووردا پێی ده‌فری.

که‌وتووژمان سه‌ری کیشایه‌سه‌ر له‌نگه‌به‌ستن و پارسه‌نگ بوون، له‌و ناوه‌شدا نمونه‌ی

به‌راوردکردنمان له شیعری شاعیریکی فارس هینایه‌وه که «خواجه کلیم همدانی» بو، وا به چاک ده‌زانم نموونه‌ییکی پیشکه‌وتوو له شیعری شاعیریکی به‌ناویانگی کوردیش بئینینه‌وه بۆ مه‌به‌سی به‌راوردکردنی بئی ته‌ره‌فانه له‌وه‌وه که ئەم جارەیان هه‌ردوو شاعیر کوردن و خه‌لقی ناوچه‌ینکیشن. پیره‌میرد ئەم به‌یته‌ی به‌سه‌ر زاری «زین» دا هیناوه:

خه‌نچه‌ر بۆ دله‌ گهر راستت ده‌وی
ئاخ مه‌می تیاپه‌ نه‌ک به‌ری که‌وی

نالی ۷۰ سال پتر به‌ر له‌ پیره‌میرد ده‌وری واتای ئەوتویی هه‌لاتوه و بوونی خه‌یالی یاری له‌ دلا به‌م به‌یته‌ جوان و نازداره‌ نه‌خشه‌ کیشاوه:

تو که‌ حووری وه‌ره‌ نیو جه‌ننه‌تی دیدم چ ده‌که‌ی
له‌م دله‌ی پر شه‌ره‌ر و سینه‌یی سووزانمدا

گه‌لیک له‌ شاعیرانی کورد و غه‌یری کورد ئەم واتایه‌یان کردوه به‌ بنگه‌ی هه‌لبه‌ست و هه‌ر یه‌که‌یان به‌ پئی ده‌سه‌لات وینه‌ی ئەم هه‌لکه‌وته‌ خه‌یالیان کیشاوه. چه‌ندیکی شاعیر بئین و واتاکه‌ی دووباره‌ بکه‌نه‌وه‌ من بئزار نابم به‌لام تاکه‌ مه‌رجیکم له‌ دووباره‌ کردنه‌وه‌که‌ دا هه‌یه. شاعیر ده‌بی له‌ کوتانه‌وه‌ی واتای ته‌قلیدییدا شه‌قلیکی تاییه‌تی خوئی به‌کاربئینی که‌ هه‌لبه‌سته‌که‌ی له‌ نوکه‌ریی و خزمه‌تکاریی هه‌لبه‌ستی له‌ خوئی به‌ پیشه‌وه‌ رزگار بکات.

لیرده‌دا قسه‌مان له‌گه‌ل چه‌ند و چوونی سه‌ر جومه‌ی به‌کاره‌یتانی ئەم واتایه‌ نیه، کات و ده‌رفه‌تیشمان چه‌نگ ناکه‌وی نموونه‌ی ده‌یان شاعیری کورد و میله‌تانی تر بئینینه‌وه‌ و به‌ یه‌کتریان بگرین و پایه‌ی لیوه‌شاوه‌بیان بۆ ده‌ست نیشان که‌ین، ته‌نانه‌ت ریمان نیه له‌ شیعری نالی خوئی نموونه‌ی تر شیکه‌ینه‌وه‌ که‌ ئەویش وه‌ک ئەم بیته‌ ده‌ورپه‌شتی واتای تیخزانی وینه‌ی یاری له‌ چاو و دل و میشکی عاشق داوه‌ وه‌ک غه‌زه‌لی:

جه‌نانی وه‌ک جینان کردم به‌ ماوا
حه‌بیبه‌ی «مالییاوا» مالی ئاوا

هه‌ر له‌م غه‌زه‌له‌شدا په‌رده‌ی بووکینی له‌ناو چاوه‌کانیدا جی ده‌کاته‌وه‌ که‌ ده‌لی:

زه‌فاهه‌تگاهی په‌رده‌ی ئالی چاوم
موباره‌ک حیجله‌ بئی بۆ بووک و زاوا

لیرده‌شدا بووک و زاوا و په‌رده‌ و زه‌فاهه‌تگاه هه‌موویان له‌ وصالیکی به‌ چاودیتندا کۆبوونه‌ته‌وه‌ نه‌ک به‌ گه‌یشتنه‌یه‌کتیری دوو له‌ش.

من له‌ خه‌ریک بوونم به‌ دوو نموونه‌ی یه‌ک واتا له‌ هه‌لبه‌ستی نالی و پیره‌میرد که‌ به‌شیکه‌ له‌ ناوه‌رۆکی

گوتاره کهم، ئا له ویشدا هەر له رووی رهچاوکردنی لهنگه ره بهستن و پارسهنگ بوونی لایه نهکانی جوانی و هونهر و ئارایش و واتا له ناو نمونهکاندا بیروباوهرم دهردهبرم دهخلم بهسه ر قوولبوونه وه بۆ بنی گۆم و گهشت کردن له بهرینایی ههلبهست نیه. لهم دوو نمونه هیشدا نامه وی دوو شاعیر، پیره میرد و نالی، بهرام بهر یه کتر راگرم چونکه دیاره تاکه بهیتیکی ئەم و ئەویان نابیته ته رازووی ههلسهنگاندنی هه موو ئەدهب و هونهر و دهسه لاتیان. له وه زیاتر که دهسه لاتنی نالی له یه کتیک له هونه رهکانی بوژییدا راگرین له ئاوینه ی بهراوورد کردن له گه ل نمونه ی هاوبابه تی خۆی چیترم مه بهس نیه.

له م ریچکۆله ته سه که وه بۆ سه ر خوانی بهراوورد کردن دهرۆم و ده لیم پیره میرد وینه ی خه یالی مه می له ناو دلی زیندا داناوه بهرام بهر خه نجه ریکی مادی و به مه دا خه یال و ماده ی بهر هنگاری یه کتر کردوون وهک دوو شتی یه ک چوون و هاوتا، له وشه کانی ههلبهستیشدا نه تاکه وشه نه کۆمه له وشه ی ناو رسته هیچ ته وجیه و وهرامیک به دهسته وه ناده ن له عاست ئیعترازی که سیکدا که بلی تارمایی و خه یالی ناو دل مه ترسی لی ناگری بهر خه نجه ر بکه وی، ئەم دهست پاراستنه ی زین بۆچی؟ به لی ئیمه له لای خۆمانه وه و له دهره وه ی ههلبهسته وه ده توانین وه رام بدهینه وه و بلیین ههست کردن زین به بوونی مه م له ناو دلیدا هینده به هیزه وهک ئەوه یه که به راستی له ناو ئەو دلدا بی نهک به تارمایی، به لام ئەمه یارمه تی دانه بۆ بهیته که له لاوه و له دهره وه ی را که نابیته دهر باز بوونی راسته وخۆ له ئیعتیراز. ئەمه راستینکه چ ده مه ته قه هه لئاگری، له گه ل ئەمه شدا ده بی بلیین یارمه تی دانه که ناگاته پایه ی خیر و سه ده قه پی کردن چونکه به بهر سوژ و تاسه ی عیشقه وه هه یه پریشکی ئاگری خۆی له دلکی زامداره وه بۆ دلکی تری هه ستیار باویژی و سفت و سو و ورینه ی خۆی له ویشدا به خه بهر بیننی و خه یالی مه عشوقی خۆی به هه موو سفت و سو و ورینه کانی عیشقه وه بینیته بهر ههستی ئەو دل هه ستیاره شه وه. که واته یاریده دانه که شتی که له داخواییه کانی عیشقی سوتینه ر که له بهیته که دایه نهک له عیشقی «مطلق» دا به لام هه رچونیک بی، ره واندنه وه ی ره خنه که کاری من و تویه که له سه ر بنگی بهیته که وه هه لیده ستینین، زه نه ی ئاسایی خودی بهیته که نیه.... راگه یاندنی یه کسه ره ی وشه و دارشتنی نیه. ئەگه ر شاعیر هاتبا و بیگوتبا خه نجه ر لیدانه که خانه له مه م ده شیونئ ئەوسا هیچ ره خنه ییک نه ده هاته بهر بهیته که چونکه که ئیمه قبوولمان بی وینه ی مه م له دلی زیندا هه بی قبوولیش ده که بین بریندار کردن دل که ئەو خانه یه بشیونینی، که وابی هه ق ده دینه زین دهست بپاریزی له شیواندنی خانه ی مه م، که دلی زینه.

رهنگه خوینهر لیم به دهنگ بی و بلی که ی بوه له گه ل شیعردا ئەم «منطق» کاریه؟ ئەوه ی راستی بی له شیعردا ری به ره خنه گر نادرئ له دهره وه ی شیعره وه «منطق» و فهلسه فه بیننی و بیکا به ره خنه له شیعر، به لام «منطق» یک له ناوه رۆکی شیعره که وه هه لستنی و خۆی به سه ر واتا کهیدا بسه پیننی ده شی و ده بی بگریته ئەمرازی پیوانه ی شیعره که. له بهیته که ی پیره میردیشدا لایه نی بهرام بهر یه کتر وه ستانی خه نجه ر «که ماده یه» له گه ل وینه ی مه م «که نامادییه» دیمه نیکه به قه دهر سه ره بهری بهیته که بهرچاو و چ پیوستیک نیه بۆ دیتنی به خواستنه وه ی چاویلکه له «منطق» ی دهره وه ی ههلبهسته که. له دارشتنی بهیته که دا لهنگه رنه بهستن هه یه له م به جووته هاتنی «مادی و نامادی» له حالیکدا لییان داوا ده کری یه کتر پارسهنگ بکن. «خه نجه ری ئاسن بۆ دل که گوشته، به لام خه یالی مه می بهرده که وی که تارمایییه...» هینانه وه ی ئەم ته رزه ره خنه یه هه روک له واتای بهیته که وه سه ره له ددا، جاریکی تریش سواری

زیهنی رهخهگر دهبی بهودا که شیعی تر هه ن وهک ئەمیان ماده و نامادهی کۆکردۆتهوه و هیچ رهخانیس ناسهلمینی به هۆی دارشتن و هینانهوهی وشه و تهعبیری ئەوتۆ له خویانهوه گری و گالیان ههلهوهشین بهر لهوه رهخه به دهستهوه بدن. نمونهییکی ئەم شیوه دارشتنه بهیتهکهی «نالی»یه، که بهرامبهر نمونهکهی پیرهمیردم راگرت. لهه بهیتهدا لهنگه بهسنتی وشه و واتا له سه رانسه ری دارشتنی، کوردی گوته نی، فرته نه ییکه بۆ خۆی:

بهههشتی چاو به هه موو نهخش و نیگار و په رژین و سه رچاوه یهوه راگیراوه بهرامبهر دل و سینه به هه موو بلنسه و ناگر و سووتانیانهوه ناوی جهه نه میس نه هاتوه چونکه عاشق دلی نایی بلی یار له جهه نه مدایه... ناگرستانیک که تارمایی و خهیالی یاری تیدایه جینگه ییکی پیروژه به سۆز و گهرمایی عشق. حۆری خه لقی بههه شته و له سه ریته یی بچیته بههه شتی چاوه وه، دل و سینه که مه لبه ندی ناگری عیشقن به روا له ت له گه ل حۆری ری یک ناکه ون. گوتم «به روا له ت» چونکی نالی که بانگه یشتنی یاری دهکا بۆ هاتنه ناو بههه شتی چاوی و به مه دا به زاهیر پی دلی له دلی دوور که ویتته وه له حه قیقه تا بانگه یشتنه که بۆ نزیک تر بوونه وه یه لی، له و پوه وه که دیتنی یاری تیدایه. خۆ دیاریشه دیتنی یار به چاو ده جارن و سه د جارن پتر هه سانه وه ی عاشقی تیدایه له تلانه وه به ده ست تارمایی و خهیاله وه که هه ر عه زابیکی رووته بۆ عاشق. سهیری شاعیر چه ند سیحرکارانه مه به سی خۆی، که داوا کردنی وه صله، دهشاریتته وه له نیو مه به سینی چه شم به ندانه ی هه سانه وه ی یار له بههه شته دا.

له مانه گه ری. پارسه نگ بوون و لهنگه به ستنیکی تر هه یه که له بهیته که ی پیره میردا نه بوو. ده زانین بوونی یار له نیو ناگرستانی دل و سینه ی عاشقدا بوونیکی خهیالییه نهک «به له ش»، که چی چوونی یار بۆ ناو بههه شتی چاو به خهیال نییه به هه موو له شه، که واته کوا لهنگه به ستن؟ بۆ لی ره شدا ئەو رهخه یه نه گرین که له بهیته که ی پیره میردمان گرت خۆ نالیس خهیال و ماده ی له ته ک یه کتردا داناوه؟ ئا لی ره دا نالی ده سه لاتیکی ئەفسووناوی به کاره یناوه بایی فلسیکیش ئەرکی بۆ به خه رج نه برده وه، هه ر هه مان خواهشتی چوونی یار بۆ ناو بههه شتی چاو که جیی رهخه یه و گومانی لهنگه به ستنی لی ده کرئ به خۆی و واتا که ی حه قیقییه وه ده بیته هۆی راسته قینه ی لهنگه به ستن و پارسه نگ بوون!! چوونی یار بۆ ناو بههه شتی چاو هه ر ئەوه نده به له شه که چاوه که ده بیینی، ئەوه ی به راستی ده چیته ناو چاوه که وه وینه و صوره تی یاره که ئەویش هه ر هینده ی خهیاله که و تارماییه که ی ناو دل و سینه ماده یه.

وینه ی ناو چاو و خهیالی ناو دل پارسهنگی یه کترن و له گه ل یه کتردا لهنگه ریان به ستوه وهک دوو تای ته رازووی یه ک سه نگ... له مه را ده سه لاته بی سنوور و یه کجار مه شوور و لی سه لمینراوه که ی نالی ده رده که وئ که ئەو سه ره رای ناخینی هه لبه ست به واتا و هونه ر و جوانی و به ولای لهنگه راگرتن و پارسه نگ کردنی لایه نه کانی وشه و واتا، هه ر له هه مان هۆی گومان لی کردنی رهخه به ده ستوه دان و بی ئەوه له وشه وه یا رسته ییکی تری هه لبه سه که وه رهخه که بره وینیتته وه، هه ر له ویدا جوانی و بی عیبی و بی رهخه یی و هونه ر و واتا هه لده ریژی. له مانه بترازی جارئ گه لیک ئی عجازی تر له هه ناوی بهیته که دا په نه انه، یه کیک له وان ئی عجازانه ئەمه یه:

نالی که ده لی «چ ده که ی له م دله ی پر شه ره ر و سینه ی سووزانمدا» و به مه دا له زاهیر ری رهخه گر ده دا که پی بلی چۆن ره وا ده بیینی داوا بکه ی خۆشه و یسته که ت له دل و سینه ت ده رچی؟ جگه له وه که ده توانی رهخه که به وه بره وینیتته وه بلی من بانگه یشتنی یار ده که م که به چاو بیبینم نهک هه ر به دل تیی

فكرم، بهائی جگه لهه وهرامه وهرامیكى ترى ئه وهنده به هیزی به دهسته وهیه هه به جارئ رهخنه گر
قهر داربار دهكاته وه و لومه ی تینه گه یشتنیشی به پال دهدات.

رسته ی «چ دهكهی لهه دلهی پر شه ره» دوو واتای جودای ههیه، یه كه میان ئه وه بوو قسه مان لئى كرد
و وا خه ريكین بهر رهخنه ی بگرین و لیشى رزگار كهین، وهك كردمان، دوه میان ئه مهیه: چ له دلّه پر
شه ره كه دهكهی كه هه مووی هه ر ئاگره و سووتاه و كه لكی ئه وه ی نه ماوه تو هیچی لئى بكهیت...
لهه واتایه داوا كردنی دهرچوونی یار له دلّه كه پهیدا نابئى تا رهخنه ی ئه و داوایه له شاعیر بگرئى.
كه واته نالی دوو واتای سه ره له بهری ئاماده كرده له هه ندئى وشه ی بهیته كه دا، یه كیكیان ده بیته سوپه ر بو
رهت كردنه وه ی هه موو توانج و رهخنه ییك كه له وى تریان بگرئى بئى ئه وه من و تو له ریی استدلال له
وشه كانی ترى بهیته كه وه رهخنه گر پاشگه ز بكهینه وه. دهمه وئى بلیم واتای دوه می وشه كان پیویست
ناهیلئى به وه ئه و وصاله بكهینه وهرامی رهخنه كه له رسته ی «وه ره نیو جه ننه تی دیدهم» دا ده فامرئیه وه
چونكه دیتمان رسته ی «چ دهكهی لهه دلّه» مه رج نیه ئه و واتایه بگه یه نئى كه رهخنه كه ی لئى گیرا و
وصاله كه پاراستی، سه ده فه كه ی نالی دوو دورپی تیدایه هاو نر خ و هاوسه نگی یه كترن، چ به یه كه وه بن چ
تاك تاك، ئه و له نگره به ستن و پارسه ننگ بوونه یك دین كه من لهه چه ند دیرانه دا ده وریان هه لده سووریم.
سه ی ریش له وه دایه نه بهیته كه هه لاخناوی پیوه دیاره نه واتاكان نه فه سیان سوار بوه نه هیچ جوړه
نوقسانئیک هه یه له دارشتنی بهیته كه پیویست بكا یارمه تی بدرئى و له لاوه واتای بو بخوازیته وه وهیا
كه له بهری پر بکرئیه وه.

شاعیر زورن له وانه ی نوکته و نازکی له شیعریاندا ههیه، به لام به شی هه ره زوریان پیان ه وه دیاره
جینی نوکته كه خوش دهكهن له شیعردا. به نمونه لئیره دا شیعریكى ناوداری دكتور ئیبراهیم ناجی
میصری دینمه وه كه بوته گورانی و كوئیکیش مه دح دهكرئى، شاعیر دهلئى:

و مشینا فی طریق مقمر

تثب الفرحة فیه حولنا

و ضحکنا ضحک طفلین معا

و عدونا فسبقنا ظلنا

به چاکی له تیکرایی هه ردوو بهیتدا دیاره شاعیر به خه یالئیدا هاتوه بلئى «پیش سیبه ری خو مان
كه وتینه وه» كه به راستی و واتاییكى جوان و تا بلئى شاعیرانه ش، بو ئه م مه به سه له بهیتی یه كه مدا
«طریق مقمر» پهیدا دهكا چونكه واتا كه ی په کی كه وتوه له سه ر تیشكینك سیبه ر دروست كات تاكو به
غاردان له گه ل خوشه ویسته كه ی لئى پیش كه ونه وه. دیاره ئه گه ر واتاییكى به خه یالئیدا هاتبا پیویستی به
تاریکی هه با به ئاسایی دهیگوت:

و مشینا فی طریق مظلم

جگه لهه لایه نه ی خو هینان و بردن بو سازدانی جیگه ی له بار بو واتا له هه لبه سندا، شاعیری عاده تی،
به لكوو شاعیری پیشكه وتووش، له تاكه بهیتدا هه ر تاكه نوکته یك گه لاله دهكات و هه ر جیگه ی ئه و تاكه

نوکتەیه‌شی بۆ ساز دەبێ - وەك ژووری یەك نەفەریی كە جیگەیی یەك نوینی تیدا دەبیتەوه، كەچی نموونەكانی شیعی نالی ئەوەندە واتایەیان تیدا ریز كراوە چاوەهەڵە دەچی لە ژماردنیا هیچیشیان جینی بە دراوسینكەیی تەنگ نەكردووە. گەلی لە بەیتەكانی نالی وەك كانگەیی گەوهەر وایە تا لێی دەیتەوه گەوهەری تازەیی تیدا دیار دەكەوێ. نالی هیندەش ئوستادە لە دارشتنی بەیتەكانی نەك هەر پیووی دیار نیە خۆی خەریك كەربێ بە ئامادەكردنی جیگە بۆ واتا، جارەهای جار وا بوە دواي لێ بوونەوه لە شی كەردنەوهی بەیتێكی و دلنیا بوون لە گەیشتن بە هەموو واتا و جوانی و نوكتەیی ئاشكرا و نەپنی بەیتەكە ئەوسا واتایێكی تەر و تازە لە نكاو خۆ دینیتە ناو بیبیلەیی چاوهوه هەر دەلێی كالاوی سەخرە جنی لەسەر نابوو و لای دا. ئەمە یەكێكە لەو بەیتانەیی هەر جارە واتایێك بە دەستەوه دەدەن:

هەر چەندە گوناھی دەمەكەت بارە لەسەر لێو
 حەددی چیه نالی كە بلی ماچە كەفارت

واتایێكی رێكوپێك كە وینەیی ئاشكراي وشە و دارشتنی بەیتەكە رادەگەینێ ئەو راستە واتایەیه كە یەكەم نیگای خۆینەر و یەكەم بیستنی گوێگر بۆی دەچی:

گوناھی دەمەكەت كە عاشق شەیدا كەردن و بێ بەش كەردنیەتی لەو دەمەت بۆتە بار. ئەو بارەیی سەر دەمەكەش چ قورساییی باری گوناھەكە بێ وەیا ئەو بارە بێ كە لە زاراوهی كوردییدا دەبیتە «لێو بە بار» كەفارتەكەیی ماچە، بەو ماچە قورساییی گوناھەكەش لەسەر دەمەكە هەلەدەستی، لێو بەباریەكەش دەرویتەوه بە سەپنەوهی لێوكان لە ئەنجامی لەیەكتر خشانیا ن بە ماچ، بەلام نالی حەددی نیە ئەوه بلی و پێی ناكەوێ تەمای بە شتی وەهاوه بێ.

ئەو هیندە واتایە ئاشكرایە گەورەترین شاعیر پێی رازییە و شانازیی پێ دەكا. هەموو كەرسەییكی واتا و جوانی و هیز و سۆز و خۆ بەكەم كرتن و ریزنان لە مەعشوق و ... هتادی تیدایە كە كۆكەردنەوهیان لە شیعدا بە هونەرمانندی زیدە دەسەلاتدار و هەستیاری و جوانكار نەبێ ناكری. بێی و هەر ئەوەندە واتا و جوانی و هیزە بدۆزیتەوه لە بەیتەكەدا شتیكی كەمت نەدۆزیتەوه بەلام شتیكی زۆرت لە كیس چوو.

هەرچەندە گوناھی «دەمەكە» ت... لێردا پۆرگیك هەیه پەرە لە وردەكاریی و فتونی عیشق و عاشیقی. وشەیی «دەمەكە» صیغەیی «نهی» یە و ئەمرازی «دە» ی بە سەرەوهیە وەك كە بلیی «دەمەخۆ، دەمەلێ، دەمەرۆ...». واتای بەیتەكە لە عاست «دەمەكە...ت» دا بە جارێ دەگوێرێ لە چاوە واتا كەیی بەرچاوە، چونكە وشەیی «دەم» لە ناودا نامینی و فیعلینی نەهی جینی دەگریتەوه. كە ئەمە وایی واتا كە وای لێ بەسەر دێ: هەرچەند گوناھی ئەو نەهی كەردنی تۆ لە من بەوهدا كە چەندیكی بۆت ببزوومهوه پیم دەلێی «دەمەكە» و دەمشكینیتەوه، ئا ئەم گوناھەیی «دەمەكە» ت كە بۆتە باری سەر لێوت بە ماچ نەبێ كەفارتی نایی بەلام نالی حەددی نیە و بلی و پێی ناكەوێ.

ئەم دوو واتایە، هەردوویان، لە لایێكەوه هەلپەسێرە و خۆت خەریك كە لەگەڵ وشەیی «حەد» كە بە رینووسی كوردی دەبێ «حەدد» بنوسری ئەم وشەیه لە رستەیی «حەددی چیه، حەددی هەیه...» دا بە واتای «رێكەوتن و لێهاتن و ماف هەبوون» باوه، لەو دوو واتایەیی تازەش هینامەوه هەر وەها بەكارهاتبوو. لە

زمانی عه‌ره‌بیشدا وشه‌ی «حد» واتای سنووری هه‌یه که وا رهنکه واتا کوردییه‌که‌ی هه‌ر له‌و سنووره‌و هاتبئ له‌و روه‌و که «حده‌ده‌بوون» راسته‌وخو سنووری میانی دوو شتان بۆ ئەو که‌سه داده‌گرئ که حه‌ددی هه‌یه. ئەم «حد» له شه‌ریعه‌ت و «اصول الفقه» دا بوه به زاراوه به واتای سزای گوناهان ئیتر «حد» ی دزیه‌تی ۸۰ داره و هی هه‌ندئ گوناھ رۆژوووه وه‌یا برسی تیرکردنه وه‌یا به‌نده ئازاد کردنه... که وشه‌ی «حد» بۆ ئەم واتایه ببه‌ینه‌وه به‌یته‌که ده‌بیتته پرسیار و وه‌رام:

هه‌رچه‌نده گوناھی ده‌مه‌که‌ت باره له‌سه‌ر لئو
حه‌ددی چیه نالی؟ که بلئ ماچه که‌فاره‌ت

له مصرعی یه‌که‌مه‌دا روه‌ی وتووێژی شاعیر له‌گه‌ل یاره‌که‌یه‌تی، به‌لام له مصرعی دوهم‌دا روه‌ی پرسیار له یار وه‌رده‌گیرئ و بای ده‌داته‌وه سه‌ر خو‌ی، که ئەمه «مخاطب» گۆرینی‌که زۆر په‌سه‌ند بوه له ئەده‌بی کۆندا ته‌نانه‌ت له‌مه‌دا په‌یره‌وی شیوازی قورئانیش کراوه.

به‌لام ریی تی ده‌چئ نالی له مصرعی یه‌که‌میشدا وتووێژی له‌گه‌ل خو‌ی بی و بلئ گوناھی ده‌می نالی که «مخاطب» ه‌ بۆته بار له‌سه‌ر لئوی، ئەوجار لئو ده‌پرسی ئه‌ری نالی «حد» ی ئەم گوناھه چیه که بۆته باری سه‌ر لئوت؟ خو‌ی وه‌رام ده‌داته‌وه که هه‌ر خو‌شی نالییه، و ده‌لئ حه‌ددی ئەم گوناھه ئەوه‌یه یار بلئ ماچه که‌فاره‌ت. له شه‌ریعه‌تدا که‌فاره‌ت بۆ خو‌ی به واتای ئەو «خدر» ده‌ش دیت که لئیردا مه‌به‌ستمان بوو.

خولاسه «مخاطب» له مصرعی یه‌که‌مه‌دا یار بی وه‌یا نالی، مصرعی دوهم ده‌شی ببیتته ئەو پرسیار و وه‌رام دانه‌وه‌یه‌ی باس‌م کرد، واتای وشه‌ی «حد» یش ئەو سزایه شه‌ریعه‌یه بی که له «تلک حدود الله» هوه وه‌رده‌گیرئ. تا ئیستا، وایزنام، سن توژالمان له واتاکانی ئەم به‌یته هه‌لگێرا‌یه‌وه بی ئەوه هه‌ستمان کردبئ به هیچ جوهره هه‌ناسه سوارییک وه‌یا وه‌ته‌نگه‌هاتنی‌که له لایه‌ن خاوه‌نی به‌یته‌که‌وه که «نالی» یه. که ئینساف به‌کاربێنین و دان به حه‌قدا بێنین ده‌بی بسه‌لینین ئەو سن واتایه نه‌که هه‌ر به‌سن بۆ به‌یتیک به‌لکو لئشی زیادن چونکه ئەگه‌ر وا نه‌لین ده‌بی شاعیران مه‌نع که‌ین له گوته‌ی به‌یتی خاوه‌ن یه‌که واتا و دوو واتا. له‌مه‌دا چ ته‌گه‌ره نیه، به‌لام سه‌یر له‌وه‌دایه جارێکیان له‌گه‌ل یه‌کی‌که له ئەدیبه ناسراوه‌کانماندا باسی ئەم به‌یته‌م ده‌کرد و به‌یه‌که‌وه خه‌ریکی سه‌رپۆش له‌سه‌ر هه‌لگرتنی بووین و به دوا قه‌تار کردنی ئەو سن واتایه‌دا له نکاو ئەدیبه‌که گوته‌ی ئای که بی خه‌به‌رین و ئاگامان له‌وه براهه وشه‌ی «ده‌مه‌که‌ت» ده‌شی به واتای «خوینه‌که‌ت» بی چونکه «ده‌م - دم» له عه‌ره‌بیدا به خوین ده‌لین، خو دیاره ده‌م و لئویش که جوان بوو له سوورییدا وه‌ک خوین ده‌نوینئ و ریی تی ده‌چئ بگوترئ رشتنی خوینی عاشقان به هه‌موو رهنگی سوورییه‌وه له‌سه‌ر ئەو لیوانه بۆته بار... خولاسه که زیهن چوو بۆ لایه‌نی واتای خوین له وشه‌ی «ده‌م» دا، به‌یته‌که سه‌رله‌نوئ ده‌بیتته‌وه به‌و زه‌ویه نه‌ور و ته‌ره‌ی که وا به ئومیدی ئاوی زۆر بیری لئ هه‌لده‌که‌ندری و له ئەنجامدا کاریزی لئ په‌یدا ده‌بی.

ده‌بینی هه‌لگوشینی شیعی نالی تا ئەو راده‌یه وشکایی واتاکانی دیت کاریکی به کیشه‌یه نه‌فه‌سیکی دریزی پی ده‌وئ. سه‌ره‌رای کیشه تا بشلئ ورد و چاوخه‌له‌تینه، مووقلاشی و زه‌رپه‌بینی نه‌بی زه‌فه‌ریان پی نابات، رهنکه ئەوساش زه‌فه‌ر پی بردن هه‌ر یه‌که‌جار زه‌حمه‌ت بی. به‌لام پاداشی هه‌لینانی

گه وه ره کانی له زه تیکی ئه وهنده گه وره و بئ هه متایه هه موو خو پینوه ماندوو کردنیك و له گه ل خه ریکبوونیک دینی. چ سه یریکیش له م گوتیه مدا نیه، چونکه ناگامان لیه دهوله تانی رۆژهلآت و رۆژئاوا خه ریکن بۆ کاری زیهن بزوی وهک شه ترهنج وهیا یاری له شه ترنج به ره ژیرتر فیرگه دهکه نه وه و پسپۆر و ئوستادی شارهزا ته رخان دهکن و پاداشی گه وره داده نین بۆ سه رکه وتوهکان له و یاریانه دا، ته نانهت هافرکیتی نیو دهوله تانی بۆ ریک دهخن و جیهان به گه لان و به حکومه تانی وه پنیانه وه خه ریک دهبن ئیستگه کانی رادیو و ته له فزیوون خه به ری بزافتنه وهی به ردیک له و به ردانه ی سه ر ته خته ی شه تره نجه که به خهلق راده گه یه نن وهک ئه وهی رووداویکی گرنگی ئابووری وهیا رامیاری وهیا کۆمه لایه تی وهیا زانستی رووی دابئ. خو ده شانین ئه م یاریه و هه موو یاریکی وهک ئه و هه ر هینده ی سوود تیدایه که زیهنی چه ند که سیک له په راویزی خۆیدا تیژتر دهکا، هه لسه و داسووری یاریچییه کانی هونه ری پۆسپۆرانه نیشان ده دن سه ره رای ئه وه که یاریه که بۆ خو ی میراتیکی کۆنی هونه ری ئاده میزاده، خو هه رچی جیهان هه یه ببیته شه تره نجزان یه ک لوقمه نان ناخه نه ناو زاری مرۆڤیکی برسییه وه.

وا له م کاته ی که ئه م دیرانه ی تیدا ده نووسم و پیکه وتی رۆژی چوارشه مۆی ۲۷ ی تشرینی دوهمی سالی ۱۹۷۴ ه به شیکی یه کجار زۆری ئه فریقا دوو چاری قاتوقری بوه و به ملیون خهلق ئاواره بوون به دوا ی خۆراکی نه مر و نه ژبییدا چه ندین هه زار که سیش له برسان مردن و چه ندین هه زاری تریش خه ریکی مردن، که چی بلیمه ته کانی شه تره نجزانی سوؤقیت و ئه مریکا و دهوله تانی تر به یاریده ی حکومه ته کانیانه وه خه ریکی «کش مات» ی شه تره نجن. نه خۆیان و نه حکومه ته کانی شیان بیر له وه ناکه نه وه پاره و مه سره فی ئه و یاری و هافرکیتیانه بدن به برسییه کانی ئه فریقا. که سیش گله بیان لئ ناکا و پنیان نالی ئای چه ند بئ رهحم و بئ ئینسافن له حالیکدا برا ره شه کانمان گیان ده دن به ده ست برسییه تییه وه ئه م دهوله ته ئاتۆمیان ه خه ریکی که یف و به زمی شه تره نجن.

ئه وهی راستی بئ منیش له لای خۆمه وه چ گله ییه کیان لئ ناکه م و ده زانم برسی بوونی ئه فریقا ده خلیکی به سه ر شه تره نجه ی رووس و ئه مریکا وه نیه. ئه و چه ند ملیونه ی سه رفیش ده کری بۆ شه تره نجه ده بئ هه ر سه رف بکری ده نا یاریه که کویر ده بیته وه، له جیاتی برینی مووچه و به راتی شه تره نجزانانیش باشتر ئه وه بوو له مووچه و به راتی چه کی شه ر که م بکریته وه وهیا مه سره فی پۆلیسی نه ینی دابشکی... به لام که ئه مه وابئ و هینده م به لاوه روون بئ ده بی بشزانم، ئه گه ر شه و کویر نه بم، خه ریک بوون به شیعی نالییه وه به تایبه تی بۆ رۆشن بیریکی کورد سه د جاران پیروتر و بایه خدارتر و به شه ره فتره له خه ریک بوونی رووسیک وهیا ئینگلیزیک وهیا عه ره بیک وهیا کوردیک به یاری شه تره نجه وه، نه ک له یه ک سه ر به لکو له گه لیک سه ره وه:

۱- هه ره که یاری شه تره نجه زیهنی یاریچی تیژ دهکا شیعی نالی له ویش زیاتر زیهنی رۆشن بیر ده کاته وه و رایدینی به هه لپنانه ی مه ته لی زیهنی له مه یدانه کانی ئه دب و وهک ئه ده بدا که رامیاری و ئابووری و هونه ری... یه.

ده توانم گره و بکه م له سه ر ئه وهی دۆزینه وهی ته له ی شه تره نجه که گه وره ترین زانای شه تره نجه نابیتییه وه که متر زیهنکاری ده وئ له دۆزینه وهی ته له ی واتا که نالی خستوتیه نیوان هه ندئ هه لبه سه ته کانییه وه. که ده لیم «گره و ده که م» ئه وه بزانه له پیشه وه گره وه که م بردۆته وه چونکه نزیک ۱۵۰ سال تیپه ریوه به سه ر به شیکی ئه و ته لانه ی نالی تا ئیستا که ش به که س نه ره وا وه ته وه.

۲- خەرىك بوون بە شەترەنجهوۋە ھەر لە مەيدانى شەترەنجدى زېھن تىژ دەكا، پەنگە لە مەيدانەكانى «انسانيات» دا زېھن كوئىر كاتەو بە پىچەوانەى نوكتە شىعەرى نالى كە بە بەريەوۋە ھەيە زېھنى مرؤف بكاتەو لە ھەموو مەيدانەكانى «انسانيات» دا چونكە خۇى يەكئىكە لەو مەيدانانە. باوەرپم ھەيە تۆ كە توانيت واتا نەھىنەكانى شىعەرى نالى ھەلئىنى بە ئاسانى دەتوانى درۆ و فېلېبازىي پىشەوايئىكى سىياسەت وەيا تەرىقەت تىبگەى و خۇتى لئى بپارىزى، بە مەرچىك ترست نەبئى لە دانھىنان بەراستىدا كۆمەش نەكەى لە دۆزىنەوۋەى درۆ و دەلەسەى كەسئىك كە خۇشت دەوئى وەيا لە پلەى حىزبايەتتىدا لە خۇت ھەورازترە.

۳- ئۆينى شەترەنج بەرتەسكە لە روقەى شەترەنجهكە تىناپەرئىنى، لەوانەيە نەخوئىندەوارىك بىتتە گەورەترىن زانائى شەترەنج. بە نمونە دەلئىم كاك نورى بەرئى كەك موستەفائى كاكى ھىران شەترەنجى لە پىسپۆرەكانى ئىنگلىز دەبردەو، خۇ ئەگەر بە تەرازوۋى شەھادە و خوئىندى رەسمىيان ھەلكئىش كاك نورى مەكتەبىشى نەدئىتبوو. نوكتەى شىعەرى نالى نەك ھەر نەخوئىندەوار تىيى ناگا، تاك تاكە خوئىندەوار نەبئى سەرەدەرييان لئى ناكا ئەوئىش لە ھەموو نوكتەكان نا، بە ئاسانىش نا. بە تەنھا زىرەكى و وردبىنى چەكى ئەو شەرەنەن كە شىعەرەكانى نالى بەرپائى دەكەن. دەبئى لەگەل زىرەكئىدا ھەموو زانستەكانى سەردەمى نالىش كۆبئىتتەوۋە و كەلەكەى پئى بكرئى لەسەر شىعەردۆستى و ئاگادارىيى فنونى ئەدەبى كلاسئىكى و ئاشنائى بە ديوانى زوربەى شاعىرەكانى ئىسلام. روقەى واتا و نوكتەى شىعەرى نالى سەرەراى زەكائى مرؤف ھەموو ئەدەب و زانستەكانى ئىسلامى سەردەمى «نالى» يە. سەپر لەوۋەدايە شەترەنجىش يەكئىكە لەو كەرستانەى پەكى لەسەر دەكەوئى بۆ زانئىنى واتائى ھەندىكە لە بەيتەكانى نالى:

«ماتم» وەكو زولفەينى سىھە گرتى سەرپات
پۆشى لە روخت تەعبىيەى بەيدەق و شامات

وشەى «شامات» ناچارى دەكا بزائى «شا» لە يارى شەترەنجدى «مات» دەبئى لە پىشەوۋەش مەجبورى كەردبوۋى كە بزائى لە عەرەبئىدا «شامات» رېژە جەمەى وشەى «شامە» يە بە واتائى «خال» كە لە روى ياردا وەك بەيدەقى سەر تەختەى شەترەنج «تعبىيە» كراو و «ماتم - ماتەم» و زولف پۆشيويانە. كە بئىن بەراوردى شىعەرى نالى بكەين لەگەل يارى شەترەنجدى، لە ھەر روىكەوۋە بئى ئەو بەراوردى كەردنە، دەبئىن بەراستى شەترەنج يەكئىكە لەو نۆكەرانەى دەستەونەزەر رادەوۋەستن لە ديوانى شىعەرى نالىدا. لە نوقتەى بەرامبەردا، يارى شەترەنج كە خۇى كەرستەيئىكى شىعەرى «نالى» يە چ پەكى نەكەوتوۋە لەسەر تىگەيشتنى شىعەر، ھى نالى بئى يا شاعىرئىكى تر، شەترەنج ديوان و ديۋەخانەى نىە زانستئىكى دەرەوۋەى خۇى بئىتتە نۆكەر تئىدا. لەم مەيدانەدا شەترەنج وەك ئەو بۆرە پياوۋە دەسەلاتى بەسەر كەسدا راناشكئى مەگەر بەسەر خۇيدا، روتەيئىكە لە ناو كۆرى مرؤفى كۆك و پۆشتەدا.

۴- ئەمرازى يارى شەترەنج بە ھەموو ھونەرى خۇى و شارازابى و زىرەكى شەترەنجدانەوۋە تەختە و بەيدەق و پەيكەرى رۇخ و فېلە كە ھەموويان بئى گيان و سارد و سرن، لە خۇيانەوۋە بەدەنگ نايەن و چ پەيامئىك رانگاگەيەن ئەگەر من و تۆ بە دەنگيان نەھىنئىن، بەلام ئەمرازى شىعەر، ھى نالى بئى وەيا ھى شاعىرئىكى تر، وشەى واتادار و ھەستيارە كە زادەى دل و خوئىن و مئىشكى خاۋەنەكەيەتى. دەوچا بۆ

خوت تيفكره له جوداوازي مياني دوو هوي زيهن بزبو كه يهكيكيان له بهردى رهق و يهكيكيان خورپه ي ههناو بى.

من ليرهدا ئەم لايه نهش ناكه مه يارمه تيدهرى شيعر كه بلیم لى دهو شسته وه ببيتته رابهري مروف بو ربي چاكه له حالتيكدا شه ترهنج چ ريبان به كهس نيشان نادا، چونكه مومكينه بگوتري شيعر له وانه يه ربي خراپيش به مروف نيشان دات نهك هه ر هى چاك، قسه كهش راسته به لام ئەم دوو به ختييه و هنيه هه ر له شيعردا پهيدا بى، هه رچى به رهه م هه يه وايه يهك له وان باروت كه شتيكى زور چاكه بو ريگه پيخوشكردن تا بشلي به ده بو پياو پى كوشتن. شه ترهنج بو خوشى له وانه يه به ريكويكي بكرى له ژير سه رپه رشتيكردى لايه نى به رپرسى ده ربه ستى چاكه و خراپه دا، له وانه يشه بيتته قوماريكى ناسايى كه هه ر ته لفاندنى كات و مالى لى روده دات. من له م به يه كدى گرته نى شه ترهنج و شيعردا خوم ناكه م به واعيز و قه مچى هه ره شه ليكردن به دهسته وه بگرم وهك ماموستاكانى سه رده مى سوخته خانه په ند و رهوش و تايين فيرى خهلق بكه م، ته نها له رووى بايه خ و نرخى زيهنى و هونه ريبى و مروفايه تى ساده ي رهنگ لى نه دراوه وه به يه كترى ان ده گرم به مه شدا به لاي شه تره نجمدا شكاندوه چونكه شيعرى په ند و دينداريبى تا بلي زوره، قسه ي دژى ياريى و خو خافلاندن ئه ويش هه ر زوره كه شه تره نجيش ده گريته وه و ده يشكي نيته وه.

كه بمانه وه ئى له سه ر ئەم به يه كدى گرته به رده وام بين ده توانين چه ند ئالقه ييكي تريش بخه ينه سه ر زنجيره ي ژماره ي راکشاني شيعر به سه ر شه تره نجدا به لام پيوستى به م ئه ركه نيه، چى تازه له گوته ي بوومه وه به سه ر و زياديشه له مه به س. نيازى بنجى له هينانه ناوى شه ترهنج راکيشاني سرنجى ئه و خو ينده وارانه يه كه بى په روا و به شانازيه وه شيعرى نالى و ئەمسالى نالى بى بايه خ دهكهن و دهكه ونه دژى. چ گومانم نيه له وهدا كه ئەم ته رزه خو ينده وارانه ره ژهك له ره ژان خه ياليان بو ئەم لايه نه ي ياريى شه ترهنج و بايه خ پى داني نه رويشتوه. ده نا ده بوو يهك له دوو كاران بكه ن: يا واز بيتن له دژايه تى ئەده بى كو ن كه مه علومه هه زار جار ان له شه ترهنج سوو ده به خشته ر يا خود بكه ونه دژى شه ترهنج و ياريه كاني وهك ئه ويش، ئەو حكومه تانه و ري كخراوانه ش تاوانبار بكه ن كه خو يان و عالهم به شه تره نج وه خهريك دهكهن. ده مي نيته وه بليين ئەده بى كو ن ميشك و دلى خهلق بو لاي بيروبا وه رى كو نه په رستانه راده كيشى كه ئەمه زياني به ولاى هه موو سوو دي كه وه يه لى و ده ربيگرى، له زياني ياريش پتره كه هه ر بريتيه له به فير و چوونى كات و چالاكى و كار ناكاته سه ر بيروبا وه ر و دل و ده روون. بو به رپه چ دانه وه ي گوته ييكي وه ها كه ره شنبيري ئەمرو له دژى ئەده بى كو ن به زيهنيدا تنيه رى دوو وه رامم هه يه ليره دا ده يان كه م به پاش گه زكه ره وه ي ره خنه ي ئه وتويى، چه ندين وه رامى تريشم هه ن خو ينه ريان پنه خهريك ناكه م:

وه رامى يه كه م: رابردووى ميلله تان هه ر ئەده ب و شيعرى تي دا نه بوه كه ئيستا ئيمه بيكه ين به نمونه ي پاشكه وتوويى و به شير و خه نجه رى ره خنه و نه فرين ئەنجن ئەنجنى بكه ين. شيعر و ئەده ب دي ريكي ن له روو په رى ژياني كو مه لايه تى كو ن، له پيش ئەودا و به دوا ئەودا چه ندين دي ر دين روو په ركه پر دهكه نه وه. كه ئيمه ئەوه نه د خومان هه لده ينه وه به دژايه تى شتى كو نه په رستانه و له په نا ئەو خو هه لده وده ا ئەده بى كو ن تاوانبار بكه ين و له ناوى ببه ين ده بى ئەم دل سو زيه بى ژو كه مان به گز هه موو رابردوومان بيتى و به رمان داته گياني هه موو مي ژوو به هه موو روودا و كردار و گو فتاريه وه نهك هه ر

تاكه ميراتی شيعر، يه‌خه گيری سه‌رله‌به‌ری خه‌لقه‌كه‌شمان بكا به مه‌لا و شينخ و كاسب و فه‌للاح و
توجاریه‌وه نه‌كه هه‌ر شاعیر.

خولاسه ئيمه نه‌گه‌ر ده‌ست دريژ كه‌ين بؤ خنكاندن شيعر و شاعیری كۆن ده‌بی تيكراي رابردوو له
ناو ببه‌ين و بسرينه‌وه چونكه به‌و گه‌ز و گرييه‌ی شاعیر ده‌كاته كۆنه‌په‌رست هه‌موو رابردوو كۆنه‌په‌رسته
ته‌نانه‌ت شيعر له‌چاو زوربه‌ی لایه‌نه‌كاني تری بيروباوه‌ری كۆمه‌لايه‌تی ليره به پيشه‌وه زۆر به
پيشكه‌وتووش ده‌ژميرري. تۆ بينه شيعری نالی وه‌يا حافظ وه‌يا ابو‌العلاء المعری وه‌يا مه‌لاي جزیری بخه
ته‌نيشت وړينه و گروگاله جنوكاوييه‌كاني فه‌للاح و كاسبیكي ۲۰۰ سال پيش ئه‌مرۆ ده‌بینی شيعره‌كان
وه‌ك شوپش خۆ ده‌نوین له چاو نه‌و وړينه يه‌كجار دواكه‌وتوه‌دا. گیانی نه‌سه‌لماندن و ريزله‌خوگرتنی
شاعیره‌كانیش وه‌ك شيعره‌كانیان ده‌ جاران له گیانی سه‌ركزه‌لانه و خۆ به‌كه‌مگرتوانه‌ی چینی هه‌ژاری
نه‌و سه‌رده‌مانه مردانه‌تر و نازایانه‌تر هه‌لده‌چه‌قن له‌به‌ر چاوی بينه‌ری نه‌مرۆدا. كه بیین و چینی هه‌ژاری
له‌مه‌وپيشیش بکه‌ينه به‌ره‌وان و له ربه‌فتاری وانه‌وه حوكم به‌سه‌ر نه‌و شاعیرانه‌دا بده‌ين، نه‌وساش
شاعیره‌كان له‌چاو زوربه‌ی ميلله‌تدا هه‌ر له پيشه‌وه دین چونكه چینی هه‌ژار ريزيان لی ناوون و له خویان
به پشته‌وه‌تر داناون.

من كه نه‌م راستییه ده‌لیم رقی خۆمی پئ هه‌لناستینم له كریكار و جوتیاری دوینی كه نه‌یتوانیوه و
نه‌یزانیوه شو‌رشگير بی، كه واقیعی كریكار و جوتیاریش له ته‌نيشت واقیعی شاعیری كۆن داده‌نیم
بۆیه‌مه تاكو نه‌و رو‌شنبیره‌ی ده‌ست دريژ ده‌كا بؤ كوشتنی شيعر و شاعیری له‌مه‌و پيشمان چ چاری
نه‌میني و ده‌ست بگيریته‌وه له‌و سته‌مه چونكه كه ده‌ست نه‌گيریته‌وه له شاعیر و نه‌دیبي كۆن ده‌بی
ده‌رحال خۆ بكا ته‌ جه‌للادی بی فیلی عه‌مه‌له و فه‌للاحی لیره به پيشه‌وه‌ش. هه‌رگیز ره‌وا نیه رپئ بدری به
رو‌شنبیریكي نه‌مرۆ شانازی بكا به خۆپفدانی ده‌ست نه‌پاراستن له كوشتنی شيعر و شاعیری له‌مه‌وپيش
به ناوی دژایه‌تی بيروباوه‌ری پاشكه‌وتوو له حالیکدا ماوه‌ی به خۆی داوه كورپینی بكا به هه‌ژاردۆستی و
پرۆلیتاریاپه‌رستی كه‌چی هه‌رچی بیری پاشكه‌وتوو هه‌یه لای نه‌و هه‌ژاره بیچاره هیلکه‌ی كرده‌وه و
جووجه‌له‌شی هه‌لیناوه. ده‌بی له‌و رو‌شنبیره‌ بگه‌یه‌نین به كوشتنی شاعیر خۆی ده‌كاته جه‌للادیكي بی داد
و سته‌مكار كه هه‌چ عوزریكي به ده‌سته‌وه نه‌بی، چونكه نه‌و له‌و كوشتنه‌دا پيشكه‌وتوو‌ترین تاقمی میژوو
ده‌كوژئ و دواكه‌وتوو‌ترین تاقمی میژوو‌ش نازاد ده‌كات كه نه‌مه راسته‌وخۆ ده‌بیته «هه‌له‌په‌رستی» بی پیچ
و په‌نا له‌و روه‌وه كه هه‌موومان ده‌زانين به رواله‌ت خۆدانه‌پال چینی هه‌ژار بۆته مؤده‌ی نه‌م رۆژانه‌مان به
زۆریش خۆدانه‌پاله‌كه چی تی ناچئ وه‌ك مه‌سه‌له زۆر مه‌شووره‌كه‌ی «خه‌نجه‌ر له كا»، كه عوزری
شاعیری له‌مه‌وپيش نه‌سه‌لمیندرئ له‌وه‌دا كه نه‌یتوانیوه و نه‌یزانیوه شيعری نازایانه‌تر و نازادانه‌تر
هه‌له‌بسته‌نی ده‌بی عوزری عه‌مه‌له و فه‌للاح و كاسب و خه‌لقی تریش نه‌سه‌لمیندرئ له‌وه‌دا نه‌یان‌توانیوه و
نه‌یان‌زانیوه، هه‌ر نه‌بی، به‌قه‌ده‌ر شاعیری سه‌رده‌می خویان پيشكه‌وتوو بن.

نه‌م «بانیکه و دوو هه‌وا» یه‌ ميلله‌تی نه‌خوینده‌واری لیره به پيشه‌وه نه‌یسه‌لمانده‌وه چون رو‌شنبیریكي
سه‌رده‌می ناتۆم له خۆی ده‌سه‌لمینی وه‌يا به‌خۆی ره‌وا ده‌بینئ! رو‌شنبیریك كه شيعری نالی ره‌فز كا
ده‌بی ئایین و میرات و بازرگانی و ماره‌کردن و ته‌لاقدان و جووتی گاره‌ش و ئاوی ئاوپاره و ئاشی ئاو و
ده‌ستاری گه‌نم و كره‌ی چه‌لتوك و هه‌موو سه‌روه‌ریكي تری ژيانی سه‌رده‌می نالی ره‌فز كا چونكه
شيعری نالی به‌شیکي پيشكه‌وتوه له ناو په‌راویزی تيكراي نه‌و كه‌له‌پۆرده‌دا. خه‌ره‌کی خه‌ره‌كریس و ته‌شی

تەشپىرېس لە چاۋ سەردەمى خۇيدا كە ھەردەكاتهۋە سەردەمى خەرەك و تەشى. شىعەرى ئەھمەدى خانى لە رېزى پىشكەۋتوتتەن شىعەرى سەردەمى خۇى و دواى خۇشەۋە دىت كە ئەوسا گەلى كوردى بېچارە لە بارى ژيانى مادىۋە چى ئەوتۇى لە ژيانى سۆمەر و ئاكاد تىنەپەراندىبوو. دەتوانم بلىم ئىستاش ناۋچەى ئەوتۇ ھەپە لە كوردستاندا فەللاخ و شوانەكانى نمونەى مرۇقى چوار ھەزار سال لەمەۋپىشمان نىشان دەدەن كەسىش پى نىە بلى دەبى ئەمانە لە ناۋبىرېن چونكە لەچاۋ رۇژگارى خۇيان دواكەۋتوون. كە ئەمە ۋابى بۇچى فەللاخ و شوان دەشى فەتۋاى لەناۋ بردنېان دەرچى كە ھات و بوون بە شاعىر.

چەند سەپەرە پۇشنىرى كورد ئەمرۇ بارى زېھنى و فەلسەفى و بىروباۋەرى لەۋ پادەپەدا بى كەسىكى ۋەك نالى بېخەشى و گلەبى لى ناكە ئەگەر شاعىر نەبا و جوتيارىكى جنۇكەپەرست با، جوتيارىش تاۋانبار بكا ئەگەر شاعىر با. بەۋ پىيە دەبى رابردوومان بە باھەلداۋىبى خۇش بوى و تا سەرەۋىنى نەكەين و رېزى لى نەگرىن. زۇر زەھمەتە دل و دەروون و بىروباۋەرى ۋەھا لە ھىچ كەلەبەرىكى منطقەۋە ئاخاۋتنى لەگەلدا بكرى، بۇ كەسىش نالوى تەپوتۇزى بە سەھوچوونى لى بتەكىنى تا لە خۇۋە لى دەتكى چونكە لە ھەلۋەستىكدا نىە ھىچ شت لە ھىچ كەس بەسەلمىنى. ئەۋەدى چاۋەرۋان دەكرى لە بەسەھوچوونى قوول، پتر توورە بوون و گىف بوونەۋەپە لە بەرامبەر ھەر راستكردنەۋەپىك كە دۇستانە بەرەۋپىرى بچى و لە عاست ھەر پەخنەپىك كە براپانە لى بگىرى. گوتەى كۇننەى «كە گوترا ھەق ئاۋ پادەۋەستى» بۇ مرۇقى عادەتى بە راست دەگەرې، مرۇقىك بە سەھوچوونى لى بىتتە فەلسەفە راستىيان بە ھەق نازانى تا بوى پادەۋەستى... بە داخەۋە.

دەرامى دوۋەم: بىروباۋەرى ئەم تەرزە خۇپندەۋارانەش رۇژەك دى بىتتە كەلەپورى رابردو و چىنى پاشەرۇژ بە قىزۋىپىزەۋە سەپرى بكەن و لچك و لىۋى لى ھەلپىن و بلىن ئاى لەم بىروباۋەرە دواكەۋتوۋە قوندىلەپە سەردەمى تارىكىستانى كۇن! كە ئەمە دەلپم زۇرم حورمەتى ئەۋ خۇپندەۋارانە و بىروباۋەرەكانىان گرتوۋە بەۋەدا كە بىباپەخكردنېان دەخەمە بەر حوكمى دوارۇژ چونكە، راستىپەكەى، لە ئەمرۇۋە پى بىباپەخ كردنېان لەبەر ھەموو كەسىكدا راست و رەۋانە نەك تەنھا لە رۋى ئاشكرابى بەسەھوچوونىانەۋە بەلكو بەھۋى كردارى خودى خۇيانەۋەش چونكى كە ھەلال بى بۇ وان ئەدەبى غەبرى خۇيان نابوود بكەن ھەلپىشە بۇ يەكىكى تر ئەدەبى وان نابوود بكات.

زۇر بە ئاسانى و ئاسابى دەتوانم بەۋ كەسە بلىم كە رابردوومان رېسوا دەكات و رۇژگارى ئىستاكەمان بە ھەرامزادە لە قەلەم دەدات، تۇ كە بىئىنساۋانە ھازمان لى دەكەپتە مندالى بىژۋى رابردو، سەر لە نوى، دوارۇژىشمان دەكەپتەۋە بە مندالى ھەرامزادەى ئەمرۇكەمان چونكە گومان لەۋەدا نىە تۇ كە نەتوانى دەمارى پەپوۋەندى ئىستا كە لەگەل رابردوۋ بدۇزىتەۋە و بىبانكەپتەۋە بە باوك و رۇلەى شەرى، ھەر بە جارى ناتوانىت دوارۇژىك پىك بىنىت كە بشى پى بگوترى رۇلەى شەرى ئەمرۇ... ئەمە ناتوانىت بابى رازى كردنى خۇت چ جابى پىرازى بوون و سەلماندنى خەلقى تر. خۇت خالىق نىت لە بورجى عاجىتەۋە رۇلەى دوارۇژ لە دابكى ئەمرۇكە بەۋەلەد بىنىت بە پى ۋەسىقەى مارەكردنى لە باوكىكى كە گۇرانى مېژۋىي راستەۋخۇى بى درۇ و فىل و فەرەج بىت. تۇ كە خالىق نىت ساحىرىش نىت بە چاۋبەستەكى ۋەسىقەى ساختمان بە دروست بىنىتە بەر چاۋ ياخود چاۋى مرۇقى دوارۇژ نابىنا كەپت و ئەۋ ھەلەپەى پى بەسەلمىنىت كە خۇت مەبەستتە.

خۆ به سه‌هووبردن له عاست «ممکن و ناممکن» هه‌موو ریگه‌ییکی منطق و هۆش و لیكدانه‌وه په‌ك ده‌خات. خواهشت كردنی بیروباوه‌ری مۆدیلى ۱۹۷۰ له شاعیری ۱۸۵۰ ڕی دها خواهشت بكری له شاعیری ئەمپرومان فرۆكه‌مان بۆ دروست كا به نووكی ئەو خامه‌یه‌ی له‌و زیاتر شك نابا، له خه‌یاتیش خواهشت بكری به‌ ده‌رزیه‌كه‌ی بی‌ری نه‌وتمان بۆ لی‌دات.

خولاسه هه‌موو نامومكینیک خواهشت بكری له هه‌موو كه‌سیك، به‌ر له هه‌موان ئەوان ڕۆشن‌بیرانه‌ی خواهشتی نامومكین ده‌كه‌ن له ڕۆژگاری ڕابردوو.

باوه‌ره‌یتان به‌وه كه شیعری كوردی سه‌ده‌ی نۆزده‌م مردوه وه‌یا كاتی به‌سه‌رچوه وه‌ك باوه‌ر هینانه به‌ مردنی دوینی خۆت وه‌یا هه‌ر نه‌بی به‌سه‌رچوونی. من كه ئەمه ده‌لیم هه‌ر حیسابی به‌سه‌رچونی پینج شه‌مۆ و داها‌تنی هه‌نیت، بیروباوه‌ری ئەم‌رۆشت له‌هی دوینی‌ت جودا بی‌ت چ به‌ دوینی خۆشت نالی‌ی مردوو وه‌یا دواكه‌وتوو ڕه‌نگه‌ شانازیش بكه‌یت به‌ گۆرانی قه‌ناعه‌ته‌كانت له‌ دوینی‌وه بۆ ئەم‌رۆ و بلی‌یت ئەمه به‌لگه‌ی به‌ره‌وپیشه‌وه چونمه. خۆ ئەگه‌ر نه‌ختیك نیگات فراوان كه‌یت و هه‌ندیکیش ئینساف بخه‌یته ناو نیگا‌كه‌ته‌وه ده‌توانی فه‌توای «نه‌مردن و به‌سه‌ر نه‌چوون» بۆ ئەده‌بی له‌ خۆت به‌ پیشه‌وه‌ش ده‌رچوینی‌ت وه‌ك بۆ ڕابردوو‌ی شه‌خسی خۆت ده‌رچواند، ئەوسا به‌ دل‌یكی هه‌سایه‌وه و بی‌ گری و گال خۆت به‌ میراتگر و ڕۆله‌ی شه‌ری ئەو ڕۆژگاره‌ بژمیری‌ت، كه به‌راسته‌یش هه‌ر وایت، و هه‌ول ده‌یت میراته‌كه ده‌وله‌مه‌ندتر كه‌یت و به‌ره‌وپیشه‌وه‌تری به‌یت، دوا‌یش ده‌وری كه‌یته‌وه بۆ دوا‌ڕۆژیک كه ئەویش ڕۆله‌ی شه‌ری خۆت ده‌بی‌ت.

میلله‌تانی تریش وه‌ك كورد، ده‌ هینده‌ی كوردیش، ئەده‌بی كۆنیان هه‌بوه و پارێزراوه. ئەو میلله‌تانه جاریکی تریش له كورد به‌ختیارترن له‌وه‌دا كه ڕۆشن‌بیری ئەم‌رۆیان ئەده‌بی كۆنیان تاوانبار ناكه‌ن. به‌ل‌ی ڕاسته ئەو میلله‌تانه هه‌ر خاوه‌نی ئەده‌ب نه‌بوون، باری مادیشیان له‌چاو ڕۆژگاری كۆن پیشه‌كه‌وتوو بووه، له‌مه‌وه ڕه‌نگه‌ بگوتری لانی مادی پیشه‌كه‌وتوو شه‌فاعه‌ت ده‌كا بۆ ئەده‌به‌كه‌یان ئەگه‌ر پاشكه‌وتوش بووی، كه‌چی من ده‌لیم ده‌بی بزانی‌ن ئەم ڕاستیه‌ی له‌سه‌ر ئەده‌بی كورد ده‌كات‌ه‌وه نه‌ك دژی ده‌وه‌ستیت چونكه عوزریکی گه‌وره‌ی به‌ ده‌سته‌وه ده‌دا له‌ ڕووی ئەوه‌وه كه دواكه‌وتنی باری مادی و كۆمه‌لایه‌تی كورد ڕپی بریوه‌ته‌وه له ئەده‌به‌كه‌ی كه پیشه‌كه‌وتوو بی‌ت، ڕه‌نگه‌ له هه‌مان كاتدا گله‌ییكیش بینیته سه‌ر ئەده‌بی ئەو میلله‌ته‌ پیشه‌كه‌وتوانه به‌وه‌دا كه باری مادی ده‌وله‌مه‌ند و پیشه‌كه‌وتویان ده‌بوا ئەده‌بیکی پیشه‌كه‌وتوو‌تر به‌ره‌م بی‌نی له‌وه‌ی كه هه‌بوه. ئەگه‌ر چاومان ڕه‌شكه‌وپیشه‌كه‌ نه‌كات و می‌شكمان له‌ق نه‌بووی‌ت ڕیمان هه‌یه بلی‌ین ئەری ئەی بوژی‌ی فارس و تورك و ڕووس و عه‌ره‌بی پینش سه‌د سال ئیوه كه له‌ ده‌وروبه‌ریکی یه‌كجار ده‌وله‌مه‌ندتر بوون و ژیان له‌چاو هی كورد بۆچی هه‌لبه‌ستتان له‌ هی نالی و شیخ ڕه‌زا و مه‌ولانا خالید پیشه‌كه‌وتوو‌تر نه‌بووه؟ كوا ئەو واتا و وینه‌ سیحراویه‌تان كه له ژیانه‌ ده‌وله‌مه‌نده‌كه‌تانه‌وه تیشکی دا‌بیته‌وه بۆ ناو هه‌لبه‌ستتان و هاوتای ئەو له واقیعه‌ هه‌زاره‌كه‌ی نالی تیشکی نه‌دا‌بیته‌وه؟ بۆ ده‌بی حاجی قادر لی‌تان دانه‌برئ وه‌یا كه‌یفی جوان‌ڕۆبی شان به‌ شان‌تان بی‌ت؟

لی‌رده‌دا سه‌رگوزه‌شتی‌کی كورتیله ده‌كه‌مه پالپشتی قسه‌كانم؛ چه‌ند سالیك له‌مه‌وبه‌ر قوتابیه‌كانی كورد له قاهره‌ پرسیاریکیان كرد له شاعیریکی ئیستاكه‌مان ده‌رباره‌ی نالی و هیزی له شیعردا. له‌وه‌رامدا پییانی گوت به‌سه بۆ ده‌رخستنی پایه‌ی نالی كه بلی‌م له به‌یتیکی دل‌دارانه‌دا وه‌سفیکی خورما و داره‌كه‌ی

کردوه به خه یالی هیچ شاعیریکی عه ره بدا نه هاتوه، ده شزانین دارخورما مالی بیفیلی عه ره به و نالی
لئی میوانه:

ئه تو قوربان نخیلی یا رطابی
وهها شیرین و سینه نرم و دل رهق

به دوا ئه و به یته دا به یته کی تری نالی دینمه ناو قسه کانمه وه که وه سفی بیابانی حیجازی پی کردوه
ئه ویش توژی نه شکاوه له لایهن شیعی هیچ شاعیریکی عه ره به که وه سفی بیابانی کردی. ئه مه ده لیم له
عاست تیکرای ئه و هه لبه ستانه ی خوم خویندومنه وه، که شتی تری زیده نایاب هه بی له وه سفی بیاباندا و
من چاوم پیی نه که وتبی بهر ئه م قسه یه م ناکه وی:

سماقی احمره «یا قوت» ی روح و ناوری نه فسه
حصاتی ابیضه یا شهبی نجم و رجمی شیطانه

بزانه له مه قامی جه زبه گرتنی به ره و که عبه رویشتن نالی بهرده سماقی سور و ورده چه وی سپیلکه ی
ریی حیجازی بو کوئی بهرز کردوته وه. تو خوا به وردی سهیریکی ئه م ریزکردنه ی «قوتی روح» و «ناوری
نه فس» ی نیوه به یته یه که می بکه که له وه سفی بهرده سماقدا هاتوه چون به ئاسایی و بی نه فه سسواریی
له خووه به رامبه ر «شهبی نجم» و «رجمی شیطان» وه ستاون؟ قوتی روح له گه ل شهبی نجم جووت هاتوه
ناوری نه فسیش له گه ل رجمی شهیتان!!! کاکه لئی ورد به وه جیهانیکسی سیحری حه لال وا له به رچاوته نه
سه ری دیاره نه بن.

من که به گه رمی له سه ر ئه ده بی کونمان ده که مه وه یه ک وشه ی توانجم له ئه ده بی ئه و که سانه نه گرتوه بی
ئینسافی ده که ن له گه ل ئه و ئه ده به دا. نه که هه ر ئه مه و به س، هه رگیزیش نالیم ئه دیبی کورد ده بی له سه ر
شیواز و ریبازی شاعیری لیره به پیشه وه مان بروا و ریگه ی تازه دا هاتوو له خو ی حه رام کات. ئه وه ی
راستی بی پارچه هه لبه ستی نه و باوی ئه و تو م دیوه سه د سه و اتم بوی لیدا وه هه رچه ند و اتاکانی له پشت
په رده ییکی ئه ستووری ره مز و هیما و داپوشراویدا خو یان بز کردوه تا ئه و راده یی به زه حمه ت
تیانگه یشتووم یا هه ر تیان نه گه یشتووم .

به لای باوه ری منه وه شاعیری نویی ئه و تو مان هه یه خه ریکه هه نگا و هه لینی بو به ره و پیشه وه ی
«گوران» و قوناغه که ی چ له رووی رواله ت چ له رووی ناوه رپوکه وه بی. مه به سیشم له ناوه رپوک مه فهومی
سیاسی و فه لسه فی نیه، مه به سم رزانی نه فسی شاعیره بو ناو هه لبه ست جا ئه و نه فسه چی تیدا ده بی
با بی. هویه کی زیده ئافه رین کردنیشم له و شاعیره «وهیا ئه و شاعیرانه» ئه مه یه که خو ی ناکاته عه بدی
شیواز و ناوه رپوکی یه کیکی له خو ی به پیشه وه ی وه ک «گوران» به لام له هه مان کاتدا هه زار حه یف و
مخابنی بو ده لیمه وه که ده بینم هینده بی ره حمانه و ناشاره زایانه ده که ویته دژی رابردویکی
بیتاوانمانه وه. چه ند سهیره و چه ند نامه فهومه له رو شنیریکی کورد که مندالیکسی هه زاری بی باوکی
دیت بزهی بوی بجوولی به لام رقی له رابردووی کورد هه لستی که ئه ویش وه ک ئه و منداله بی باوکه وا

بوو به دريژايي پتر له دو هزار سال نهفسي حسانه وهی هه لنه مژيوه و تير به زگی خوی نه خواردوه و قه مچی سته مکاری بيگانه له سهر پشت و شانی هه لنه ستاوه. من له وهسفی كورددا ئەمەي ژيره وهم گوتوه له سالی ۱۹۶۰ پرووی قسانيشم له رۆشنپیرانی عه رب ب بووه:

«فهو یخرج الیوم من حدث التاريخ اشعث اغبر ینزف جسمه من جرح عشرين قرنا او یزید، وتغوص فی عظامه سلاسل الاحقاب لو اطلعت علیه لولیت منه فرارا ولملت منه رعبا».

ئەم پرزۆله لهش خویناوییهی ناو گۆرستانی میژوو ئەوه نیه رۆشنپیریکی خوی سه ره له نوێ ئەنجن ئەنجنی کا... پوختهی مه بهس و مرازی من له م دريژه پیدانه و میسال هینانه وه و رهخنه گرتن و رهخنه رهواندنه وهیه ئەوهیه چاوی رۆشنپیری كوردی ئەمرۆی پی بکه مه وه كه سه رگه رمی ته مه نی گه نجایه تی و مهستی كهف و كولی حه زاره تی تازهی ئەورویا په و له بهر تیژرۆیی خوی شوین ههنگاوان نابینی، به هوی چاویلکهی خوازا په وهش چه شمه ندازی لی لیل بوه.

بیگومان كه ئەمه ده لیم له خۆم و له تاو و تهئسیری قسه كانم بی ئاگا نیم. زۆر باش ده زانم رۆشنپیریك ئەوهنده ئاوه ژوو بوو بی دوینی به ئیمرو بگری وهك ئەوهی ئاسمان به ئەرز بزانی به قسهی من ناییته وه سه ر باری ئاسایی تا ئاسمانه كه هه لدا ته وه به رزایی و دوینیش بخاته وه پیش ئەمرو. رۆشنپیریك تا ده گاته ئەو رادهیه له سه هوو چووندا كه داواي مستحیل له رابردوی به سه رچوو بكا و قه مچی له رۆژگاری تیپه رپو بدا، ده بی له سه هوه كه یدا ئەوهنده قول رۆچووی كه شری و ده ولکهی بیروبا وه ر و نووسینی په کیکی وهكو من نه یگاتی. تاریكستانی ئەنگوسته چاوی په خه گرتنی رابردوی بی گونا ه و كوشتنی تارمایی بلیمه تی گۆرستانی میژوو به چرای كزی ئەم قسانه ی من رپوناك نابیته وه. له گه ل ئەمه شدا خامۆش بوونی من و هی وهك من چ خزمه تیکی راست كردنه وهی سه هووی ئەو رۆشنپیرانه ناكا، پتریشیان به سه هوو ناپا.

ئەمه له لاییکه وه، له لاییکه تریشه وه ئەدهب و ئەدیپکی كوردی كۆن كه له نه زه ر خۆماندا جیی شانازی پیوه كردن بی ده بی له حالی هیرش برده نه سه ریان له لایه ن رپ لیشیواویکی كورده وه، به چه کی خامه به رگریان لی بکه م. له منیش به پیشه وه نووسه ران هه بوون به شیکی نووسینه كه یان ته رخان كرده بو له سه ر كردنه وهی ئەو ئەدهب و ئەدیبه ی له باره یان نووسیوه، رهنگه هه ندیک له خوینه ره وهی ئەم باسه ش ناچاری له سه ر كردنه وه بوون. ئەوهی راستیش بی میله تی كورد پیویستی پتر هیه به له سه ر خۆ كردنه وه تا میله تیکی تری خاوه ن سامانی مادی و مه عنه ویی چونكه به داخه وه كورد ئەوهنده ی نیه هه ندیک له ژیر پیی رهخنه و نه فرینی نا ره وا بپلایشیته وه و ده ربه ست نه بی. به تایبه تی كه رهخنه كان دژی راستی و ئینسافیش بن و له به سه هوو چوون و بی باکی و وردنه بوونه وهی رهخنه گرانه وه سه ریان هه لدا بی له عاست میژوو و به سه رهاته كانی كه چ سووچیکی رهخنه لیگیرا وه كان نیه ئەو به سه رهاته تانه به پیی زه وق و كه یفی مرۆفی سه ده ی بیسته م رپویان نه داوه و حازریکی باشتریان بۆمان به ره م نه هینا وه. هه روهك نا قوولایی ژیا نی چینی زه حمه تکیشی ئەمرۆی كورد به ئاره زۆ و به تاوانی ئەوان نه رسكا وه تا گله یی بی سامانی و بی راحه تی و بی ئازادیی خویان له خویان بکه ین. ئەدیپکی وهك نالی كه به لای بیروبا وه رپي منه وه په کیكه له شاعیره هه ره پیشكه وتوه كانی رۆژه لاتی ئیسلام، نهك ته نها هی كورد، گله یی ئەوهی لی ناكری بۆ كه یفی سه د سال داوی خوی شیعی هه لنه به ستوه. له وه شدا سه رشكین ناكری كه شیوازی شیعی كۆنی به كار هینا وه، له م لایه نه وه ده بی بلین نالی ئەگه ر ئەوه نه با

که هه‌بوو گله‌یی لئ ده‌کرا و گومان ده‌چوو سه‌ر شاعیرییه‌تی چونکه ده‌بی مروّف کوری سه‌رده‌می خۆی بیت، که ئەو کورە نەبێ دیاره ناتەواویک له نەفسی وه‌یا له هونەریدا بۆته له‌مپەر له پیشی و کردویتی به مروّفیکی تار بووی له تیکرای خەلق.

نالی بئ وه‌یا یه‌کیکی تر بئ هه‌ر ئەوه‌نده‌ی لئ داوا ده‌کری به پیتی مه‌فهومی سه‌رده‌می خۆی مافی ریزلیگرتنی هه‌بووی تا ئیمه‌ش ریزی لیبگرین چ ره‌وای هه‌ق نیه ئیمه‌ بئین دوا‌ی سه‌د سال له سه‌رده‌مه هه‌موو خەلق به درۆ بخه‌ینه‌وه له‌و ریزه‌ی که له یه‌کیکی وه‌ک «نالی» یان ناوه. وا ده‌زانم ئەم قسه‌یه‌ی لی‌رده‌دا ده‌یکه‌م هه‌یج ده‌مه‌ته‌قه هه‌لناگری. له منیش به پیشه‌وه که‌سانی تر گوتویانه. هۆی دووباره کردنه‌وه‌ی لی‌رده‌دا زنده پئویستی میلیله‌ته‌که‌مانه بو خۆبه‌سه‌هونه‌بردن و خۆزه‌ره‌مه‌ندنه‌کردن. له فه‌رزی میلیله‌تی ئینگلیز خۆ گیل کا له عاست «شه‌کسپیر» ئەوه‌نده شاعیر و ئەدیبی گه‌وره‌ی تری ده‌مینیت‌وه دلی خۆیان پئ خۆش کات، سه‌ره‌وه‌ت و سامانه‌که و فابریقه و داها‌ته زۆره‌که‌شی چی لئ که‌م نابیت‌وه به نه‌هیشتنی ناوی «شه‌کسپیر» له فه‌ره‌نگی ئەده‌ب و هونەریدا. خۆ ئەگه‌ر ئینگلیز له‌م پله‌یه‌ی بئ ئینسافی‌ه‌ش تپه‌رینئ و هه‌موو رابردووی خۆی بسپرت‌وه – که هه‌رگیز نایسپرت‌وه، حورمه‌تی روپه‌ره بی‌حورمه‌ته‌کانیشی ده‌گری – حازریکی هینده ده‌وله‌مه‌ندی هه‌یه بۆی تیبینیت‌وه له سپرانه‌وه‌ی رابردووی. به‌لام کورد چی ئەوتوی نیه له ئیستا‌که‌یدا دلی خۆی پئ خۆش کات له به‌رامبه‌ر کاری مندا‌لانه‌ی ریسوا‌کردنی رابردووی خۆی.

کورد له باریکدایه بۆی بپاریت‌وه نه‌ک لئی که‌م که‌یه‌ته‌وه به تایبه‌تی که خۆت کورد بیت، خۆ هه‌ر به جاری بئ عوزر ده‌بیت ئەگه‌ر لئ که‌م کردنه‌وه‌که‌ت له مه‌یدانی بایه‌خداری زنده به‌ نرخ‌ی شیع‌ر و ئەده‌بی کۆنی بیت که هه‌یچی وه‌ک ئەو به نرخ‌ی نیه.

له‌م گه‌شته‌ی ناو باغ و راغی هه‌له‌به‌سته‌کانی نالیدا چه‌ند نموونه‌ییکی ئەوتۆمان دیت که له ناو نموونه‌ی هه‌ره پیشکه‌وتووی ئەده‌بی رۆژه‌ه‌لاتدا پرشنگ بده‌نه‌وه و نموونه‌کانی تر کز که‌نه‌وه له نه‌زه‌ر خۆیاندا. ئەم به‌رزیه‌ی ئەده‌بی نالی جاریکی تریش به‌رز تر ده‌بیت‌وه که به بیر خۆت بینیه‌وه نالی ره‌وشتیکی پاک و نه‌فسیکی ریز له خۆگرتووشی هه‌بوه و له‌و ئەدیبانه نه‌بوه عه‌یب و عاری ره‌فتاری ناله‌باری له ناو مه‌خمه‌لی هه‌له‌به‌ستدا بشاریت‌وه. چ نه‌یئیان ئاشکرا ناکه‌م به‌وه‌دا که بلیم زۆر له شاعیری ناسراوی خاوه‌ن شو‌رته‌ له کۆن و نویدا ئەگه‌ر شیع‌ر و هونەر شه‌فاعه‌تیان بو نه‌که‌ن له‌وانه نه‌بوون به براده‌ری خۆتیان قبو‌ل که‌یت نه‌وه‌کا ناوت به‌د بئ پئیا‌نه‌وه. نالی سه‌ره‌رای ئەوه که چ عه‌یبیکی لئ نه‌دیتر‌وه تا بشلیی راست و دلسۆز بوه له‌گه‌ل بیروباوه‌ریدا، چی له د‌لدا بوه ئەوه‌ی گوتوه و به‌ دریزایی ژیا‌نی سوور بوه له‌سه‌ر قه‌ناعه‌ته‌کانی.

به‌راستی نالی یه‌کیکه له‌و شاعیرانه‌ی قه‌ناعه‌ت گۆرپیان نه‌کردوه. هه‌رچه‌ند ئەم نووسینه جیی ساغ‌کردنه‌وه‌ی قه‌ناعه‌ت و بیروباوه‌ری نالی نیه، به‌لام جیی ئەوه‌نده‌ی تیدا ده‌بیت‌وه به پئی داخواری مونا‌سه‌به بلیم دیوانه‌که‌ی سه‌روبن که‌یت و شیع‌ره‌کانی به‌و په‌ری وردیه‌وه بخه‌یت به‌رچاوی زیهن و مه‌نتیقه‌وه چ فه‌رقیک ناکه‌ی به قه‌ناعه‌ته بنجیه‌کانی له قه‌سیده‌ییکه‌وه بو قه‌سیده‌ییکه‌ وه‌یا له ته‌مه‌نیکه‌وه بو ته‌مه‌نیکی تر. وه‌ک من له نالی ده‌گه‌م ئەگه‌ر پیمان بکری لیسته‌ییکی زه‌مه‌نی بو شیع‌ره‌کانی ریک خه‌ین لیمان مه‌علووم ده‌بی ئەو له ته‌مه‌نیکی مه‌یله‌و زوه‌وه به‌ره‌و پئکه‌ینانی قه‌ناعه‌ت و بیروباوه‌ر چوه، هه‌ر ئەم زوو کردنه‌ش بۆته هۆی خیرا رۆیشتنی بو حه‌ج. ته‌نانه‌ت نامه‌که‌ی بو سالم و پرس پئکردنی له

به رژه وهندی گه رانه وهی بۆ سلیمانی ئەو ترسه پیتی کردوه که دواى گه رانه وه دوو چاری وه زع و ژيانیک بئ که خوی لئی رازی نیه. دهمه وئ بلیم په روشی بۆ قه ناعه ته کانی وای لئ کرد راسته وخۆ نه گه ریته وه، له حالیکدا ئەو ده زانی به سه رچوونی ده سه لاتی بابان و هاتنی حوکمیکی بینا کانه ی عوسمانی له وانه یه پئ له ئازادیی ر هفتار و قه ناعه تی بگرن و مهیدانی لئ ته سک که نه وه به تایبه تی چونکه ئەو له سه رده می حاکمه کانی باباندا هه رگیز ناچار نه بوه له ئاوی باوه رپ لئل بخواته وه. دیاره له حالی وه هادا تیکچوونی وه زعی سلیمانی به نیسه بت نالییه وه ناخۆشتر بوه له تاکه که سیکى تر که وا نه زۆر ده ربه سته باوه ر بئ و نه له سه رده می باباندا مه رحه بای دیبئ.

نالی که له شام مایه وه و دوايش، پاش گه یشتنی وه رامی سالم پیتی، چوو بۆ ئەسته مبول بئ ئەوه هیچ هۆیه کی گوزهرانی مسوگه ری هه بئ وه یا به ته مای پهیدا کردنی هیچ پایه و روتبه و نیشانیکی بئ. خوی دزیه وه له گه رانه وه بۆ سلیمانی له ترسی به رهنگار بوونی وه زعی بئ حورمه ت به ده ست حوکمی که م ئینسافی عوسمانیه کانه وه. ئەگه ر ئەم ترسه به ره له سته ی لئ نه کردبا ده یته وانی له سلیمانی ئەو که رته نانه پهیدا کا که له شام و ئەسته مبول پیتی قانع بوو. هه ر جاره که ئەم به یته ی لای کۆتایی نامه که ی بۆ سالم ده خوینمه وه، له گه ل ته زووی سۆز و هه سته ی په روشم بۆ نالی، دیمه نی مرۆفیکى جوانمه ردی ریزله خوگرتوو شم دیته وه به رچاو که مه رگی غه ربانه ی ریزلنگه راو ته رجیح ده داته سه ر ژيانی ناو که س و کار به بئ حورمه تی و بئ ده سه لاتی:

ئایا مه قامی روخصه ته له م به یینه بئمه وه
یا مه صلحه ت توقفه تا یه ومی نه فخی صور

دیاره نالی له م مه صلحه ته دا مانگانه ی دوکان و قه یسه ری و داها تی زه ویوزاره نه بوه کانی مه به س نیه، پرسیارى ئەو له باره ی بوونی وه زعی که وه یه که بتوانئ تیندا گوزهرانی نه مر و نه ژیی بکا له گه ل پاراستنی دلۆپی ئابروودا. پیش من سالمیش له مه به سی نالی گه یشتوه بۆیه یه له وه رامدا به زۆریی باسی بیدادی و بئ حورمه تی تورکه کان ده کا نه ک نه بوونی نان و گوزهران:

شاریکه پر له ظلم و مه کانیکه پر له شین
جاییکه پر له شوڤ و ولاتیکه پر له شه ر
سالم صفه ت له بئ که سییا با نه بئ هه لاک
من کردم ئەو نه کا له غه ما خوینی خوی هه ده ر

لیردها رهنه پرسیاریک بکری و بگوترئ به نیسه بت نالییه وه ئەسته مبول و شام و سلیمانی چ فه رقییان ده کرد؟ خو هه ر عوسمانلی حاکمی هه موان بوون؟ پرسیاره که بئ جئ نیه به لام بئ وه رامیش نیه. له ته جروه ی خو مان ده زانین ژیان له جیگه ییکى تازه داگیرکراوی وه ک سلیمانیدا بۆ کوردیکی شه رم به خوی موخته ره می وه ک نالی سه ختتر و جیگومانتره تا ژيانی ئەسته مبول وه یا شام که له ویدا داگیرکه ری عوسمانی په لپی بیحورمه ت کردن به غه ربییک ناگرئ که له هیچ رویکه وه نایته ناو حیساب

و بهر ژه وهند و چاکه و خراپه یه وه و چ له مپه پان له بهر پیی هالنانی. له مهش به ولاتر، شاری گه وره و قه له بالغ چاکتر ده بیته هه شارگه بۆ که سیکی بیهوی بهرچاو نه بی، نالیس له وه زیاتری نه ویستوه ژیانیکی ره شوکی بی ئارایشته له ناو ئاپۆره ی شاری گه وره دا چه پاره ی بدا له نیگای نار هزای میری و ئەو هه لمه ته کاسانه ی خو له میری نزیک ده که نه وه به تیوه گلاندنی بابای وهک نالی ریزله خوگرتوو.

ئەم به قه ناعهت نازینه و له خو رازی بوونه ی نالی له گه لیک رهفتاری تری نالی سه ره هه لده دن. جاری چه ندیک سهیری هه لبه سه ته کانی بکه یته پارانه وه ی له بهر کهس تیدا نابینیه وه، خو داوا کردنی یارمه تی و لووته خو ری هه ره هیچ، نو سه ریکی کورد له پیشه کی دیوانه چاپکرا وه که ی نالی خلیسکی به خامه ی خو ی بر دوه و نالی شکاندۆته وه به و یهک دوو ناو بر دنه ی حاکمه کانی بابان که له چه ند مونسه به یه کدا هاتوونه ته ناو شیعه ری وه. به رام بهر ئەم شکاندنه وه یه چه ند وه رام دانه وه و راستکردنه وه و روونکردنه وه هه ن:

یه که م: گه لی کورد به ئاواته وه یه له میژووی خویدا هه لکه وتی وه ها پر شانازی بدۆزیته وه که ئە دیبیکی کورد مه دحی حوکمرانیکی کوردی کرد بی. وه ی کاشکی سه ره له بهری ئە ده بی کۆنمان مه دحی به رو باره گا و ده ست و قام و جوامیری حاکمه سه ره به خو کانی کورد بوایه. کاشکی کورد خاوه نی ئەو حوکمرانه بوایه به دریزی میژوو مه دح کرابایه.

نالی که دی و مه دحی «تاقمه مومتازه که ی شاه» ده کات تابلویکی پر شه رافه تی میژوه هه ژاره که ی کوردمان بۆ ده کا به نه مر. چ ده ستیکی سوآ و سه ده قه شی تیدا پان نه کردۆته وه بیته لکه له و تابلویدا. لاواندنه وه و پیرو زباییه که شی بۆ مه رگی سلیمان پاشا و حوکمرانی ئە حمه د پاشا له قه سیده که ی «تا فه لک ده وری نه دا» ئە ویش وهک هی «تاقمی مومتازی شاه» هه ستی به خو نازینمان زیندوو ده کاته وه و گیانی کوردا یه تیمان تیژتر ده کات، به شیکی زۆری هه تیوایه تی کۆنینه شمان له بیر ده باته وه به وه دا که پیمان ده لی ئە میریکمان هه بوه له مردنیدا بۆی بگریه یین و یه کینکی تریشمان هه بوه له هاتنی بۆ سه ره ته خت پیرو زبایی لی بکه یین.

له م قه سیده یه شدا نالی هینده بلند ده روانی و خو ی به رز ده کاته وه له لایه نی چاو چنۆکیه وه ده توانم بلیم پیی ده گاته شانی ابو تمام و بحتری و متنبی. به راست ئەم گیانی به رز بوونه وه ی نالی ژووروی گومان لی کردنی یارمه تی خواستن که له م دوو قه سیده یه دا ده چنه ناو ببیله ی هه موو چاویکی بینا وه، دیمه نیکی یه کجار ئاشکرای به خو نازینی نالی دینیته ناو هه لبه سه ته کانه وه هه ندی مه دح و لاواندنه وه که جیی خو ی کردۆته وه.

به لیورد بوونه وه دیار ده که وی نالی له م دوو قه سیده یه دا به پیی حوکمی سروشت و ره وشتی فیتری له تارمایی ده ست پان کردنه وه دوور که وتۆته وه نه ک له بهر خو پاراستنی دوا ی لی کدانه وه چونکه له هه ردوو قه سیده دا تا که یهک وشه نادۆزیته وه باسی سه خاوه ت و به خشینی مه دح کرا وه کان بکات چ جای ئە وه ی دوا ی یارمه تی بکات.

به مه دا دیاره نالی دل و ده روون و فکر و زیه نی به لای چاو چرکردنه وه دا نه رۆیشتوه، هه ر بیریشی لی نه کردۆته وه، چونکه ئە گه ر له گو شه ییکی هه ست و نه ستیدا وینه ی تارمایی خوا هشت و نیاز هه با، خو شی بی و ترشی بی، سیبه ریکی ئەو تارماییه ده که وته ناو هه لبه سه ته کانه وه وه یا خود هه ر نه بی له وشه ییکیاندا «ئحم» یکی وهک هی کابرای گو شه ی مزگه وت ده بیسترا.

لیرهدا پیویستی روونکردنه‌وه و وهرام دانه‌وه باسی دوو قه‌سیده‌ی هیئا ناوه‌وه که مه‌دحی پاشای بابان و تاقتی تایبه‌تی ئه‌وی تیدایه. نالی له تاکه به‌ییتیکی تریشدا مه‌دحی سلیمان پاشای کردوه، هه‌لبه‌ت ئه‌م مه‌دحه ده‌بی پیش مه‌رسیه‌که‌ی «تا فه‌له‌ک» بی. ئه‌م تاکه به‌یته چاوی هه‌موو ئه‌و ئه‌دیپانه‌ی لی خلیسکاوه که من له باره‌ی شیعی نالیه‌وه ئاخاوتنم له‌گه‌لدا کردبن وه‌یا نووسینیانم خویندبیته‌وه ده‌رباره‌ی نالی. منیش به‌ییتیکی دورودریژ لی بی ئاگا بووم تاکوو له خووه به‌تیپه‌پینی کات و که‌له‌که کردنی داها‌تی ئاشنابوونم به‌ نالی له ناو ده‌رووندا واتای به‌یته‌که‌م بۆ روون بۆوه با‌یی ئه‌وه‌ی مه‌دحی سلیمان پاشای تیدا بخوینمه‌وه:

هودهودی دل‌حه‌بسی به‌لقیسی سه‌بای دیوه یه‌قین
خوی که دامه‌نگیری شاهی ئاصه‌فی ثانی ده‌کا

بیگومان شاهی ئاصه‌فی ثانی - باسی ئه‌م به‌یته به‌ درێژتر له به‌شی دوه‌می «حاجی قادری کوی» هاتوه - له‌م به‌یته‌دا سلیمان پاشای بابانه چونکه دیاره شاهی ئاصه‌فی یه‌که‌م سلیمان پیغه‌مبه‌ره به‌ خوی و سه‌رگوزشته قورئانیه زور مه‌شووره‌که‌یه‌وه له‌گه‌ل هودهود و به‌لقیس و سه‌بادا که له‌م به‌یته‌دا نالی کردوه‌تی به‌مه‌به‌ستی هه‌لبه‌ست، که سلیمانکی دوه‌م هه‌بی وه‌ک سلیمانی یه‌که‌م پاشا بی و نالی دامه‌نگیری بی، که‌سیکی تر نیه له سلیمان پاشای بابان به‌ولاره.

هه‌رچه‌ند که‌موزوری په‌یوه‌ندی نالی به‌ ده‌رباری پاشاکانی بابانه‌وه به‌ چاکی نه‌زانراوه و نه‌بیستراوه به‌لام له‌م به‌یته و مه‌دحه‌کانی تریشدا ده‌رده‌که‌وی نالی به‌ هوی بوژی بی مانه‌ندیه‌وه له‌ پاشاکان نیزیک بوه و ریزی لی گیراوه. ده‌م و دوی ئه‌و هه‌لبه‌ستانه‌ی تامی ئاشنایی و دۆستایه‌تی لی ده‌کرئ له‌گه‌ل مه‌دح کراوه‌کاندا واش راده‌گه‌یه‌نی نالی له‌سه‌رده‌می حوکمرانی سلیمان پاشاوه بوه به‌ دۆستی نیزیکی بابان چونکه مه‌دح و پیداه‌لگوتنی بۆ سلیمان پاشا و ئه‌حمه‌د پاشا، له‌وان به‌ پیشه‌وه چ مه‌دحیکمان لی نه‌بیستوه دۆستایه‌تی و ئاشنایه‌تی رابگه‌یه‌نی به‌ پاشاکانه‌وه.

دوه‌م: نالی ئه‌گه‌ر مه‌به‌سی له‌م مه‌دحانه‌دا نان په‌یدا کردن بوایه ده‌بوو باشت‌ریش مه‌دحی خه‌لیفه و والی و وه‌زیر و پیاوماقوله‌کانی عوسمانی کردبایه. که‌چی نه‌ ناوی هیئاون نه‌ لی‌شیان نیزیک بۆته‌وه. سه‌یر له‌وه‌دایه هه‌رچه‌ند تورکیه‌کی باشیشی زانیوه به‌ ده‌گه‌من نه‌بی شیعی به‌ تورکی نه‌گوتوه، رواله‌ت وا راده‌گه‌یه‌نی نالی نه‌یویستوه، وه‌یا خوی نه‌خستۆته باریک، هه‌لبه‌ست به‌ زمانی ده‌سه‌لاتداری بیگانه دانیت نه‌وه‌ک به‌ خۆتیپه‌لسوون له‌سه‌ری حساب بکری و گومانی ده‌ست پانکردنه‌وه‌ی لی بکری.

نه‌بوونی مه‌دح له‌ هه‌لبه‌ستی نالیدا دیارده‌ییکه سه‌ربه‌خۆ. جگه له‌و دوو سی مه‌دح و ناوه‌ینانی به‌ مونسابه‌ که بۆ میره‌کانی بابانی کردوه تاکه یه‌ک مه‌دحی تر له‌ دیوانه‌که‌ی هه‌یه ئه‌ویش بۆ شیخ نوری ناویکی روودباری «روباری» یه:

له‌ چاوی روودبارم نوری دیتن وه‌خته تاری بی
ئه‌میش با ماجه‌رای هیجرانی «نوری روودباری» بی

له لاپهړه ۸۷ ی دیوانه‌ک‌ه‌ی چاپی ه‌ولیر س‌ه‌یریک‌ی ن‌م ه‌ل‌ب‌ه‌س‌ت‌ه ب‌ک‌ه و نه‌خ‌ت‌یک س‌رن‌ج ب‌گ‌ره
وش‌ه‌ک‌انی د‌ه‌ر‌ح‌ال ب‌وت م‌ه‌ع‌ل‌وم د‌ه‌ب‌ی ن‌الی ن‌م پ‌ار‌چ‌ه‌ی‌ه‌ی ب‌ه م‌ون‌اس‌ه‌ب‌ه‌ی چ‌وون‌ه ح‌ه‌ج‌ی «ن‌وری ر‌و‌و‌د‌ب‌اری»
د‌ان‌ا‌و‌ه:

چ م‌ی‌ع‌م‌ار‌ان‌ه ب‌وت‌ه‌ع‌م‌یر‌ی ک‌ه‌ع‌ب‌ه‌ی د‌ل د‌ه‌چ‌یت‌ه ح‌ه‌ج
خ‌ود‌ا ی‌ار و م‌ه‌د‌ه‌د‌ک‌ار و ن‌ی‌گ‌ه‌ه‌د‌اری ع‌م‌اری ب‌ی

د‌یار‌ه ن‌الی ل‌یر‌ه‌د‌ا م‌ه‌د‌ح‌ی ب‌ر‌اد‌ه‌ر‌یک‌ی خ‌وی د‌ه‌ک‌ات ک‌ه د‌ه‌چ‌ی ب‌وت‌ه‌ج و پ‌یا‌و‌یک‌ی خ‌وایی و م‌وس‌ل‌م‌ان‌ه
ه‌ی د‌ون‌یا و د‌ه‌س‌ه‌ل‌ات و ز‌ه‌ب‌ر و ز‌ور ن‌ی‌ه. له س‌ه‌ر‌ان‌س‌ه‌ری ب‌ه‌یت‌ه‌ک‌ان‌یش، د‌ی‌س‌ان، چ د‌ه‌س‌ت پ‌ان‌ک‌رد‌ن‌ه‌و‌ه‌ی‌ک
ن‌اد‌ی‌ت‌ر‌ی. م‌ن له ب‌ار‌ه‌ی ن‌م «ش‌ی‌خ ن‌وری ر‌و‌و‌د‌ب‌اری» ی‌ه‌و‌ه ه‌ر ن‌ه‌و‌ه‌ن‌د‌ه د‌ه‌ز‌ان‌م ب‌ه‌ی‌ن‌یک له ک‌وی‌ی ژ‌یا‌و‌ه و
پ‌یا‌و‌یک‌ی ب‌ه‌ر‌چ‌او و ر‌یز‌ل‌ی‌گ‌یر‌ا‌و‌یش ب‌و‌ه. ب‌ه پ‌تی گ‌یر‌ان‌ه‌و‌ی د‌ه‌م‌ا‌و‌د‌ه‌می ب‌ا‌و‌ک‌م له ب‌ا‌پ‌ی‌ر‌م‌ه‌و‌ه ش‌ی‌خ ن‌وری ن‌انی
ب‌ه ش‌ی‌خ‌ای‌ه‌ت‌ی پ‌ه‌ی‌د‌ا ن‌ه‌ک‌رد‌و‌ه، خ‌وی خ‌ا‌و‌ه‌ن ب‌ه‌خ‌ش‌ی‌ن ب‌و‌ه و ب‌ه م‌الی خ‌وی خ‌ز‌م‌ه‌ت‌ی خ‌ه‌ل‌قی ک‌رد‌و‌ه.
ن‌الی له ز‌م‌ی‌ن‌ه‌ی م‌ه‌د‌ح‌ا ن‌ه‌و‌ه‌ن‌د‌ه ک‌ن‌ار‌ه‌گ‌یر ب‌و‌ه ت‌ه‌ن‌ان‌ه‌ت له پ‌یا‌و‌انی ن‌ا‌ی‌ن‌یش ت‌ه‌ن‌ها م‌ه‌د‌ح‌ی پ‌ی‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌ر
«ص» ی‌ ک‌رد‌و‌ه، ه‌ر له ن‌ی‌وان م‌ه‌د‌ح‌ی ن‌ه‌و‌یش‌د‌ا ن‌ا‌وی چ‌وار خ‌ه‌ل‌ی‌ف‌ه‌ک‌ه‌ی ه‌ی‌ن‌ا‌و‌ه. ب‌ه‌ل‌ای ب‌ا‌و‌ه‌ری م‌ن‌ه‌و‌ه ن‌ه‌و
ب‌ر‌ه ش‌ی‌ع‌ر‌ه‌ی «ع‌اش‌ور‌ا» ک‌ه له لاپهړه «۷۵» دیوانه‌ک‌ه‌ی چاپی ه‌ول‌یر‌د‌ا چ‌اپ ک‌را‌و‌ه ن‌ه ه‌ی ن‌الی‌ه و ن‌ه ب‌ه
ه‌ی‌چ ک‌ل‌و‌ج‌یک د‌ه‌چ‌یت‌ه‌و‌ه س‌ه‌ر ش‌ی‌وا‌زی ن‌الی. ب‌ر‌ه ش‌ی‌ع‌ر‌یک‌ی ب‌ی‌ه‌یز‌ی ن‌اب‌ه‌ل‌ه‌د‌ان‌ه‌ی ب‌ی ت‌ام و ش‌ام ک‌ه له
ش‌اع‌یر‌ی ر‌ی‌زی د‌و‌ه‌می ش‌ی‌ع‌ری ک‌ور‌د‌یش ن‌ا‌و‌ه‌ش‌یت‌ه‌و‌ه چ ج‌ایی ن‌ه‌و‌ی ل‌ای‌ه‌ق ب‌ه ن‌الی ب‌ی. نه‌خ‌ت‌یک
و‌ر‌د‌ب‌و‌ن‌ه‌و‌ه له ب‌ه‌یت‌ه‌ک‌ان د‌ه‌ری د‌ه‌خ‌ا خ‌ا‌و‌ه‌نی ق‌ه‌س‌ی‌د‌ه‌ک‌ه ک‌ی‌ی‌ه. له ب‌ه‌یت‌ی چ‌وار‌ه‌م‌ی‌ن‌د‌ا ش‌اع‌ر ر‌و‌وی ق‌س‌ه له
خ‌وی د‌ه‌ک‌ا و ن‌ا‌و‌یک د‌ی‌نی یا ن‌ا‌وی ر‌اس‌ت‌ه‌ق‌ی‌ن‌ه‌ی خ‌وی‌ه‌ت‌ی یا ن‌از‌ن‌ا‌و‌ی‌ه‌ت‌ی. م‌ن ل‌یر‌ه‌د‌ا ب‌ه‌یت‌ی چ‌وار‌د‌ه‌م ش‌کل
ن‌و‌وس د‌ه‌ک‌ه‌م له‌ب‌ه‌ر د‌ی‌وان‌ه‌ک‌ه‌ی ن‌الی چاپی ه‌ول‌یر ۱۹۶۲:

ع‌ار‌ف‌ا س‌ه‌د ع‌ه‌ق‌ل ک‌ل ح‌ی‌ر‌ان‌ه و‌ا له‌و ع‌ال‌ه‌م‌ه
ع‌الم‌ی ا‌ع‌لم ک‌ه ب‌وت‌ه‌ج‌ی ه‌م ع‌ل‌یم و ا‌ع‌لم‌ه

وش‌ه‌ی ی‌ه‌ک‌ه‌می ب‌ه‌یت‌ه‌ک‌ه «ع‌ار‌ف‌ا» ب‌ان‌گ ه‌ی‌ش‌ت‌نی «ع‌ار‌ف» ه له ل‌ای‌ه‌ن خ‌ا‌و‌ه‌نی ن‌ا‌و‌ه‌ک‌ه‌و‌ه. له‌م‌ه‌د‌ا چ
گ‌و‌م‌ان‌یک ن‌ی‌ه و د‌ه‌ب‌ی ب‌ت‌و‌ژ‌ی‌ت‌ه‌و‌ه ک‌ام ش‌اع‌یر‌ی ک‌ور‌د ن‌ا‌وی و‌ه‌یا ن‌از‌ن‌ا‌وی «ع‌ار‌ف» ب‌و‌ه. ب‌ه‌م پ‌ی‌ی‌ه د‌ه‌ب‌ی
ک‌وت‌ای‌ی ق‌ه‌س‌ی‌د‌ه‌ک‌ه‌ش ن‌ا‌وی «ن‌الی» ل‌ی د‌ه‌ر‌ه‌ا‌و‌ی‌ژ‌ر‌ی و ع‌ار‌ف‌ی ب‌خ‌ر‌یت‌ه ج‌ی‌ی‌ه‌و‌ه:

ل‌و‌م‌ه‌ی‌ی «ع‌ار‌ف» م‌ه‌ک‌ن ی‌ار‌ان ن‌ه‌گ‌ه‌ر ب‌م‌رم له غ‌ه‌م
خ‌وش ن‌ه‌گ‌ه‌ر س‌ه‌د پ‌ار‌ه ک‌ه‌م ه‌ی‌ش‌ت‌نا له غ‌ه‌م ن‌ه‌م‌ر‌و‌ ک‌ه‌م‌ه

پ‌و‌خ‌ت‌ه‌ی گ‌وت‌ه ل‌یر‌ه‌د‌ا ن‌ه‌م‌ه‌ی‌ه ک‌ه ش‌ی‌ع‌ر‌ه‌ک‌ان س‌ه‌ر‌ه‌ر‌ای ب‌ی‌ه‌یز‌ی و ب‌ی‌ج‌وان‌ی و ب‌ی‌ه‌ون‌ه‌ر‌ی‌ان، د‌ژی ت‌ه‌ب‌عی
ن‌ال‌ی‌ش‌ن له ر‌و‌وی ن‌ه‌و‌ه‌و‌ه ن‌الی له م‌ه‌ی‌د‌انی د‌ی‌ن‌د‌ار‌ی‌ی‌د‌ا س‌ت‌ا‌ی‌ش‌ی خ‌وا و پ‌ی‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌ری ک‌رد‌و‌ه و ب‌ه‌س. س‌ه‌ی‌ر‌یک‌ی
ن‌م ب‌ه‌یت‌ه ق‌ون‌د‌یل‌ه‌ی‌ه ب‌ک‌ه و پ‌ی‌م ب‌لی ب‌ه ک‌ام ک‌و‌یر‌ه‌ر‌ی‌د‌ا ب‌وت‌ه‌ر خ‌ز‌ی‌ن‌ه‌ی گ‌ه‌و‌ه‌ر‌ه‌ک‌انی ن‌الی د‌ه‌ب‌ر‌د‌ر‌یت‌ه‌و‌ه؟

احمد و اولاد و الش در عرب شبهي گولن
حاصلی گول خارہ ئہی دانا دہلیلی محکمہ

لہ پیش چاوی مندا نالی نہفسی لہ بہرزیدا ہاوتای شیعہکانیہتی لہ مہتانہتدا. بہ خورایی و بی
بنج نیہ نالی ہیندہ بہ خوی و شیعہکانی خویدا ہلہلہئی. دیارہ ہستی بہ بہرزیی دل و دہروونی
ئہوہندہ بہہیز بوہ چ کومہی نہکردوہ لہ دہرپرینی ئہو ہہستہ چونکہ بہلای خویہوہ شتیکی و ہک
بہدیہیہی گوتوتہوہ لہ ہہموو ئہو کہسانہ مہعلوومہ کہ دہیناسن. مروئی گومان لہ خوکردوو ناویری لہ
خوہلہدانہوہ و ناز بہخوکردندا خہلق بی منہت کات لہ ترسی بہ دہمدا ہاتنہوہ و عیب دیار خستنی. وا
دیارہ نالی ہیچی ئہوتوی بہ خوی شک نہبردوہ لہ خہلقی بترسینی و ہیا چاوشوری کہس بکات. کہسیک
چ روظان ہلہوہستیکی بی حورمہتانہی لہ خوی دیبی ناتوانی بہم شیوہیہ ژوروی عالم کہویتہوہ:

ئہم سہرسہری بازانہ کہ وا ہہمسہری بوومن
موشکیل بگہنہ ساعیدی شاہیکی و ہکوو من

من بہش بہ حالی خوم چہندیکی بلئی ئہوہندہ گہش دہبمہوہ بہوہدا کہ دہبینم و دہزانم نالی لہ
رہوشت و بہرزیی نہفسدا ہاوتای نالی بوژ و ئہدیہ، چونکہ بہراستی فہلاکہتہ ئہدہبی بہرز بخریتہ ناو
نہفسی پستہوہ. پی ناوی من بلیم لہ خوہ دیارہ پیای نزم لہ گوتنی وشہی بہرزدا دروزنیکی
ئانقہستہ. شاعیریکی و ہیا ئہدیہیک کہ ناو و ناتوردی بہ دواوہ بوو لہ ہہموو گوتہینیکیدا تارمایی
بہدناویہکہی لہ بہرچاوان قوت دہبیتہوہ و قسہ خوہشکہلہکانی بہ درؤ دہخاتہوہ یاخود ہہرنہبی لہ
بایہخیان کہم دہکاتہوہ.

وا خوہشہ دہست و زمان بہیہکہوہ پاک بن. صہد شکور ئہم خوہشیہ لہ شاعیریہتی نالیدا بہ زیادہوہ
پیک ہاتوہ.

لہ بہشیکی ئہم گوتارہدا لایہنیکی تاییہتیہکانی ئہدہبی نالی کہ پارسہنگ بوون و لہنگہر بہستہ
قسہی لی کرا بایی ئہوہی لہ قہوارہی گوتاردا بگونجی، ئہوہش گوترا کہوا بہ پادہی بہشداربوونی زات
و بابہت «ہونہر و زانست» لہو پارسہنگ بوون و لہنگہر بہستہدا توانا و دہسلاتی شاعیر خو دہنوینی.
ئیستا کاتی ئہوہ ہاتوہ بلیم چہندیکی شاعیر بتوانی لہگہل ہینانہوہی واتای وشک و وشہی سہختدا
زرینگہ و موسیقا و نازکی و پاراوی لہ ہلہبہستدا پپاریزی شاعیرتر و ہونہرمہندتر و دہسلاندارتر
دہبی ئہم لایہنہی پاراستنی تاو و تہئسیر و زہوق و شہوقی ئاخاوتن لہ ہہموو حالیکی لہبار و نالہباردا
لہ «قران» دا زور بہرچاوہ. کہسیک نہختیک شارہزایی ہہبی لہ جوانی گوتہ، سہیریکی ئہو ئایہتانہ بکا
کہ لہ دابہشکردنی میرات دہدوین تی دہکا دہسلاتی «قران» گہیشنتوتہ کوئی چونکہ لہ باسی میرات و
پشکی میراتگران وشکتر و وہرپسکہرتہر نیہ کہچی پستہکانی «قران» بہ شیوہییکی ئہدہبی ئہوہندہ تہر
و پاراوی لیان دہبیتہوہ چ فہرقیکی نہبی لہگہل ئایہتہکانی دوا سہرکہوتنی «بدر» کہ جیگہی
بہکارہینانی پستہئاریی و ہونہرکاریی و رہوانبیزیہیہ. لیڑہشدا چ گومانیک نیہ کہ نالی پیرہوی
قورئانی کردوہ لہ بہکارہینانی وشہ و واتای رہق و سہرکہش لہ قالبیکی شہنگ و شلکدا. من نالیم

ئەگەر قورئانى نەدىيا نەيدەتوانى ھونەر بەكاربىئى ئەو تەرزە جىگايانەدا، ھەر ئەۋەندە دەلئىم نالى شوئىن پىي قورئانى ھەلگرتۆتەۋە لە گەشتى ناو نغوردى وشە و واتاى سەختدا. ۋەك لىزە بە دواۋە، لەم بەشەى گوتارەكەم بى ۋەيا لە بەشى سىيەمىدا، نمونەى بەيتەكانى نالى دەرى دەخەن ھەندى جار و اتا و پستەى راستەوخۇ لە قورئانەۋە ھەلقولون. پىشتىرشى جارئىكانى نمونەم ھىنايەۋە لە شىعەرى نالى كە واتاى قورئانى ھۆندۆتەۋە بەلام وشەيىكى ئايەتەكەى قورئانى گۆرپوۋە بە وشەيىكى تر بۇ پاراستنى مۇسقىاى ھەلبەست، ئەم جارەيان وىنەيىكى تر لە ئەدەبى نالى دىننە بەرچاۋ كە لەۋىشدا ھەر پەپرەۋىي قورئانى كىرۋە ئەگەرچى بۇ مەبەستىكى تر بى، كە برىتتە لە سەر نەرمكردنى وشە و واتاى سەخت بۇ ناو قالىبى ھەلبەست. ۋرە ۋرە بە دەم شەرح دانەۋە دەگەينە نمونەى ئەم بابەتە لە ھىز و دەسەلاتى نالى.

كۆمەل كىردنى وشەى نازك و تەپوتۆل و زىنگەدار لە ناو ھەر نووسىنىك بى - ھەلبەست يا پەخشان - لە خۇۋە رەۋنەقىك دەدا بە نووسىنەكە، رىگەش ھەموار دەكا لە پىش ھەنگاۋى نووسەر بۇ ئەۋە بى زەحمەتتىكى زۆر زەنەى دەروونى بخاتە ناو زەرفىكى جوانەۋە. شاعىر ھەيە بەشىكى زۆرى دىوانەكەى وشەى بژاردە و ترىسكەدارن كە لەبەرى بىۋاتايى پى پرکردۆتەۋە. بىگومان نالى لە بەكارھىنانى وشەى جواندا مەبەسى تىبىردنى بى واتايى نەبوۋە چونكە ۋەك دەزانىن واتا لە شىعەرى نالىدا تەنگى بە وشە ھەلچىۋە. لە ھىنانەۋەى نمونەى شىعەرى نالى لىزەدا مەبەس دەرخستنى دەۋرى وشەى جوانە لە ھەلبەستدا بى ماندوو بوونى شاعىر:

دېدەت ۋەكو گول سوورە پرى شەبنمى ئەشكە
يا لالەيى پر ژالەيە دوو نەرگسى شەھلات
بەو گرىيى تۆرەنگە منىش ھىندە بگرىم
گەۋھەر برژىنم بە بلندى قەد و بالات

نمونەى دوەم:

ئەۋە لىۋى ئەتۆيە پر لە خەندە
كەۋا شەككەر دەبارى گول دەپشكوت

نمونەى يىكى تر:

من گرىە ئەتۆ خەندە بە يەكدى دەفرۆشىن
من لەلى بەدەخشان و ئەتۆ لوللۇئى لالا

يەكىكى تر:

دېدە و دل ھەردوويان جۇبار و جۇياى قەدى تۆن
سەروى دلجۆى عەرەرە دل جۆى نەمامى دېدە جۆى

ئەمەشيان:

تیپی شکۆفه خیمهیی داوه له ههر ته رهف
یا شاهی نهوبه هاره ههالی داوه هوردوی

له م نموونانه دا وشه و قالبی شیعره کان هینده شلک و ناسکن ههر دهلیی له مهیدانی واتادا ئه و لاغه
ئازمووده خوش جله وه پشت نهرمهیه که نالی وهک سووکه سواریکی ولاغناسی دهست مهعلانی پی و
رکیف مهحکه می شارهزا بی ترسی ساتمه و خلیسکان، جلیت بازی و غارینه و مهقهسهی پی دهکا.
به پراستی وشه کان ئه وهنده ته و پاراون به بهریانه وه ههیه بیان گوشی ئاویان لی بی.
له شیعی وهها وشه نهرم و ئولدا تهنها ئه رکی ریکخستنی له بار و ریزکردنی دهست رهنگینه
دهکه وینه ئه ستوی شاعیر، پیویست به وه نیه شاعیر زرینگه و ته پایی و شهنگی و شلکی له شیعره که
پهیدا بکا چونکه وشه کان پهیدایان کردوه. زیده وهستی و هونه و زحمهت له وه دایه وشه ی سهخت و
سه رکهش نهرم بکری و سهر دانه وینئ بۆ ناو میحرابی هه لبه ست.

هینانی وشه و پرستی زحمهت و رهق له دهسه لاتی هه موو شاعیریکدا ههیه، به لام چ سوود ئه و وشه
و پرستانه وهک ئیسکه ماسی له ئه وکی بهیته کان گیر بین. ئه م دهسه لاتهی تیبردنی رهقایی وشه ی سهخت
له نیو شیرازه ی هه لبه ستدا به زیاده وه لای نالی ههیه، به لام بۆ ههست کردن به و دهسه لاته و زهوق
ئیه وهرگرتنی، یاخود چاکتر ئه وهیه بلیم بۆ سوودمه ند بوون و سامان پتر کردن و خوچه سپاندن له
مهیدانی ئه دهبدا به هوی ههست کردن به و دهسه لاتهی نالی، دهبی خوینه ری کوردی تازه پیگه یشتوو دل و
میشکی خوی رزگار بکا له م ته م و تاریکایی هه موو ئه و دنگ و باس و حیکایه ته سه رلیشتیوین و
به هه لبه رانه ی که خوینده وارییه ناته واره لاساییکه ره وه که ی ئه وروپا له ری ئه دیبه نه وره سه کانمانه وه
چه شمه ندازی بیر و ئه دهبی لیل کردوه یاخود خه ریکه لیلی بکات. ئه دیبی تازه ی کورد بۆ ئه وه سته م له
خوی و ئه ده به که ی هه له نگیوی دهبی یه کجاره کی له دهسته سته مکاره که ی دوشمنایه تی رابردوو رزگار
بی، ئه گه ر بمانه وی ناوی راست بۆ ئه و دوشمنایه تییه دانین دهبی پی بلین نه خوشی نه فسی، چونکه
ئه م رقه ه لگرتنه ی ئه دب له، تراث، چ فره قی نیه له گه ل رقه ه لگرتن له باوک و دایکی به دوا ئه وانیشدا له
نه فسی خوی چونکه له دواروژدا خوی ده بیته وه به باوک و دایک، ئه ده به که شی ده بیته وه به «تراث»...
که حال وا بی چ چار نامینی دهبی بلین ئه دهبی رقه ه لگرتوو له رابردوو دو چاری نه خوشی نه فسی
بوه. بی و له م دهستنی شان کردنه ی هوی رقه ه لگرتنه که نیشانمان نه پیکابی و به سه هوو چوو بین، ئه وسا
هه رئه وه نده مان بۆ ده مینیتته وه بلین ئه و ته رزه ئه دیبه له قه پیلکی زات و باوه ره کانی خویدا خه ریکی
ده رویشی و سو فیتییه چاو و گوپی خوی له تیشک و دهنگی حه قیقه ت به ستوه و زهرک وه شینی دهکا
له سه ر ته رمی رۆژگاره به ده بخته که ی گه لی کورد.

من که ناوی لاسایی کردنه وه ی ئه وروپا دینم مه به سم به سه هوو چوونی ئه وان لاساییکه ره وه ن که له
ئه نجامی چاو هه لاننیان به شارستانیته ی ئه وروپا وه راسته وخۆ ده که ونه دژی رابردوو مان که ده بینن ئه و
رابردوو به گه ز و گریی فکری نوئی ئه وروپا «ره جعی» و پاشه که وتوو ده رده چی، له مه شدا تا راده ییک
شوین پی تیریژیکی ته سکی ئایدیالیزمی پر له کورپنی هه لده گرنه وه که ئه وروپاش پییه وه نه ختیکی
ناره حه ت بووه، له حالیکدا ئه وروپای راسته قینه ی میژووی له سه ر خه تی حه زاره تی ره سه ن هه لسنه او،
هه رگیز ئه و چاپووله ی رقه ه لگرتن له رابردوو ی نه هاویشتوو به لکو رۆژه رۆژ له حورمه تی شتی کۆنینه ی

زیاد دەكات تا گەيشته پلەيىك لە بايەخدان بە رابردوو ياسا دەر دەچوینى بۆ هیلانەوهى كۆلانه تەسك و
 تاريكهكانى سەدەكانى ناوەرەست نەكا دەستەى شارەوانى بە ناوى نوێکردنەوه و سازگارکردن دەستیان
 تى بدات. كە كۆلانهى تەسك و خانووە شىرى كۆن بىپاريزى ديارە ئەدەب و ھەموو بەرھەمىكى فكري كۆن
 بەولای پارستەنەوه دەبات. ئەوروپا ئەو دەبەنگە نىھ مەوجودى كۆننەى ويران بكا لەبەر تاكە ھۆى
 رقلیبوونەوه و كەيف پیتەھاتن. ئەوروپا لە مەوجودى كۆنى زیاد دەكات و رۆژگارى نوێى دەداتە بەر
 درێژە كینشانى سەرکەوتوى رابردوو، دواروژيش لەسەر بنجى ئیستایەوه بەرەژوورتر دەبا. ئەم
 تیگبەستەى كۆن و نوێ و ئایندە بە چەشنىك خۆى سەپاندووە لە ولاتە پيشكەوتووەكان و وەھاش لە
 ھەموو تەجرەبەيەك دەرچووە، واى كردووە بزوتنەوهى شوێشگيرانەش بكشیتەوه لە گەلیك ھەنگاوى كالى
 و كرجى چەپرەوانەى بە زاھير پيشرەو كە «لینین» كاتى خۆى دلیرانە تاوانبارى كرد و بە ھەموو
 توانییکەوه بزوتنەوهى بۆلشەفیکى لى گيرايەوه. خۆ ئەوهى راستى بى كە لەپوورى ئادەمیزاد پەكى
 لەسەر ئەوه نەكەوتووە ئەوروپا و «لینین» لەسەرى بكەنەوه بۆ خۆشویستن و پایە لینانى. گریمان بۆ
 ماوھەيك ھەموو جیھان ھیندە خولنگۆرپوو بوو كەوتە دژى رابردوو، ئەوساش ئەم رابردووە ھەمان تاكە
 سەرچاوە دەبى كە ئیمەى لى ھەلقولیبوین ئیتر بايى حورمەت و نرخى ئیمە ئەویش بە حورمەت و نرخە.
 ھەرگیز نایەتە عەقلى راست و دروستەوه مەرحەبا بكرى لە تف ھاویشتنى سەرەوژوور.
 كە قەسەمان گەيشتە ناوھینانى ئەوروپا با ئەوھش بلىم رۆشنییرانى ئەوروپا، چ سۆشیاالیست چ
 سەرمايەدار، لەوھندە راناوھستن بايەخ بە رابردووى خۆيان بدەن، ئەوان لە جياتى ئیمە خەرىكى
 رابردووى ئیمەن و ریز لە كە لەپوورمان دەننن. كە نەختىك بگەرپینەوه بۆ رابردوو دەبینن بەشیتكى زۆر
 لە زانا و ئەدیبهكانى ئەوروپا خۆيان تەرخانكردووە بۆ رۆژھەلات ناسى و بەھۆى خەرىك بوون و
 لىكۆلینەوهى ئەوانەوه خەلقى رۆژھەلات شارەزای رابردووە زۆر كۆنەكەى خۆيان بوونەوه كە ھەزاران
 سال بوو لە بىرى كەسدا نەمابوو. پیاویكى وەك ئۆسكارمانى ئەلمان لەسەر تەكلیفی قەيسەرى ئەوساى
 ئەلمانیا بەر لە ۷۰ سال ھاتۆتە كوردستانى ئىران و بەند و بەیت و ھىكايەتە كۆنەكانى كوردى
 نووسىوھتەوه لە دەمى شاھەر و ھىكايەتبىژى كوردەوه. تازەبەتازە كۆرى زانیارى كورد خەرىكە ئەو كارە
 تەواو كات كە ئۆسكارمان شەقلى بۆ شكاندین لە جەرگەى ژيانى مەعنەویمانەوه. زۆربەى ئەنتىكە و
 ئاسارى كۆنى رۆژھەلاتى نىزىك زانا ئاسارىهكانى ئەوروپا دەریانخست و خویندىاننەوه.
 بەلامەوه یەكجار سەیرە ناوناو كە دەببەم ناوى ئەو زانایە ئاركیۆلۆجیانە بە «دن» دەبرى، گویا
 بەشیتكى زۆر وھیا كەمى ئەنتىكەكانیان بردووە بۆ ناو مۆزەخانەكانى ولاتى خۆيان. لەم قەسەيەدا خەلقەكە
 ئەو راستییه لە بىر خۆيان دەبەنەوه كە ئیمە بە درىژایى ھەزاران سال خەرىك بووین شوینەوارەكانمان
 كۆیر دەكردووە و ئەنتىكەكانمان وردوخاش دەكرد و ئەو نووسینانەى بەسەر بەردانەوه بوون ھەموومان
 دەسپینەوه. دەك دەستى ئەو دزە خۆش بى كە نایەلى میژوو بە دەست نەفامانەوه سوپرگوم بى. مەسەلەى
 كتیپە دەسخەتە كۆنەكانمان ئەویش وەك ئەنتىكەكانمان زوربەیان لە كتیپخانەى رۆژئاوا پاریزران،
 بەشیتكى زۆرى دەسخەتى نرخدار لە ولاتى خۆمان بوونە خۆراكى مشك و مۆرانە و سىسەرە. ئیمە بە
 داخووە لە عاست كتیپ و شوینەواری كۆنمان وەك ئەو ئەھرمەنە بووین كە بەیتە شاكارەكەى پیرەمیرد
 لە مونسەبەيىكى جەرگبەردا ئىشارەى بۆ دەكا:

شەوئى دەست ئەھرەمەن كەوت خاتەمى مولكى سلیمانى
كەچى مىر و گزىرى پى دەكرد قەدرى وەھا زانى!

چەندىن جار دىومە مەردى دلسۆزمان ھەر ھىندەى عەقل بە دونيا شكاوہ كە پەرە شرى كنىبى
دەسخەتى دىوہ لە ناو خۆل كەوتوہ گوتوہتى دادەى خىرا بىسوتىن نەكا بىحورمەت بى. رەنگە پەرە
شرى ئەوتوئى گەوھەرىكى واتا وەيا خەزەنەيىكى دەنگوباسى رابردوو لە پەرەوئىكى نوسرابىتەوہ و بە
سووتاندنى لەناومان بردى. ھەر ئەو پەرە شرانەن ئىستا لە كنىبخانە زلەكانى رۆژئاوا جامخانەى بۆ
دروست كراوہ لە خانووى بە كۆندىشندا، ژمارەشى خراوہتە سەر وەك ئەوہى سامانىكى نرخدار بى.
ئىمە خەرىكىن لەوانەوہ نرخى ئەو كنىبە زەردە پەرەپوتانە و پەرە شرانە بزائىن و بە چاولىكەرى وانەوہ
بىناپارىزىن. سەير لەوہدایە دواى كرانەوہى مېشك و چاومان بۆ نرخى ئەوان ئاسارانەمان لە رىي پەند
وەرگرتن لە مىللەتانى پىشكەوتوہوہ، ئەدىبى نەوباوى كورد خەرىكە بەھۆى بەسەھوچوونىوہ لە لاساى
كردنەوہى نابەلەدانەى رۆژئاوا سەرلەنوئى دەست دەكاتەوہ بە لەناوبردنى كەلەپۆر و رابردوومان: جارەن
پاشكەوتو بووین رابردووى خۆمان دەكوشت، ئەمجارەيان رابردوومان بە پاشكەوتووى تاوانبار دەكەين
و دىسانەوہ دەيكوژىن... سەيرە لە كۆئى!!

بە ھەمەھال ھەلەستى ئەو ئەدىبانە لە عاست كەلەپۆر ھەرچى دەبى با بى، من كە خۆم بە رۆلەيىكى
نىوہى دوہمى صەدەى بىستەم دەزانم و چاوم برىوہتە ئەو ھەنگاوہ ھەلنەھىنراوانەى زووتر بەرەو
صەدەى بىست و يەكەممان دەبەن، رىزى زۆرم ھەيە بۆ ئەو كەسانەى بە پى سەردەمى خۆيان
نەختىكىان لە روناكايى رۆژگارە تارىكەكەيان زىاد كردوہ، مەرجىش دانائىم ئەو روناكايە لە گلۆپى
كارەباوہ وەيا لە چراى لۆكسەوہ بى، چرا قودىلە و شاپلىت و مۆمىش بى پى رازىم. من كە لۆكسەم چنگ
نەكەوت چرا قودىلە و مۆم ناكوژىنمەوہ چونكە چىترم نىە ئەشكەوتەكەمى پى رۆون كەمەوہ. كە كارەباشم
بوو دەرھال شەوقەمەنىە كۆنەكان بەلاوہ دەنىم بى ئەوہ زەرەيىك لە رىزم بۆيان كەم بىتەوہ. ئەم شەوقە
كزانە لە كاتى خۆياندا كارى كارەبايان بۆ كردووم ئىتر بۆ لىيان نارازى بى! ئەگەر چىترم بە بەرەوہ ھەبا
دەبوو لە كاتى خۆيدا بە كارىبىنم. من تورە نابم لەو شەوقەى ھەمبەوہ، بە پەرۆشم بۆ شەوقىك كە نەمبەوہ.
من دەستى وىران كردن و لەنەوہردن بۆ ھىچ شتىكى لىرە بە پىشەوہى كورد درىژ ناكەم كە بزەنم
باى تۆسقالىك لە سامانە يەكجار كزەكەمانى زىاد كرىبى چ جايى شىعەرى كەلە شاعىرىكى وەك نالى
بە ھەموو گەز و گرىيەكى سەردەمى خۆى لە رىزى ھەرە پىشەوہى شىعەرى رۆژھەلات دىت. من كاتىك
لەبەر خۆمەوہ دەخوئىنمەوہ:

ئەم غەزالانە كە نەقشى دىدەمن
تەن سپىن و دىدە كال و موو سىيان

ھەست دەكەم نالى سەرەراى پزاندى رەنگ و بىنى بەھەشتى ھەلبەست بە روماندا، وئىنەيىكى ھونەرى
ئەوتۆشى لە لوولوى وشە و ئاورىشمى ھۆنىنەوہ نەخشاندوہ ھاوتای تابلوى رەسامە زلەكانى جىھان
بىت. كورد كە كەسى نەبوہ بە «ریشە» وئىنە بكىشیت نالى ھاوتوہ بە ھەلبەست وئىنەگرىي كردوہ، بەلگەى

سه‌ماندندم ئەم نمونانەن کە بە ریکەوت لە خەرمانی تابلۆکانی نالیم هەلگرتنەوہ:

- ۱ -

دەس بەندیانە دین و دەچن سەر و ناردوہن
خاوەن کولاه و سایە وو بەرگن وەکو ملوک
کانی دەزین بە تاو و درەخت ئاوسن بە با
شادیی بەھارە بولبولە داماد و غونچە بووک
وہک چاوی وشکە صوفییەکانی لە دار و بەرد
دەردین بە صەد «ترنم» و گریان و نووکە نووک
راییلی تار و پۆدی کلۆی بەفرە ئابشار،
با بای دەدات و ماسی پیا دئ وەکو مەکووک
شەبنم کە «نظم و نثر» لە ئەوراقی غونچەدا
گۆیا بوہ بە زار و زمان و ددان و بووک

- ۲ -

هیند مونتەزیری تۆ بوو هەتا چاوی سپی بوو
نەرگس کە لەسەر یەک قەدەم و دیدە چەقی بوو

- ۳ -

سروشکم ئاو و دانەیی نارەکی دئ
بە گەرمی داوہری بەم تەرزە تەرزە

- ۴ -

گەھ تاوس و گەھ کەبکن و گەھ بووقە لەموونن
گەھ ئاتەش و گەھ شوعلە و گەھ دوودی سیاھن
لالەن بە بەدەن ئەتلەسی ئەخزەر کە لەبەر کەن
نەورەستە گۆلی بەستە لەگەڵ دەستە گیان

- ۵ -

مەستی خەیاالی ئەوہ لەحزە ژمیری شەوہ
دوشمنی خوونی خەوہ دیدەیی بیداری من
دیدە نیگەھبانی یار تیپی سروشکم هەزار
نالەیی دل نەیسەوار ئاھە عەلەمداری من

-۶-

تا سه‌ری زولفی له‌سه‌ر ږوو حه‌لقه دا
من وه‌کو ماری سه‌ر ئاور خه‌م ده‌خۆم

-۷-

سه‌راپا گواره زه‌ردی ترس و له‌رزه
ده‌لئی عاسی بوه له‌و جیگه به‌رزه

-۸-

بو تو که بیکر و تازه وه‌کوو حووری جه‌ننه‌تی
قه‌یدی چیه عه‌جووزه‌یی دنیا بده‌م ته‌لاق

-۹-

ئه‌ژده‌های زولفت له‌ ده‌وری گه‌نجی حوسنه‌ت حارسه
حه‌لقه حه‌لقه چین به‌ چین سه‌ر تا به‌ خواری گرتوه
خۆش له‌سه‌ر سینه‌ت سه‌ری هه‌لداوه دوو گۆی سه‌ریه‌مۆر
مات و هه‌یرانم که چۆن عه‌رعه‌ر هه‌ناری گرتوه

-۱۰-

عاشقی صنعی هه‌قم قوربانی ده‌ستی قودره‌تم
چاوی ماویی خالی شین کولمی سپی زولفی سیا

-۱۱-

ده‌سرۆکه‌یی هه‌وری چ هیجابیکه که تینیدا
شمس فلک الحسن انارت فتواری

-۱۲-

په‌چه‌یی په‌رچه‌می و پرچی سیا
هه‌ر ده‌لئی مانگه‌شه‌وه کولمی تیا
لاده ده‌سرۆکه‌یی هه‌وریی له‌ جه‌بین
ده‌رکه‌وی شمس و قمر نور و ضیا <۴>
فه‌رشی که‌فیی به‌ری پینته نه‌رگس
سه‌ری داخسته‌وه وه‌ک چاوی هه‌یا

-۱۳-

نالی ئاسوودە نىه توولە نەمامى عومرت
بە نەفەس دىت و دەچى ئەسلى لەسەر بايىكە

-۱۴-

تا نەگريا ئاسمان و تەم ولاتى دانەگرت
گول چەمەن ئارا نەبوو ھەم لىوى غونچە وا نەبوو

-۱۵-

تەنى حاجى لەسەر چارچىوھىيى ناجى دەلىنى نەعشە
لوعابى خور لەسەر ئىحرامى وەك كافوورى ئەكفانە

تابلۆكانى نالى بەبەريانەو ھەيە، لەبەر زورى، نىمچە ديوانىك پىك بىن.
لەم نموونانەدا نالى شاعىرىكى عادەتى نىه، لەگەل شاعىرىدا وىنەگريشە. ھەر جارە لە خویندەنەوھى
بەبىتى وىنەگرانەى ناليدا عىنوانە ژىرە خوشكەلەكەى ديوانى «الرسم بلکلمات»ى نزار قەبانىم بە بىر
دەكەوئىتەو. بىگومان ئەم دەسەلاتەى وىنەگرتنى «شت» سروشت بى يا مرؤف، تجرىد بى يا مادە،
بەلگەى تىكەلبوون و تفاعە لەگەل دەوروبەردا، لەم مەيدانەشدا نالى لە رىزى پىشەوايەتى و رابەرىي
دىت. ئەم ئامادەيەشى بۆ «تىكەل بوون و تفاعەل» پالپشتىكى گەورەيە بۆ ئىمكانى گەيشتنى بە پلەى
تکامل چونكە لە ھەموو پەروازىكى بەرەو ئاسمانى واتا و جوانىدا شرىتەى بەسترانەوھى بە «واقع»
درىژ دەبىتەو و ژوورخان و ژىرخان بەشدار دەکا لە سازدانى تابلۆى ھونەر. پىي ناوى من بلئىم،
پچرانەوھى مرؤف لە زەوى و نىشىمەن و دەوروبەر پتر لە نىوھى جىھانى مرؤفایەتى لەناودەبا بەو پىيەش
بەرھەم دادەشكى و دادەلەنگى. تۆسەيرى نالى لە وەصفى بەھاردا چەند واقىعيانە ژيانەوھى پودەك بە
ژيانەوھى رۆژى مەحشەر تەشبيھ دەکا:

دايەى زەمىن كە حامىلى ئەبنایى مەحشەرە
ھەر تۆيەكى تيا كە ئەمانەت بۆ دايەوھ

لەم تابلۆيەدا لايەنى ژيانى ئىستا كە پشكى پتر وەرگرتوھ لە قىامەت، بەلام قىامەت تىيدا بۆتە
فەرمانبەرىكى بى درىغ لەو پوھوھ كە ژيانەوھى سەرلەبەرى تۆ و گيا و گولى زەمىنى راگەياندوھ چونكە
لە مەعشەردا ھەمو گيانلەبەرىك دەژىتەوھ.
ئەم دەسەلاتەى نالى لەم ھونەرى تابلۆ كىشان و لە ھەموو ھونەرەكانى تر كە بە درىژايى ئەم نووسىنە
لە بەشى يەكەم و دوھمىدا باسكراون، ئا ئەم دەسەلاتە ھەر خۆيەتى جارىكى ترىش لە سەر نەرم كردنى
وشەى سەخت بۆ ناو چارچىوى ھەلبەست بەوپەرى ھىز و تەواويەوھ دەردەكەوئىت. ئەم راگەيشتنەى نالى
بەسەر ھەموو لايەنىك حەق و حىببىكى شىعردا، ئەویش بۆ خۆى يەككە لە تايبەتەكانى ھونەرى نالى

كەوا بە دەگمەن نەبى پەيدا نابى بۆ مرۆف. گەلىك لە شاعىرى گەرە و لىھاتوو ھەن كە بەرزىيان لە يەك دوو مەيدانى ھەلبەستدا دەردەكەوئىت، لە چەند مەيدانىكى ترىدا وون دەبىت. بىگومان ھۆى راستەقىنەى ئەم دياردەيە نوقسانى يەككىك لە دوو سەرچاوە بنجىيەكانى ھەلبەستە. زات و بابەت، ئەگەر نوقسانىيەكە لە ھەردوو كياندا نەبى. ديارە لىرەشدا مەبەس لە زات و بابەت دوو لايەنەكەى بەھرە و پىگەيشتنە. لىرەدا مەوداى گوتار بە پايان دەگات و خامەم بە ديار داھانتى كاتى ژمارەيىكى ترى گۆفارى كۆر دەمى خۆى دەبەستى، وەك شەھرەزاد، داستانەكانى ناوەرۆك و سەر نەرمكردنى وشەى سەخت و باسى ترىش كە ھەبى ھەلدەگرى بۆ ئەو بەشى كە لە ھەزارويەك پەرەى گۆفارەكە بەرخۆى دەكەوئىت.

به شی سنیهم

له به شه کانی پاردووی ئەم نووسینەدا، به پینی دەر فەتی بەر تەسکی گوتار، جار جارە یەکیک له تاییبەتیە بەر چاوە کانی شیعی نالی باس کراوه و ناوناو هوش نمونە ی خراوە تە بەر چاوە. ئەو هی راستی بی نمونە کان، له زۆر جاردا، پێویستی یان به شیکردنەوه و واتا لێدانەوه هەبوو بەلام ترسی درێژە کێشان مەودای له نووسیینه که کورت کردۆتەوه و واتای شیعرە کانی پێ بەجێ هێشتووه. بۆره عوزریکی تری واز هێنان له واتای ئەو شیعرانه له وهشدا بوو که مەبەس له نمونە کان و تاکە یان نەبوو بە لکو لایە نیکی تری هونەر بوو وهک ئارایشتی وشە ی نەرم و شل له ناو هەلبەستدا و دیا وینە گری به شیعر و دیا هەر لایە نیکی تر بی غیری واتا، لێرەدا ریم هەیه جاریکی تریش بۆ کهم و کورتی نووسیینه کهم بپاریمه وه بهودا که من له سەر هتاوه چ بە لێنیک، و دیا نیوه بە لێنیکیشم نەداوه تۆژینه وهی تهواو له شیعی نالی بکه م، سەر هباسه که خۆی «چه پکیک...» ئەم عوزرە ی هیناوه ته وه و دانی به م کهم و کورتییە دا هیناوه. باوه ریم هەیه بۆ تاکه نووسەر ی که له زنجیره گوتاری کدا هەر ئەوه نده مومکین دەبی چەند ده لاقه و که لێن بخاته شووره مەحکه مه پته وه سه خته که ی دەوری قه لای گەنجینه ی شیعی نالییه وه تا چاویک بخشینی به چەند کۆمه له گه وه ریکیدا، ئەگەر دەستی شی له درزیکه وه گەشتی به درزلیکانه یه ک دوو گه وه ری لی گلداتە وه هەر چەند نالی خۆی ئەم تەرزە دزە ی له پیشه وه به م به یته جوانه شکاندۆتە وه، که ئەویش گه وه ریکی خەزنه که یه:

ئەو گه وه ری نوکتە ی که له نالی دەدزن خەلق

ئاوی نیه وهک ئاگری بی شه وقی دزانە!

چاکه ئیمه ئەفسوونی خۆپاراستنمان له م توانجە ی نالی له خۆمان خویندوه بهودا که شاعیر نین تاکو دزانە نوکتە کانی نالی له هەلبەستماندا به کزی هە لایستی نین.

بۆ ئەو كەسەى حەز لە «جوانى ئاخاوتن» دەكا ئەوئەندە بەسە ھەلبەستەكانى نالى بەراستى و دروستى بخوینیتەو بە ھەموو واتاكانىشى نەگات. ئەگەر بۆيەرم دەلیم وا ھەيە بەيتى نالى ئەوئەندە زل و زرينگەدارە چ پەكى لەسەر ئەو نەكەوتو تىي بگەيت يا تىي نەگەيت. ئەو تەرزە بەيتە زیندە مەحكەم و بەھیزانە، چ ھى نالى بى چ ھى شاعىرىكى تر لە كورد و غەيرى كورد، بە شىوازی كۆن و نوئى لەو سامانە ئەدەبىیانەن كە بە رۆشنىبرىكى زیندە بەرز و زىرەكىكى يەكجار ھىژاى نەبى سوودى لى وەرناگىرى. با لىرەدا تەعبىرىكى پەرەسەندوو بەكاربىنم و بلیم بابەتى ئەدەبى وھا ھەيە ھەر بە پوختەى پوختەكراو «خلاصه الخلاصه» ى رۆشنىبىران دەكرى تىي بگەن و زەوق لە واتا و دارشتن و تىكھەلكىشان و وشە سەرکەشەكانى وەرگرن، بە كوردى دەبى بلیم بەرھىتىكى تەسكى رۆشنىبرىكى ئەرىستۆكرات لە ئەدەبدا دەگمەن بە پایەى لى حالىبوون و ھەزم كردنى بەرھەمى ھەرە بەرز و بە نرخ و ھىزوپىز.

دەزانم گەلێك لە خوینەران چاویان ھەلئەبەزیتەو لە وشەى «ئەرىستۆكرات» كە تازە كردم بە وەسفى بەرھىتىكى تەسكى رۆشنىبىران چونكە گوئى و مېشك و دل و ھەست و نەستى جىلى ئەمپوئى خوینەران پىر بوو و ھەلاخناو لە واتاى دزىوىى وشەى «ئەرىستۆكرات» لەو پوھووە كە راگەياندى دەسلاتى نارەواى تىدايە، لە نوقتەى بەرانبەرى دەسلاتىشدا بى دەسلاتى ناەرىستۆكراتەكان راگەيەنى. ئەمە دەزانم لەگەل ئەمەشدا پەشىمان نىم لە بەكارھىنانى وشەكە چونكە تاكە مەيدانى ئەدەب و زانست و ھونەرە، وەياخود با بلین مەيدانى بەرھەمى «عقلى» ئادەمیزادە كە لەویدا كەس قەمچى ھەپەشە لە كەسى تر ھەلئاسوورپىنى. ئەرىستۆكراسى لە مەيدانى دەسلاتى مادىدا دژى مرؤفايەتییە و دەبى بەرھەلستى بكرى و لەناو بىرى، لەمەشدا چ فەرقىكى دوئى و ئەمپو و چەپ و راست وئابوورى و زانىارى نى و ھەموو جوړە ئەرىستۆكراسىيەك وەك يەك بەدە. من و تۆ كە بى دەسلات كراين و قەمچىمان بەسەرھووە راگىرا چ دل دانەوھىيى خۇمان لەوھدا نابىن دەستى قەمچى كرتوو ھى سەرۆك نەقابەيە نەك ھى دەرەبەگ وەيا شىخى تەرىقەت، وەياخود كابرارى ھەرەشەكەر ناوى نىشتىمانپەرھەرى و چىنپەرھەرى بە خۇيەوھ ناو.

ئەرىستۆكراسى يەكێكە لەو مەفھووم و روالەتە كۆمەلاياتىانەى لە ئەنجامى گۆرانی مېژووئى ناھەز بوو و سەردەمىك لەمەو بەر رېزى لىگىراو، تەنانەت لەم رۆژگارەشدا ئەوھى بە زار لىي نارازىيە بە دل ھەر حەزى لى دەكا و بە ئەنواعى فروفىل و تەلەكەبازىي لەكارىشى دىنى. ئەم ئەرىستۆكراسىيە لە مىراتى كۆننەى رېز و خۆشەوىستى كە ھەبىوھ پشكىكى بۆ ماوئەتەو تە بلنى رەوا و بى زىانە ئەوئەش، وەك گوتم، لە مەيدانى بەرھەمى «عقلى» دا بە زانست و ئەدەب و ھونەرەوھ. مانەوھى بۆ ئىستاكە دياردەيىكى بەرچاوە كە دەمەتەقە ھەلئانگرى. لە ھەرلایىكەوھ سەبرى بەرھەمى «عقلى» ئادەمیزاد دەكەيت ھى واى تىدا دەبىنىت «تاك» نەبى تىي ناگات. لە ناو ئەو بەرھەمانەشدا، كە لە پووى زەحمەتى تىگەيشتىانەوھ بە ئەرىستۆكرات دەژمىررىن، ھى وا ھەيە ھەمىشەكات بەكار دىن و رۆژى چەندىن جار دەكەونە بەر چا و دەستى خەلق. بە نمونە: فرۆك، تەلەفزیون، وىنە و پەيكەرى سورپالىست، پرسىارەكانى رىازىاتى بەرز، كۆمپىوتەر، باسەكانى فەلسەفە، مادى بى يا ئایدىالىست، ئوتروھەى سەخت و ورد كە لە زانكۆكاندا دكتوراى پى وەرەگىرى. پى ناوى زنجىرەى نمونەكان درىژكەمەوھ نەكا لىي نەبمەوھ.

دەبىنى تا ئىستا «ئەرىستۆكرات بوون» ھەر لە باودايە، جى رىزلىنانىشە ئەگەر سەر نەكیشیتە سەر

قەمچى كارىيى. سەرەراي رېز لىنان، ھى وايا تىدايە ژيان بى ئەوان بەرپوۋە ناچىت ۋەك لە نمونەكانى سەرەودا دىتمان.

كەواتە، ئەرىستۆكراسى رەواي سوودبەخش تا ئەم رۆزگارەمان دەژى و ھۆي ژيانىشە. خۆم لە باسى ئەرىستۆكراسىي بەد و نارەوا دەدزمەوۋە كە ئەويش لە ژىر ناوئىشانى تازە داھاتوودا ھەندى رابردوۋە پاشكەوتوۋەكانى ھەزاران سال لەمەوۋبەر لە گەردايە، چونكى نە لە نووسىنى ۋەھادا چارەسەر دەكرىت و نە بابەتتىكىشە دەست بدا بۇ پالپشتى كىردنى بىروباوۋەرەكانم.

من دەمەوي پىشت ئەستور بىم بە «ھەق و راستى» لە نووسىنمدا، نەك بىروباوۋەرم بېھىز كەم لە رېي راگرىتەوۋە بەرانبەر كارى نارەوا. من داواي بەردەوام بوونى شتىك ناكەم ئەنجامى بەدى لى روو بدات ئىتر ناچار بىم بۇي بپاريمەوۋە ۋەيا لە رەخنانى رزگار كەم بە ھەنجهتى ئەوۋى شتى زور بەد و نارەوا بەردەوام و رېز لىنگىراوان.

بەلى بىگومان ئىستاكەي ئادەمىزاد گەلىك جوړى خراب و چاكى «ئەرىستۆكراسى» تىدايە، تەنانتە جوړە خراپەكانى بەھۆي چاوسوور كىردنەوۋە و قەمچى ھەلسووراندنەوۋە رېي رەخنانىش لە خەلقى دەپنەوۋە، بە زورى پەرىستنى خۇشيان بەسەر خەلقىدا دەسەپىن. نەك ئەمە و بەس، بەرەبىكى بەرفراوانى خاۋەن قەلەم و ھونەرىش ۋاز لە خاۋەن قەمچى دىن و بەردەبنە گىانى قەمچى لىدراۋ، بە دوا ئەمەدا خەرىكى تاوانبار كىردنى جوړە پەسەند و رەواكانى «ئەرىستۆكراسى» دەپن بە چەندىن تاۋانى ۋەك «فكرى كۆنەپەرىست، پاشماۋەي دەرەبەگ، خزمەتكارى ئىمپىريالىزم، بەندەي ئەفسانە، خۆ لە مىللەت بەرەژوور گرتوۋ...» ھانى خاۋەن قەمچىش دەدەن لە ناۋى ببات.

ئەم راستىيانە ھىندەي ھەبوونى خۇمان بەرھەست و بەردەستىش، لەگەل ئەمەشدا داوا دەكەم، بەلكو ئاۋاتەخاۋەم، ھەر لە ئىستاۋە تا ئەو كاتە بىپىرانەوۋەي كە ئادەمىزاد تىدا دەژىت و بەرەوۋپىش دەچىت دىاردەي «فكرى ئەرىستۆكرات» ھەر بىمىنى و رېزى لى بگىرى و گەشەي پى بدرى چونكە كە ھات و مروۋف لە ژان و ژۋارى رۇشنىبىرى و زانستدا ھەر ئەو بەرھەمانەي بەۋەلەد ھىنا كە زەين و ھۆشى عادەتى تىي دەگەن بەرھەمە ھەرە بەرز و بايەخدارەكەي لى حەرام دەبى. زىانى لى حەرام بوونى ئەو بەرھەمەشى لەۋەندە ناۋەستى كە لە دەست چوونى بارستى بەرھەمەكە دىارى دەدات. بەۋلاي ئەو زىانە مەحدودەوۋە، كە شتىكى زورە و كەم نىە، ھەنگاۋى بەرەوۋپىش چوونى ئادەمىزادىش كورت دەبىتەوۋە... سەرەوژوور چوونى كەم دەكاتەوۋە... دووربىنى و وردخوئىندنەوۋەي پەكى دەكەوي... ئومىدى گەۋرەي بچووك دەبنەوۋە... تىكرى دەسەلاتى مروۋقانەي دادەلەنگى.

ئەمەش چوونەتى راستىيەكەيە: سىپىنەوۋەي ئەو ھىندە زىدە زىرەكى و بلىمەتتىيەي كە بەرھەمى «فكرى ئەرىستۆكرات» پەكى لەسەر دەكەوي راستەۋخۆ ۋەك پەراندى تىژايى سەرەرم وايە كە برىشتى پى ناھىلى و دەيكا بە خزمى داروۋەكان. بە وردبوونەۋەش بۆت دەردەكەوي زور بوون و كەلەكە كىردنى گىروگرفتى ژيان و گوزەران رۆز بە رۆز پىويستى پتر دەكا بە بوونى بلىمەتتىيەي و زىرەكى و زانستى لە ئەندازە بەدەر چونكە بلىمەتتىيەي دوينى و ئەمروۋ ھەر بايى چارەسەر كىردنى گىروگرفتى دوينى و ئەمروۋى بە بەرەۋەيە، تەنانتە كىشە و تەگەرەكانى ئەمروۋ بە ئەمرازى دوينى چارەسەر ناكىرى. دەزانىن مروۋقى پىسپوۋرى رىيازىيات زال دەبوو بەسەر حىساباتى دوينىدا، بەلام لە عاست پىسپارە زور تىكەلپىكەل و درىژكىشى گىروگرفتەكانى ئەمروۋدا دەستە پاچە و دۇش داماو دەۋەستى ئىتر كۆمپىوتەر ھات و بارى

راست کردهوه. ئاسمان گەردەکان بە بئى راپەلەکانى ئەلیکترۆنى ناتوانن کەشتییه ئاسمانییەکان لى خورن... دیتت نەوت شوینی خەلووزى گرتەوه و کارەبا لە کارى ناسکدا نەوتى دەرکرد و هیزی ئاتۆم لە مەیدانى خۆیدا کارەبای زۆر کرد... فیرگەکانى رەمزی و سوپالیست دریان بە شینوازی کلاسیک دا لە هونەر... شیعی وەها جیى بە شیعی ستوونى لەق کرد... فەنى برینکاریى (جراحە) و دۆزینەوهى نەساعى و دەرمانسازىی نوئى هەموو زانستى لەشسازىی کۆنى کرد بە ئەفسانە... دەبى ئەوەشمان لە بىر بئى هەر یەکیک لەو شتانەى کە بزووتنەوهى بەرەوپیشەوهچوونى دەیان کا بە میراتى میژوو لە کاتى خۆیاندا بەرەهەمى «ئەریستۆکرات» بوون لە مەیدانى تایبەتى خۆیاندا.

هەر یەکیک لەو قوئاغانەى کە مرۆف بەجیى هینشتوونەوه، با بلیم تییدا بە پیش خۆى کەوتۆتەوه، ئەویش لە کاتى خۆیدا ئەوەندە پیشکەوتوو نەدەبوو ئەگەر رپی بەرەهەمى «ئەریستۆکرات» لە پیش هەنگاوى مرۆفدا کوێر کرابایەوه. تۆ بلیى ئەگەر لە سەرەتاکانى ئەم چەرخەدا هەول دەرانى دروست کردنى فرۆک وازیان لە تەقەلا هینابا لەبەر گالتەپینکردنیان لە لایەن زانا کلاسیکیەکانى ئەو کاتەوه دەبوو ئیستا لە کام پلەى ژیار و زانستدا باین! چونکە ئەگەر فرین نەبا مەیدانىکی بئى سەرۆبى زانست و تەکنیکی ئەم رۆژگارەش لە خۆوه بە رووى مرۆفدا دادەخرا.

پاش ۵۰ سالى تر دانیشتووى ئەم زەوییه ئەوەندە زۆر دەبن زانست و تەکنیکی ئەم کۆتاییهى چەرخى بیستەمه لە برسانیان دەکوژى. خۆ دەزاین مرۆفى ئەمرۆش هەر بە هۆى هەول و بەرەهەمى «ئەریستۆکرات» توانای ژیان و مانەوهیان هەیه. بینه لە کشتوکالدا گارەشەکەى بیتوین و شارەزوور بەکار بینه و هۆش و قامى مام بارام و مام باییزیش بکە رابەر و سەیری ئەنجام بکە.

تۆ لەم گۆتەیه مەدا پیم مەلئوه مام باییز و مام بارامى هەژار چ گوناھیان نیه لە دواکەوتن و نەخویندەوارىیان و ئەوانیش ئەگەر بۆیان ریک کەوتبا لەوانە بوون بگەن بەو پەرى زانین و هونەر، بەلئى ئەمەشم پئ مەلئى چونکە من گلەپیم لە مام بارام و مام باییز نەکردوه، عەببیشم لئ نەگرتوون، لە زیمندا بۆشیان پارامەوه. من هەر ئەوەندەم گۆتوه و دەلئیمەوه گیروگرفت و کیشە و بەردى ژیان و ژیار بە هۆش و گۆشى مام بارام و مام باییز چارەسەر ناکرئ، تەنانەت بەرزترین زیرەکی و بلیمەتى چەرخیک ناتوانئ بە کەرستەى ئەو چەرخە تەنگ و چەلەمەى کۆمەلایەتى چەرخىکى تری دواى خۆى چارەسەر بکات. مام بارام و مام باییزیش هەرگیز نابنە بەرەهەمىنى هۆى پەواندەنەوهى گیروگرفتى ژیان ئەگەر نەگەن بە پلەى فکرى ئەریستۆکرات، واتە کە بە وردى سەیری هەلکەوت بکەیت دەبینى لئ قەوماویى و دوکەوتوویى مام بارام و باییز بە جوړیکى بەرچا و لەسەر فکرى ئەریستۆکرات دەکەنەوه نەک تاوانبارى دەکەن، نووسەرێکیش کە دیت و بە پوالت قیزی خۆى هەلدەستینئ لەو بەرەمانەى زۆرەبى خەلق تینان ناگات و عینوانى «ئەریستۆکرات» بیان لئ دەکا بە عەیب، مەبەستى لەوهدا سەوداکردنە بە گۆتەى لەبەر گوێیان خۆش کە بازارى ئەو لە نیتوان گەلانى خەلقدا گەرم دەکات و دوکانە سیاسیهکەى بە هەرمین دینیت، لەهەمان کاتیشدا کام بەرەهەمى ئەریستۆکراتانەیه بە کارى دینیت و تامەرزوویى خۆى پئ دەشکینیت. لە بیرمانە لە سەرەتاکانى شوړشى ۱۴ى گەلاوێژ کابراییک لە میکروفۆندا هاوارى دەکرد «لا قصور، لا ثلاث» کەچى دواتر کە دەسەلاتى چنگ کەوت و دنیاى بۆ تەخت بوو...

فکرى بەرز لە هەر چەرخیکدا چرای هەرە بە شەوقى ئەو چەرخەیه. ئەم فکەرەش هەموو مەیدانىکی ژین و بوونى ئادەمیزادى گرتۆتەوه، واتە وەنیه هەر لە ریازیات و فەلسەفە و پیشەسازى و دکتۆریى و

ئاتۆم و ئاسمانگەردى و شتى ئەوتۇ زەحمەتدا فەكرى بەرز ھەبى و بسەلىندىرئ بەلكو ئەدەب و ھونەرىش شان بە شانى زانست و تەكنىك و «صناعة» لە ئاسانەو دەست پى دەكات، كە بابەتى ھەرزەكارانە لە رۆشنىبىرىدا، و تېھەلدەكشى لە رىكار و شىواز و واتا و ناوەرپۇكدا تا پلەى ناوەندى و بەرەژوورتىش تىدەپەرىنى و دەگاتە ئاسو بەرزەكانى فەكرى ئەرىستۆكرات. دەتوانم بلىم فەرقى نىوانى فرۇك و پاسكىل چەندە، كە ھەردوويان ھوى گواستەو و گەرانن، فەرقى نىوان ئەدەبى ھەرزەكاران و ئەدەبى بەرز ئەویش ھىندە دەبى، چ فەرقىكىش نىە لە نىوان نەھىلانى ئەدەبى بەرز و نەھىلانى ھوى گواستەو بەرز (كە فرۇك و شتى وەك ئەو) چونكە ھەردوويان لە يەك سەرچاوەو ھەلدەقولن كە پىشكەوتوتىرەن فەكرى ئادەمىزادە.

لەبەر رۆشناى ئەم لىكدانەو ھىە ئەدەبى نالى راستەوخو دەچىتە پىزى ئەو بەرھەمانە كە زادەى فەكرى ئەرىستۆكراتن، لە وىشدا بە پىى دارشتنى مەحكەم و نوكتە ئاوايى و رەنگىنى و وردپىويى و قوولى خۆپەو دەر بە رىزەكانى دواو ھى فەكرى ئەرىستۆكرات دەدا تا دەگاتە لای بەرايى. نەك ھەرنەمەندە و بەس، بگرە شىعەرەكانى نالى خۆى پىشېركى لە يەكترى دەكەن و يەكيان ئەوى تر دەخاتە دوا خۆپەو لە مەيدانى ئەرىستۆكراسىدا. بە نموونە بىين و ئەم دوو بەيتەى خوارەو بە يەكتر بگرين فەرقى تى ھەلگىشنىيان بەرەو بەرزايى فەكرەو بە ئاشكرا خو دەنوئىن:

نموونەى يەكەم:

لەبت ميم و قەدت ئەلف و زولف چيم
دەزانی بەم سىيانە طالبى چيم؟

نموونەى دوەم:

رەوشەنى دىدە بە ئىنسانە كە موژدەى قەدەمت
رەوشەنى دىدەى غەم دىدەى «بیت الحزن»ە

نالى لە نموونەى يەكەمدا لە راستە شەقامىكى واتا تەقلیدىەكانى نىوان شاعىرانى رۆژھەلاتدا رۆيىو بەرەو نوكتە و «تشبىه و جناس و تورىه»و. لىزەدا بنگەى ھەلبەست و خەيال و عىشقى ھەلستاندو ھەسەر چەند تەشبىھاتىكى سەلىنراوى نىوان شاعىران بەو ھەدا كە لىو تەشبىھ كراو بە سەرى پىتى «م» بالاش بە راستايى «ا» و لوولى زولفانىش بە نىو ھەلقەى پىتى «چ» كە لە رىزبوونياندا وشەى ماچ پەيدا دەبى. بەلام بۆ ئەو ھى چ غەدران لە نالى نەكەين دەبى ئەو ھەندەش بلىم لەم بەيتەدا نالى ھەندىك واتاى جوانى بۆ گل داوینەتەو ھە خود بە قەرز بۆى ھەلگرتووين كە لە بەيتى سىيەم پىمانى دەداتەو:

كە ھاتى تىغى «بى زارىى»ت لەسەر دام
سەرى خۆم خود بە خود ھەلگرت و رۆيىم

واتا قهرزه که له وه دایه که وشه ی «بی زاریی - بیزاریی» هم «نه بوونی دم» و هم «وه رس بوون» راده گه یه نی. هر دو واتا بایی ئه وه ده که ن نالی ئومیدی به «ماچ» نه مینئ، به لام که وشه ی «بی زاریی» به واتای «نه بوونی زار» بی له بنه په تدا «ماچ» ه که له ناو دها چونکه پیتی «م» له ناودا نامینئ. ئهم صورته ی «نه بوونی زار» یش یه کیکه له و موباله غه ره وایانه ی که شاعیرانی له مه و به ره مه هارته ی خو یانیا ن تیدا تاقی کردوته وه، نالی بو خوی چند جار ان ئهم وینه یه ی «نه بوونی زار» ی کیشا وه، مه به ستیش له نه بوونه که زیده گچکه بی و ته نگی زاره که یه:

گوتم ئایا به زاری خوت دهرسی حالی زاری من؟
بروی هینایه یه ک وه ک شکلی «لا» یه عنی که «بی زارم»

نمونه ی تریش هن وه ک ئه مانه که پیوست نیه لیره دا دریره به گوتار بدهین له ری هینانه وه ی هه موویان.

یه کیک له و شاعیره مه شوورانه ی ئهم واتایه یان هینا وه ته ناو هه لبه ست حاجی قادره، که ئه مه ش نمونه ی مه هارته که یه تی له فهن دی تیردنی «زار» به نیازی مه دخی خوشه ویست:

نقاشی «دم» ی نوقته کی دانا به نیشانی
زانی که «دم» ی کردوه «بیزار» ه له مانی

واته وینه گری «دم - دم» ی مه دحکرا وه که له جیگه ی «دم - دم» نوقته یی کی دانا چونکه هیند بچوو که له وه پتر هه لئا گری که به شتیک ته شبیه بگری له نوقته گه وره تر بی، ده شزانی ن نوقته هر به گوته و له کاری عه قلیدا وجودی هه یه ئه گینا له واقیعدا وجودی نیه. له گه ل ئه مه شدا که شتیک نه بوو له نوقته بچوو کتر بو وینه ی دهمه که ی، ئه و هر پیی رازی نه بوو و به زهمی حیساب کرد و «بیزار» بوو له مانی. که ورد بیته وه له وشه ی «دم» وه یا «دم» - به رینووسی ئیستا» ده بینی هاتنی نوقته به نیشانه بوی هه لده گری وشه ی «دم - دم» بکا به «دم - دم» چونکه پیتی «د» له «دم» دا که نوقته ی به نیشان درا ده بیته «د» دهمه که ش ده بیته «دم». له مه وه هر به جاری مه دحکرا وه که مافی ئه وه ی ده بی له مانی نوقته که «بیزار» بی. وشه ی «بیزار» واتای نه بوونی زاریش دها «بی زار».

وشه ی «مانی» له کوتایی به یته که ئه ویش ئیشاره یی کی تیدا یه بو فهن دی وینه گری له و روه وه که «مانی» ناوی وینه گری کی یه کجار به ناوبانگی روزه لاتنی کون بووه. له هه ندیک ئه دیب و شیعر دوستم بیستوه گویا یه کیک له واتا کانی وشه ی «دم» به عه ره بی «مدح» ده گه یه نیت، ئه وسا به یته که بو ئهم لایه نه ش ده چوو که وینه گره که به دانانی نوقته له جیگه ی دهمی یاردا مه دخی کردوه و ئارایشتی داوه ئیتر یار له مانی وینه گری به ناوبانگی کون بیزاره و لئی بینیا زه. به لام من ئه وه نده ی سهیری فه ره نگی عه ره بیم کرد بی نه مدیوه «دم» به واتای «مدح» هاتبی، واته «دم» له و وشانه نیه پیان ده لئین «اضداد» و دوو واتای پیچه وانه ده به خشن.

بېچگه له حاجی و نالی شاعیری تریش ههن، کورد و غهیری کورد، ئەم واتایه‌ی چووکردنه‌وه‌ی زاری مه‌حبووبه‌یان کردوه به ماکی بهیت و دوو بهیت له هه‌لبه‌ستدا، به‌لام پتویست نابینم نمونه‌یان لئ بېنمه‌وه و په‌کی زنجیره‌ی بابه‌تی نووسینه‌که‌م بخه‌م، ئەم به‌یته‌ی حاجی قادریشم لیره‌دا وه‌ک پالپشت خسته به‌رچاو که له سه‌ر به‌یته‌که‌ی نالی بکاته‌وه ئەگه‌ر هات و خوینه‌ریکی تازه پینگه‌یشتووی می‌شک به زانستی نوئ زاخاودراو له گۆشه‌ی نیگای شیوازی نه‌وباوه‌وه عه‌یبی لئ بگرئ و ئەو هونه‌ری تیدایه به شتیکی بئ بایه‌خی دابنئ. که ئەم کاره له نالی به عه‌یب بگیریته‌ ده‌بئ له هه‌موو ئەده‌بی کۆنی رۆژه‌لاتی موسلمان بگرئ به عه‌یب.

با بئینه سه‌ر خوانی به‌یته‌که‌ی تری نالی بزاین چ خوراکیکی مه‌عنه‌وی له‌ویان وه‌رده‌گرین و چۆن له سه‌ره‌ژوور چوونی به‌ره‌و پۆپی فکر و ته‌عبیری ئەریستۆکرات به‌یته‌که‌ی په‌که‌می جیه‌یشتووه!

ره‌وشه‌نی دیده به ئینسانه که موژده‌ی قه‌دمت
ره‌وشه‌نی دیده‌ی غه‌م دیده‌ی «بیت الحزن» ه

چاو به «انسان» روون ده‌بیته‌وه. به دیتنی «انسان»ی خو‌شه‌ویست ره‌وشه‌نی بۆ دیده په‌یدا ده‌بیت. یاخود رووناکی چاو به «انسان» ه، له عه‌ره‌بیدا «انسان العین» به بیبیله‌ی چاو ده‌لئین، که‌واته ئەو ئینسانه‌ی له‌م به‌یته‌دا ده‌بیته‌ هۆی روون بوونه‌وه‌ی چاو وه‌ک «انسان العین» وایه که هۆی دیتنه و بئ ئەو مرۆف کوپر ده‌بئ.

ئەم راستییه‌ی روون بوونه‌وه‌ی چاو به «انسان» با لیره‌ بئ تا بزاین ئینسانه خو‌شه‌ویسته‌که‌ی نالی له مه‌یدانی چاو روون کردنه‌وه‌دا چ ده‌کا:

نالی دوا‌ی به‌یان کردنی ته‌ئسیری «انسان» له روونکردنه‌وه‌ی چاو، که ئەمه به‌یان کردنی راستییکه‌ی گشتییه، روو له خو‌شه‌ویسته‌که‌ی ده‌کات و پئی ده‌لئ: تۆ نه‌ک خۆت به‌لکو ته‌نها قه‌دمت، واته پیت، قه‌دمیشت نا، هه‌ر موژده‌ی ئەو قه‌دمه‌ به‌سه‌ بۆ روونکردنه‌وه‌ی چاو... به‌لام چ چاوئیک! نالی رازی نیه «موژده‌ی قه‌دمی خو‌شه‌ویسته‌که‌ی» هه‌ر به‌قه‌ده‌ر ئەو ئینسانه ته‌ئسیری بئ که چاوی عاده‌تی روون ده‌کاته‌وه... موژده‌ی قه‌دمی ئەو «ره‌وشه‌نی دیده‌ی غه‌مدیده‌ی بیت الحزن»، واته ره‌وشه‌نی چاوه غه‌مدیده‌که‌ی «بیت الحزن» که دلّه پر له غه‌مه‌که‌یه‌تی. موژده‌ی قه‌دمی یاری نالی رووناکایی چاوی غه‌مدیده‌یه، کام چاوی غه‌مدیده؟ هی دل. کام دل؟ دلی ناو خانه‌ی خه‌م و خه‌فته‌تان!! «بیت الحزن» ئەو واتایه‌ش راده‌گه‌یه‌نی که «خانه‌ی تازیه‌داران» بئ، به‌و پئیه موژده‌ی قه‌دمی یاره‌که‌ی به‌سه‌ بۆ روونکردنه‌وه‌ی دلّه خه‌فته‌تباره‌که‌ی ئەه‌لی ئەو مالّه‌ی تازیه‌ی تیدایه. موژده‌ی قه‌دمی یاری نالی ده‌بیته «انسان العین»ی چاوی غه‌مدیده‌ی دلی تازیه‌داران.

له کوردییدا «قدم» به واتای «هاتنه‌لا، سه‌رلیدان» دیت واته مه‌رج نیه «قدم» هه‌ر ئەو «پئ»یه بئ که ئەندامیکی له‌شه. به‌مه‌دا واتای به‌یته‌که‌ ئەوه ده‌گه‌یه‌نی که موژده‌ی بیستنی سه‌ردانی یاره‌که‌ی به‌سه‌ بۆ ئەو چاوه‌ی غه‌مدیده‌ی دلی تازیه‌داران روون ده‌کاته‌وه.

ناسک کردنه‌وه‌ی وینه و واتا و ته‌عبیری ئەم به‌یته‌ له‌و راده‌یه‌دایه که مامله‌تی له‌گه‌ل ئاخاوتن و تیگه‌یشتن و هه‌ستی عاده‌تیدا به ته‌واوی پچراوه و په‌له‌فره‌ی له ناو دل و گیان و نه‌سته. بۆ گرتنی جوانی

بهیتهکه «منطق - ژیربیزی» هیچی پی ناکری، دهبی هست و هوش و گوش په نجه مه و هوومه کانی «مطلق و تجرید» ی لی به کار خن. دوو واتایی وشه کانی «انسان، قدم، بیت الحزن» له پیش نیگی سرنجا، وهک رهنګ گوری په ری تاووس، هر جاره و هر ساته تریفه و تاورینگیکی نوی به هر دیدهی غه مدیدهی خه یالدا دینیت.

له خویندنه وهی ئەم بهیتهدا هه موو جاریک بهیتهکی مه وله ویم به بیردا دیت که ئەویش مه و داییکی به رفره وانی برپوه له مهیدانی خو ناسک کردنه وودا:

روخساری و هختی مه صقل مه دا ویش <ه>

وه شنوی پاریز خه یال مه بی ریش

«رووی یار کاتیک به «مه صقل - دهرمانی ئارایش» ریک دهخری ئەو وندده ناسک دهبی به شنوی پاریزی خه یال زامدار دهبی، نهی گوت به پاریزی خه یالیش زامدار دهبی. ناسکیه که ی له وه دایه به شنوی پاریزی خه یال ناراحه ته.

بیگومان بهیته که ی مه وله وویی له رووی ته نک هه لیرین و ناسک کردنه وودا هینده تی هه لکشیه په کی سه ره ژوورتر رویشتنی خوی خستوه، به لام دیسانه وه بیگومان بهیته که ی نالی له چهند باریکه وه پیش هی مه وله وویی ده که ویته وه:

به که م: له لایه ن ئەو وه که نالی ریکه ی به کسه ره «مباشر» ی نه گرتوه بو سه پاندنی واتای مه به ست به سه ر دل و میشک و زیهنی گوگردا، هاتوه له په نا راستیه کی بی ده مه ته قه وه «پوون بوونی چاو به انسان» پی دزلیکه ی شاعیرانه ی به خامه ی خوی کردوه بو مه لبه ندی خولیا ی «دیده ی غم دیده ی بیت الحزن» له هه موو هه نگا ویکشدا سیبه ری راستیه که، وهک سایه بان، چه پاره ی خامه و خولیا ی نالی دده ن له وه که هیچ پریشکیکی ره خنه و نارهای خوینه ر و گوگری به ریکه وئ. نالی له سه ره تایی بهیته که دا دهر وازه ییکی وها فراحی به رووی خه یالدا کردوته وه هه تا واتا و خولیا و ناسکی و وردی پیدا تی په رینئ هر که مه. له بهیته که ی مه وله ویدا ئەم خو لادانه له ته گره ی ته عبیری به کسه ره «مباشر» پهیدا نیه تا کو بتوانئ زه قایی واقعی نامه لوف تیبیا - که بریندار بوونی پووه به شنوی پاریزی خه یال. دهبی لئی به سلینین رووی یاره که ی ئەو ناسکیه که هه لبه ست وینه ی کیشاوه هه موو به لگه و هوی سه لماندنی شمان هر قسه ی شاعیر خویه تی، ئەو وندده شی بو دا و بیینه سه ر، که جه زبه و گه رمایی عیشق به عاده ت په له فره به عاشق ده که ن له م په له فره یه شدا چاوه نو پری گوته و کرده ی نامه لوفی لی ده کری و لئی ده سه لیندرئ. هه لبه ت ئەو سه لمانده که بو مه وله وویی ده کری بو نالی و غیری نالیش ده بی بکری، به لام نالی له م بهیته دا خوی نه ها ویشته ته باریک شه فاعه تکاری بو پهیدا که یین له عورف و عاده تی شاعیران و دیا له جه زبه و ناگری عیشق.

دوهم: نالی له بهیته که پیدا وردی و ناسکی و جوانی هه لدا و هته وه سه ر یه ک تا ئەو راده یه که قه پیلکی هه لبه ست مشت بوه لیان و که له ریش ده کا هه موو جوانی و ناسکیه که شی له سه ر چاوه ی ناوه کی (داخلی) هه لبه ست هه لقلاندوه که خو شه ویستی یاره و چ به رتیلی نه داوه به هوی لاهکی تا دهستی یارمه تی دریز کا هانای بردوته بهر «مه صقل» و ئارایشتی ده سکرد که له جوانی یار زیاد که ن. ئەمه ش دیارده ییکی ئاشکرایه له بهیته که دا پی ناوی من دریزه ی پی بده م.

سییه م: رهخنه ییکی تاییه تی خوم هه یه له بهیته که ی مهوله وی، رهنکه خوینه ریکی تر به رهخنه ی دانهنی، هر جاره که به بهیته که ی نالی دهگرم پتر خوم له رهخنه که دا به راست دهزانم. حهزم به وه دهکرد مهوله وی له جیاتی «ریش - زامداری» نهجامیکی تری زیده جوانیه که ی هینابا ناو هه لبهست که پیوهندی راسته وخوی له گهل عاطفه و سۆزی شاعیر و گوینگر هه با نهک نهو سۆز و عاطفه یه به دوا «زامداری» دا ببنه نهجامی دوه می جوانیه که، واته نهجامی، بهو مهعنایه که بریندار بوونه که به ره می یه که م و کوتومتی جوانیه که یه، پاشان له پئی نهو وه سۆزی گوینگر هه لدهستیتته وه وهک به ره می دواکژ. بهیته که ی نالی له م مهیدانه دا دوو جار ان به سه ر بهیته که ی مهوله ویدا زال ده بی.

جاریکیان له وهدا که هه لپژانی سۆزی شاعیر و گوینگر وه ها راسته وخو له جهرگی هه لبهسته وه هه لدهقولئ هه ر ده لئی پیشبرکییه تی له گهل وشه و رسته ی هه لبهست. تو که خوینده ته وه «رهوشه نی دیده به ئینسانه که موژده ی قهدهمت» و چاوی جیهانینی توقه سه ری مروقت دیت کر نوو ده با بو قهده می هه ره پایینی یار، چ پئی ناوی نیوه ی دوه می بهیته که بخوینیتته وه بو مه به سی سه ر کردنی سۆزت، رهنکه بیر له وه بکه یته وه ئایا نالی چ بورکانیکی عاتیفه ی به دهسته وه ماوه بیکا به نهجامی نه م جهه نه مه! ناگری له مه به تینتر وه یا وهک نه مه تیندار له تهن دوری چ هه ناویکدا پهیدا ده بی له نگه ری سۆزی نیوه به یتی یه که م راگری له نیوه به یتی دووهم ؟

جاریکی تریش بهیته که ی نالی به سه ر نهو وه که ی مهوله ویدا زال ده بی له وهدا که وا نهک هه ر له سه ره تاوه سۆزی گوینگر ده جوشینی، به لکو له گهل نه وهدا که به زاهیر له پیشه وه هه موو سۆزیکی خوی هه لپشتووه به هوی به رزکردنه وه ی «موژده ی قهدهم» به سه ر «انسان العین» دا، دیت و له مصره ی دوه مدا جاریکی تریش ئیفلاس به «انسان العین» دهکاته وه که چاوی عاده تی خوین و گوشته به وهدا راده گری له به رانه ر «دیده ی غه مدیده ی بیت الحزن» نهو جا سه ر له نوئ «انسان العین» هکه ئیفلاس پی دهکاته وه له تهک «موژده ی قهدهم» دا چونکه نهو موژده یه خوی بوته رووناکایی «دیده ی غه مدیده ی بیت الحزن»، بهو پییه کات له کات سۆز و کلپه ی هه لبهست پتر مه شقه ل ده به ستی. له پشت نهو وینه و واتایانه وه تارمایی وینه ییکی تری یه کجار خه یالی و خولیاپی و تجریدی جلوه ده به ستی بو سرنجی وردبین، خه ریکم نهو یرم خومی لیدم نهکا، وهک جیوه، بهر په نجه ی ته عبیرم نه که وی وه یاخود بو م نه چیتته ناو په راویزی تعبیریکی رهوان و مهفهوومه وه:

زانیمان له مصره ی یه که مدا «انسان العین» هه یه. له مصره ی دوه مدا ئیمکان هه یه شتیک پهیدا بیت که پارسه نگی نه م «انسان العین» ه بی. رسته ی «رهوشه نی دیده ی غه مدیده» مومکینه واتای «رهوشه نی چاوی غه مدیده» بدات. «چاوی غه مدیده» ده شی ته رکیبیکی ئیزافی بیت نهک وه صفی و ماناکه ی «چاوی غه مدیده ییک - ئینسانیکی غه مدیده» بی له ئینسانه کانی «بیت الحزن»، که واته «دیده ی غه مدیده» چاوی ئینسانه له به رانه ر «انسان العین» دا ده بیتته وه «عین الانسان». له وه وه بهیته که نه م شیوه یه به دهسته وه ددات «رهوشه نی دیده به «انسان العین» ه، موژده ی قهده می تو رهوشه نی «عین الانسان» ه.

به راستی بهیته که ی نالی زور شتی تری به به ره وه هه یه، هینده دهوله مهنده وهک نهو هیه چه ند ئاوینه ییک به ره و رووی یه کتر راگریت به جوریک هه ریه که یان وینه ی نهوانی تر بداته وه ئیتر سه یری هه ر کامیکیان ده که ییت شریته ییکی بی برانه وه ی ئاوینانی تیدا ده بینیت. من له م چه ند دیره دا وینه ی گشتی

ئەم «ئاۋىنە رېزان» دەم خستە پېش چاۋان لەگەل خورد كوردنەۋەى دېمەنى تىكرای چەند ئاۋىنەيىك با خوينەريش لەلای خۆيەۋە چاۋ بېرېتە ئەم ئاۋىنە بەندانەى نالى و تابلۇى واتايان لى وەرگىرى بايى تواناى خۆى.

من ھەرگىز مەبەسم ئەۋە نېە رەخنەى ناخەزانە ۋەيا بى رەحمانە لە شىعەرى مەۋلەۋى بگرم، كە دەزانم مەۋلەۋى شاعىرىكە لە رىزى ھەرە پېشەۋەى شوەراى رۆژھەلات دىت، نەشم وىستوۋە بە خۆرايى لە نرخى بەيتەكەى كەم كەمەۋە بەلكو، بە پېچەۋانە، رەنگە زىدە نرخ و جوانى بەيتەكە ۋاى كوردبى بخرىتە تاى تەرازوۋى موقارەنە لەگەل بەيتەكەى نالىدا كە شاكارىكە لەۋانەى تاك تاك نەبى مانەندىان چىنگ ناكەۋى. دىتت پېشتەر بەيتەكەم بە بەيتىكى تىرى نالى خۆى گرت و كوردنە نمونەى پېشېركى لە مەيدانى فكرى ئەرىستوكراتدا.

لەم نەمايشتەى بابەتى جۆر جۆرى دارشتن و جوانى و وردبى ھەلبەست كە ۋەكو پېپىلكە يەكيان ژوورۋى ئەۋىتر دەكەۋىتەۋە و پاىەى بەرزتر بۇ خۆى دادەگرىت لە مەيدانى ھونەرى ئاخاوتن و فكرى ئەرىستوكراتدا، دەگەين بەۋ قۇناغە باسى سەرنەرم كوردنى وشە و تەعبىرى سەختى تىدا بگىرى، نەرم كوردنىك كە لە ناۋ نەرمانى شىعەردا خۆى بە رەق و زەق نەنوئى. بىگومان ئەم ھونەردەى ماملەتى شاعىرانە لەگەل بابەتى سەختدا پلەيىكى نوئى تايبەتى بۇ خۆى ھەلدەنى و بەرەۋ دەسەلات و تواناى پېۋىست بۇ ئاخاوتن بە زمانى يەكجار پىسپۇرەنە و پوختى دەرېرىنى مەبەست لە قالبى ئەرىستوكراتدا، چونكە لەم جۆرە دارشتنەدا سەرەراى دەسەلاتى راشكان بەسەر فكرى ورد و قولدا كە لە بەھرەى ھونەرى ھىژايەۋە پەيدا دەبى دوو بەرز بوونەۋەى تر پېۋىستە:

يەكەم: دەسەلات و بەھرەى ھونەرى زىگماك كە بوئز دەگەينەنى بە بانى بەرزى فكر و تەعبىرى ئەرىستوكراتى عادەتى، دەبى لە چەرخ بدرىت و مشتومال بگىرت تاكو نەرم و نۆلپەكەى دەگاتە ئەۋ رادەيە كە لە كاتى تىنئالان و شل بوونەۋەى بە دەۋرى كەرەستەى رەق و زەقى تەعبىرى سەرەكەشدا ھەست بە زېرى و لىكخشان و پىككەۋتەۋە نەكرى كە عەببى بنجىن لە ھەلبەستدا.

دوھم: بەھەرى زىگماكى مشتومال كراۋ كە لايەنى «ھەلكەۋتوۋى» بوئز دەگرىتەۋە بە تەنھا نايبەتە ھەلگىرى بارى قورسى تەعبىرى سەرەكەش لە مەلبەندى فكرى ئەرىستوكراتدا: وپرايى ھەلكەۋتوۋى و بە رادەى ئەۋىش، پېۋىست بە «پىنگەيشتن - رۇشنىرى» ھەيە. ھەر ئەم پىنگەيشتنەيە، پتر لە بەھرەى سادە، زىھن بە چرگەنى فكر و تەعبىرى سەختدا دەگىرېت، بەلام دەرېاز بوونى زىھن لەۋ چرگەنە كارى بەھرە و ھونەرە.

ئەم راستىيانە راستىيەكى تريان لى ھەلدەستى، ھەرۋەك فەرمانى بوئز لەم بابەتە ھونەرەدا يەكجار گران و سەختە، خوينەريش بە كەرەستەى عادەتى تىگەيشتنى شىعەر بر لە چرگەنەكە ناكات. دەزانىن زمانى شىعەر كەم و زور زەحمەتتەرە لە ئاخاوتن، بەۋ پېيە تىگەيشتنى ۋەك تىگەيشتنى قسەى عادەتى نىە. لەمەۋە دەزانىن تىگەيشتنى فكرى ئەرىستوكرات لە شىعەردا جارىكى ترىش سەختتر دەبى لەچاۋ فكرى سەراۋ.

پوختەى گوتە ئەمەيە تاكوۋ بەرھەمى فكرى ئەرىستوكرات لە شىعەردا تى ھەلكشى بەرەۋ بەرزايى، پېۋىستى بە خوينەرى زىرەكتر و پىنگەيشتوۋتر دەبى، ياخود بە تەعبىرىكى تر، خوينەريش دەبى لە فكردا ئەرىستوكرات بى ئەگىنا لە بەرھەمى فكرى ئەرىستوكرات ناگا. ھەر ئەم ھۆيەى زەحمەتى تىگەيشتنى

بەرھەمی فکری ورد قوولە که به «مجان» پیتی دەگوتری «فکری بەرز» وهیا من لیڕەدا ناوی ئەریستۆکراتی بۆ بەکار دینم، دیار دەییکی زۆر بەرچاو پێک دینیت له بازاری ئال و گۆری رۆشنییری، پی به پیتی سهخت و زهحمەت بوونی ئەو فکەر که له بەرھەمەکه دایه کریان و خوینەری لی دەتهکینهوه تا وای لی دئ بەرھەمی یه کجار ورد و قول له فکری رووتدا، راستییه که ی له هه موو مهیدانیکی فکر و زانستدا، تاک و تهرا نه بی کریان چهنگ ناکه وئ.

من به پێچهوانه ی ئەوان رۆشنییرانه ی وهتهنگ دین له باو نه بوونی بەرھەمی نایاب، نهک هەر وهتهنگ ناییم و بهس، به لکو ههستی ههسانه وه دهکم به وهدا که له بهر نه بوونی بابته ی نایاب شتیکی ئاسایی و چاوهراوانکراو رووی داوه چونکه به راستی سهیر ده بوو خوینەران و روزمیان هینابا بۆ سهر نووسینی سهخت و سه رکەش که باوهشی به فکری ئەریستۆکراتدا گرتی و له که میکی نه بی تیی ناگه ن یا هەر له هیچی، ئەوسا بیرم بۆ ئەوه دهچوو خوینەران به چاویلکه ریبی وهیا به نیازی خۆه لدانه وه شتیکی دهکرن و پاره و ماندوو بوونی بۆ به خه رج ده بن که سوودی لی وهرناگرن، ئەمه ش دیار دهییکی زۆر ناسازگاره و تارمایی نه خۆشی نه فسی تیرا دیار دهکه وئ.

به چاوی زیهنت ئەم دیمه نه بی نه بهر بینینته وه: کتیبی «سه رمایه» ی کارل مارکس به عه ره بی وهیا کوردی بلاوکرا وه ته وه و کریان کورد و عه ره ب راده که ن بۆ کتیبخانان تا بیکرن به و بۆنه یه وه که له سه ر مافی کریکار دهکاته وه له حالیکدا گه لی باسی ئەو کتیبه پسپۆری ئابووری و فه لسه فه نه بی تیی ناگات چونکه کتیبه که خۆی یه کیکه له بهر هه مه هه ره ئەریستۆکراته کانی فکر هه رچه ند باسی کری و نرخی زیاد و په تاته و شوتیش بکات.

کریان بهر هه می ئاسان زور به ی گه له، بهر هه می ئاسانی ئەوتۆش هه یه هه موو گه ل هەر له مندالییه وه تا فه یله سووفه کانی ده بنه کریان چونکه خۆشیکی وای تیدایه هه موویان هه زی لی ده که ن. پیم بلئ کی هه یه هه ز له گه پ و نوکته ی بازاری وهیا مه ته له کانی مه لای مه شوور نه کات؟ قه شمه ریاتی کتیبه که ی «الفاشوش فی حکم قراقوش» له پاشا وه تا گه دا پیوه ی ده گه شینته وه، رهنکه ئەگه ر قه ره قوش خۆشی بییستبان لییان رازی با.

گۆرانی شایی و هه لپه رکئ و چیرۆکه کانی «تیغه لماس و سه لیمی جه وه ریبی» هه موو که سیک هه زیان لی ده کات. هەر ئەو که سه ی که دل ته نگه له بهر کزی بازاری بهر هه می بایه خدار بۆ خۆی کریان گه لیک له و بهر هه مانه یه که به سه ره تای و مندالانه یان دا ده ئی. بریایی سروشته به که یفی من و تو نیه تا خۆراک چه ورتتر بی میعه دی ساغتر و به هیژتری ده وئ، ئەرک و مه سره فی لینانی شی پتره له هی خۆراکی ره شه شیو. شۆرشگێریکی وهک لینین ناو ناوه عوزر دینیتته وه له به کاره یانانی نووسینی زهحمەت که زور به ی خه لق تیی ناگه ن له بهر ئەوه که بابته ی نووسینه که خۆی له خۆیدا زهحمەته و ئاسان کردنه وه ی له توانای نووسه ردا نیه.

لینین که ئەم عوزره دینیتته وه بۆیه که پێشه وای زور به ی میله تیکه له بازاری سیاسه تدا و ده بوو به زمانیک باخوئ که ئاسان بی، ئەگه ر زاناییکی ریا زیات وهیا ئاسمان وهیا ئاتۆم با ناچاری عوزر هیئانه وه نه ده بوو. که واته خۆ لادانی خوینەری عاده تی له بهر هه می فکری ئەریستۆکرات نه سووچی خوینەره نه هی بهر هه مه که. به لام لیڕەدا رووی گله یی ده کریته خوینەر که هات و بی سی و دوو بکه ویتته دژی بهر هه می ره سه ن و له دژایه تیه که شی به رده وام بی. گله یی نا کرائ له قوتابییک خۆی له کۆلیجی طب

نەدا لەبەر قورسی دەرسەکانی بەلام مافی ئەوەی نیه بکەوێتە دژی طب و داوا لە خەلقیش بکا پرووی تی نەکەن. مەسەلە مەشورەکە «ریوی دەمی نەدەگەیشته تری دەیگوت ناتخۆم ترشی» بە رۆشنیبر رەوا نیه. مەردی نەزان و نەخویندەوار هەرچی و پێنە سەرۆبە بیان کات لێی بە عەیب ناگیرێ، بەلام کام گلهیی قورسە ئەوەیان لە رۆشنیبر دەکری که پێی داگرت لە پەسەندکردنی ئەو بەرەمانە که لە ریکار «مستوی»ی تیگەیشتنی ئەون و بەس.

رۆشنیبر دەبی تەکان بدا سەرەوژوور بۆ تیگەیشتنی ئەو بەرەمانە که لە ئاسۆی بلنډروانیی ئەو بەرزترن نەک ئاسۆی بەرز دیتن و زانین تاوانبار بکات. ئەگەر بتوانین پەلە نەکەین لە بریارەکانمان، ئەمانە ی لێرەدا دەیانلێم هەموویان شتی زۆر ئاسایی و سەرەتایین و هی نەسەلمانن نین. بە نموونە دەلێم ئەو رۆشنیبرە ی پەلە دەکا لە تاوانبارکردنی بەرەمی لە فکری خۆی بەرزتر، ئاگادار نیه لەوه فکەرەکی خۆی ساڵە و ساڵ بەرزتر دەبێتەوه و لە هەر بەرزتربوونەوه ییکدا ماوه ییک دەبێت لە هەستکردن بە هەلە بوونی تاوانبار کردنی فکری بەرز چونکه بیگومان ئەو بە دلیدا ناییت بەرزتربوونەوه ی خۆی تاوانبار بکا لەبەر تیشکی فکەر نزمەکە ی پار و پیزاری، دەوچا که حال واپی هەر نەختیک پتر لە مەسەلەکه ورد بێتەوه دەبینی تاوانبار کردنی فکری بەرز لە بنەرەتادا تاوانیکی گەورەیه ویاخود هەر نەبی نەزانینیکی گەورەیه.

رۆشنیبر لە گلهیی رزگار نابێ بەویدا قوناغ بە قوناغی تیهه لکشانی خۆی بەزهی بۆ فکری بەرز بجولێتەوه و بایێ ئەو تیهه لکشانه حورمەتی فکری بەرز بگری چونکه ئەوسا هەم شیوازە ی «پیزی مەرحەلی» بۆ فکری بەرز لە نیوان تیکرای رۆشنیبراندا دەبێتە دیمەنیک که دەشی پێی بگوتری «چەرخ و فەلەکی ریز گرتن» بەو مانایه که هەر بابایهک بە حوکمی باری زیهنی و نەفسی خۆیهوه لە جۆلانە ی سەرەوژوور چوون و بەرەوخواز هاتنی ئەو ریزگرتنەدا دەبی.

ئەوه ی راستیش بی، جۆلانە و چەرخ و فەلەکی ریز گرتن لە مەیدانی فکر و سیاسەتدا شتیکی زۆر بەرچاوه لە ژيانی رۆژانەماندا نەک هەر لە پەراویزی تاکاندا بەلکو بە گەز و گری نیوان دەولەتانیشت: بۆ خۆت دەبینی تەرمۆمەتری ریز و خۆشەویستی لە چ هاتوچۆیه کدایه بە پێی کات و سەعات و باری بەرژەوهند و سوود و زیان. گەلیک جارن ریزلیگیراویکی دوینی، که باری دالەنگا، رۆژانی ریزلیگرتنیشی تاوانبار دەکری و چاکەکانی پار و پیزاریشی لێ بە خراب دەگەری. بە تەعبیری پۆکه رچیان بە ریتست دەگەری نەوه سەر رابردووی. چەند خۆشە رۆشنیبری لەم تەلەکه بازیه و کاری مەیموونانە رزگار بووبا، رزگار بوونیشی بە من و تو دەکری که لە راستیشدا رزگار بوونی من و تویه. خۆ ئەگەر ریشمان نەبوو دەستیک دریز کهین بۆ رزگارکردنی رۆشنیبری ئەوهندەمان پێ دەکری یارمەتی تەلەکه باز نەدەین و لاتەریک بوەستین. ئەگەر لاتەریکیشت زەحمەت بی هیندە هەر دەمینیتەوه پال بە خۆمانەوه نەنێین بەرەو تەلەکه بازی:

شاهی که نەبی رادەبویرین بە فەقیری
بۆ ئەهلی قەناعەت لە پلاو خۆشترە داندۆک

بهیته واتا سهخت و وشه و رسته سه‌رکه‌شه‌کانی نالی له‌م مه‌یدانه‌ی فکری ئه‌ریستۆکراتدا دوا پله‌ی په‌یژه‌ی سه‌ره‌ژوور چوونی شاعیره‌کانی کورد پیکدی‌ن که ئیتر بواریکی زه‌حمه‌تتر نیه شاعیریکی کورد لێی په‌ریبێته‌وه. له‌م مه‌یدانه‌شه‌دا نالی خاوه‌ن ماله‌ نه‌ک میوان، واتا به‌شیک‌ی به‌رچاوی شیعرێ نالی له‌ پله‌ی به‌رزی و سه‌خت‌یایه‌ نه‌ک چه‌ند به‌یتیک‌ی. هه‌موو شاعیریکی به‌ نیازی سه‌پاندنی شاعریه‌تی خۆی چه‌ند جارێکان ئه‌سپی زمانی له‌ مه‌یدانی مه‌تانه‌تی وشه و واتادا تاو ده‌دا ئیتر یا به‌ ساغی لێی ده‌رده‌چیت یا تیندا ده‌گلیت و ده‌گه‌رپێته‌وه بۆ مه‌فته‌نی هه‌میشه‌کاتی خۆی که هه‌لبه‌ستی زاده‌ی ده‌سه‌لات و چاپووک سواری عاده‌تی خۆیه‌تی. له‌ تاک تاکه به‌یتی خۆنیشانداندا شاعیر ده‌بێته‌ میوان، پیشیه‌وه دیاره له‌و به‌یتانه‌دا جل و به‌رگ و ولاخی خوازرایه‌وه‌ی به‌کاره‌یناوه. ئه‌م فه‌رقه‌ی نیوان نالی و شاعیریکی تری کورد له‌ لایه‌ن ده‌سه‌لاتی به‌کاره‌ینانی وشه و رسته و واتای زه‌حمه‌ت و سه‌رکه‌شه‌وه هه‌ر خۆیه‌تی به‌ دیار ده‌که‌وێته‌وه له‌ مه‌یدانی هه‌لبه‌ستی ئاسان و ئاساییدا: نالی که له‌ ره‌وه‌زی سه‌ختی واتا سه‌رکه‌وێ و له‌ بواری خوێی ته‌عبیردا به‌رپێته‌وه، دیاره له‌ ده‌شت و نه‌رمانان و به‌ناو ته‌نکاواندا به‌ گه‌پ و شوخیه‌وه رینگه‌ ده‌ر ده‌کات. ئه‌م راستیه‌ چرایه‌که که له‌به‌ر تیشکی ئه‌ودا نالی ئه‌م بره‌ شیعره‌ی گوتوه:

طبعی شکرباری من کوردی ئه‌گه‌ر ئینشا ده‌کا
 ئیمتیحانی خۆیه‌ مه‌قصودی «له‌ عه‌م داوه» ده‌کا
 یا له‌ مه‌یدانی فصاحه‌تا به‌ میسلی شه‌هسوار
 بئ تامل به‌م هه‌موو نه‌وعه‌ زمانی راده‌کا
 که‌س به‌ ئه‌لفاظم نه‌لئ خۆ کوردیه‌ خۆ کردیه
 هه‌رکه‌سی نادان نه‌بئ خۆی طالبی مه‌عنا ده‌کا
 بێته‌ حوجره‌ پارچه‌ پارچه‌ی مسوده‌م بکړئ به‌ روح
 هه‌رکه‌سی کوتال و پارچه‌ی «بئ بدل» داوا ده‌کا
 شیعرێ خه‌لکی که‌ی ده‌گاته‌ شیعرێ من بۆ نازکی
 که‌ی له‌ ده‌قه‌تا په‌تک ده‌عوا له‌ گه‌ل هه‌ودا ده‌کا

دوا به‌یتی شیعره‌که له‌ کۆتایی مه‌صره‌عی یه‌که‌مه‌دا له‌ جیاتی «بۆ نازکی» له‌ هه‌ندی نوسخه‌دا «ئه‌ی نالیا» نووسراوه. ئه‌گه‌ر وه‌هاش بنووسرئ واتای «بۆ نازکی» له‌ ده‌ست نادری چونکه «که‌ی له‌ دیقه‌تد...» ئه‌و مانایه‌ تی دینیته‌وه.

له‌ مه‌صره‌عی دوهمی به‌یتی یه‌که‌مه‌دا «له‌ عه‌م داوا»م خسته‌ ناو که‌وانه‌وه چونکه یه‌کدوو جوړ خویندنه‌وه و واتای هه‌یه: ده‌شی «له‌ عه‌مددا- عه‌مدن» بێت مومکینیشه به‌ نه‌ختیک زار په‌لکردنه‌وه بکړیته «له‌ عام داوه...». هه‌روه‌ها وشه‌ی «له‌ عه‌م» هه‌لده‌گرئ «لعم»ی عه‌ره‌بی بئ به‌ واتای لیک‌ی زاری مروّف که ئه‌ویش نه‌ختیک‌ی خۆ پێوه ماندوو که‌یت جینگه‌ی بۆ له‌ به‌یته‌که‌دا ده‌دۆزیته‌وه. له‌م هه‌لبه‌سته‌دا نالی له‌ هه‌ست کردن به‌ پۆی ده‌سه‌لاتی خۆیه‌وه تیمان ده‌گه‌یه‌نی ئه‌و که به‌ کوردی شیعر هه‌لده‌به‌ستی به‌ ئانقه‌ست که‌رسته‌یه‌کی ئاسانی ئاخاوتنی په‌سه‌ند کردوه که زمانی دایک‌زایه‌ بۆ ده‌رپینی هه‌موو واتاییک با زه‌حمه‌تیش بئ، ئه‌گینا له‌ توانایدا هه‌بوو به‌ زمانیک‌ی تر که (فارسی و

تورکی و عه‌ره‌بی) یه شیعر بلّی. تو سه‌یری به دوا به‌یتی «خۆ کوردی و خۆ کردی» دا چ به‌یتیکی مه‌تین و بێمانه‌ندی هیناوه‌ته‌وه که هه‌موو په‌خنه و توهمه‌ییکی «خۆ کردی» ریسوا ده‌کا به‌وه‌دا که له‌و خۆکرده‌دا کام هونه‌ری دوورده‌ست و سه‌خت و زه‌حمه‌ته‌وه‌ی کردوه به‌ ناوه‌رۆکی هه‌لبه‌ست و چه‌ندین واتای جوداجودای تیک هه‌لکیشاوه. من که هینده به‌ هیز و توانای نالیدا هه‌لده‌لیم نابێ خوینەر لیم به‌ سه‌هوو بجێ و وا تیبگا لایه‌نگیری ئەم مه‌دح و سه‌نایه‌م پێ ده‌کا.

ئه‌وه‌ی راستی بێ نالی خۆی له‌ چه‌ندین جینگه‌ پیمان ده‌لێ پایه‌ی بوژیی ئه‌و له‌ چ به‌زیه‌ک دایه‌ و چ هونه‌ریکی خاریقی له‌ شیعردا به‌کاره‌یناوه‌ و چه‌ند قوول بۆته‌وه‌ بۆ بنی ده‌ریای واتا و چه‌ند تیه‌ه‌لکیشیوه به‌ره‌و ئاسمانی خه‌یال. له‌م هه‌موو هاواره‌ی نالی بۆ پراکتیشانی سرنجی خه‌لق به‌ره‌و وردی و نازکی و قوولی و مه‌تانه‌تی هه‌لبه‌سته‌کانی هه‌ر ده‌لێی خه‌ریکه‌ په‌نجه‌مان بگرێ و له‌سه‌ر خه‌زینه‌ی گه‌وه‌هره‌ شرایه‌وه‌کانی دابنێ وه‌یا پیلووی چاوه‌ نوستوه‌کانمان هه‌لدا‌ته‌وه‌ تا پرشنگی شه‌وچراکانی ببینین. مرۆف مه‌گه‌ر گوپی گران بێ ئه‌گینا هاواره‌کانی نالی له‌ هه‌وت خه‌وی غه‌فله‌تی به‌ خه‌به‌ر دین. نالیش ناکه‌ین به‌ شاهید بۆ خۆی، نه‌مریکی وه‌ک حاجی قادر له‌ ده‌ جار زیاتر شایه‌دی بۆ بلیمه‌تی نالی داوه‌، به‌ دوا حاجی قادریشدا هه‌موو ئه‌و شاعیره‌ کوردانه‌ی به‌ زاراوه‌ی نوێ پێیان ده‌لێن کلاسیک له‌ راستیشدا پۆمانتیکن نالیان به‌ پێشه‌وای شیعرێ کوردی داناوه‌.

من له‌م نووسینه‌مه‌دا دیم و خال له‌سه‌ر پیت داده‌نیم و درشتان خورد ده‌که‌مه‌وه‌ و چه‌ند لایه‌نیکی تاییه‌تی نرخ و پایه‌ی بوژیی ئه‌و ده‌خه‌مه‌ به‌رچاوی خوینه‌ری کورد که ئه‌مانه‌ هه‌موویان که‌میکی ئه‌و مافه‌یه‌تی وه‌ک قه‌رز به‌ ئه‌ستۆمانه‌وه‌یه‌ و من ده‌یده‌مه‌وه‌. به‌ر له‌وه‌ دیراسه‌ییکی ژیان و باری میژوویی زه‌رفی ئه‌و ژیانه‌ و چه‌که‌سه‌ریی و تالی و سویری و خویشی و ناخویشی و هه‌موو سه‌روبه‌ریکی بوون و ژین و مه‌رگی نالی بکریت که‌س رێی نیه‌ بلّی من ده‌توانم مافی ته‌واوی نالی بده‌م به‌ گیانی نالی وه‌یا به‌ میراتگره‌که‌ی که‌ میلیه‌تی کورده‌. ئەم شیکردنه‌وه‌ی هه‌موو لایه‌نیکی هاتن و به‌سه‌رچوونی نالی له‌ پێوست پێوستتره‌ بۆ تیگه‌یشتنی واتا و مه‌به‌سه‌ ورد و قوول و نه‌ینیه‌کانی گه‌لیک له‌و به‌یتانه‌ی که‌ به‌سه‌ر زارانه‌وه‌ سووک دین و ده‌رۆن. به‌ نمونه‌ لێره‌دا به‌یتیکت بۆ دینم به‌ شایه‌دی قسه‌که‌م. نالی ده‌لێ:

له‌ لای من با وجودی ناس و ئه‌جناس

که‌سی تیدا نیه‌ ئەم شاره‌ بێی تو

بێستومه‌ له‌ مرۆفی نالیدۆست و شیعردۆست که‌ مه‌به‌سی نالی له‌ وشه‌ی «ئهم شاره» شاری ئه‌سته‌مبوله‌. ئەم رایه‌ شتیکی تر ده‌سه‌پینی له‌ تاکه‌ به‌یتیکی تری بره‌ شیعره‌که‌ ده‌فامرته‌وه‌:

هه‌موو پۆژی له‌تاو هیجرانی ئەمسال <6>

ته‌مه‌ننای مردنی پێزاره‌ بێی تو

ئه‌گه‌ر به‌سه‌لینین مه‌به‌سی نالی له‌ «ئهم شاره» شاری ئه‌سته‌مبول بوبوێ ده‌بێ له‌وه‌ش ئاگادار بین به‌ هه‌مووی دوو سال تیه‌ره‌یه‌ به‌سه‌ر دوور که‌وته‌وه‌ی له‌ یاره‌که‌ی چونکه‌ وشه‌ی «پێزار» دوو سال

رادەگەيەنى. لەو ھەرا دەبى دان بەو ھەدا بنىين نالى كە سلىمانى بەجى ھىشت بۆ ئەو سەفەرە يەكجارەكەيە
كە لىي نەگەرايەو بەرەو مەفتەن لە ماو ھى دوو سالاندا ھەجى كرد و بە دوا ھەجدا لە شام مايەو و
ئەوچار چو ھەستەمبول و لىي بوو بە مئوان و ئەم ھەلبەستەي تىدا ھۆنيەو. ھەر نەختىك خۆ ماندوو
كردن بە لىكۆلینەو و مئوو بە يەكتەر گرتن و تىخویندەنەو ھى رووداوى بىگومان ئەو ھەمان بۆ روون
دەكاتەو كە ئەم دوو سالە ھەرگىزاو ھەرگىز باي ئەو شتەنە ناكەن كە دەكەونە نيوان دەرچوونى نالى لە
سلىمانى و نىشتەجىبوونى لە ئەستەمبول.

لە نووسىناندا (لە ھەلىكى تری ئەم نووسىنە باس دەكرىت) ساغ بۆتەو نالى سالى ۱۸۵۴ لە شام
ژياو كە ئەوسا دەمىك بوو سلىمانى تەرك كرديوو. دوو سال و سى سال و چوار سال باي نيوى ئەو
كاتەش ناكەن كە بەسەر سەفەرەكەي نالى بەرەو ھەج و شام و ئەستەمبولدا تىپەرى بوو كەواتە لە ھىچ
روىكەو و بە ھىچ تەئويلىك نالوى بىر بۆ ئەو ېروات كە «ئەم شارە» ئەستەمبول بى.

بەلاى منەو مەبەستى نالى نە ئەستەمبولە نە شام نە ھىچ شوينىكى دەرەو ھى كوردستانى عىراق.
وشەي «ئەم شارە» لە بەيتەكەدا بى زياد و كەم و بىنە و بەرە «شارى سلىمانى» يە. ھەرچەند نازانين چ
رووداوىك و ھيا كام بارى نالەبار واى كردو نالى لە نشىمەنى خۆشەويستەكەي دووركەوتتەو و بۆ
ماو ھى دوو سالان نەتوانى لىي نىزىك بىتەو چونكە وەك گوتم بەسەرھاتى نالىمان لى ونە و سەرەدەرىي
لى ناكەين بەلام لە دواى ئەو ھى كە مەلووممان كرد ئىمكان نى نالى ئەم شىعەرەي لە شوينىكى دەرەو ھى
كوردستاندا گوتبى ھەر «سلىمانى» دەمىنيتەو بە تاكە ئىحتىمال كە شوينى لى ھەلبەستنى شىعەرەكە
بىت. دەزانين نالى ماو ھىكى درىژ لە سلىمانى ماو ھەتەو، ھەرچەند سەرھەتا و كۆتايىيەكەشى زۆر روون
نەبى - بە تايبەتى سەرھەتاكەي-، لەگەل ھەندىك لە مىراني بابان پىو ھەندىي دۆستايى ھەبو ھەنانەت ئەو
مامۆستايانەي دەرسيشيان پى گوتو ھە سلىمانى دەناسرىن و مزگەوتى لىي خویندوون ئەوانىش ناويان
ون نى. وشەي «شار» یش بۆ خۆي تا رادەيىك پەنجە بۆ سلىمانى درىژ دەكات چونكە تا ئىستاش خەلقى
سلىمانى كە بەرەو مال دەبنەو لە شوينى تری وەك كەركوك و بەغداو دەلین «دەچىنەو ھە شار». خولاسە
بە لای منەو گومان لە واتاي «ئەم شارە» دا نى.

ئەم بزرىي زەرفى ھەلبەستنى برە شىعەرەكە وا دەكات لە مرؤف نەتوانى رووى سۆز و پەرۆشى خۆي
لە نىشانەيىكى ديار و ناسراو بكات، ھەر دەلئى تىرى سۆزەكەي بى ئامانج بەرەو بۆشايى دەرپوات
چونكە شىعەرەكان لەوانە نين دەربرينىكى عادەتى عىشق بىت و بەس، سەرەراي دەربرينى عىشق باسى
رووداوىكى راستەقىنەي دووركەوتنەو ھى دوو سالانەي نالى دەكات لە خۆشەويستەكەي ئىتر ئەگەر
دووركەوتنەو ھى نالى ھى ئەو دەمە بى كە ھىشتان كوردستانى عىراقى بەجى نەھىشتو ھىيارە شىعەرەكە
عىشقىكى ئاگرينى سەرھەتاي عومرى نالى نىشان دەدات كە بۆ كچىكى كوردى مەلبەندى بابانى ھەست
پى كردو. خۆ ئەگەر ئەو رووداوش زانرابا كە نالى ناچار كردو دوو سالان لە يارى دووركەوتتەو -
كى دەلئى رۆژەك لە رۆژان دواى ئەو رووداو نالى چاوى بە يارەكەي كەوتتەو ھى؟ ئىمە لە تارىكىداين و
ھىچى ئەو رووداو ھەمان لى ديار نى. ئەوسا گەلىك پتر ھەستى سۆز و حوزنمان دەجۆشا و چەژىكى
ترمان لە بەيتەكان و ھەردەگرت، لە نىگا و نىم نىگاي وشە و رستەكانىشيان باشتەر ھالى دەبووين. بەلام
كە گوتت شىعەرەكەي لە ئەستەمبول گوتو، ساغىش بۆتەو كە ئەو گەلىك پتر لە دوو سالان بە ھەج و
دانىشتنى لە شام خەرىك بو ھەر لەو بچىتە ئەستەمبول، ئەو ئىحتىمالە نامىنى برە شىعەرەكەي لە

گه نجا په تیدا گوتبی وهیا مه به سی کچی کی کوردی بابان بیت، ئیتر چارت ناچار ده بی بگه پتی به دوا ئیحتیما لئکی تری جیگری «سلیمانی و کچی کی بابان» خو دیاریشه تا له دوزینه وهی ئه و جیگره ده بیته وه، که هر لئی نابیته وه، په کی ئه وهت ده که وهی په روش بۆ که ساسی و حوزنی نالی هه لبرگرت. تیبینی و ورده لیکدانه وهی تر له باره ی ئه م بره شیعره وه زورن من چیتری له سه ر نارۆم و ده گه ریمه وه سه ر مه به سستی بنجی له م دریزه پیدانه دا که بریتیه له وه که س ناتوانی مافی ته واو به نالی و شیعره کانی بدات به ر له وه رۆژگار و ژیان و به سه رهاته کانی روون بگریته وه. ئه و هینده ی من له م نووسینه دا ده که م به کزه چراییک به دیار ئه ده بی نالیه وه گه شتیکی شه و کویرانه یه به کوته کوتی وه کاره وه له ناو باغ و مه زرای هینده پان و پر میوه و گول و ره یحان که سه ره تای هیه و برانه وه نا! به داخه وه ئه م تووژینه وه یه له کات و به سه رهات و رووداوه کانی ژیانی نالی نه که س کرده تی و نه دیاره هیچ که سیک بیکا، ورده ورده له گه ل تیپه رینی کاتیش وای لی دی به که س نه کریت له به ر دوورکه و تنه وه و نادیار بوونی رۆژگار هکه، که ئه مه راسته و خو ده بیته کویر بوونه وهی سه رچاوه ی روون کردنه وه و په واندنه وهی تاریکایی ده ور به ری نالی و ئه ده به که ی.

به لگه ییکی په کجار بچوکی راست بوونی ئه م تیبینانه م له م خه به ره ی په کجار کورتیله دا به ده سته وه ده دم: له جیلی پیش خۆم بیستوه موفتی زه هاوی فه رموویه تی نالی مه به سستی شه خسی ئه و بوه له م به یته ی سه ره تای قه صیده ی:

ئه حوه لی ته فره قه نه زه ر ته قویه تی سه به ب ده کا
عارفی وه حده ت ئاشنا له م قسه یه ئه ده ب ده کا

ده بیینی به یته که ئه و که سانه ده شکینیتته وه که باوه ریان به کاریگر بوونی «اسباب» هیه و به مه دا په یه وه یی پنیازی «اختیار» ده که ن له ئاییندا، ئه و که سانه ش داده نی به مرۆقی چا و خیل که مه شووره یه ک شت به دوو شت ده بینن، واته له ته ک ئیراده ی خوادا «اسباب» یش به کاریگر ده زانن. ده شیا ئه گه ر قسه که ی موفتی زه هاوی له نیواندا نه با بگوترا با نالی له وانه یه به رواله ت خو ی دابیتته پال مه زه به ی «جبر» وه ک کوپینی کردن له مهیدانی ئاییندا، به لام که بیت و مه لاییکی گه وره ی وه ک موفتی زه هاوی عه ییدار بکا به په یه وه یی کردنی «اختیار» ئیحتیما لی کوپینی و خو هه لدا نه وه له به یته که دا ده سپریتته وه و به ته واوی لیمان روون ده بی که وا نالی له ناخی دلدا دژی «اختیار» بوه، ئیتر هر جاره که به یتیکی «توحیدکارانه» مان خوینده وه له دیوانی نالیدا دهر له حزه ده سه لمینن مه به سی دانه ینان بوه به یه کایه تی کاریگر بوونی خودا له جیهاندا. هه روه اش دلمان بۆ ئه وه ده روا که شیعره ته صه وف ئامیزه کانی، ئه وانیش قسه ی رواله تی نین به لکو بروای ده روونن، سه ره له نو ی ئه وه ش ده سه لمینن که نالی مه یل و مه شره بی له تصوفدا به ره و قادریی بوه و دژایه تی له گه ل صوفیه کانی نه قشبه ندیی له عه قیده وه یه نه ک دوشمنا یه تی شه خسی وه یا شوخی کردن له هه لبه ستدا. قسه که ی موفتی زه هاوی له لای خو یه وه ئه وه شمان پی ده لی که زه هاوی خیل بووه وه یا عه بیکی ئه و تو هه بوه له چاوییدا که بشی پی بگوتری خیل.

ئهوهنده ئه نجام به دهسته وه دانه له تاكه يهك خه بهرى كورتيلهى مه به ستي نالى له «احوال» بو خوئى به سه ببينه به لگهى بايه خدار بوونى زانينى زهرفى هه لبه ست، له هه مان ريگه يشه وه ده مان خاته سه ر بير كرده وه له وه كه وا رهنگه مه به ستي نالى له «عارفى وه حده ت ئاشنا» ش هه ر واتاى وشه كان نه بئى به لكو له ويشدا په نجه بو مرؤفئىكى ديندارى سه رده مى خوئى دريژ ده كا كه نالى به خواناس و «موحد»ى ته واوى داناوه و كردوه تى به نوقتهى به رانه برى موفتى زه هاوى له عه قيدده ا.

ئهگه ر نالى مرؤفئىكى وه هاى مه به ست بووبئ من نازانم كئيه چونكه به بيستن له كه سم نه بيستوه به ليكدانه وه ش خو م خه ريك نه كردوه بزانه كام شابازى ئاسمانى «توحيد» له وانهى نالى ديتونى وه يا ناسيوونى لئى ده وه شئيه وه ئه م «عارفى وه حده ت ئاشنا» يهى ناو هه لبه ست بئى! گومانيش نيه له وه دا كه نالى خواناسئىكى كو ن وه يا غه پرى كورد مه به س نيه له م وه حده ت ئاشنايه، ئهگه ر راست بئى كه سى مه به س بووبئ، چونكه زه وقى هه لبه ست به تيكرائى و شاعيره ته زور سازگار كهى نالى به تاييه تى وا داخوازى ده كه ن كوردئىكى زيندووى ئه و سه رده مهى مه به س بووبئ تاكوو يه كجاريى و له هه موو سه ريكه وه ببينه هاوتاى ته رازوووى موفتى زه هاوى، ئهگينا ئهگه ر له په راويزى هاوسهنگى موفتى ده رچووين يه كسه ر ده بئى مه سه له كه بيهينه وه لاي خودا خوئى و ئه و به نارده زاي «تقويهى سبب» دانين و بيكهينه به رپه رچ ده ره وهى يهك به دوو ديتنى چاو خيئل.

كه من و يه كئىكى تر دين و پايهى هه ره به رزى بوئيئى له كورديدا بو نالى ره چاو ده كه ين بئى ئه وه زانينى زهرفى ژيانى خوئى و دانانى شيعره كانى يارمه تى بدات له ديار كردنى ئه و پايه يه دا، له تيكرائى هه لبه سته كانيه وه بريارى وه ها بنجى و يهك جاره كى ده ده ين هه رچه ند له وه هه لبه ستانه دا به شئىكى زورى، جارئ، واتايان ئاشكرا نه بوه و گه وه ره كانيان له قتووى مصره عى به يته كان ده رنه هينراون، له مه شدا ده لئى ئه و كه سه ين كه بريارى زيده به رز بوونى كه ژئىك ده دا بئى ئه وه گه يشتئيه ته تۆقه لهى سه رى، به لام به فره سپيه كهى چوار كزى سال كه ميزه رى هه ميشه يى كه ژه كه يه ئازاى ده كا له وه برياره يدا و بئى په روا دان به وه دا دينئى كه وا له هه موو ئه و كه ژانه به رزتره به فريان به سه ره وه نامينئى. من كه له واتاى هه ندى، وه يا زورى، شيعرى نالى تيش بر ناكه م، له دلدا متمانيم په يدايه كه تيبرنه كردنى من به لگه يئىكى زيده مه تانه تى شيعره كه يه... كه ده ستم نه گه يشته به فرى تۆقه لهى سه رى كه ژ، دياره سه به ب زيده به رزى كه ژه كه يه، به فره كه ش بو خوئى چ گومان له بوونى ناكريئ هه رچه ند ده ستيشم نهى گاتئ، به ته واوى وهك واتاى هه لبه سته كانى نالى.

من له بهر تيشكى ئه م ليكدانه وه يه و هى وهك ئه و كه له دلدا گريئ ده گريئ و ريئى ده برپينيشى نادورمه وه له ترسى دريژه كيشانى بينه ندازه، سه يرى شيعره سه خت و سه ركه شه كانى نالى ده كه م و به رانه بران سه رى ريز و به گه وه رگرتن فروو دينم، له ناخى دل و قوولاى نه ستمدا و توويژى مرؤفقيه تيم، هه ره كه گلى زه ويى كه له بهر ليژمهى باران ده توئيه وه، ئه ويش به م جوړه ورتهى ورده سه ريپچى و بوړه گله يى و سووكه ره خنهى لئى ده برئ و ده بيته ده نكيكى يهك ئاههنگى ستايش و په سه ندردن و شاگه شه كه بوون له عاست هه لبه سته سه ركيشه كانى نالى:

برق البصر له بهر برق و تلاؤي لالى
خسف القمر له اشراقى قيامه تى جمالى

داهینانی «قیامة» به خۆی و نیشانه مه‌شووړه قورئانیه‌که‌یه‌وه که «حتی اذا البصر و خسف القمر» ه له ږی نه‌خشه‌کیشانی ته‌ئسیری قیامة‌تی جوانی یار و بریق و باقی لولوکانی ئارایشی گه‌ردن و سینهی، هه‌رچهند به‌گوته‌یینکی کوردیی عه‌ره‌بی ئامیز بی هه‌ر ده‌بیته‌وه به‌و بابه‌ته ته‌ده‌بیه به‌رزه‌که‌وا نه‌ک هه‌ر له ږیزی هه‌ره پی‌شه‌وه‌ی ته‌ده‌ب راده‌وه‌ستی به‌لکو له ږیزی هه‌ره پی‌شه‌وه‌ش باری هه‌ره هه‌ورازی ږیزه‌که ده‌گرئ. سرنج بگره «برق البصر» که یه‌کټکه له نیشانه‌کانی قیامة‌تی ده‌شی بریسکانه‌وه‌ی چاوی ته‌ماشاکه‌ران بیت. ته‌ماشاکه‌رانیش چ ته‌وانه بن لولوکانی سه‌ر گه‌ردن و سینهی یار ده‌بین چ ته‌وانه بن له ږوژی قیامة‌تی چاوه‌ته‌بلق ده‌بن فه‌رقټک ناکات. له هه‌مان کاتدا مومکینه «برق البصر» له هه‌رسی حالتدا ده‌بیته‌وه نیشانه‌ی قیامة‌تی چونکه بو خۆی له مصرعی یه‌که‌مدا پی‌شه‌کی ته‌و قیامة‌ته‌یه که وا به وشه‌ی صریحی «قیامة‌تی جمالی» ناوی هاتووه له مصرعی دوه‌مدا. هه‌روه‌ها یه‌که‌م نیشانیه له‌م به‌یته‌دا هه‌روه‌ک له قورئاندا یه‌که‌م نیشانیه‌یه، دوه‌م نیشانه‌که‌ش «خسف القمر» ه هه‌م له مصرعی دوه‌می به‌یته‌که و هه‌م له ئایه‌تی قورئانیشدا.

نالی که هاتووه ته‌م دوو نیشانه‌یه زور به‌رچاوه و مه‌شووړه‌ی قیامة‌تی ناو ئایه‌تی قورئانی هیناوه به زه‌مینهی مه‌دحی جوانی یار، یه‌کچار هونه‌رکارانه و ده‌ستره‌نگینه وشه‌ی «قیامة‌تی جمالی» له مصرعی دوه‌مدا کردوه به هۆی دروست بوون و لی سه‌لمانندی هینانه‌وه‌ی ته‌و دوو نیشانه‌یه و به‌مه‌دا خۆی ږزگار کردوه له‌و بی‌ه‌یزیه‌ی واتا که‌وا ږه‌نگ بوو له به‌یته‌که بووبایه عه‌یب ته‌گه‌ر ته‌نها جوانی یار «خسف القمر» ی پټکه‌ینابا، چونکه ته‌وسا به‌یته‌که له عاست «قیامة‌تی جمال» دا دوو چاران کورتی دینا: چاریکیان له ږوی ته‌وه‌وه که ده‌بوو بی به‌لگه بسه‌لمینین جوانیه‌که ته‌وه‌یه که مانگ له ته‌کیدای بی شه‌وق خو‌دنه‌وینی، چاریکی تریش له ږوی ته‌وه‌وه که ته‌گه‌ر به‌ خاتریش بسه‌لمینین جوانی یار جوانی مانگی شارو‌ته‌وه ته‌وسا هه‌ر نه‌ده‌کرا ته‌ئسیری جوانیه‌که له مصرعی دوه‌مه‌وه بگه‌یه‌نینه «برق البصر» ی مصرعی یه‌که‌م چونکه هۆی بریسکانه‌وه‌ی چاوه‌له مصرعی یه‌که‌مدا یا هی لولوکانی ئارایشته یاخود هی فرمیسه‌که‌کانی نالییه و چ ده‌خلیکی «جوانی» یاری به‌سه‌ره‌وه نیه، به‌لام که «قیامة‌تی جه‌مالی» هاته ناوه‌وه قورئان بریار ده‌دات «برق البصر» یش وه‌ک «خسف القمر» هی جوانی یاره نیتر لزوم نامینی من و تو به‌هانان په‌یدا که‌ین بو ته‌م مامله‌ته‌ی ماره‌کردنی «برق البصر» له جوانی یار، ږی که‌سیش نامینی گومان باو‌یته به‌ر مومکین بوونی «برق البصر و خسف القمر» که ده‌زاین نه مالی ئاده‌میزاد بوه و نه له ده‌سه‌لاتی جوانی هیچ که‌سیکیشدا بوه به‌ر له‌وه‌ی مامه نالی به‌م سیجره‌ه‌لاله‌ی ده‌سه‌لاتی له‌ه‌ده‌دهری خو‌یه‌وه بیانکات به‌ ئامانجیکی ئاسان و ده‌ست هه‌لینجی ده‌ریای شوخی و نازداریی یاره‌که‌ی.

تو سه‌یری، ته‌م هینان و بردنه‌ی زیه‌نی خو‌ینه‌ره‌وه‌ی به‌یته‌که به‌ ناو سنووری مومکین و نامومکیندا به هۆی فرینی واتا به‌ بالی ئایه‌تی قورئانه‌وه، ته‌وجا تټکه‌ل کردنی جوانی له‌گه‌ل ئارایشته... له‌گه‌ل فرمیسه‌ک، ته‌وجا هه‌لچه‌قاندنی قیامة‌تی له‌ ناوه‌راستی جیهانی واقع... ته‌وجا سه‌ر له‌ نوئی به‌ به‌یته‌که‌دا وه‌روه‌وه بی ته‌وه‌ی مه‌به‌ستی قیامة‌تی تیدا بی چونکه ده‌شی «قیامة‌تی جه‌مالی» به‌ واتای «هه‌لستانه‌وه‌ی جه‌مالی» بی، ته‌وساش سه‌ره‌له‌به‌ری «برق البصر و خسف القمر» و هه‌رچی هه‌یه ده‌بته‌وه مه‌دحی عاده‌تی و پیوه‌ندیان له‌گه‌ل موعجیزه و ږوژی قیامة‌تی ده‌بریت: که بلئی «خسف القمر و برق البصر» مومکین نین، وشه‌ی «قیامة‌تی» ودرامت ده‌داته‌وه. که بلئی کوا قیامة‌تی له‌ حالیکدا دنیا چ به‌لای به‌سه‌ردا نه‌هاتوه؟

ئەوسا وەرەمەت دەدریتەو بەووە کە بگوترئ کئ باسی قیامەتی کردووە؟ قیامەتی چی و حیکایەتی چی؟
قیامەت وشەییکی فەرھەنگە بە واتای «ھەڵستان» ئەگەر نەبووبایە زاراوەی ئاین چ پێوەندی بە ژیانەووەی
دوای مردنەووە نەدەبوو. کە ئەم ھەموو وردە حیسابانە کۆکەیتەووە سەر یەکتەر و مافی ھاتنە ناو
ھەلبەستیان بەدەیتی دەزانیت کارەکە بەم دارشتنە کوردیی قورئانییە نەبئ ناشئ و نالوئ و ناگونجئ و
نابئ و ناگرئ، فەرموو ئەمە گەز و ئەمە مەیدان.

سەپریکی پارسەنگ کردنی بەیتەکەش بکە لە لایەن موسیقایی وشەووە: «برق البصر و خسف القمر»
کە رستەئە قورئانن ھەر بەم شیوہیە لەنگەر دەبەستن لە بەیتەکەدا کە نالی پارسەنگی کردوون بە «برق و
تلاؤی لالی» و «اشراقی قیامەتی جمالی». دەتوانم بلیم پارسەنگ بوونی «اشراقی قیامەتی جمالی»
ئەوھندە تیر و پرە لە کۆتایی بەیتەکەدا خەریکە باری لەنگەرەکە بە لای خۆیدا دەشکینیتەووە.
وشەئ «اشراق» سەرەرای زینگی وشەیی کە تایی «خسف القمر» دەکاتەووە لە واتاشدا لەنگەری
خۆی راگرتووە لەگەڵ پاکی و تەواویی ئەو جوانییە کە ماکی فرتەنەئە ناو بەیتەکەییە. ئەوھندەشت لە بیر بئ
نالی ئەم قیامەتەئە بە زۆر بەسەر ئیمە و بەیتەکەدا نەسەپاندووە، گەلیک لە شاعیر و غەیری شاعیریش لە
کوردان وشەئ قیامەتیان بەکارھێناووە بۆ وصفی جوانی. کەیفی جوانرۆیی «قامەتە یا قیامەتە»ئە لێ
ھەلبەستدا گوتووە، رەنگە خۆشت لە وتووێژدا شتی وەھات گوتبئ.

لە بەیتەکەدا، ئەووەی راستی بئ لە سەرانسەری غەزەلەکە، رەقص و ھەلبەزینەووەییکی ناوھەکی
دارشتن ھەبە کاتیک ھەستی پئ دەکرئ کە برگەئ «تفعیل»ەکانی دیار بخرین:

برق البصر - لە بەر بەر - قی تەلەئلوئئ - لە نالی
خسف القمر - لە ئیشرا - قی قیامەتی - جەمالی

مروؤفی شیعەر و موسیقا دۆست لە تام و لەزەتی ئەو ھەلبەزینەئە تا بلئئ ھەستی خۆشی دەکات. زۆر
جاران جەزبەئ سۆز بە ئاسایی دەکەوێتە سەر باری ئاھەنگیک و بەیەکەووە وەھا جووت دین ھەر دەلئئ
بە سکیک لە دایک بوون. جەلالەددینی رۆمی لە دیوانەکەئ خۆئ کە بە ناوی «شمس تەبریزی»یەووە
دایناووە لە برە شیعریکی مەجزوبانەئ دیوانانەدا یەک بەیتی سەرلەبەری بریتییە لە «تفاعیل»ئ بیواتا و بە
زۆریی وشەئیک دووبارە دەکاتەووە کە جەزبەگرتوان لە گۆرانیدا دەلئینەووە:

تەنەنەنتەن تەنەنەنتەن تەنەنەنتەن تەنەنەنتەن تەنەنەنتەن
تەنەنەنتەن تەنەنەنتەن تەنەنەنتەن تەنەنەنتەن تەنەنەنتەن تەنەنەنتەن

لە دیوانەکەئ نالی، چاپی ھەولئیر، بەیتەکە بە جۆریکی تر نووسراووە یەک جوولەئ کە مەترە لەمەئ
سەرەووە چونکە ئەمەئیان شازدە جوولەئییە و ھئ ناو دیوانەکە پازدە:

برق البصر لە بەرقی - تەلەئلوئئ لە نالی
خسف القمر لە شەرقی - قیامەتی جەمالی

بهیته‌کانی تر سه‌رله‌به‌ریان له دیوانه‌که‌ی چاپی هه‌ولتیریشدا شازده جووله‌ن، ئەوه‌ی راستی بی بهیته‌که‌ی ناو دیوانی چاپی هه‌ولتیر دوو وشه‌ی «برق و شرق» تیتیدا گه‌له‌ک پاراو و شه‌نگن، له لایهن واتاشه‌وه بی که‌م و که‌سرن به‌لام له‌به‌ر دوو هۆی گرنگ رهنکه راستی بهیته‌که ئەوه بی که من له پیشه‌وه نووسیم:

یه‌که‌م: سه‌رله‌به‌ری غه‌زه‌له‌که شازده جووله‌ی بی شاعیرانه‌تره نه‌ک یه‌ک بهیتی تیدا تار بی له‌وانی تر. دوهم: ئەو هه‌له‌په‌رکینه‌ی که باسم کرد، له بهیته‌که‌دا نامینه‌ی نه‌گه‌ر جووله‌ییکه لی که‌م کرایه‌وه. به‌هه‌مه حال ئەمه بیروباوهری منه ئیتر خوینه‌ریش ئازاده له باوه‌ردا. لی‌رده‌دا چه‌ند بهیتیکی غه‌زه‌له‌که ده‌نووسم بۆ تاکه مه‌به‌ستی دیارخستنی مؤسیقای هه‌له‌په‌رکینه‌که:

نیه‌مه‌ردومی - چ دیده - نیه‌دیده‌یی - چ مه‌ردوم
له‌فروغی خه‌د - دی فارغ - له‌خه‌یالی خا - لی خالی
سه‌ری هه‌دوکۆل - می ئاخۆ - گۆلی نه‌وبه‌ها - ره‌یا خۆ
طه‌ره‌فی نه‌ها - ره‌زولفی - زولف من ال - لیالی
به‌صباحتی - تبسم - هه‌مو زه‌مزهمی - مه‌لیحی
به‌ملاحتی - تکلم - هه‌مو که‌وته‌ری - زولالی
روخی توو گۆلی - که سه‌د به‌ر - گ و هه‌زاری عا - شق ئەمما
له هه‌مو چه‌مه‌ن - دیاره - به اصولی نا - له نالی

ئهم بره‌ شیعره که گۆیا بۆ مه‌به‌ستی بیستنی مؤسیقا‌که‌ی هاته ناو نووسینه‌وه جله‌وی ئیراده‌م له ده‌ست ده‌ردینه‌ی و ناچارم ده‌کا یه‌ک دوو ئیشاره‌ی خیرا بۆ چه‌ند لایه‌نیکه وردی و جوانی هه‌ندیک له بهیته‌کانی بکه‌م و، وه‌ک مروّقی زیده‌ تینوو، بری خۆمی لی بشکینم هه‌رچه‌ند سه‌رله‌به‌ری بهیته‌کان له هه‌موو روپیکه‌وه شاکار و پیشه‌وا و پیشاه‌ه‌نگن، به‌لام من لی‌رده‌دا به ده‌ست بی ده‌رفه‌تیه‌وه وه‌ته‌نگ هاتووم و هه‌لسووڤ و داسووڤم بۆ ناکرئ.

له لایهن مصرعی دوهمی بهیتی دوهمه‌وه «له فروغی خه‌دی فارغ» به ده‌ست خۆم نیه دلّم بۆ ئەوه ده‌چی ده‌بوو سه‌لیقه‌ی نالی که زه‌رپه‌بین و موقلاشه‌ بلنی «له فروغی فرعی فارغ» چونکه ئەمیان هاوتای «خه‌یالی خالی خالی» به ته‌واوی ده‌کاته‌وه، هه‌رچه‌ند ده‌زانم وشه‌ی «خه‌د» به ئەصل مناسبی «فروغ -روناکی» یه که‌وا هه‌م سپینه‌ی چاو و هه‌م بریسکانه‌وه‌ی سه‌رله‌به‌ری چاوه‌که راده‌گه‌یه‌نی. له لایهن مؤسیقای وشه‌وه، دیسانه‌وه، ده‌زانم ده‌نگی «خ» نزیکه له ده‌نگی «غ» و به‌مه‌شدا بهیته‌که له مصره‌عی یه‌که‌م و دوهمدا له‌نگه‌ری ئاوازی خۆی ده‌به‌ستنی. به‌لام له‌گه‌ل ئەمه‌شدا وا ده‌زانم که بیین و مصره‌عی یه‌که‌م و دوهم به‌رانبه‌ر یه‌کتر راگیرین وشه‌ی «فرغ» باشتر له وشه‌ی «خه‌د» چه‌سپاوتر ده‌بی له نیوان دوو وشه‌ی «فروغ، فارغ» دا که راگیرابن له عاست «خه‌یال، خال، خالی»، وشه‌ی «فرغ» بۆ ئەمه بیته‌ خزمی ته‌واوی شکلی «فروغ، فارغ» یه‌ک نوقته‌ی پێویسته بۆ سه‌ر پیتی «ع» ده‌که‌ی. که دیققه‌ت بگری ئەم نوقته‌یه له ناو تابلوی تصوردا راسته‌وخۆ له «مه‌ردومی چاو» که بیبیله‌ی چاوه و له «دانه‌ی خال» که هه‌ر خۆیه‌تی

دهبیتته و نوقتهی بیبیلکه، هه لده به زیتته و به بۆ سه ر «ع» ده که و له شکلدا دهیکاته و هه م جینسی ته وای «فروغ و فارغ». له واتاشدا چ که مایه تی پهیدا ناکا بۆ بهیته که چونکه «فرغ» که مووی زولفه ئاورینگ و درهوشانه وهی هه یه، ته نانه ت شاعیریکی وه که «نزار قبانی» گوتوتهی:

یا شعرها علی یدی

شلال ضوء اسود

ئه م ئاورینگه رهشتالیهش له صه دی صه د هه م ئاههنگی رهشکینه و برژۆله و برۆی چاوه. من ئه م تیبینیه به جورئه ته لیردها ده رده برم له ئه نجامی هاندان و پالپیه نانی بهیتهکانی نالی خویه وه... تو بلتی له سه ره تا وه نالی «فرغ» ی نه نویسی بی و دواتر نوسخه نوسان کردی تیانه «خد»؟

له گه له بهیته باشتردا ته نها به ته رکبیه «اضافی» یه که ی «طرفی نهار» دوه خو خه ریک ده که م له بهر که م ماوه یی: ئه م ته عبیره ی نالی له وانه یه که ئی عجازی به کارهینانی تاکه وشه یان تیدا ده رکه وئ. نه هار دوو «طرف» ی هه یه. به یانی و ئیواره. له هه ر دوو حالدا شه وقی رۆژ پیی ده گوتری «زه رده پ» که مناسبی ئه و گو له نه وه هاره ی مصرعی یه که مه که گو نای یاری پی ته شبیه کراوه چونکه گو له به هار رهنگی زه رده، له م بهیته شدا زه ردییه که هی بیهیزی نیه چونکه وشه ی «نه و نه وه هار» ی بۆ به کار هاتوه سه ره پای ئه وه که گو نای زه رد یه کیکه له ده قی ئه و مه دحانه ی کورد په سه ندی کردوه.

ئه م «طرف نهار» ه جار یکی تریش خو ی گه یاندوه به پایه ی ئی عجاز به ودا که ئه گه ر ناوی زولف و شه ویش له هه لبه ستدا نه با به هو ی «طرفی نهار» دوه هه ر دهاته نه حیسابه وه چونکی هه روه که ئه م لاو ئه و لای دوو کولمی یار موه ره شهکانی دوو زولفه که په تی هه روه هاش ئه م لاو ئه و لای دوو «طرف» ی نه هار دوو شه وه وه که زولفه کان.

شه ویکیان هی پش رۆژه لات ئه وی تریشیان هی دوا ی رۆژاوا، که واته ئه گه ر بگوتری «سه ری هه ر دو کولمی طرفی نهارن» و قسه کۆتایی بیت، زولف و شه و له خو وه دینه بهر هه ست و زیهنی مرۆقه وه و به یه کتر ده گیرین. له م به یه کتر گرتن و ته شبیه شدا بایی سه ری موویک فره قی لایه نیکی ته شبیه که له وی تر نا کریت چونکه هه روه که دوو زولفه که له هه موو روویکه وه تایی به کترن، هه روه هاش دوو شه وه که ی ئه م لا و ئه و لای «طرف» ی نه هاره که به ته وای وه که یه کن - خو دیاره دوو شت چه نگ ناکه ون به قه در دوو شه و له یه کتر بکه ن مه گه ر ئه و دوو زولفه ی ناو هه لبه سته که. ته نانه ت که بیین و له یه کتر چواندنه که خورد کهینه وه تا دوا پله ی خورد کردنه وه له یه کچوونیک ی ئه و تۆمان دینه به رچا و گه لیک پتر بی له هی «دو که رتی سیویک» که به سه ر زارانه وه باوه بۆ ده برینی له یه کتر چوونی دوو شت.

له زه رده په په ی سبه ینه وه بگه ریوه به ره و شه وی پش نویژی به یانی به و قۆناغه دا تیپه ر ده بیت که له زه رده په په ی ئیواره وه به ره و شه وی دوا ی نویژی خه فتنان دینه به رت. له سه ری هه ر دوو کولمیشه وه نیگات راگو یزه به ره و شه وی زولفانی ئه م لاو ئه و لادا ورده ورده له رونا کایی ته و او وه ده چیه ناو سینه ری زولفان که لاجانگه کانیان لی ل کردوه وه که کاتی پش رۆژه لات و دوا ی رۆژاوا تا ده گه یته ره شایی زولفه کان خویانه وه که شه وی راسته قینه ن. سه یری، ئه م «طرفی نهار» ه چ فرته نه ییکی به ریا کردوه!

به صباحتی تبسم هه موو «زمزمی» مه لیجی
به ملاحتی تکلم هه موو کوثری زلالی

له م بهیته دا نالی ئالوگۆریکی زۆر سهیری واتایی و وشهیی کردوه له ته رکیبی مصرعی به که م و دوه مدا، به رانه بری یه کتریشی راگرتوون تا له هه ریه که یان تیشکیکی پیویست باویژی بۆ ناو ئهوی تر. هیناوه تی «صباحتی تبسم» ی کردوه به بنگه ی ته شبیه بۆ «زمزمی ملیح» له حالیکدا گرژینه وه ییک که «صباحه» ی تیدایه بی به زاهیر له گه ل «کوثری زلال» پتر ده گونجی چونکه له «صباحه» که وشه ییکه له «صبح - به یانی»، سبهینه «وهرگیراوه ئه و روونی و شیرینه هه ست پی ده کری که له «کوثری زلال» دا هه یه. زمزمه می ملیح له راسته وشه کانه وه سویرایی ئاوی کانی زمزم راده گه یه نی که وا له واقعیشتا نه ختیکی سویره.

نالی که ئه م «تحدی» یه ی واتای پوالتی وشه کانی کردوه و له ناو زهرفی هه لبه ستدا نه گونجانی لی سه ندۆته وه، یه کجار شاعیرانه و ئوستادانه جارکیان له واتای وشه ی «ملیح» سوودی وهرگرتوه که ویرایی سویرایی، ئه و جوانیه هه راده گه یه نی که به تام بی. له وشه ی زمزمیش سه ره رای واتای پیروزی و قودسیه تی بیری زمزم که هه موو جوړه ته شبیه ییک به ره و به رزی و پاکی ده با، واتای زمزمه هه یه که ئاهه نگ و ستارن راده گه یه نی. وشه ی زمزمی ملیح به پینووسی کۆن «زمزمه می مه لیح و زمزمه می مه لیح» ده خویندرا یه وه. له م واتایه دا دهنگی پیکه نینی یار ده بیستری که له «تبسم» دا په یدا ده بی.

صباحه تی ته به سوم و پیکه نینت هه مووی ئاوی زمزمه می به تامن یاخود هه مووی ئاهه نگی جوان و به تامه. چه ند کاریکی هونه روه رانه یه که گرژینه وه ی زار له هه مان کاتدا به سه رچاوه ی زمزمیکی به تام و ئاهه نگی شیرین و به تام ته شبیه کرابی. دم و زاره که به خۆی و روونی و جوانی و ته رایی که تیدایه ئه و زمزمه مه لیحه یه که له حه وشه ی که عبه دا ته قدیس ده کری. دهنگی پیکه نینه که ش وه ک ئاهه نگ و مۆسیقا وایه که زمزمه به دهسته وه ی ده دات. که واته نالی له هینانه وه ی «زمزمی ملیح» هه ر ده لئی «کوثری زلالی» هیناوه و له ته ک «صباحتی تبسم» ی داناوه هه رچه ند جیگه ی «کوثر» هه که ش له کوئایی مصرعی دوه مه.

ئه وه ی که له مصرعه ی یه که مدا له گه ل «صباحی تبسم و زمزم ملیح» ی کردوه هه مان فه ندیشی به کارهیناوه له گه ل «ملاحتی تکلم و کوثری زلال» له مصرعی دوه مدا. له هه مان ریکه وه که تازه به سه ریدا رویشتین نه گونجان و ریکه هاتنی نیوانی «ملاحه» و «کوثری زلال» ده بنه وه ئه و ریکی و گونجان و شیرینی و به تامیه که له نیوانی «صباحه» و زمزمی ملیح «ماندا دۆزیه وه. نامه وی چیتر خۆم باویمه نیوانی خوینەر و نازداری به یته که وه نه کا به شیکی دیمه نه که ی لی بشارمه وه.

له کوئایی غه زه له که دا وشه ی «هزار - هزار» به زۆری خه لقی لی به هه له ده چن و ده خوینینه وه «هزار - هزار» و وا ده زانن ئه گه ر وا نه بی وشه که ده بیته کوردی وه یا فارسی به واتای ۱۰۰۰. راستیه که ی، عه رب که هاتوه به بولبولی کوتوه «هزار» وشه که ی له فارسییه وه وهرگرتوه له بنه ره تیشدا هه ر ئه و هه زاره یه که به ژماره ۱۰۰۰ ده نووسری، مه به ستیش له و هه زاره ئه و بوو که بولبول مه لیکه هه زار داستان و ئاهه نگ ده خوینی ئیتر له به کارهیناندا هه زار ماوه ته وه. له به یته که ی نالیشدا جوانی

دارپشته که له ووه دى که «هزار - هزار» به واتای بولبول و ژماره ی ۱۰۰۰ ایش دى چونکه که بولبول مه بهس بى دياره مه شوور ئه ووه بولبول عاشقى گول، که ژماره ی هزاريش مه بهس بى واتاکه بۇ زورى ژماره ی عاشقان دهگه پښته وه. به داخه وه ئه مه له په له هردوو چاپی دیوانه که ی نالی که له سالی ۱۹۶۲ و ۱۹۷۴ له چاپخانه ی کوردستانی هه ولير دهرچوه دووباره بۆته وه و هوزار نووسراوه به رښووسى کوردی.

له دراوسپه تی وشه کانی به پته که وه نالی بى ماندوو بوون نارایشتیکی به زیاده وه ی خستوته سه ر تیکرایى جوانی به پته که به ودا که هاتوه سى پله ی نه ژمارى ناویردوه: که ده لى «روخی تو گولیکه» له وشه ی گولیکه ژماره ی یه که هه په. دواتریش که ده لى «صه د بهرگ» ژماره ی صه د په پیدایه. زانیشمان ژماره ی ۱۰۰۰ له وشه ی هزاردا ئه و بهرچاوه په که باسمان کرد.

که واته پله ی یه که صه د هزار له خووه هاتونه ته ناو هه لبه سته وه وه که به ره مه یکی لاهه کی که له رواله تدا ده خلی نیه به سه ر ناوه رۆکی هه لبه سته وه، که چی به راستی نه وهنده ی بته وئ هیز و هونه رى خستوته ناو واتای به پته که وه و بوه به به شیکى بنجى ناوه رۆک و بنگه ی مه دحى جوانی نه و تاکه گول: نالی رووی یاری داناوه به تاکه گول، دياره تاكو نه و شته ی وه یا نه و که سه ی مه دح ده کرى تا قانه و که مه نه ژمار بى په سه ندر و جوانتر ده بى بۆیه په ی ژماره ی یه که که له و که متر چنگ ناکه وئ نه په رى مه دحی تیدا بى، له ژماره ی په کیش که متر بى ده بیته که رتى ژماره که شتیکی ناته و او دهرده چی.

مه شووره ده گوترى «الدر الیتیم - دورى هه تیو» که به و لولوه ده لى یه که دانه ی له قه پیلکیدا بى.

خولاسه یه که بوونى مه دح کراو بنگه ی تیه لکشانه بۇ مه دح کردن. له پاش ژماره ی یه که که تاییه تی مه دح کراوه ئیتر ژماره کانی تر که ده بنه به شیک له ناوه رۆک و که رسته ی مه دحه که هه تا زیاد که نه مه دحه که ش زیاد ده کات. نالی که هاتوه ژماره ی ۱۰ هه لواردوه که یه که مه پله ی هه وراز ژماره ی یه که له پلیکانی «نیزامی دیده یی» و بازى هاویشته بۇ ژماره «صه د - صه د بهرگ» ویستوه تی مه دحه که ی له و مه ودا کورته ی نیوان یه که و ده وه راگويزى بۇ مه یدانه به رینه که ی نیوانی یه که و صه د.

نه م «صه د بهرگ» ه ده شى جوړی گول که نیشان بدات که په ره کانی صه د ریزن و ئیستا له سلیمانی پنی ده لى «شه ست په ر» هه روه ها ده شى به و واتایه بى که صه د بهرگی جوانی تی نالاهه یاخود له صه د بهرگی جوړ جوړی جوانیدا خو ی دهنوینى. به دوا ژماره ی «صه د» دا ژماره ی «هزار» هاتوه که نه ویش پله یکی نیزامی ده ییه و له هه مان کاتیشدا ریگایه کی دوور له ژماره صه د بهر وه هه ورازى مه دح تیه لکشیه وه.

به دوا نه م ورد بوونه وه یه دا، سه ره له نوئ، دوو ورد بوونه وه ی تری زور گرنگ پیویسته که نه گه نه خریته بهرچاوه به شیکى جوانی واتای به پته که بزر ده بى.

له رسته ی «صه د بهرگ و هه زارى عاشق» دا دارپشته که هه لده گرى هه زار عاشقه که هه ی هه ر یه کیک له و صه د بهرگانه بن نه که ته نها هه گول که سه ره بهر. نه مه یه کیک له دوو ورد بوونه وه که یه که پنی ناوی پتری دريژه پیبده یین. ورد بوونه وه ی دوهم هه ندیکى تریش له تیکرای مه دحه که زیاد ده کا.

نالى که ده لى «گولیکه صه د بهرگ» جارئ خه ریکى خودی گول که یه که و ژماره یه که و صه دى له ته کوینى گول که خو ی وه رگرتوه. به لام که ده لى «هه زارى عاشق» لیره دا هو ی مه دحى له دهر وه ی شه خسى مه دح کراو هیناوه. نه م راستیه ی خزم بوونى دوو ژماره ی «یه که و صه د» و بیگانه بوونى

ژماره هزار وای له واتای بهیتهکه شیرین هیناوه که مه و دای نیوانی یهک و صد که متر بی له هی صد و هزار، مه به سیم نه و دیه بلیم جیی خویته تی نیوانی یهک و صد ۹۹ بی و هی صد و هزاریش ۹۰۰ بی چونکی گوله که و صد بهرگه که به یه کتر ناشنا ترن تا صد بهرگه که و هزار عاشقه که.

خوینه ری به ریز نه م ته رزه ورده کاریه م لی به زیاد نه گری، له چهن دین کتیبی شهرحی دیوانان شهر حده رکان بو قولایی و به رینایی گه لیک پتر چون له و دی من کردومه. خو نه و دی راستی بی له عاست نه م بهیته دا که و لیره دا پیوهی خه ریکم جاری یهک و شه م نه گوتوه له و اتا و جوانی مصره دی دوهمی بهیته که:

له هه موو چه من دیاره به اصولی ناله، نالی

مه رجه دست له م مصره عه نه دم و بو زه و قی خوینه ری به جی بهیلم، بو خوی بیخاته وه ریزی مصره دی یه که م و له و اتا و جوانیه که ی سرنج راگری.
وهک لیره دا به پیشه وه گوتم به شیکی به رچاوی دیوانه که ی نالی بریتیه له م شیوه شیعه ری و اتا سه ختی وشه سه رکه شی داریستن مه حکم، و ا هه یه غه زه لیک و هیا قه صیده ییکی سه رله به ری به م شیوازه داناوه وهک قه صیده ی:

نه ی جلوه ده ری حسن و جله و کیشی ته ماشا
سه ر رسته یی دین بی مه ده دی توو نیه حاشا

وهیا قه صیده ی:

هه لقه ده رگوشی که فی رهنگینی تو یه نه م ده فه
با نه نالی، لی مه ده عن لطمه کف الکفه

ناوناوهش له غه زه لیک و هیا قه صیده ییکا به ییتیک و هیا چند به ییتیک له م بابه ته سه خت و سه رکه شن وهک قه صیده ی:

بولبولی طبعم نه و ا دیسان ثنا خوانی دهکا
نوخته سنجی بذله گویی گه و هه ر نه فشانی دهکا

به شیکی زوری تیکرای نه م هه لبه ستانه تا نیستا به ته وایی، بگره به نیوه چلیش، ساغ نه کرانه وه و واتایان وهک تارمایی دیار و نا دیاری ناو ته م و تاریکاییه. به نمونه سه یریکی نه م دوو بهیته بکه:

صاحبی علم الکتابه مطربی هودهود نه فهس
یا سلیمان له اخوان الصفا اصف صفه

جامی تاقی مهیکه ده مشکاتی قندیلی دلّه
شیشیه پر قرقف له پرف شاهی عالی پرفه

دهزانین ئەم «صاحبی علم الکتاب» هه مان که سه که به دوا گێرانه وهی حیکایه تی سه با و به لقیس و عهرشه گه وره که ی دا له لایهن هودهوده وه له سه ر ته کلیفی «سلیمان پیغه مبه ر» به پنی باس کردنی قورئان که ده ف رموی «وقال الذی عنده علم من الکتاب انی اتیک به قبل ان یرتد الیک طرفک» هه ستا و عهرشه که ی به لقیسی بۆ هینا، به لئ ئەمه ده زانین، فکرمان بۆ ئەوهش ده چی که گۆرانی بیژه که هودهود نه فس بئ ده بی خۆی له گۆرانیدا وهک هودهود باسی به لقیس و عهرشه که و سه با ی کردبئ. له هه مان کاتدا ئەم گۆرانی بیژه هه ر خۆی «صاحبی علم الکتاب» واته یا به راستی یا به ئاههنگی گۆرانی عهرشی به لقیسی حازر کردوه له کۆری به زم و گۆرانیدا. ئەوهندهش له بهیتی دوهم هه لده کرپنین که سلیمان سی پاشا و پیغه مبه ر ده بی له نیوان «اخوان الصفا - برادرانی ریکی و خوشی» دا واز له پاشایی و گه وره یی بینئ و بیته وه ریزی «اصف» که وهزیری خۆیه تی و له کاتی روودانی رووداوه که ئەو «الذی عنده علم من الکتاب» بوه. له وهش زیاتر واتا روون ده که ی نه وه به ودا که کۆمه له ی مه شووری «اخوان الصفا» ی سه رده می عه باسیه کان به خۆیان و ناوه نهرم و نۆل و له باره که یانه وه جیگه هه موار ده که ن بۆ یه کیکی وهک سلیمان پیغه مبه ر که به هۆی چوونه ناو ریزانه وه ئەویش ببیته ئەندامیکی ئەو گروه چاک و دلپاکه و خۆی به هاو پیتی اصف بزانی.

جاریکی تریش له مه به س نزیک ده بینه وه که ده زانین له نیوان «اخوان الصفا» دا پیاویک هه یه ناوی «ابو سلیمان» ه، له مه وه به جاری «سلیمان پیغه مبه ر» ئەندامه تی گروهی «اخوان الصفا» ی لی ده بیته به شیکی که سایه تی راسته قینه، نهک له رپی ته شبیه و مه جاز و واتا تیکه ه لکیشانه وه. ئەمانه و شتی تریش هه ن له به یته که دا که رپی پی ده به یین و تی ده گه یین و حیسابی بۆ ده که یین و جیگه یشی له په راویزی واتیدا ده که ی نه وه، به لام دیسان جاری دوورین له وه پهری واتا که ی چ دووری ناسۆی بی به ره و پانایی، چ دووری ستوونی بی به ره و به رزایی وه یا قولایی به یته که. له باره ی به یته که ی تریشه وه:

جامی تاقی مهیکه ده مشکاتی قندیلی دلّه
شیشیه پر قه رقه ف له ره ف ره ف شاهی عالی ره ف ره ف

دهزانین جامی تاقی مهیخانه وهک «مشکاتی قندیل» ی دل وایه: خوا له قورئاندا به نوری خۆی گوتوه «مثل نوره کمشکاة فیها مصباح» که واته شه رابی ناو جامه که ی مهیخانه وهک «قندیل - مصباح» ی ناو «کمشکاة» هکه وایه بۆ دلی نالی، دیاره ئەم شه رابه هه مان شته که پیی ده لئین «خمره الحب الالهی» و له وه وه ئاشکرایه که نالی خه یالئیکی متصوفانه ی هینا وه ته ناو هه لبه سته وه. له بهیتی دوهمیشدا «شیشیه ی پر قه رقه ف» هه ر ئەو جامه پر شه رابه یه که له تاقی مهیخانه دا وهک مشکاتی قندیلی دل بوو، وشه ی «ره ف ره ف - پرف» ئەویش هه لده گری «پرف» بی که وشه ییکی عه ره بییه و واتا که ی له فه ره هنگی «المنجد» دا به چه ند شتیکی لیکدرا وه ته وه یه ک دوانیکیان مناسبی واتای به یته که ن:

۱- الرفرف ما تهدل من الشجر و والنبات - واته ئەو درهخت و گيايه كه شوردهبنهوه.

۲- البساط، الفراش، الرقيقى من ثياب الديباج. هەلئيش دەگرئ «رەف، رەف» بئى كه دووبارەكردنەوهى وشەى «رەف - رەفت، تاق» ه. شاهى عالى رەرف دەشى خاوهن مەيكەدەكه بئى له وه بهولاوه مومكينه بگەرئتهوه بؤ «شيخ الطريقة» و پيشهواكهى ئەو تصوفه كه له «الخمرة الالهية» بؤمان دەرکهوت ياخود هەر خوا خۆى بئى كه له راستيدا ئەو رووناكى ناو «كمشكاة» و قنديلهكه بوو.

وشەى رەرف له قورئاندا بؤ مەزراى ناو بههشتيش بهكار هاتوه كه ئەمه زياتر واتاكه بهرهو خوا دەگيرئتهوه، بهلام كه وشهكه بگهسته «رەف، رەف» كه رەفت و تاقهكانى مەيخانه نيشان دەدهن و شيشه پر شەرابهكانيان تيدا دانراوه، ئەوسا زياتر بؤ پيرى موغان و خاوهنى مەيخانهكه لهبارتر دەبئى. به ورد بونهوه گەلئىك شتى تريف له بهيتهكهوه خو دینه بهر چاوى زيهنهوه، له گەل ئەمشدا هيشتان دوورين له واتاى تهواو و شيوهى راستهقينهى ناو بهيتهكه.

من جارئ بهرئوهم له گهشتى بهرهو كۆتايى و ئەنجامى ئەم بهيتانه، بئىگومان ناليش له دەمى هۆنینهوهياندا ههستى كردوه به زهحمەتى و سهختى و سهركهشييان، هەر بۆيهيشه له كۆتايى قهصيدهكهدا دان بهو توندى و رەقييه دادەنى بهلام يهكجار ئوستادانه توندى و رەقييهكه دهكاتوه بنگهى مەدحى خۆشهويستهكهى وهيا گورهى سهراوهى تصوفهكه:

طبعى نالى تونده ئەمرويا به نهشهئى نيم نىگاه
مهستى «رحراح» و مهى و «راح و قراح و قرقف» ه

سهبرى چۆن نيم نىگايئىكى دۆستهكهى (وهيا نيم نىگاي تجلى خودا وهيا توجهى رابهرى تهريقهت) كردۆته هوى مهست بوونىك كه لهو پينج شتهى ناوى بردوون پهيدا دەبئى ههمووشيان به واتاى شەرابن. دياره ئەگەر رپى تهصوفى تيدا بگرين هەر پينج شەرابهكه دەبنهوه شەرابى ئيلاهى. ئەم بهيته له نوسخه چاپهكانى ديوانى نالى به ههله نووسراوه، چى ليرهدا نووسراوه راستى بهيتهكهيه، به ئانقهستيش وشهكانى «رحراح، راح، قراح، قرقف»م خسته ناو جووت كهوانهوه تاكوو باشتر بخوينرئتهوه و بشزانرئ كه ئەمانه وشەى عەرەبين و تهنها وشەى «مهى» له بهيتهكهدا فارسى وهيا كوردبیه.

من گەلئىك جارن راي خۆم دەربريوه له عاست شاعيريهتى نالى و چى باوهرم پى بوه ئەوهم گوتوه دەربارەى، ليرهدا ئەوهنده دەلیم، وهياخود باشتره بلیم دوپاره دهكهمهوه، ناتوانين پايهى راستهقينهى بلیمهتى نالى دهستنیشان كهين ئەگەر:

۱- كات و زهرف و بارى ژيانى خۆى و هى ههلبهستهكانى به چاكى نهزانين.

۲- ههموو گهوهرهكانى له قتووى ههلبهستهكانى دهرنههينين.

۳- بهتايههتئى ئەگەر ههلبهسته سهخت و سهركهشهكانى له ههموو روپيکهوه شى نهكرينهوه و مههارهتى دارشتن و تیکههلكيشان و پاراستنى مؤسقىا و تيبردنى زهقى و رەقى لهو ههلبهستانهدا با چاكى روون نهبيتتهوه.

۴- به شاعيره مهشورهكانى كورد و غهبرى كورد نهگيرئ بؤ بهراوردىي كردن له نيوان چهند و چۆن و شيواز و تصور و وردەكارىي و ههموو سهروبهريكى ههلبهستهكانى ئەم و ئەواندا، چونكه جوانى وهيا

گه ورهیی و دیا مه هارعت و دیا هر رهوشتیکی تر بی به به راورد کردنی له گه ل خویدا دهرناکه ویت. تو ناتوانی بزانی قورسای شتیک چهنده ئەگەر به ترازوو هه لینه کیشیت.

بیگومان ئەم کارهش بهنده به چهند شتیکه وه:
یه کهم: راست کردنه وهی هه لهی دیوانه کهی.

دوهم: توژینه وهی میژوویی له و رووداوانه ی که له سه ردهمی نالی روویان داوه له و جیگایانه که خوی تیاندان ژیاوه له کاتی روودانه که دا.

سییه م: هاریکاری گشتی نیوان هه موو ئەو ئەدیوانه که سه ردهریی ده کهن له شیعی نالی و دیا شاعیری وه ک نالی، که ئەمهش پیوستی هه یه به شارهزا بوون له ئەدهبی ئیسلام به شیوه ییکی فراوان، تا بشلیتی ئەرکه کهی گرانه.

چوارهم: بلاو کردنه وهی شیعی بلاونه کرایه وهی نالی. بیگومان ئەو هینده شیعه ری که له دیوانه که پیدا هه یه به شیکه، یا کهم یا زور هه رچه ند مه یلم بو ئەوه دهر وا بلیم «که م»، له هه موو شیعه رکانی چونکه ناچیته عه قله وه نالی له ری ئەو میقداره که مه وه گه یشتبیته ئەم میقداره زوره له به رزیی و قولی و سیردا.

وهک ئاشکرایه رۆژ به رۆژ ئەم ئەرکه ی شیکردنه وهی شیعی نالی به رهو زهحمه تترییه وه دهر وات چونکه ئاشنایانی ئەم جوره ئەده به کهم ده بنه وه و بابه ته که شی بیگانه تر ده بی به لای چینی تازه پیگه یشتوو دا. بویه یه ئەگەر کهس هه یه خوی به دلسوزی ئەده بی نالی بزانی، خیرا خیرا شاره زایی خوی به شیعی نالی بخاته به رچاوی نالی دوستانه وه، چی له شیعر و خه بهر و به سه رهاتی نالیش ده زانی ئەویش به م بازاره ی «نالی زانی» یه وه رابگه یه نی.

ئیس ته کهش فرص ته گه لی یاران

که په نه ک بو چیه له پاش باران

لیرده به ناچاری گوتاره که کوتایی دیت چونکه دوا بریاری لیژنه ی گوڤاری کوپ ئەوه یه گوتار زور له په نجا لاپه ره تیپه ر نه کات.

چه ند لاپه نیکی باسه که مایه وه بو دهر فه تیکی تر، به تایبه تی باسی ناوه روک له شیعی نالیدا که وا له یه کهم ئالقه ی زنجیره ی گوتاره کانه وه بو به قه رز به سه رمه وه ئیتر یا له ئالقه ییکی تر دا پیشکه ش ده کریت یا خود ده بیته ئاکامی کتیبیک که به پیشه کییکه وه زنجیره ی گوتاره کان کو ده کاته وه بو ئەوه ئیمکان هه بی به سه ریه که وه بخوینریته وه، ئەوه ی ژماره کانی گوڤاره که شی چنگ نه که وتوه بتوانی له م کتیبه دا گوتاره کان ببینی.

دهمه وی عوزریک بخوازمه وه له خوینه ره وهی ئەم گوتارانه عوزره کهش دوو لاییه: یه کیان له وه دا که وه ها بوه شیکردنه وهی به ییتیک له به یته کانی نالی بو خوی پیوستی به شیکردنه وه هه بوه. له مه دا نه ختیک خوم خه تابارم که ده بوو رسته ی ئاسانتر بدوژمه وه بو راگه یاندنی مه به ست، نه ختیکیش خه تاکه ده گریته وه بو زهحمه تی ئەو فکر و دارپشتن و وینه کیشانه ی که نالی به یته کانی پی فرووسماندوون. لایه نی دوهمی عوزره کهش بو ئەمه یه به شیک له نمونه کانی شیعی نالی که له کوتایی ئەم ئالقه یه دا

هاتوون به ته‌واوی شی نه‌کراونه‌وه و به‌جیه‌یلراون بۆ سرنجی خوینه‌ران، بۆ سرنجی خویشم که له دواروژدا پێیان‌وه خه‌ریک بم. ئه‌وه‌ی راستی بێ ده‌متوانی به دوو جوړ له‌م عوزره‌یتانه‌وه‌یه خویم رزگار که‌م به‌لام نه‌مکرد. یه‌که‌میان به‌وه‌دا که نمونه‌کانم نه‌هینایه‌وه. دوه‌میشیان له پێی وشه‌بازی و چاوبه‌سته‌کیوه نو‌قسان‌ی واتاکان تیببهم وه‌یا بیشارمه‌وه. له‌م چاوشارکییه‌دا نه‌ که‌س سوودمه‌ند ده‌بێ نه‌ منیش له‌ خویم گه‌وره‌تر ده‌بم، ئیتر خو لێ به‌سه‌هوو بردن و خو لێ گیل کردن بۆچی بێ!

گه‌لێ تکای تریشم هه‌یه سه‌ری خوینه‌ریان پێ نائیشینم به‌لام چارم ناچاره داوایان لێ بکه‌م به‌یتیکی به‌هه‌له نووسراوی ئالقه‌ی دوه‌می گوتاره‌که‌م بۆ راست که‌نه‌وه: له‌ لاپه‌ره ۱۲۷ ی ئه‌م کتیبه‌دا به‌سه‌ر ژماره ۱۰ ی زنجیره‌ی نمونه‌کانه‌وه ئه‌م به‌یته به‌هه‌له نووسراوه:

عاشقی صنعی حه‌قم قوربانی ده‌ستی قودره‌تم
چاوی ماویی خالی شین کولمی سپی زولفی سیا

راستی به‌یته‌که ئه‌مه‌یه:

عاشقی صبغی حه‌قم قوربانی ره‌نگی قودره‌تم
چاوی ماویی خالی شین کولمی سپی زولفی سیا

ئه‌م دوو سه‌هوه یه‌کیکیان هه‌له‌ی چاپه یه‌کیکیان په‌له‌ی منه.
نالی له‌ زه‌مینه‌ی عوزری گوناهان ئه‌م به‌یته‌ی خواره‌وه‌ی گوتوه، منیش لی‌رده‌دا ده‌یکه‌م به‌ گولاوبژانی
ئه‌م به‌شه‌ی گوتار و هۆی ده‌رده‌ست کردنی به‌خشین و چاوپوشیش له‌ خوینه‌رانه‌وه:

خوشره‌ عوزری گونه‌هکاران له‌ سه‌د زکری ریا
ئه‌م به‌نه‌رمی «عفو، عفو» ه ئه‌و به‌ توندیی عه‌فه‌فه

بەشى چوارەم

لە سى بەشى لىزە بە پىشەۋەى ئەم نووسىنەدا، بە دەم شىكىردنەۋەى تاك تاكە بەيتى ديوانەكەى نالىيەۋە، چەند جاران بە پىش دەرفەتى گوتار ھەۋلەم داۋە ئەۋ تايپەتياڭە دەربخەم كە نمونەكانى شىكىردنەۋە رايان دەگەيەنن ۋەك: تايپەتى لەنگەربەستەن ۋ پارسەنگ بوون، فرەواتايى، نەرم كەردنى وشە ۋ تەعبىرى سەخت، ۋىنەگرىيى، پەيوەست بوون بە كۆمەلايەتى ۋ خاسىيەتى ئەۋتۆيى. ئەم بەرەنگار بوونە لە منەۋە بۆ خاسىيەت ۋ تايپەتى شىعەرى نالى ھەر ئەۋەندە ئازايپە ۋ ھەلمەت بىردنەى تىدايە كە ئامانچە بچوۋكەكەى ناۋ عىنۋانى «چەپك...» لىمى داخۋازى دەكات. من چەپك ھەلبەستۋە، باغم ھەلەرن نەكردۋە، پىشەم ھەلەرن ناكەرى... ۋاشدەزانم بە كەسى تەنھا كەس ناكەرى.

ئەۋەى راسىتى بى، لە بىژنگ دانى ديوانەكەى نالى بە نىيازى ۋ دەستەھىنانى ھەموۋ سامانەكەى گەلىك لەۋە ئەستەمترە كە رۋالەتى «ماملەت لەگەل وشە» نىشانى دەدات، چونكە ۋەك بۆ چاۋى ۋ رەبىن ۋ زەينى بەپىرشت دەردەكەۋى نالى «ۋشەسازى» عادەتى نەكردۋە، «ۋاتاسازى» عادەتىشى نەكردۋە، ئاراپىشتى حازر بە دەستىشى بەكار نەھىناۋە، فەند ۋ قىلە ساكارە مىراتىيەكەى شاعىرانىشى نەگرتۋتە بەر. كە ئەمانەى نەكردۋە بەۋەندەش رازى نەبۋە شىۋە بەرزەكەى لە عادەت بە پىشەۋەى ئەم ھونەرەنەش بكا بە ناۋاخنى ھەموۋ شىعەرەكانى، ۋىپراى ئەمانە نالى كارى گەنگەر ۋ ھونەركارانەتر ۋ ساحىرانەترىشى كەردۋە.

نالى بە ناۋ رايەلى ئەۋ ھونەرە بەرزانە ۋ ھى تىرىشدا ھاتۋچۋى بە زاتە ھەستىيارە جۋشاۋە سىحربازە دەستەنگىنە بلىمەتەكەى خۋى كەردۋە ۋ بەھۋى دەسەلاتى ھونەرەندانەى يەكجار دەۋلەمەندىيەۋە لە ناخى دل ۋ قولايى گىيانەۋە كلافەى رەنگاۋرەنگى ئاۋىتە لە سۆزى ئاگرىن ۋ پوختەيى تىرۋتەژىي لەۋ رايەلانە ئالانداۋە ۋ پارچە ھەلبەستى گەۋھەردار ۋ ئاورىنگارىي لى ھۆندۋونەۋە، ھەرگىز داۋى كلافەكانىشى كورتىيان نەھىناۋە بەبەر قەلافەتى پەيكەرى خولياۋە، من ۋ تۆش لە دەروەى تان ۋ پۆى

ته لیسماوی سیجره هونیه وه دهمه ته قهه عاده تی نه دهبی له سهر هه لده ستینین و به زمانی سافیلکه ی شیعردۆستانه مان مه عنای سهر او و پفدراو به سهر ورشه و تریفه کانیدا گلۆر ده که یه وه، ههر ده لئی ئیمه ن نالی به ته وریه و ته شبیه له م به یته دا وینه ی ههر زه کاریمان له مهیدانی دورناسیدا له پئی کامیزای وشه وه ده کیشیت

منجم کهر گهس و «لاشی» له کن شه یئیکه نه یزانی
که ئەم ئەفلاکه چه ند لاکه که ئەم گهر دوونه چه ند دوونه

بئ هه موو مه به ستیکی پیندا هه لگوتن و به رزکردنه وه ی نمایشتکارانه ده لیم «نالی» به راستی ئوستادی شیعره، ئەو ئوستاده ی که به شاعیری تری بگریت له وانیه پئی نه لئی شاعیر چونکه هونه ر و ته عبیریکی ئەو به کاریهیناوه کالای تاک تاکه هونه رمه ندی بلند په روزه که سیبه ری به سهر مه لبه ندی شیعری عاده تیدا ده کیشیت. ده زانین سهره ژوووون خوی له خۆیدا کاریکی بین بره، ئەی به باری گه وه ره وه به ره و تۆقه له ی ههر به رزی ئاسۆی هونه ر؟

تا سنبولی زولفت له نیهالی قهدت ئالا
من دوودی هه ناسه م گه یه عاله می بالا
من گریه وه تو خنده به یه کدی ده فروشین
من له علی به ده خشان و ئەتو لوئوئی لالا
طوپرهدت وه کو تو ماری شکسته و سهری کوئمت
بو نوری سه و دام بو هته شه معی موتالا
ئو چاوه غه زاله فه ته راتی سهر و ماله
ئو نیرگسه کاله نه منی هیشته و نه کالا
شیقچه ی فه له کولئه تلهس و ئەستوونه یی زه رپین
بئ بیکه به تارایی سهر و سرکه یی والا
نالی به ئومیدی زه فه ری ته وقی ته له سمت
ماری سهری زولفت له سهر و گهر دهنی ئالا

تاکه به یئیکی ئەم بره شیعره «شیقچه ی فه له کولئه تلهس...» بهر له سی سال زیاتر سهر چاوه ی ئیلهامی جوانه مرگ «دلدار» بوو له دارشتنی به شیکی غه زله درێژکه ی «خنده که ی بایی...» له شوینه دا که ده لئ:

ده هه لسه با بینا که یین مه عبه دی پیروزی دلداریی
له تیشکی رۆژ له شه وقی مانگ له په رنگی په لکه په رنگینه

له پۆلی سی وهیا چواری حقوق به یه که وه له ژوو ریک به سه رمان دهر که تریفه ی خه یالی «خنده که ی

بايي» له گوشه‌ييكي هه‌ست و سوؤزي دلدارانه‌يه‌وه هه‌لرژا‌يه ناو هه‌لبه‌ست و ئاورينگيكي ئاسمانى نالى له‌م به‌يته ده‌ست نيشان كراوه‌وه كه ده‌ميك بوو ئاسؤى خه‌يالى «دلدار»ى هه‌لايساندبوو شكايه‌وه به‌سه‌ر هه‌لبه‌سته‌كه‌يدا . من له ژان و ژواري ئه‌م غه‌زه‌له‌ى ئاگادار بووم، ناوناوه پرسينكى برادرانه‌ى پى ده‌كردم له هه‌لبژاردنى وشه‌ييک و به‌لاوه‌نانى وشه‌ييكي تر بؤ ريك هاتنى هارمؤنى واتايى و وشه‌يي.

له بيرمه ويستى له جيگه‌ى وشه‌ى چه‌پك له و ديتره شيعره‌دا كه ده‌لى «كه هه‌ر چه‌پكه‌ى خه‌مى مل كه‌چ...» وشه‌ييكي له‌بارتر بدؤزيتته‌وه كه تاكه يه‌ك تالى وه‌نه‌وشه به ده‌سته‌وه بدات نه‌ك يه‌ك به‌سته، به‌لام نه‌ خؤى پى دؤزرايه‌وه نه‌ منيش توانيم يارمه‌تى بده‌م... هه‌ر له بيره‌وه‌رى ئه‌و رؤژانه‌ى به‌يه‌كه‌وه ژيانمان، يادى گوته‌ييكي ترى دلدار ده‌كه‌مه‌وه كه ده‌يگوت حاجى قادر له به‌هاريه‌كه‌يدا شوين پى «قوربانى توؤى ريگه‌تم...»ى نالى هه‌لگرتؤته‌وه و ئه‌وسا من ئه‌مه‌م له دلدار نه‌ده‌سه‌لماند، كه‌چى ئىستا وه‌ك به‌ديه‌يه ئاشكرايه له‌به‌رچاوم چى دلدار ده‌يگوت راسته هه‌روه‌ك راسته كه شه‌وه مه‌شورده‌كه‌ى «مصباح الديوان»يش له قه‌صيده‌كه‌ى «مستوره»ى نالييه‌وه كه‌شاوه‌ته‌وه كه له مه‌شدا نه‌كه‌مايه‌تى و نه‌ هيچ ره‌خنه ليگرتنيكيش يه‌خه‌گيرى حاجى و مصباح ده‌بن.

كه‌لى جار شاعير به‌ نيازى خؤ تاقيكردنه‌وه نه‌ك هه‌ر ئيلهامى گشتى له قه‌صيده‌ييكي مه‌شور و درده‌گرى به‌لكو له كيش و قافيه‌ى قه‌صيده‌كه‌شه‌وه شيعر هه‌لده‌به‌ستى كه ئه‌مه‌ش له عه‌ره‌بىدا پى ده‌لئين «معارضه»... هه‌ر نه‌يسه!

به‌راستى كه بمانه‌وى هه‌موو تايبه‌تبه‌كانى شيعرى نالى بؤميرين و يه‌ك و دوو و سبى لى بكه‌ينه‌وه زنجيره ده‌بى به ژماراندا برؤين و ريزيان كه‌ين چونكه پر سامانى شيعره‌كانى له‌وانه‌يه به‌يتا و به‌يت خاسيه‌تى نوئى به ده‌سته‌وه بدن له و روه‌وه كه زه‌ينى تيز و سه‌ليقه‌ى سازگار و تىگه‌ييشتن و پىگه‌ييشتن به به‌ريانه‌وه هه‌يه ده‌م نادم ئاوس بن و له نؤژهن بزينه‌وه به به‌ره‌مه‌يكي بى سابىقه. له مه‌يدانى فيكردا، كه داھينان پىويستى به كه‌رسته‌ى مادى دهره‌وه‌ى ويژدانى خاوه‌نه‌كه‌ى نيه، ئه‌وه‌ش پى ده‌لئين «عبقريه - بليمه‌تى - هه‌لگه‌وتوويى» له هه‌نگامه‌ى جؤش و خرؤش و كولان و وروژانى عه‌مه‌ليه‌تى يه‌ق كردنه‌وه‌دا جار له جارى وينه و ورينه‌ى تازه له خؤيدا ده‌دؤزيتته‌وه، وه‌ياخود ره‌نگه راستتر ئه‌وه‌بى بليمه‌تواناى خه‌لق له و بليمه‌تبه‌دا، بى په‌ك كه‌وتن له‌سه‌ر نموونه و پرؤقه، مؤديلى هونه‌راويى نوئىكرده‌كا به بلقى جؤش و كه‌فوكولى خرؤشان كه چ ئه‌ركى ريكخستن و گونجاندن و هه‌ناسه‌سواري تيدا به خه‌رج نه‌چوه هه‌روه‌ك قولپى بوركان په‌يتا په‌يتا له جه‌ه‌نه‌مى دهره‌ويه‌وه به پاله‌په‌ستؤى سروشت به‌رى ده‌كرى. زؤر به سه‌يرى، له‌م كاته‌دا، وا ده‌زانم نالى مه‌به‌ستى وينه‌كيشانى ژان و ژواري عه‌مه‌ليه‌ته پر تاوله‌رزه‌كه‌ى تركانى پزدانى هونه‌رگه‌ى خؤى بوه له‌م دواندنه بليسه‌داره‌دا كه له‌گه‌ل «بادى خؤش مرور»ى كردوه:

گاهى ده‌بى به ده‌م ده‌ده‌مىنى ده‌مى غرور

چونكه ئه‌گه‌ر له كولانه‌ى نه‌فسى خؤيه‌وه سه‌يرى باى نه‌كردبى و تىكه‌هاويشتن و چه‌خماخه‌ى فرته‌نه‌ى ناو ئه‌و نه‌فسه‌ى به بايه‌كه نه‌به‌خشيبى، باى كه‌ر و لال له خؤوه چ ناكات و چ ده‌مان ناده‌مىنى، دواتریش نازانى به‌ره‌و شاره‌زور بيته‌وه و قرچه‌ى هه‌ناوى نالى له هه‌ناوى خؤيدا هه‌لگري به چره‌ دوكه‌لى سووتانى غوره‌ته‌وه له‌گه‌ل باده‌ى پر فرميسكى تلانه‌وه به ده‌ست سوؤز و بى ئؤقره‌بيدا بيكا به ديارى يادكردنه‌وه‌ى بريندار و به سفتوسؤ:

سووتا رهواقی خانهیی صهبرم دل و دهرورون
 نهیماوه غهیری گوشهیی زکریکه یاصبور
 ههم ههمعینانی ئاهم و ههم ههمریکابی ئەشک
 رهحمی بهم ئاه و ئەشکه بکه ههسته بی قصور
 وهک ئاههکههم دهوان به ههتا خاکی کویی یار
 وهک ئەشکهکههم رهوان به ههتا ئاوی پرده سوور
 بهو ئاوه خۆت بشق له کدوراتی سهرزهمین
 شاد بن به وهصلی بهکدی که توی «طاهر» ئەو «طهور»

ئیتیر به دهم ههنیسکی گریانهوه راسپاردهی دلی ههلقراوی بو ههموو دار و بهرد و شیو و کانی و
 شار و دیی ولات تهسلیم به با دهکات تا له کوتایی شیوهنی ههلبهست ئەم چهند دلۆپه فرمیسهکه گهرم و
 گهورهیه له جیی مۆر و ئیمزادا دادهنیت:

زارم وهکو هیلال و نهحیفم وهکو خهلال
 ئایا دهکهومه زار و به دلدا دهکههم خطور
 لهم شهرحی دهردی میحنهته لهم سۆزی غوربهته
 دل وهخته بی به ئاو و به چاوما بکا عبور
 ئایا مهقامی پوخصهته <V> لهم بهینه بیمهوه
 یا مهصلهحت توقفه تا یهومی نهفخی صور

وهک دهزانین، مهصلهحت و نامهصلهحت، تا رۆژی فوو له صور کردن ئەو «توقف» ه دامهنی نالی
 گرت و بهری نهدا، خوی و ههسرهت و سۆز و سووتان و غهریبی، ههموویان به گهرووی عهدهمدا چوونه
 خواریی، مهگهر گر و گهرمایی له فرمیسهک و ههناسهی من و تۆدا تارماییهکیان بینیتهوه سهه دنیا
 پوون.

قسهم لهوهدا بوو که ژماردنی تایبهتی له بهرههمی بهردهوامی «عبقریه - بلیمهتی» وهک نامومکین
 وایه چونکه جار له جار خوی نووی دهکاتهوه و به پپی نووی بوونهوهش تایبهتیهکانی زیاد دهکن. نهزۆکی
 و خۆکوتانهوه و دووباره کردنهوه لهو جۆره ههق کردنهوهیهدا دهبی که به فکری قالب گرتوودا بیته وهیا له
 ئاکامی کیشان و ههسهنگاندنی ژیربیژانهوه «منطقی» زهنه بکات. گهلێک جار ئەم خۆهینان و بردنه
 ژیربیژانه به دوا واتای کتوویدا وا دهکا له قهصیدهدا «وحده» نهمیئی چونکه جوانکاری له جیهانی
 زانستدا، ئەو زانستهی بهرگی هونهر له بهر دهکا، نهفسی کورته وهک ههناسهی ههناویکی سووتاو نیه که
 سات له سات بلیمهتی زمانه دریژتر دهکا. سهیریکی دیوانهکهی نالی بکهیت دهبینی زوربهی
 ههلبهستهکانی «وحده» ی تیدایه، له ناو ئەو زوربهیهشدا بهشیکی بهرچاوی له سهههتاوه تا کوتایی
 دهوری تاکه یهک فکره ههلدیت. ئەم غهزل و قهصیدانهی وا لیژهدا سهههتاکیان دهنوسم نمونهی
 ههلبهستی «وحده» دارن له دیوانی نالی:

بيم دهلین مه‌حبوبه خیل و قیچه
 ئە‌ی جلوه‌دهری حوسن
 ئە‌حوه‌لی ته‌فره‌قه نه‌زه‌ر
 طه‌بعی شه‌ککه‌ر باری من
 بولبولی طه‌بعم
 جانه‌نی وه‌ک جینان کردم
 ماتهم وه‌کو زولفه‌ینی سیه‌ه
 ئیلتیقای پؤلا و ئاسن
 قوربان‌ی تۆزی ریگه‌تم
 هه‌ی که‌ریکم بوو
 که‌ تۆ هاتی له‌ «نه‌وم ی دی» نه‌ومیدی نه‌ما باس
 له‌ کن ئە‌و جه‌وه‌ره‌ فه‌رده
 مووی سپی کردم به‌ شوشتن
 ئە‌ی شوخی بیناز
 گه‌ر ده‌پرسی من له‌ به‌رچی که‌م ده‌خۆم

ئە‌مانه‌ که‌ له‌ یه‌که‌م سیتی‌می دیوانه‌که‌یدا دینه‌ به‌رچاو، ده‌یان هه‌لبه‌ستی تریش دوا‌ی ئە‌مانه‌،
 هه‌موویان خه‌ریکی تاکه‌ فکه‌رن. سه‌رله‌به‌ری مونا‌جات و نه‌عه‌کانی که‌ له‌ چه‌شنی قه‌صیده‌ی درێژ
 ده‌ژمێردرین ئە‌وانیش «وحده‌»‌ی ته‌واو و بی‌که‌له‌به‌ریان هه‌یه‌. «مه‌ستوره‌»‌ش پیویستی به‌ باس کردن نیه‌.
 دابه‌شبوونی دیوانی شاعیر، نالی و غه‌یری نالی، بۆ هه‌لبه‌ستی «وحده‌»‌دار و هه‌لبه‌ستی بی‌ «وحده‌»
 ده‌خلی نیه‌ به‌سه‌ر فکه‌ری «تایبه‌تی»‌یه‌وه‌، چونکه‌ وحده‌ پیوه‌ندی به‌ هه‌موو قه‌صیده‌وه‌ هه‌یه‌ له‌ لایه‌ن
 دروست بوونی‌وه‌ که‌ له‌ عه‌ره‌بیدا پیی ده‌لین «بناء القصیده‌» به‌لام «تایبه‌تی» له‌ ناو قه‌صیده‌ی به‌ وحده‌وه‌ و
 بی‌ وه‌حده‌دا ده‌تریسکیته‌وه‌ و له‌وانه‌یه‌ی شاعیر پیی بنا‌سریته‌وه‌. له‌گه‌ل ئە‌م راستیه‌شدا ئە‌وه‌نده‌ به‌سه‌ بۆ
 نرخ‌ی زۆربوونی «وحده‌» له‌ شیعری شاعیریکدا که‌ به‌لگه‌یه‌ بۆ پرپوونی می‌شک و برنده‌یی سه‌لیقه‌ و
 جۆشی ده‌روون.

یه‌کیک له‌ تایبه‌تیه‌ هه‌ره‌ به‌رچاو و په‌سه‌ن و په‌گداکو‌تاوه‌کانی نالی ئە‌وه‌یه‌ که‌وا وه‌ک ساحیر له‌
 که‌وانه‌ی یه‌ک وشه‌وه‌ چه‌ند تیری واتا ده‌هاوێژی. هه‌ریه‌ک له‌و تیرانه‌ش ئامانجی سه‌ربه‌خۆی خۆی هه‌یه‌
 له‌هه‌لبه‌ستدا. گوم کردنی ئە‌م دیارده‌یه‌ به‌شیکی یه‌کجار نرخ‌دار له‌ شاکاره‌کانی نالی تیده‌با و
 ئە‌ده‌به‌که‌شی داده‌له‌نگین، به‌مه‌شدا که‌له‌به‌ریکی گه‌وره‌ ده‌که‌ویته‌ نه‌خشه‌ی سه‌رجومه‌ی ئە‌ده‌بی کوردی
 به‌رزوه‌. ده‌ست پاراستن له‌ کوژاندنه‌وه‌ی ئە‌و گه‌وه‌ه‌رانه‌ ده‌ستخا‌وینی و ئە‌مه‌کدارییه‌ به‌رانبه‌ر هه‌موو
 ئە‌ده‌بی کورد. هه‌ر یه‌کیک له‌ ئیمه‌ که‌ ده‌ستی نه‌رۆیشت فتیله‌ی چراکانی نالی به‌رزترکاته‌وه‌ وه‌یاخود
 ئاگریک به‌ فتیله‌ هه‌لنه‌کراوه‌کانیه‌وه‌ بنی چ گله‌یی نایه‌ته‌ سه‌ر به‌ مه‌رجی «ده‌ست نه‌رۆیشتن و نه‌توانین»
 چونکه‌ دیاره‌ ته‌کلیدی له‌ توانابه‌ده‌ر له‌ که‌س نا‌کریت. ئە‌وه‌ی ده‌ستی بر‌وا و ده‌سته‌که‌ی خۆی کوتا‌کاته‌وه‌
 گله‌یی که‌مه‌ترخه‌می و گوێ نه‌دان و بیباکی ده‌هینیته‌ سه‌ر خۆی. ئە‌وه‌ی ده‌ستی کوژاندنه‌وه‌ی ئانقه‌ست

دریژ کات دهبیته دژ و ناحهزی بی دهمهتهقهی ئەدهبی کوردی. ئەم راستییانەش که هەمووی ڕوو لەو کهسانە دەکات کهوا لە ریزی «سلبی» دەوەستن یەک زەرپەرە لە گوناھی ئەو که سەش کهم ناکاتەوہ که لە لاوہ فتیلەیی هەلکراو بینێ بۆ ناو هەلبەست هەرچەند لە ریزی «ایجابی» ش وەستایی.

لێرەدا یەک دوو نمونەیی پێوانەیی ئەم رایانە دەکەین بە هەکەم: نالی دەلی:

نەیی که صاحب سیرپەرە سەرتاپا بە «ایه» ی کن کونە
باطنا «قف قف علی سری» بە زاھیر قەف قەفە

لە پیشەوہ با سرنجی خوینەر بۆ وشەیی «ایه» ڕابکێشم که لە بەیتەکەدا «ایه» نووسراوہ نەک «ایه» که بە کوردی نایەت دەنووسریت. ئەگەر لە بەیتەکەدا «نایه تی کن» با، ڕیی ئەو واتایانەیی تری دەبەستەوہ که دەلیم لەیەک کهوانەوہ بەرەو نامانج دەڕۆن. دیارە لەم بەیتەدا کێش ڕی نادات «نایه تی کن» بگوتری چونکە لەنگی دەکات.

تۆ نەختیک زمانی خۆت ڕەھاکە لەو گریبەیی که نووسین پەیدای دەکا لە خویندەوہی گوتەیی
نووسراودا، خەریکی گوتنەوہی بەیتەکە ببە وەک که لە زارەوہ دەدریت، دەبینی مومکینە وەھا
بخویندریتەوہ:

نەیی که صاحب سیرپەرە سەرتاپا بە نایای کون کونە

دەزانیت «نایای» یەکیکە لە گۆرانیه مەشورەکانی کوردیی وەک خاوەکەر و خورشیدی و ئەللاوہیسی و تیکهه لکیش. که وشەیی «نایای» هاتە ناوہوہ ئەوسا دەبی رستەیی دواتر ببیتە «کونکونە» که کوردی پەتییه لە حالتیکدا که وشەیی «نایه» بە واتای نایه تی قورئان بەکاربیت دەبی رستەیی دواتر ببیتە «کن کونە» که یەکەمیان «کن» ی عەرەبیهیە لە «کان» وەرگیراوە و مەبەستیش لەوہدا نایه تی «کن فیکون» ه دەمیشیان «کون» ی کوردیهیە که دەزانین حالی بلویر باس دەکات بە خۆی و کونەکانیهوہ.

نالی لە کهوانەیی وشەیی «نایه ی - نایای» دوو تیری واتای هاویشت یەکیکیان لە قورئانەوہ بەر نیشانەیی «کن فیکون» کهوت ئەو ویتریشیان لە گۆرانی کوردیهیەوہ قەد و بالای بلویری پیکا که سەرتاپای «کون کونە».

تارمایی واتایەکی تریش لە بەیتەکەوہ بەرەو نیشانەیی «کون کون» دەروات که بیین وشەیی «نایه ی - نایای» پتر لەبەر یەک هەلوەشینین و بلین «نای نای» که هاواری دەردەدارە بە دەست ئیشەوہ. «نای نای» بەبەر یەوہ هەیه مشتومالیک بدریت و هەمزەیی دوہمی بسوینت و بگوتری «نایای» که هەر واتای تلانەوہ بە دەست ئیش و نازارەوہ ڕادەگەیه نیت. لەمەوہ دەزانین بەیتەکەیی نالی لە کهوانەیی تاکە وشەییەوہ سی تیری واتای هاویشتوون:

نەیی بە نایه تی «کن فیکون» کون بوہ

نەیی بە ناھەنگی «نایای» کون کون بوہ

نەیی بە نالەیی «نای نای» کون کون بوہ

لهم لیكدانه وهیهدا په رده له پروی گه وه ره كانی نالی هه لدر اوده ته وه و بهس، له لاوه واتای بۆ قهرز نه كراوه، هر جوره ئیعترازیکیش لهم شیوه لیكدانه وهی به گیریت سووچی به یته كهی نالی و بۆچونه كهی من نیه، سووچی كهم ئاگاداری ئیعتیرازگره كهیه له فهند و فیل و توپك لدارى و دهرودوو هۆدهیی ئه ده بی رۆژ ه لاتی موسلمان به تایه تی هی فارس و كورد.

ئا ئه مهش نمونه ییكى وردتر و سه ختتری به ریکردنی دوو تیری واتایه له تاكه وشه ییكه وه. نالی ده لئ:

مساوی «وکیک و لوول» ن له ههردوو لاوه زولفه یینی
نمونه یی عهكسی ههرفی نون و میم و واوه زولفه یینی

وشه كانی «وک یک و لوول» خرا نه نیو كه وان وه چونكه به رینوووسی كۆنم نووسی له و روه وه كه واتاكان لهم رینوووسه وه و هه رده گیرین.
واتایکی ئه مه یه كه ههردوو زولف، هه ریه كه له لاییکه وه مساوین له گه ل یه كتر، وهك یه كن، لوولن.
لیزه دا وشه ی «مساوی» زولفه كان به یه كدی ده گریت، وشه ی «له ههردوو لاوه» ش بۆ زولفه كان ده گه رپته وه چونكه هه ر زولفه له لاییکه وه یه .

واتایکی تری ئه مه یه كه خۆی واتای بنجیبه له به یته كه دا:

ههردوو زولف مساوین به «وک یكو - لوول». وشه ی «وکیكو» له هه ر لاییکه وه ی بخوینیته وه هه ر خۆی هه رده چیت، هه روه هاش وشه ی «لوول» ئه ویش له خواره وه بۆ سه ره وه خویندنه وه ی ناگۆریت. لهم واتایه دا گۆته ی «له ههردوو لاوه» بۆ زولفه كانیش ده ست ده دات بۆ «وکیک و لوول» یش ده ست ده دات چونكه زولفه كانی له ههردوو لاوه ن، «وکیكولول» یش له ملاو له ولاوه بخوینریته وه فه رقیك ناكهن. ئه م مساوی بوونه ی دوو زولفه كان له گه ل «وکیكولول» پتر خۆ ده سه پینئى كه سرنج بگرین له مصره عی دوه می به یته كه چونكه له ویدا زولفه كان به سی شت ته شبیه كراون كه ئه وانیش له هه ر لاییکه وه بخوینریته وه فه رقی ناكهن. دیاره سی شته كه پیتی «نون، میم، واو»، سه ریش له وه دایه وشه ی «نمونه» كه له به رایى مصره عی دوه مدا هاتوه هه ر سی پیتی تیدان، هاتینشیان به دوا یه كتر له وشه ی «نمونه» دا وهك هی ناو به یته كه وایه، نوونه كه له پیشه وه یه و میمه كه له ناوه راس ت و واوه كه ش له كۆتایی.

به یتیكى زۆر به ناوبانگی تری نالی كه له ویشدا وشه هیه دوو تیری واتای لئ به رپئى كرابئى ئه مه یانه:

له دوگمه ی سینه دوینئى نوپئى شیوان

به یانی دا سفیده ی باغی سیوان

وا چاكه لیزه دا به یتی دواى ئه میشیان بنوو سین چونكه له نیوان ههردوو یاندا واتا به ندیی و به یه كه وه به سترانیكى ورد هه یه یه كجار له جوانی و سامانی هه لبه سته كه ی زیاد كرده. به یتی دوه میان ئه مه یه:

له خه وفی ته له عتت رۆژ هه روه كو شییت

به رووزه ردیی هه لات و كه وته كیوان

چەند سالتىك لەمەويەەر لە نەدوھىيىكى تەلەفیزیۆنىدا من ئەم دوو بەيتەم شى کردۆتەو، ئەوسا دوو ھونەرى گەورەى ھەردووكيانم باس کرد: يەكئىكىيان ئەويەه كە نالى نەھاتوھ وەك شاعيرانى تر شەو و بەيان بەيەكەوھ كۆيكاتەوھ لە ھەلبەستدا چونكە شەو «نقىض»ى ھەرەدوورى بەيان نىھ ئەوھى نقىضى تەواوھ ئىوارە «نوێژى شىوان»ە كە ھەموو شەو دەكەوێتە نىوانىانەوھ و ھەرگىز بەيەكتر ناگەن، لە ھالىكدا شەو بە پۆژوھ نووساوھ واتە دراوسىتى يەكترن. لە نموونەى شاعيرانى تر يەكئىكى ئەحمەد شەوقى و يەكئىكى وەفایىم ھىنايەوھ كە ئەوانىش شەو و پۆژيان لە ھەلبەستدا كۆکردۆتەوھ. ئەحمەد شەوقى دەلى:

و دخلت فى ليلين فرعك و الدجى
ولثمت كالصبح المنور فاك

وہفایى دەلى:

بەس عومرى من بە با دە
پووت بىنە زولفت لادە
دل بۆيە نامرادە
بەم شەوھ پۆژ گىراوھ

ھونەرە گەورەكەى ترى نالى لە بەيتەكاندا ئەويەه كەوا بە ھۆى وشەى «دوینى» كە لە بەيتى يەكەمدا ھاتوھ ھەر دوو واتای وشەى «ھەلاتن» ساحیرانە جىگەى بۆ كراوھتەوھ لە ھەلبەستدا. واتا يىكى وشەى «ھەلاتن» ديار كەوتنى پۆژەكەيە لە ئاسۆى پۆژەھەلاتەوھ، واتاكەى تریشى بەزىن و فیرارکردنى پۆژەكەيە لە ئاوابووندا. ئەمەش ھەردوو واتای «شروق» و «فیرارکردن»ى پۆژە لە بەيتەكاندا:

دوینى نوێژى شىوان كە لە دوگمەى سىنەتەوھ سفیدەى بەيان دەرکەوت پۆژ بە پووزەردى فیرارى کرد و وەك شىت كەوتە كىوان.

دوینى نوێژى شىوان كە لە دوگمەى سىنەتەوھ سفیدەى بەيان دەرکەت، پۆژى ئەم سبەينەيە لە ترسى طەلەتت بە پووزەردى شروقى کرد و وەك شىت كەوتە كىوان. ديارە ئەم ترسەى پۆژ لە كاتى شروقدا پاشماوھى ترسى دوینى نوێژى شىوانە كە بەيانى باغى سىوان سفیدەى دابوو و پۆژى ترساندبوو. دەبى ئەمەش بخەينەوھ سەر جوانى بەيتەكانەوھ كە ترس دەبیتە ھۆى پووزەردى، شىتیش دەكەوێتە كىوان. لایەنى جوانى و ئارايىشتى تریش ھەيە لە بەيتەكەدا كە لێرە پىويست نابىنم خوينەرى پىوھ خەرىك بەكەم.

چەند سالتىك بەسەر ئەم شىكردنەوھىدا پۆيشت، تا لەنكاو بىرم بۆ وینەيىكى نەدۆزرايەوھى ناو بەيتى يەكەم كشى. دۆزینەوھى وەھا لەنكاو زۆر جارن بۆ من و بۆ تۆش روودەدات. وا ديارە خەرىك بوونى بەردەوام بە شتىكەوھ وا دەكا ھۆشى وون «عقل باطن» لە لای خۆيەوھ ئەويش پىوھى خەرىك بىت و دەورى گرىكانى پرسىيارەكە ھەلبىت تا دەيانكاتەوھ ئىتر لە دەرڤەتێكدا گرىبەك بە كراوھى دەداتەوھ دەست ھۆش وەك ئەوھى كە لە غەيبەوھ كارەكە كرابىت، ئەم رايەشم لە زانايانى سايكۆلۆجى وەرگرتوھ و باوھرىشم پىي ھەيە.

له مصردهی دوهمی بهیته که دا که دهلی:

بهیانی دا سفیدهی باغی سیوان

وشه‌ی بهیان واتاییکی ئاشکرا و یه‌کیکی شرایه‌وهی هه‌یه. واتا ئاشکرا که له هه‌موو که سیکه‌وه دیاره و له سه‌رله‌به‌ری بهیته‌که و بهیتی دواتریشدا بنج و ماکی وینه‌ی ناو هه‌لبه‌سته‌که‌یه، هه‌ر تازه‌ش له شیکردنه‌وهی بووینه‌وه.

واتایه شرایه‌وه‌که ئه‌مه‌یه. وشه‌ی بهیان ده‌شی ریزه‌جه‌معی وشه‌ی «به‌ی» بیت که میوه‌ییکی ناسراوه. که ئه‌م واتایه تی‌بخویندریته‌وه وشه‌ی «به‌یان» یش ده‌بیته‌وه ئه‌و که وانه‌یه که نالی دوو تیری واتای لیوه داوینت بو دوو ئامانج. به‌یان که به واتای فجر بیت ئامانجی سفیده ده‌پیکیت له بهیته‌که‌دا که رووناکایی فه‌جره‌که‌یه، که ریزه‌جه‌معی «به‌ی» ش بیت ئامانجی باغی سیوان ده‌پیکیت چونکه به‌ی بو خوی میوه‌ی باغه و له وینه‌شدا خزمی سیوه - مه‌مکی کچانیش به‌ی و به‌ی ته‌شبییه ده‌کریت.

ئه‌م واتایه شرایه‌وه‌ی به‌یان که ریزه‌ی جه‌معی به‌ی بیت، ده‌مه‌ته‌قه‌ی له‌سه‌ر هه‌لستا له‌و روه‌وه که گویا له نالی ناوه‌شیته‌وه رسته‌ی وه‌ها لاواز به‌کاربیت له شیعردا چونکه هاتنی جه‌معی وشه له سه‌ره‌تای رسته‌وه کوردییه‌کی ره‌وان نیه، ده‌بی له پیشه‌وه ئه‌وه بلیم ناشی بیر بو ئه‌وه بر‌وا که به‌یان جه‌معی وشه‌ی به‌ وه‌یاخود به‌هی بیت، چونکه ئه‌وه‌ی نالی گوتوه‌تی و من واتام لی دابووه وشه‌ی به‌یان که ریزه‌جه‌معی وشه‌ی «به‌ی» ه‌ نه‌ک «به‌ی، به‌ی». نالی له چهند شوینیکی تری دیوانه‌که‌یدا وشه‌ی به‌ی به‌کاره‌یناوه به‌ واتای به‌هی که ده‌لی:

کی ده‌ستی ده‌گاته «به‌ی» و ناری نه‌گه‌یشتوت

وه‌یاخود که ده‌لی:

سه‌روی هیناوه له‌ سیو و «به‌ی» موتر به‌ی کردوه

له‌لایه‌ن هاتنی وشه‌ی وه‌ک «به‌یان» له سه‌ره‌تای رسته‌وه وهرام زورن به‌لام پنیوست به‌ دریزه‌پیدان نیه، ئه‌م چهند تی‌بینیه به‌سن:

۱- رازی بین و نه‌بین وشه‌ی به‌یان وا له سه‌ره‌تای به‌یته‌که‌ی نالیدا هه‌یه و به‌که‌س ره‌ش ناکریته‌وه.
۲- له پاش هه‌بوونی وشه‌که ده‌بین له به‌یته‌که‌دا وشه‌ی تریش هه‌ن مونسبی واتای ئه‌و بن وه‌ک «باغ، سیو» که ناچارمان ده‌کا به‌سه‌لین هاتنی وشه‌که به‌و جوړه له سه‌ره‌تای به‌یته‌که‌وه ریکه‌وتیکی کویرانه نه‌یه‌یناوه، کوردی گوتنه‌ی، ته‌قله‌ی مامه‌ همه‌ نیه «به‌یان، باغ، سیو» له نیوه‌ی دیره شیعریکیدا کو‌بوونه‌ته‌وه به‌ تایبه‌تی که خاوه‌نی به‌یته‌که‌ی یه‌کیکی وه‌ک نالی بیت به‌ خوی و هه‌موو ده‌سه‌لاتی بیسنووری له فره‌واتاییدا.

۳- هه‌روه‌ک له عه‌ره‌بیدا زور مه‌شور بوه که «یجوز للشاعر ما لا یجوز لغيره» له کوردی و زمانی تریشدا جه‌وازی شیعری هه‌یه به‌تایبه‌تی ئه‌و جه‌وازه‌ی که هیچ ده‌ستوران تیک نه‌دات، لیره‌شدا هه‌ره‌ئه‌وه‌نده کراوه وشه‌ی «به‌ی» له تاکه‌وه بوه به‌ جمع. له کوردییدا هاتنی ریزه‌جه‌معی له سه‌ره‌تای رسته‌ی زور باوه

چ فاعل بی چ مفعول وەک که بلیی: «ئەسمەران خویینیان شیرینه» لێردا ئەسمەران جینگە ی فاعیلی گرتۆتەو. لەم رێستە ی خوارەویدا وشە ی سەرەتا رێژە ی جەمە و مفعولیشە وەک وشە ی «بە ی - ان» ی ناو شیعەرەکە ی نالی: «هەنجیرانیش دەخوا و درۆیانیش دەکا» وەیاخود ئەم رێستانە: مەران دەلەوەرینی - داران دەبریتەو - چرایان پی دەکا... هتاد.

ئەو ی لێردا بە فەرق حیساب بکری لەگەل رێستە ی شیعەرەکە ی نالی هەر ئەو یه که لەم نمونانەدا وشەکان که وتوونەتە پیش فاعلی مضارعو له حالیکدا «بەیانیدا» فاعلی ماضی بەکارهیناوه. لەمەشدا رەخنە نامینی چونکه دەشی بگوتری «کچانی قبول کرد و کورانی قبول نه کرد له مهکتەب» لەم رێستە یه دا فاعیل دیار نیه به پێچهوانه ی بهیتهکه ی نالی که لهویدا فاعیل «سفیده ی باغی سیوان» ه، به لام دەکری بگوتری «کچانی قبول کرد، مودیری مهکتەب» که ئەمە به تهواوی وەک بهیتهکه ی نالییه، له هەردوو رێستەشدا جەوازیکی یە کجار کهم و بیهیز بەکار هاتوو که بریتیه لهو ی فاعیلەکان له جیاتی پیشهوه، له دواوه ی مفعولەکانهوه هاتوون «مودیری مهکتەب کچانی قبول کرد - سفیده ی باغ بهیانی دا...».

که خەریک بین بەدوا جەوازهکانی شیعری کوردی بەسەر زۆر شتی تردا دەکهوین گەلیک پتر چاوپۆشی لیکردنی دەوێت لەمە ی بهیتهکه ی نالی، که سیش به عیبی دانەناوه. خو له بابەتی فۆلکلۆریدا ئەم جەوازانە هەر بەجاری...

۴- لەمانە بترازین دەبی ئاگاداری شتیکی تر بین: یهکیک له تاییهتیهکانی یه کجار گرنگی مه هارەتی نالی له فرەواتاییدا ئەو یه کهوا گەلیک جاران له پۆی دەسلاتی بویژی خۆیهوه دیت و لهو دیو وینه ئاشکراکه ی هەلبەست سینه ی وینه و واتایکی تر وەک سەرابی دیار و مهوهوم دەخاته پشت پەردە ی ئاورینگداری وشە و رێستە بەرچاوهکانی هەلبەستهوه بی ئەوه خۆی و پارچه شیعەرەکه قەرزدار وهیا هاومه بهستی ئەو سەرابه بکات. پاش خوانیکه و له بهر سفره ی شر خواردهمەنی ماوهتهوه... ئاویکه و له هوزی پر واتای هەلبەست سەرەپێژی کردوه... تیشکیکه و له ئاوینه ییکی خهیا لیدا دووباره بۆتهوه نه هیچی تیچوه و نه کهسی ماندوو کردوه و نه چ جی به واتا و وینه بنجیه که ی ناو هەلبەست تهنگ کردوه له هەمان کاتیشدا چەندی بلیی وهستایانه و شیرن و رهنگینه هەر دەلیی ئەو نهقش و نیگار هیه که شتان دەرازی نیتەوه و له نرخ و بایه خیان زیاد دهکات و ههست و مهیلی ته ماشاکه ران دەبروینی له حالیکدا دهزانی شته که بی نهقش و نیگاریش هەر هیه و هەر دهبی. به نمونە ی روونکردنهوه ی مه بهست ته ماشای ئەم دوو بهیته بکه:

وهره قوربان به جان هەردوو برابین
که تو بی ماهر و من بی پدهر مام
به لاگەردانی بالات بم ئەگەر چووم
فیدای هیندوویی خالت بم ئەگەر مام

واتای بهیتهکان هەرچی دهبی با بیی به دوزینهوه ی وینه ی سەرابی و شرایهوه له بهیتهکاندا واتاکه کهم ناکات. نالی هاتوه بی ئەوه ی پیوه ی دیار بی که خەریکی هەلئانی واتاییک وهیا ئارایشتیکی

سهره پيژ كرده وشه كاني «برا، مادر، پدر، خال، مام» ي كۆ كر دۆته وه كه ئه گهر له حيساباني دهر باويت نالي و شيعره كه زهره ريان نه كرده به لام كه ههستت به ديارده كه نه كرد ديمه نيكي ئه دهبى جوانت دۆراندوه. ئه مهش نمونه نيكي ترى هه لئاني واتا و وينه ي سهرابي:

خاو و بى خاوى دوو زولفى خاوم ئه ز
چاوه چاوه ي يهك غه زاله چاوم ئه ز

له مصره عى يه كه مدا «خاو، بى خاو» دوو وه صفن به ران بهر دوو زولفى خاو وه ستاون، كه چى له مصره عى دوهمدا ژماره «يهك» هه يه كه ده لى «يهك غه زاله». بوونى ژماره «يهك و دوو» شتيكى بهر چاوه و نه ديتنى وهك شه و كو پيرى وايه، به لام له وديو ئه م يهك و دووه، له ناو ئاورينگى وشه كاندا ديمه نيكي ترى سهرابى هه يه كه نه ديتنى زهره به به يته كه ناگه يه نى به لام ته ماشا كه ره كه له زهت و خو شيتى مهنه وى گهره ي له دهست ده چى، سهره راي ئه وه كه مه علوم دهبى كورپى مه يدانى نالي نيه، له پسته ي «چاوه چاوه ي يهك غه زاله چاو» دا وشه ي «چاوه چاو» دوو جار ان «چاو» ي تيدا گوترا وه ته وه به لام يهك واتاي هه يه كه «ترقب» ه كه چى «يهك غه زاله چاو» له پوا له تدا ژماره «يهك» ي تيدا گوترا وه ته وه به لام له مه عنادا دوو چاوان راده گه يه نى چونكه ده زانين يهك غه زال دوو چاوى هه يه:

چاوه چاو: به وشه دوه به واتا يه كه
يهك غه زاله چاو: به وشه يه كه و به واتا دوه.

نالي بهم دارپشته له جهرگه ي «يهك» وه ژماره «دوو» ي هه لئنجاره و له نگه رى ژماره دوه كه ي مصره عى يه كه مى پى راست كر دۆته وه توش حه ز ده كه ي مه هاره ته كه ببينه و مافى خوى پى بده، حه زيش ده كه ي ئينكارى بكه و چاوى لى بچوو قينه تا ئيفلاس به زهوقى خوت بكه يت. ئه م جو ره مه هاره ت و وه ستاييه له شيعرى ناليدا هينده زوره وهك به ردى به ست وايه، نيشانه ييكيشه له نيشانه كاني پيشه روى و پيشه نكي ئه ده به كه ي و ناشى لئى به خه بهر بين و تى نه خو يينه وه چونكه تى خو ينده وه ي ده بيته دارپينى بهرگيك له بهرگه كاني ئارايشت و سامان له به شيكى شيعره كاني، ئه وه ي راستيش بى ئه م لايه نه ي دوزينه وه ي واتا و وينه ي «سهرابى - ئه گهر ته عبيره كه دروست بى» خوى له خو يدا يه كيكه له و ليكۆ لينه وانه ي كه ديراسه له باره ي نالييه وه داخوا زى دهكات، پهنگه هينده شى به بهر وه هه بى بيته كارى سهر به خو نهك ئه ركيكى لابه لايى كه له وان هه بى بيته ئالقه ي زنجيره وه يا داوى رايه ل.

يه كيكى تر له نمونه ي ئه و وشانه كه وهك كه وان، پتر له تيريكى واتايان لئوه هاو يژرا وه وشه ي «انوار» ه له م به يته دا:

سه حرا به ته جه للى ده كه نه وادى بى ئه يمه ن
قامه ت شه جهر و مه زه هرى «انوار» ي ئيلاهن

وشەى «انوار - ئەنوار» رېژە جەمە بۆ دوو وشەى عەرەبى يەككىيان «نور - بە واتاى پووناكى»
ئەوى تريان «نور (نور) - بە واتاى غونچە» سرنج بگرە دەبىنى «ئەنوار» لە بەرەو پىتەشەودى «شجر -
شەجەر» ھەيە لە دواوھشەيە «الە - ئىلاھ» ھەيە، لەمەوھ راستەوخۆ و بى گرفت و تىفكرين دىتە بەر
ھەست و ھۆشمانەوھ كە نالى لە «نور - نەور - غونچە» وە تىرى واتا بەرەو «شەجەر - درەخت» داوئىژى
چونكە درەخت غونچە و پۆقزەى ھەيە، لە «نور - پووناكى» شەوھ تىرىكى بەرەو «ئىلاھ - خوا» وە دەروا
كە ئەمە شتىكە دووبارەكردنەوھ و گوتنەوھى ناوئىت ھەم لە پووى نىسبەتى نىوانى پووناكى و خوا، ھەم
لە پووى «اضافە»ى وشەى «نور» بۆ وشەى «الە - ئىلاھ» لە بەيتەكەدا.

نورى ئىلاھ بە واتاى پووناكى خوا ئەوئىش سەرلەنوئى دەشى بىتەوھ تىرىكى واتا و بەرەو «شجر -
شەجەر - درەخت» بکشى چونكە ئەو پووناكىيەى كە موسا لە «وادى ئەيمەن» دا دىتى لە درەختكەوھ
دەدرەوشايەوھ مەلوومىشە پووناكايى خوا بوو.

وشەى «شەجەر - درەخت» ئەوئىش جارىكىيان بۆ قامەتى سەربازەكانى «تاقمى مومتازى شاھ»
دەچىتەوھ، جارىكى تىرىش بۆ «وادى ئەيمەن» دەگەپىتەوھ چونكە ئەو درەختەى كە نوورى خاى لىوھ
دەدرەوشايەوھ لە «جانب الطور الايمن» بوو، پىشتىرىش زانىمان درەختەكە نىسبەتى لەگەل «نەور -
غونچە» و لەگەل «نور - پووناكى» دا چىە. بەيتەكە گەلىك لىكدانەوھ و قوولبوونەوھ و شىكردنەوھى تر
ھەلدەگرىت «وھك ئەوھى كە قامەت درەخت بوو و خۆى بە سەحرا نىشان بەدات، سەحراكە دەكاتە وادى
ئەيمەن كە جىگەى درەختە» بەلام لىرەدا ئىشمان بەو زىدە وردەكارىيە نىە، تەنھا شتىك ھەبى پىويست
بە گوتن بكات ئەوھىە كە وشەى «انوار - ئەنوار» ناشى بە وشەى «الطاف - ئەلطاف - ئىلطاف»
بگۆرىتەوھ كە لە ھەندى نوسخە دەسخەتدا نووسراوھ چونكە بەم گۆرىنەوھىە بەيتەكە پووت دەبىتەوھ و
سامانىكى زۆرى لە دەست دەچىت، وشەى «الطاف» ىش چ رېژە جەمەى «لطف» بىت و چ چاوكى فىعلى
«الطف» بىت - بە واتاى چاكە لەگەلدا كردن وەيا دىارىى بۆ ناردن - بايى فىلسىك لە واتاكانى «انوار»
تىناھىنىتەوھ. لەبەر ئەمەيە دىارە ئەو نوسخانەى كە لە جىگەى «انوار» دا وشەى «الطاف» يان نووسىوھ
سەھوئىكى سادە و سافىلكانەيان كىردوھ. ئەگەر يەككىك بىت و بلى لەوانەيە نالى وشەى «الطاف»ى
بەكارھىتابىت، بەلام نوسخەنووسان كىرەبىتتايانە «انوار»، وەرامى بەم دوو سى تىبىنىيە دەدرىتەوھ:
يەكەم: بەزۆرى وشەى «انوار» رۆشىتووھ. بە عادت رىوايەتى كەم شۆردى كاتىك بەسەر ھى
مەشوردا تەرجىح دەدرىت كە ئەو لە مەشورەكە گونجاوتر بى لەگەل مەبەست وەيا داخوازىى و
پىويست. لىرەدا رىوايەتە كزەكەى «الطاف» چىرايان دەكوژىنىتەوھ و مەبەست لاواز دەكات.
دوھم: وشەى «انوار» لە بەيتەكەدا وەھا دامەزراو و واتابەخشە، ھىندەى بەدەھىيە ئاشكرايە خۆى
زادەى بەيتەكە و ھەناوى نالىيە.

سىيەم: ناشى بىر بۆ ئەوھ پروات كەوا نالى ھەردوو وشەى «انوار، الطاف»ى بەكارھىناوھ چونكەم
ئەمە شتىكە نەدەكرى و نە ھىچ بەلگەيىكىش بە دەست كەسەوھ ھەيە ئەوھ بسەپىنى كە نالى بە
پىچەوانەى عادت و مەنتىق كارىكى وەھا نالەبارى كىردوھ.

چوارەم: كە گوئى نەدەيىنە ئەم ھۆيانەى تەرجىح و ھەر سوور بىن لەسەر بايەخدان بە وشەى «الطاف»
دەتوانىن زۆرىنەى مىراتى شاعىرەكانمان بەم شىوھىە رەفتارمان شەت و پەت بکەين وھك ئەوھى كە
بەيتەكەى پىنج خستەكى شىخ رەزا بەسەر غەزەلى كوردىيەوھ بکەيىنە «لە ھىجرانى شەقم برد» لە جىاتى

«له هیجرانی ته قم کرد» که مه شووری هه موو جیهانی کورده وارییه وه یاخود دیره شیعیری گۆران بگۆرین و بلّین «نازانم کامتان لامن» له جیاتی «نازانم کامتان کامن...» و هه زارانی تری وهک ئەمانه. باسی ئەم بهیته و وشهکانی، وا داوا دهکات شتیک بلّیم له باره‌ی غه‌زه‌له‌که‌وه که نهختیک دهمه‌ته‌قه له‌سه‌ر واتا و مه‌به‌ستی هه‌لستاوه له‌و روه‌وه ئایا «تاقمی مومتان» هه‌ره‌سی تایبه‌تی پاشای بابانه یا کۆمه‌له‌کیژه!

هه‌رچهند، به‌لای منه‌وه، سه‌رله‌به‌ری بهیته‌کان هاواریانه که وه‌صفی پێشخزمه‌ته‌کانی پاشا ده‌که‌ن، ئەم راستیی‌ه‌ش به‌ولای گومانه‌وه‌یه، به‌لام که هه‌ر هاتین به‌لگه‌ بێنینه‌وه بۆ سه‌پاندنی راستیی‌ه‌که ره‌وا نیه به‌سه‌ر بهیته‌ی به‌که‌می غه‌زه‌له‌که‌دا باز ده‌ین چونکه له‌ مصرعه‌ی دوه‌مدا، به‌ده‌م مه‌هاره‌ته‌وه، پاته‌وپات ئەم لایه‌نه باسکراوه و به‌سه‌ریش چوه. نالی ده‌لی:

ئەم تاقمه مومتازه که وا خاسه‌یی شاهن
ئاشووبی دلی مه‌مله‌که‌ت و «قلب»ی سوپاهن

تۆ سه‌یری سه‌راحت بکه: ئەم «قلبی سوپاه» ه له‌ کۆتایی بهیته‌که‌دا هینده‌ی تۆپ و تفه‌نگ و بۆریه‌ی عه‌سکه‌ری زه‌ق و به‌رچاوه که تاقمه مومتازه‌که، نه‌ک هه‌ر تیپیک عه‌سکه‌ری تایبه‌تی شاهن، به‌لکو له‌نیوان له‌شکریشدا سه‌روکاریان له‌گه‌ل «قلب»ی له‌شکره‌که‌یه نه‌ک «مه‌یمه‌ن» و «مه‌یسه‌ره» و «جناح» ده‌کانی که ئەمانه زاراوه‌ی یه‌کجار مه‌شوورن و له‌وانه نین چاو به‌سه‌ریاندا تیپه‌ریت و نه‌یانینی چونکه که ئەم دیمه‌نه زۆر زه‌ق و به‌رچاوه له‌ هه‌لبه‌ستدا هه‌ستی پێ نه‌کریت ئومید یه‌کجار بیه‌یز ده‌بی به‌ دیننی شتی مه‌یله‌و شرایه‌وه و وردیپۆ که ئەمه راسته‌وخۆ ده‌بیته هۆی دهمه‌ته‌قه کردن له‌سه‌ر هه‌موو واتاییکی ورد و هیما‌یی وه‌یاخود ره‌نگه‌ بیه‌ته هۆی ئینکار کردنی ئەو ته‌رزه واتایانه. با دوور نه‌رۆین، هه‌ر لیره له‌ ئاست ئەم «قلب»ی سوپاهه‌دا هه‌مان ئیحتیمالی نه‌سه‌لماندن هه‌یه چونکه ئەو که‌سه‌ی له‌به‌ر درشتبینی خۆی، له‌ زه‌مینه‌ی مه‌دحی تاقمی مومتازی شاهدا، هه‌ست و هۆشی بۆ ئەوه نه‌روا که قلبی سوپاه زاراوه‌ییکی عه‌سکه‌ری سه‌رده‌می نالی و له‌ویش کۆنتره و تا ئیستاش هه‌ر باوه و به‌سه‌ر زمان و خامه‌ی نووسه‌رانه‌وه‌یه، ئیتر بۆ له‌ من و تۆ به‌سه‌لمینێ و دان به‌ نه‌زانینه‌که‌ی خۆیدا بینێ له‌ حالیکه‌ نه‌سه‌لماندن ئەو کاره ئاسانه‌یه که هیچی تیناچیت و چ زیانان به‌ نه‌سه‌لمینه‌که‌ ناگه‌یه‌نی وه‌ک ئەوه‌ی که تا ئیستاش خوینده‌واری ئەوتۆ هه‌یه ناسه‌لمینێ مرۆف چۆته ناو مانگ و سووره له‌سه‌ر هیندی که سمینی «ئاسمان» مومکین نیه چ زه‌ره‌ریکیشی نه‌کردوه.

چهند دیریک له‌مه به‌ره‌وپیش گوتم تاقمه مومتازه‌که «سه‌ر و کاری له‌گه‌ل قلبی له‌شکره‌که‌یه» نه‌مگوت خۆی قلبی له‌شکره: له‌مه‌دا ویستم فره‌واتایی بهیته‌که کویر نه‌که‌مه‌وه چونکه ده‌شی تاقمه مومتازه‌که ئاشووبی دلی مه‌مله‌که‌ت و ئاشووبی قلبی سوپاهیش بن، دیاره له‌م حاله‌دا مه‌مله‌که‌ته‌که و سوپاهه‌که هی بێگانه و دوشمنه. به‌لام له‌ هه‌مان کاتدا ده‌شی تاقمه‌که ئاشووبی دلی مه‌مله‌که‌ت بن به‌و هه‌موو جوانیه و ریکیه‌ی که له‌ بهیته‌که‌دا بۆیان دیارکراوه، له‌م حاله‌دا مه‌مله‌که‌ته‌که ده‌بیته شاری سلیمانی که دلی دانیشته‌وه‌کانی پر ئاشووب بوه به‌ جوانیی لاوچا‌که‌کانی تاقمی شاه، تاقمه‌که‌ش خۆی ده‌بیته «قلبی سوپاه» واته له‌ له‌شکره‌که‌دا جیگه‌ی قلبی گرتوه نه‌ک جه‌ناح، که ئەمه جیگه‌ی راسته‌قینه و ره‌وای

خویه تی چونکه دیاره «شاه» هه میسه له قهلبی له شکر دهبی... نالی زور ئوستادانه وشه ی دلی بۆ مهمله کهت به کارهیناوه وشه ی قهلبیشی ئیزافه ی سوپاه کردوه هه رچهند له واتادا ههردوو وشه ی دل، قهلب یه یک شتن به لام دیاره له زاراویدا هه ر قهلب بۆ سوپاه به کارهاتوه. بهم له بهریه که ترازانده ی واتای دل و قهلب هه موو مه بهسته کانی نالی له مه دحکردنی تا قمه مومتازه که دا چ له لایه ن جوانیه وه بی و چ له لایه ن جهنگاوه ریه وه بی که وتونه ته سه ر خوانی هه لبه ست، هه ر دهیه وی من و تو لئی وردینه وه و مه هاره ته که ببینن. بهیته که له فره واتاییدا، جگه له وه ی من تازه با سم کرد، گه لیک مهیدانی تریشی بریوه که پیویست نیه لیژده دا بیان کوتینه وه چونکه مه به ستمان هه ر ئه وه بوو بزانی غه زله که چ تا قمیکی مه دح کردوه، به لام پیویست ده بینم لایه نیکی ریزمانی سه ر به واتا کانه وه لیژده دا پروو که مه وه چونکه ئه ویش له وانیه وه ک وشه ی «بهیان» بدریته هه ر ده ستووریکی ریزمانی وه هاوه که ریگه ی فره واتاییه که و زیده جوانی بهیته که کویر کاته وه.

ده شی یه کیک بیته و بلنی رسته ی «ئاشووبی دلی مهمله کهت و قهلبی سوپاهن» هه ر ئه وه هه لده گری که تا قمه مومتازه که ئاشووبی دلی مهمله کهت و قهلبی سوپاه بن، واته وشه ی ئاشووب ئیزافه بکری بۆ دل و قهلب چونکه واوی عهطف که له بهیناندا یه هه ر دووکیان ده خاته بهر یه ک حوکم ئه ویش ئیزافه ی ئاشووبه بۆ هه ر دووکیان، به مه شدا بهیته که هه ر ئه وه راده گه یه نی که مهمله که ته که و سوپاهه که هی دوشمن بن. ئه م بۆچوونه هه ندیکی زانستی ریزمانی پیکاره، به شیکی زوریشی له ده ست داوه. «قهلبی سوپاه» که به روالته عهطف کراوه ته سه ر «دلی مهمله کهت» به هۆی واوی عهطفه وه، هه لده گری عهطف کرا بیته سه ر «ئاشوب» ی «دلی مهمله کهت» که خه بهری نیوه بهیته یه که مه، واته عهطف کرا بیته سه ر خه بهر که ده ی کاته وه به خه بهر نه ک «مضاف الیه» که ده زانی دلی مهمله کهت به دوا ئاشووبدا ده بیته «مضاف الیه» نیژیک، سه ره تاییکی ریزمانه به تایبه تی ریزمانی عه رهبی که نالی تییدا سوارچاک بوو. بهم پنیه بهیته که هه لده گری لایه نه کانی «معطوف علیه و مضاف الیه» وه ک ئه مه ی لی به سه ر بی:

ئه م تا قمه مومتازه ئاشووبی دلی مهمله که تن
 ئه م تا قمه مومتازه قهلبی سوپاهن

له مه دا «قهلبی سوپاه» بوو به خه بهری «تا قمی مومتاز» هه ر وه ک «ئاشووبی دلی مهمله کهت» خه به ره. بهم جو ره ده شی تا قمه مومتازه که ئاشووبی دلی سلیمانی بن و له هه مان کاتدا قهلبی سوپاه ی شاهیش بن.

به ته ئو لینیکی تریش «قهلبی سوپاه» ده بیته وه خه بهری مصرعه ی یه که می بهیته که به وه دا که بلین رسته ی قهلبی سوپاهن رسته ییکی تازه ده ست پیکاره وه که له زاراه ی عه ره بییدا پیی ده لین «جملة مستأنفة». له م حالته دا واوی عهطف هه ر ئه وه ند ه کات که رسته که دینیته ناو ئاخاوتنه وه بی ئه وه به وشه ی پنیشووتری به سه ستیته وه له هیچ روویکی ریزمانه وه. به و پنیه رسته که نابیته «مضاف الیه» بۆ وشه ی «ئاشوب» وه ک که رسته ی دلی مهمله که تن بوته «مضاف الیه».

ئه م له بهر یه ک هه لوه شانده ریزمانیه ی بهیته که که لیژده دا بۆ مه به سی روونکردنه وه دیته ناو حیسانی واتا لیکدانه وه وه، شتی که له لاوه خو ی به ملی بهیته که دا ده دات و له بنه رته دا شیکردنه وه ی ریزمانی هه بی

یان نه بی وهیاخود ریزمان دانرابی وهیا دانه نابی واتاکان له هه لبهسته که دا هه ن و زیهنیش بویان دهچیت و تیان دهگات. ئەو هه لبهسته نهی پینش دانانی ریزمانان دههۆنرا نه وه چ که م و کورتیه کیان لی پهیدا نه بوو، خه لقیش له هه موو واتاکانیا ن دهگه ییشتن چونکه دهستوره کانی بنجی ریزمان له هه لبهسته کانداهه بوون بی ئەوهی جارئ زانای زمان و ریزمان هه لیهینجا بن و زاراوهی «فعل» و «مضاف الیه» و «جملة مستأنفة» ی بو به کارهینا بن. به لام دهبی ئەوهنده تیبینییه رهچاو بکری که زور بوونی دهستور و پیوه خه ریک بوونیا ن دهنگ و رهنگیکی دینتته ناو گوته وه چ له په خشاندا بی و چ له هه لبهستدا. ئەم دیاردهیه ش له هه موو مهیدانه کانی چالاکی مرؤفدا ده دیتریت نه که هه ر له گوته و نووسین. به نمونه ده لیم مه له کردن له سه رهتای پهیدا بوونی مرؤفه وه چالاکیکی بی دهستور بوو، ئەو که سه ش به مه له وانای چاک له قه لهم ده درا که خیرا په ریبایه وه و درهنگ ماندوو بووبا به لام دوا ی پیشکه وتنی مرؤف له ژیا نی کۆمه لایه تییدا به رهو ریکخستن و یاسا دانانه وه، مه له کردنیش دهستور و یاسا و مه رج و رهوا و ناره وای بو دانرا و ره های ی جارانی نه ما ئیتر مه له وان ئەگه ر به قه در ماسیش خیرا و به ردهوام بی، له هافرکی ره سمیدا قبول ناکری که بیت و گوئ نه داته یاسا و دهستوره سه لیم ترا وه کانی هافرکی. ئیمه که به ناچاری قسه مان گه ییشته دهستور و یاسا له کاری ئەدهب و هونه ردا دهبی له وهش ئاگادار بین که هه لبهست دوو جار ان دهستوری تیدا رهچاو ده کریت. جاریکیان دهستوره کانی ریزمان که له مه دا هاوبه شی په خشانه، جاریکیشیا ن دهستوره کانی «عروض» که تایبه تی شیعه ر. سه ره رای جووته بهندی ریزمان و «عروض» که له ره های ی شیعه ر که م ده که نه وه، پیویستی مؤسیقاش جاریکی تر شیعه ر له په خشان جودا ده کاته وه و بهندیکی سیییه می لی زیاد دهکات هه رچه ند گه لیک نووسینی په خشانیش هه یه هیند زینگه داره له به شیکی زوری هه لبهستی به رزتر ده کاته وه به لام ئەمه سنوران له نیوان په خشان و هه لبهستدا نابه زینی و تایبه تیه کانی شیا ن تیکه ل به یه کتر ناکات. ته نانه ت ئەو راستیه ش ناشاریته وه که پیکهینانی مؤسیقا و زینگه له په خشاندا ده رفه تیکی فره وانتری هه یه تا هه لبهست له و روهه که په خشان جووته به ره لهستی «کیش و قافیه» نه فه سی نابرن و مه ودا ی لی کورت ناکه نه وه. ته نها شتیک لیره دا که یارمه تی هه لبهست ده دات ئەوهیه که کیش و قافیه زینگه ییکی تایبه تی خویان هه یه دهیخه نه ناو هه لبهست و هه ندیکی بو تیدینه وه له ئەرکه قورسه که ی دروست کردنی مؤسیقا له و مه ودا یه ی که کیش و قافیه که ته سکیا ن کردوته وه، رهنگ ئەمه ش با به تیک بیت له وهی پی ده لاین «وحده الاضداد».

نالی ناوانا وه له و هونه ره ی به ریکردنی دوو سی تیری مه عنا له که وانیه یه ک وشه وه، تییه لده کشی به ره و به رزایی ده سه لات و مه هاره تی له راده به در. له و ته رزه جیگایانه دا مرؤفی شیعه ردوست راسته وخو ده که ویتته که لکه له ی به یه کدی گرتنی نمونه کانی نالی له گه ل شیعه ری شاعیره کانی هه موو رۆژه لاتی موسولمان نه که ته نها هی کورد.

یه کیک له و نمونه هه ره به رزانه که خو ی له ریزی چه ند به ییتیکی تری یه کجار به رزدا دیت ئەم به یته یه:

حه لالی بی نیکاحی حوری «عینم»

به جووته نازیری شهرع و فه تاوا

ئەم بەیتە دەبىي بەرپىنوسى سەردەمى نالى بنوسرىتەو تەكو ھەموو واتاكانى بىتە بەرچاۋ:

حلالى بى نكاحى حور عىنم بە جوتە ناظرى شرع و فتاوى

جارى با لەپىشەو ھەو ھەو بلىم، سەرلەبەرى بەیتەكان ھەر لە يەكەمەو تا كۆتايى، تا ئىستا بە نەزانراوىي و شراوھىي ماونەتەو. ئەو ھەندەي دىبىتەم و بىستىبىتەم يەككە مەعناي لى دابنەو ھەو ھەو شويىنە سەختەكان نەداو و بە پىي دزىلكەي ھەو دەربازكردن لىيان دوور كەوتوتەو ھەيا بە ھەندى گرى شاردنەو تەگەرەكانى خستونەتە تارىكايىو، واش ھەيە تىكرايىكى مەعناكەي گوتو ھەو بى ھەو بە وردىي واتاكان بەسەر وشە و پستەكاندا بىرپىت. كەس نەھات بەراشكاويى پىمان بلى ئەم بەیتە بە راست و پەوانى و بى قورت و گرفت چى مەبەستە:

صداق و پرونمايى وھصلى شاھىد لەگەل شايى كەران بى دەنگ و داوا

تەنانەت كەسم نەدەيت قوّل و باسك لە ساغكردنەو ھەي دارشتنى دوو مەصرەكە ھەئمالى و بلى ئايا «صداق و پرونما» يە ياخود «صداقى رونما» يە ياخود «صداق و رونمايى وصل» ھەيا «صداقى پرونما و وھصل» ھەيا شتىكى ترە، ئەگەر ھەركامىك لەمانە ھەيا ھى تر بى واتاكەي چى، شاىكەر كىن؟ كە نالى وىنەي يار لە دلدا دابنى و پەردەي بووكىنى لە چاوى ھەو دروست بكات ئەم شاىكەرەنە چىان بەسەر ئەم ماملەتە بى دەنگ و داوايەدا ھەيە؟ چو دەشئ شاىكەرى عادەتى لە ماملەتى نيوانى ھەبىبە و چاۋ و دل نالى بەشدار بن؟ كە بەشدارىش بوون بوچى بى دەنگ و داوا بن؟ دەبىنى ئەم تەرزە واتا لىكدانەو ھەيە نە لەگەل بەیتەكەدا رىك دەكەوئ و نە لەگەل واقىعى ژيان دەگونجى نە بە ھىچ جورىك لە نالى دەوھىتەو. ھەو خافلاندىن بەم شىو ھەيا تايانە لە شىعەرى نالى نامان گەيەنئە ھىچ شتىك و بايى زپە قەناعەتىش ناكات... من دىتوومە ئەم بەیتە بەم شىو ھەيە نووسراو:

صداق و پرونما و وھصلى شاھىد لەگەل شاىكەران بى دەنگ و داوا

لەمەدا «دەنگ و داو» دەبنە كەرسەئەي پراوكردن، واتە دانە و داو. پەنگە وا بزەنرىت ھاتنى بزوينى «ا» لە كۆتايى وشەي «داو» دا شتىكە پىچەوانەي دەستوورائى زمانى كوردىي، بەلام پەواندەو ھەي ئەم گرىبە زور ئاسانە، ئاسانىكەشى لە رىي ھىنانەو ھەي نمونەي ترى وەك ئەم لە شىعەرى كوردىي پەيدا دەبى. شاعىرىكى كورد «وا بزەنم زىوەر» دەلى:

عەرھق نىە لە عالەما كە لا بەرى لە دل غەما

ئەم دېرە شىعرە راست و دروستەش وەك هينەكەى نالى، هاتوہ لە كۆتايى وشەى «غەم» بزوينىكى
«ا»ى داناوہ. بەيتەكە لە بنەرەتدا دەبوو بەم شىوہىە بيت:

عەرەق نىە لە عالەما
كە لا بەرى غەم لە دلا

شاعير لە بەر قافىەى شىعر وشەى «غەم»ى گوزاوەتەوہ جىي «دل» و بزوينەكەى دلشى پى داوہ كە
كورت كرايەوہى «دلدا»ىە.
مەلای گەورە لە مەحى هۆزى ميراودەلى ئەمەى گوتوہ:

شەقىكىشى گەياندە ئىنگرىزى
بە بازى چوونە بەغداوہ لە دەر بەند

بە پى دەستورى ئاخوتن دەبوو بلئ «چوونە بەغدا لە دەر بەندەوہ» ئەميشيان كيش و قافىەى شىعر
جىگوركى بە يەككە لە ئەمرازەكانى كۆتايى وشەيىكى كردوہ بۆ كۆتايى يەككى تر.
پيش مەلای گەورە و زيوەر، نالى ئەم فەندەى بەكارهيناوہ لەو بەيتەدا كە لىرە باسى دەكەين، چونكە
ئەميشيان جىگوركى بە بزوينى «ا» كردوہ لە وشەيىكىوہ بۆ وشەيىكى ترى، بە تەواوى وەك بەيتەكەى
زيوەر. ديارە بەيتەكە وەها بوہ بەلام كيش و قافىە گۆريوہتى:

لەگەل شايىكەرانا بى دەنك و داو

ئەم بزوينەى «شايىكەرانا»ش وەك هينەكەى بەيتى زيوەر كورت كرايەوہى «شايىكەراندا»ىە كە زۆر
باوہ لە شىوہ ئاخوتنى سلیمانى. نالى لە زۆر جىگەدا بە لەهجەى خەلقەكە رەفتارى كردوہ لە شىعردا
وەك كە دەلى:

پەچەبى پەرچەمى و پرچى سیا
هەر دەلى مانگەشەوہ و كۆلمى تيا

ئەم «تيا»ىە كورت كرايەوہى «تيدا»ىە بە پى دەستورى تىبردنى دەنگى «د» لە شىوہ ئاخوتنى
سلیمانى.

دەزانين لە سەردەمى نالى دەنگ و دەنك هەردوويان وەك يەك دەنوسران «دەنك». لە بەر ئەمە
هەلدەگرئ ئەو كەسەى كە من دەسنوسيم ديوہ ئىحتىمالە مەيلەو و ونەكەى شكلى «دەنك»ى پەسەند
كردبىت و ئەوى بەسەر ئىحتىمالە پەرسەندوہكەى «دەنگ»دا تەرجىح كردبىت. بەهەمە حال ئەم روالەتەى
«دەنك و داو» وا لە بەرچاوانە، جا ئەگەر لە بەيتەكەدا خۆى سەپاند كوا واتاكەى، كئ دەلى كە «دەنك و
داو» خرايە بەر شىكردنەوہ، گوتەى «شايىكەران» - شايىكران بە پىنوسى سەردەمى نالى - ئەویش

روالته تيكي تری نابی که «شایگران»؟ که هاتین نیوه بهیته که مان کرده «له گهل شایگران بی دهنک و داوا» واتاکه چی لی دئی؟ شایبی گر ئایا هر ئه وانهن که شایبی دهکن و دهستی یه کتر دهگرن یا خود وشه «شایبی» واتاییکی تری هه یه که دهیکاته شتیک له وانهی به دهنک و داو یا بی دهنک و داو دهگیرین. دوزانین واتاییک له واتاکانی وشه «شایبی» جۆریک پارهی له کوندا باوی هه بوو وهک: مه تالیک، په نابات، پوول... هتاد. که ئه م واتایه وهرگیرئ دیاره وشه «شایبی» له «شاهی» یه وه گۆراوه هه رووک وشه «شایبی» به واتای هه لپه رکئی له «شادی» یه وه هاتوه. جا ئه گهر «شایبی گر» بیته ناو هه لپه سته وه دهشی مه به سته ئه وانهن بن که پاره وهردهگرن له شایبی و که یف و هه لپه رکیدا وهک زورنائه نگیتو و دههؤل لیدهر و شاباشکهر، شایبی گرتنه کهش دهنک و داوی تیدا به کار نایهت.

دهبینی چهند زهحمه ته برپاریک بدهیت له بارهی واتای سه ره به ری بهیته که، له حالیکدا پیت نه کرى برپار بدهیت بۆ واتای تاکه وشه ییکی ناو هه لپه سته که، گهر برپاریشت دا واتای وشه که چیه ئه وساش بۆت ناکرئ بزانیته جۆری گونجانی له گهل وشه کانی تردا چۆن ده بی؟

به کارهینانی وشه واتا مه یله و بزرکاریکه نالی زۆر جارانی کردوه وهک که له بهیته کدا وشه «باخه» ی به کارهیناوه که م که سیش نه بی نازانی به واتای «کیسه ل» ه. من خۆم ئه م واتایه م له مامۆستا هیمن وهرگرت ئه ویش له فهرهه نگیکی فارسیدا دیتبوو، بهیته کهش ئه مه یه:

له م دنی فراته که دهکا په شه به عه نقا
نهک له م خمی نیله که دهکا باخه به تیمساح

له نوسخه کانی دیوانی نالی له جیاتی «باخه» له هه موویاندا «باغه» نووسراوه که چ گومانیکی لی دیار نادات له گهل روالته تی تیکرای بهیته که. وشه «فراته» ش له دیوانه کاندا «قهرابه» نووسراوه که دوزانین روالته تی «فرات» له گهل «نیل» دا ریک دیت.

به هه مه حال ئه م ورده کارییانه تا ئیستا کهس نه یکردوه، منیش لیترده تهنه سرنجی نالی دۆستانیان بۆ راده کیشم ئه وهندهش به دهنگ دیم که بلیم براینه به داخه وه من جارئ هر ئه و روالته و دیمه نانهم هاتوونه ته به رچاو که رهنگه هی تریش هه بن له بهیته که دا، نه شم توانیوه به مل مه عنای راست و دروستیاندا دابرم وهیا ته رجیحی روالته تیک به سه ره یه کیکی تردا بدهم. به لام هه رچونیک بیت هاتنی «دهنگ و داوا» ئه گهر تهنه وهک سینه ریکی دوو وشه «دهنگ و داوا» ش بی له ناو هه لپه سته ده بی تی بخویند ریته وه و له کهس قبول ناکرئ بلئ کوا که ینی ئه من ئه م «دهنگ و داو» هم دیتبوو به لام بایه خم پی نه دان به هۆی ئه وه که له بهیته که بیگانه ن، چونکه دیاره پاش ئه م هه موو دهنگ دانه وهی فره واتایی شیعری نالی هه رکه سیک «دهنگ و داوی» وهها له هه لپه سته کیدا ببینیت خیرا لی ده چرپینی، به لکه خو شی پی هه لده داته وه.

با بیینه وه سه روکاری «هه لالی بی نیکاحی حور...» من راستی بهیته که وهها دوزانم وهک له پیشه وه نووسیم:

هه لالی بی نکاحی حور «عینم»
به جووته نازیری شرع و فه تاوا

دهستنوسم دیتوه مصره عی دوهمی وهها نووسیوه: «به جووته ی ناظری شرع و فتاوی».

به هه مه حال هه کامیک له م شیوه نووسینانه راست بن فرهقیکی بنجی به واتای بهیتهکه ناکا
هه رچه ند ئه وهی من په سندهم کردوه ریکتور دیت له وانی تر له گه ل به کیک له و واتایانه ی بوی چووم، که
ئهمه یانه: «حه لالی بی نیکاحی، عینم»

لیره به پیشوه هه رجاره وشه ی «عینم» م دهخسته ناو که وانه وه بؤ نه وه ریم هه بی، دواتر که دهکه ومه
سه ر شیکردنه وهی بهیتهکه، به پتی داخواری واتا تلفظه که ی بهینمه سه ر رینووسی کوردیی نوئی. لیردها
وشه ی «عینم» که به کیک له خویندنه وهی «عینم» ی سه ردهمی نالی واتای بهیتهکه به م جوړه به دهسته وه
دهدات:

حه لالی بیت نیکاحی حور، چاوم به جووته نازیری شه رع و فهتاوا

دهزانین «نیکاحی حور» له به هه شتدا حه لاله، ئهم حه لالییهش مه علوم کراوه هه م له شه رعدا و هه م له
«فتهاوا - فتاوی» دا، دهشی «فتاوی» ریژه جه معی وشه ی «فتوی» بی که واتای فهتاوان به گشتی
دهگریته وه، مه به ست کتبی «فتاوی» ی «ابن حجر» بیت که به کیک له کتبه عومده کانی ئیسلام.
«نکاح» به واتای ماره کردنه، به لام لیردها که نیکاحه که له نیوان خوړی و چاودا بیت دیاره هه ر دیتن
مه بهسته. دیتنی نافرته له ئیسلامدا هه رامه، وهک دهزانین، به لام له هه مان ری «شه رع و فهتاوا» وه
دیتنی خوړی حه لاله که واته چ بیشه رع و ناجایه زی ری و نادات که نالی ته ماشای «حه بیبه ی مالیاوا»
بکات چونکه ئه ویش خوړیبه.
ئهم حه لال بوونه له بهیته که دا به هو ی دارشتنی رسته کانیه وه ده بی، نه ک من و تو یاریده ی بدهین بؤ
نه هیشتنی نات ه واوی و که م و که سریبی. نالی که ده لئ:

به جووته نازیری شه رع و فهتاوا

به مه دا راسته وخو گوته ی چاوم - که دوو چاون - دیتنی خوړیان لئ حه لال بیت، که دیاره مه به ست
دیتنی حه بیبه یه. حه لال بوونه که ش زور به ئاسایی و ئاشکرای له عیبارته ی بهیته که وه هه لدهستی که
ده لئ «به جووته نازیری شه رع و فهتاوا»، لیردها ئهم مصرعه سه رله به ری ده بیت هه صف وهیا حال بؤ
وشه ی «عینم - عینم» که له کوتایی مصرعه ی به که مه وه هاتوه. واته نیکاحی حور له چاوه کانم حه لال
بی که هه ر دوویان به جووته ته ماشای شه رع و فهتاوا ده کهن. وشه ی «ناظر» به واتای ته ماشاکه ر دیت،
له م ته ماشاکردنه ی شه رع و فهتاوا چاوه کانم حه لال بوونی نیکاحی خوړیان بؤ په یدا ده بیت.
ئهم واتایه له گه ل ئه وه دا ری که دیت که مه به ست ته نها دیتنی حه بیبه بیت به لام که هه ر بیین و به وشه و
واتای نیکاحه وه بلکه ین ئه وسه شیکردنه وه بیکی تر له گه ل بهیته که دا ده کړی.
وشه ی «نازیر - ناظر» هاوواتای وشه ی «شاهد - شاید» ه. دهزانین نیکاحی میینه له نیرینه دوو
شایدی ده وی. ئهم دوو شایه ده له بهیته که ی نالیدا بؤ حه لالکردنی ماره برینی خوړیبه که له گوته ی «جووته
ناظری شه رع و فهتاوا» به ده ست ده که ون، ئه وسه شه رع و فهتاوا خو یان ده بن به شاید له به ستنی
نیکاحه که دا چونکه هه ر دووکیان «جووته ناظر، جووته شاهد» ن.

واتای دوهمی بهیتهکه ئەمەیه که لەم شکل نووسینەى خوارهوهدا دەدیترئ:

هه‌لالی بئ نیکاحی حوری عینم
به جووته نازیری شهرع و فه‌تاوا

له قورتاندا «حور عین» هاتوه.

وشه‌ی «ناظر» بهو که‌سه‌ش ده‌لین که حوکم و فه‌تاوا ده‌رده‌کات، واتاکه‌ش له‌وه‌وه دیت که ده‌گوترئ
«نظر بین الناس». نالی بۆ خۆی ئەم وشه‌یه‌ی بهو مانایه له به‌یتکی تریدا به‌کاره‌یناوه:

ئه‌هلکی وای هه‌یه که هه‌موو ئەهلی دانشن
هه‌م ناظمی عقودن و هه‌م ناظری امور

نالی ده‌لئ: هه‌لال بوونی «حور عین» له من بئ ئەوه نیکاح له‌به‌یندا بیت به‌بریار و حوکمی جووته
«ناظر - حاکم» ی شهرع و فه‌تاوا هاتوه چونکه هه‌ردوو «ناظر» که یه‌کیان شهرعه و ئەوی تریان کتیبی
فه‌تاوا یه ده‌لین حۆری بئ نیکاح و ماره کردن بۆ پیاو هه‌لالن.
جگه له‌م واتایانه یه‌کیکی تریش هه‌یه مامۆستا مه‌لا شیخ که‌ریمی بیاره‌یی و کاک فاتیحی کۆری بۆی
چوون که وشه‌ی «حور» به واتایی «ره‌شایی و سپیایی» چاو بیت وه‌ک له فه‌ره‌نگدا ده‌لئ «حور» زنده
ره‌شی ره‌شکینه و زنده سپیه‌تی سپینه‌ی چاوه. له‌م حاله‌دا بۆ وه‌زنی شیعر ده‌بئ وشه‌که «حور -
هه‌ور» بخوینرته‌وه واتای به‌یته‌که‌ش ئەمه ده‌بئ:
هه‌بیه‌ی مایاوا نیکاحی «حور» ی چاومی لئ هه‌لال بیت... له‌م واتایانه هه‌رکامیکی په‌سه‌ند که‌یت رئ
له‌وانی تر ناگرئ هه‌چ یه‌کیکیشیان به‌نه‌سه‌لماندنی ساده ناسرینه‌وه چونکه هونه‌ری ره‌سه‌نی تیدا
به‌کاره‌اتوه که‌وا ده‌میکه له ئەده‌بی رۆژه‌ه‌لاتی موسلماندا ره‌گ دا‌کو‌تا‌وه. واتا لیدانه‌وه‌ش چ هی ئەم
به‌یتانه بیت چ هی به‌یتی تری نالی وه‌یا شاعیریکی تر بیت هه‌ر به‌وه‌نده نابئ که له تیکرای ده‌نگ و
سه‌دای هه‌لبه‌ست و اتا و وینه‌ییکی گشتی وه‌رگرتن و بلین ئەمه‌ته مه‌به‌ستی شاعیر وه‌ک که کابرای
شاره‌زووری له کتیبخانه‌ی مه‌لاییکدا گوتی ئەم کتیبانه گشتیان ده‌لین چاکه بکه و خراپه مه‌که، به‌لئ
ره‌نگه کابرا راستی کردبئ به‌لام به‌م راستیه ساده‌یه‌ی بئ ئامانج و سنوور نابئ به شافعی...
پێویستی سه‌رشانی شیکه‌ره‌وه‌ی به‌یتی داخراو و سه‌رپۆش کراو و مه‌ته‌لاوی ئه‌وه‌یه هه‌ر وینه و
واتاییکی که ئیددیعای هه‌بوونیان ده‌کات له هه‌لبه‌سته‌که‌دا بیان با‌ته‌وه بۆ ئەو وشه‌یه و رسته‌یه‌ی که
لێیه‌وه ره‌نگ ده‌ده‌نه‌وه. نه‌ختیک به‌و چه‌ند رۆپه‌رۆی دا‌وییه‌دا بگه‌رپۆه ده‌بینی گوتی «هه‌لالی بیت نیکاح،
هه‌لالی بئ نیکاح» هه‌ر جاره روه له ئامانجیک ده‌کات و ده‌پینکیت، ئەگه‌ر له به‌یته‌که‌دا وه‌یا له شوینیکی
تری هه‌لبه‌سته‌که‌دا ئامانج و رئ و جئ بۆ یه‌کیک له شیوه‌ خویندنه‌وه‌کان نه‌دۆزیته‌وه دیاره ئەو شیوه‌یان
ده‌پووجیته‌وه به‌لام دیسان ده‌بئ په‌له نه‌که‌ین له پووجاندنه‌وه‌ی ئەو شیوه‌یان چونکه له‌وانه‌یه ئامانج و رئ
و جیشی هه‌بئ له شیعره‌که‌دا و ئیمه چاومان نه‌بیینت وه‌ک ئۆینی دامه و شه‌تره‌نج که له‌سه‌ر ته‌خته‌ی
یاریه‌که هه‌یه و شاره‌زا نه‌بئ تیناگات، ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر هه‌چ ئامانجیکیش نه‌دۆزرایه‌وه وه‌یا نه‌بوو که‌وا

تیریکی واتای تیگیږیت، دهبی نرخیک هر بدری به هینانی شیوهییک له لاره بۆ ناو ههلبهست ههچهند شیوهکەش خوی به واتاییکهوه نهبهستتهوه وهیا بهسهه بنگهییکهوه نهوهستتهوه و وهک دووکهلیش رهههوا کهویت چونکه ههموو وینهییک له ههلبهستدا دهبیته هوی تیروپیری و سامانی داپشتنهکهی به مهرجیک ههناسهسواری و نالهباری و عیبی نهوتویی پهیدا نهکات. شاعیر له گهرمهی ههلهژانی سۆز و عاتیفهیدا لایهنی ئاراییش و جوانکاری و هونهه فرامۆش ناکات و ههمیشه خهریکه به پیی دهسهلات و لوان، دراوسیهتی نیوان شیوه و ناوهپۆک بکا به پیوهندیکی سوودهخس، دیاره لهم مهیدانهشدا ههتاکو شیوه پررهنگ و وینه و نهقش و نیگار بی پتر لیی دهوهشیتهوه ببیت به زهرفی واتای ورد و ناسک و شهنگ. نالی خوی له بهیتیکی زۆر بهسۆزدا ئەمهی گوتوه:

له جگهر گۆشهیی شیعرم مهده مهعنايي خراپ
بی خهتا کهس نیه پازیی که له ئەولادی دری

مهعنا لیدانهوهی خراپی شیعریش له سی ریبازی راسته شهقامهوه دیت جگه له لاری و کویرهپیی ئەوتۆ لیرهدا جیی باسکردنیان نابیتتهوه، یهکیک لهو ریبازانه ئەوهبوه که لیی دهوام و ئیستاش دیتتهوه پێشمان:

ریبازی یهکهم: مهعنا لیدانهوهی ههله و چهوت و کهموکهسر.

ریبازی دوهم: له لاره خواستنهوهی واتا بۆ ناو ههلبهست.

ریبازی سیههه: کهم کردنهوهی مهعنا و سپینهوهی جوانی و ئاراییش، که ئەمهیان یهکجار له هی دوهم ناپهسهندتره.

ئهم ریبازهی سیههه که پووچاندنهوهی نرخی ههلبهست دهگریتهبهه ئەگهر له ئەنجامی نهزانینی سادهوه بیت عوزری نهزانین شهفاعهتی بۆ دهکات، زیانیشی زۆر کهمتر لهوهی به ئانقهست وهیا بۆ ههه مهبهستیکی تری زاتی بیت پیرهویی بکریت چونکه مروۆی نهزانی ساده ریگای تیگهیشتن و فیروون له پرووی خوی و حقیقهت داناخات، به خوراییش بهردهوام نابی لهسهه کزکردنهوه و کوژاندنهوهی تروسکهکانی واتا و ئاراییشتی ههلبهست به پینچهوانهی مروۆهکهی تر که بریاری داوه چ راستییان نهسهلینی مهگهر ئەو راستیهی که دلخوازی خوی و مهبهسته زاتییهکهی بیت.

لهبهه تیشکی ئەم بهدیهیهه پروناکهدا ریمان ههیه بلین پیوستی هههه سهههتایی بهسهه شانی شیکهههوهی شیعریی شاعیریکی ورد و مووقلاش و قوولی وهک «نالی» یهوه ئەوهیه چاو و دل و ههست و نهستی خوی بۆی نهچوه، ههمیشهه لهم و لهو بپرسی بهلکو، کوردیی گوتهنی خوا و راستان، ماناییکی شرایهوه بیسی لهوانهی به پرسین نهبی نهگاته دهسهلاتی مهحدودی خوی.

بهولای ئەم پیوستیهه سهههتاییهوه پیوستی تری سهخت و زهحمهت زۆرن بۆ گهیشتن به توانای پله بهزهکهی دیراسهی شیعریی نالی وهیا ههه یهکیک لهو شاعیره ناوادارانهی ئیسلام که ناویان له مهیدانی وردهکاری و فرهواتایی و تویکلداری و سههه توژالیدا دهکردوه. به عادهت ههموو شیعریک و ههموو هونهریک و ههموو بهرههه میکی جوان و ورد جوهره داپوشراویکی تیدایه که جودای دهکاتهوه له گوتهی بازارپی و بهرههه می ساکار له پرووی ئاسانی و زهحمهتی تیگهیشتنهوه که ئەمههش دیاردهییکه نابی چاو

و میسکمان لئی بره‌وینته‌وه و بییته دوشمنی، به پیچه‌وانه ده‌بی لئی رازی بین و که‌یفمان پیی بیت چونکه له هر زهمه‌تیکی فکری و هونه‌رییدا جوره سه‌ره‌ژورر چوون و پیشکه‌وتنیک هه‌یه که جیی شانازی پیوه کردنه نه‌ک لی زویر بوون.

تاوانبار کردنی به‌ره‌می پیشکه‌وتوو خوی له خویدا تاوانیکی گه‌وره‌یه. که بیین ئەم دستورانه و مه‌بدنه‌انه به‌سه‌ر شیعره‌کانی نالیدا بگرین ده‌بینین به‌شیکی زوری شیعره‌کان به مه‌یدان و دانگ پیش تیگه‌ییشتنی ساکار که‌وتوونه‌ته‌وه. به نمونه‌ی روون کردنه‌وه ده‌لیم بۆ تیگه‌ییشتنی ته‌واوی واتای سه‌رله‌به‌ری به‌یته‌کانی نه‌عتی «ئه‌ی ساکینی ریازی مه‌دینه‌ی مونه‌ووهره» ده‌بی چن‌دین مه‌یدانی زانست و شاره‌زایی ئەو سه‌رده‌مه برابیت که نه‌عته‌که‌ی تیدا هۆنراوه‌ته‌وه:

۱- شاره‌زایی به سه‌راجومه‌ییکی ئەده‌بی کۆنی ئیسلام.

۲- شاره‌زایی به زوربه‌ی زانسته‌کانی ئیسلام.

۳- شاره‌زایی به «منطق - ژیربیژی».

۴- شاره‌زایی به مه‌شرب و شیواز و تایبه‌تیه‌کانی بوژی نالی.

۵- شاره‌زایی به له‌به‌ریه‌ک هه‌لوه‌شان‌دنی گوته و واتای داخراو.

سه‌ره‌رای ئەمانه و شتی تریش ده‌بی سه‌لیقه‌ییکی راست و زه‌کاییکی زگماکیش یار و یاوهر بیت ئەگه‌رنا هه‌موو په‌له‌فره و ده‌ست و پی لیکدانیکی جیهان بایی یه‌ک تۆسقال سوودی نابی بۆ تیگه‌ییشتنی ئەم دوو به‌یته:

شوپه‌هی نیه که شه‌مس و قه‌مه‌ر سیبه‌ری ئەون

نیسه‌ت به هه‌ردوو وه‌جه وه‌کوو نور و سیبه‌ره

بوره‌انه صورته‌ی به‌شه‌ری چونکه نوره نور

بی ظیلله ماسیوای به دوو نیسه‌ت موعه‌به‌ره

ده‌بی لی‌ردها قسه‌ی دریژ کورت که‌ینه‌وه بۆ ئەوه جله‌وی خامه باده‌ینه‌وه سه‌ر لایه‌نی «خو لادان» له ره‌وشته ناجایه‌زه‌که‌ی رووتاندنه‌وه‌ی هه‌لبه‌ست له واتا و ئاراییشت.

نالی که ئاگاداری خویته‌ی چی کردوه له جیهانی پر ئەفسوونی واتادا، چن‌دین جار په‌رده‌ی میسک و گوئی ئەدیانی له‌راندۆته‌وه به گوته‌ی سه‌ریچی پر به‌ده‌م و پر هاوار بۆ ئەوه‌ی ورد بنه‌وه له واتای شیعره‌کانی و ده‌ستیان بگاته گه‌وه‌ره قه‌پیلک داخراوه‌کانی ژیر ده‌ریای هه‌لبه‌ستی. له‌م هاوارانه‌ی نالیدا هه‌رچی عوزری خونه‌زان کردن و بیباکی و سه‌رپۆیی و ته‌سکپۆی هه‌یه به ده‌ست که‌سه‌وه نه‌ماوه له ئاست شیعره‌کانی چونکه عه‌ره‌ب گوته‌نی «اعذر من انذر» وه‌یا کورد گوته‌نی «ئه‌وی که‌س بی ئەلفیکی به‌سه». سه‌یری چن‌د به په‌رۆشه‌وه له بن گوئی ئەدیب و شیعره‌دۆستی کوردا ده‌چریکینیت:

به‌حری غه‌زه‌لم پر له دور و گه‌وه‌ره ئەمما

غه‌وواصی ده‌وی یه‌عنی به ته‌عمیقی بزانه

پر دانه‌یه ئەمما نه وه‌کو دانه‌یی چه‌لتووک
به‌حرم وتوو نه‌ک وه‌کو گۆلی مه‌ره‌زانه

ته‌نانه‌ت له وشه‌ی «به‌حری غه‌زهل» دا دانه‌ گه‌وه‌ه‌ریکی واتای داناوه‌ که ئە‌گه‌ر بۆی قوول نه‌بینه‌وه
ده‌ستمانی ناگاتی. ئە‌م «به‌حر» ه‌ که له‌ته‌ک گۆلی مه‌ره‌زه‌دا دابنریت ده‌بیتته «ده‌ریا» له‌ پرووی قوولی خۆی و
ته‌نکی گۆله‌ مه‌ره‌زه‌وه، که ئیزافه‌ وه‌لای «غزل» یش بکریت ده‌بیتته «به‌حری عروض». سه‌پیش له‌وه‌دایه‌ که
به‌یته‌کان به‌ دوا به‌یتیکی تر دا دین ئە‌ویش له‌لای خۆیه‌وه‌ ه‌یزیکی زیادیان پی‌ دها. پیشتر نالی گوتوته‌ی:

له‌و شیخه‌ به‌ که‌م مه‌گره‌ که شیخه‌ نه‌ مریده
ئە‌م ریشه‌ به‌ سه‌ردار و ره‌ئیسیکی بزانه

وشه‌ی «بزانه» له‌ کۆتایی به‌یته‌که‌دا به‌ پو‌الله‌ت واتای «اعلم» ی عه‌ره‌بی ده‌به‌خشی، به‌لام راستیه‌که‌ی
ئە‌وه‌یه‌ که ئە‌م واتایه‌ فری به‌سه‌ر ناوه‌رۆک و مه‌به‌ستی به‌یته‌که‌وه‌ نیه‌ چونکه‌ نالی ده‌یه‌وی ه‌ه‌جووی
شیخه‌که‌ بکات نه‌ک پیندا ه‌ه‌ل بلی. وشه‌ی «بزانه» جه‌معی وشه‌ی «بز» ی فارسیه‌ به‌ واتای «بز» به‌
پیشه‌ به‌یته‌که‌ ده‌بیتته «ئە‌م ریشه‌ به‌ سه‌ردار و ره‌ئیسیکی بزانه» که ده‌زانین بزنیسه‌ ریشی درێژه. که‌واته
نالی حه‌قیه‌تی گورج پیمان بلی «به‌حری غه‌زه‌لم...» ه‌تاد چونکه‌ تازه‌ به‌ تازه‌ وشه‌ی «بزانه» ی کردۆته
گه‌وه‌ه‌ر و خستۆتیه‌ به‌حری غه‌زه‌له‌وه‌. ئیمه‌ که‌ چاومان ئە‌م ورده‌کارییه‌ نه‌بینی خه‌تای چاومانه‌ و له‌به‌ر
ببیاکی وه‌یا درشتبینی خۆمانه‌ له‌وه‌شدا چ حه‌قیکمان به‌ ده‌سته‌وه‌ نه‌ماوه‌ چونکه‌ نالی پی‌ ه‌ه‌موو
گله‌ییکی لی بریوبه‌وه‌. پی‌م بلی ده‌بی ه‌ه‌لوئیستمان له‌ ئاست ئە‌م به‌یته‌دا چی بی؟

نالی به‌ داوه‌ شه‌عری ده‌قیقی خه‌یالی شیعیر
بۆ ئە‌و که‌سه‌ی که‌ شاعیره‌ سه‌د داوی نایه‌وه

ئیمه‌ که‌ بزانه‌ی نالی داوی بۆ ناوینه‌ته‌وه‌ چۆن ره‌وايه‌ سووک به‌سه‌ر شیعیره‌کانیدا تپه‌رین! ئە‌م سووک
تپه‌رینه‌مان یه‌کسه‌ر پا‌به‌ندی داوه‌کانمان ده‌کات و چ عوززیکیشمان به‌ ده‌سته‌وه‌ نابی چونکه‌ وه‌ک گۆتم
«لقد اعذر من انذر». بیگومان ده‌بی ه‌ه‌ر ئە‌م به‌یته‌ خۆی داوی وه‌های تیدا بی که ئە‌گه‌ر ورد نه‌رۆین
پیشه‌وه‌ بین. من یه‌ک دوو داوم لی ه‌ه‌لگرتۆته‌وه‌ ه‌ونه‌ره‌که‌ش بۆ نالی ده‌گه‌ریتته‌وه‌ چونکه‌ خه‌به‌رداری
کردمه‌وه‌ له‌ داوه‌کانی. یه‌کێک له‌وان ئە‌مه‌یه‌ که‌ شیعیره‌که‌ به‌ شیوه‌ییکی تر بخوینریتته‌وه‌ چونکه‌ له
رینووسی کوردی کۆندا ه‌ه‌ردوو خویندنه‌وه‌ جایزه‌: «نالی به‌ داوه‌ شیعیری ده‌قیقی خه‌یالی شه‌عیر»
به‌مه‌دا خه‌یالی داوه‌ موه‌ باریکه‌کانی یار بۆته‌وه‌ داوه‌ شیعیری غه‌زه‌له‌که‌. وه‌صفی «دقیق» یش ده‌شی بۆ
شیعیره‌که‌ و بۆ شه‌عه‌ره‌که‌ بگه‌ریتته‌وه‌ و ه‌ه‌ردووکیان ببه‌ ئە‌و داوه‌ که‌ بۆ شاعیرانی ناوه‌ته‌وه‌.
«خه‌یالی شه‌عیر» یش ه‌ه‌لده‌گرئ «اضافه‌ی بیانی» بیت نه‌ک «اضافه‌ی حقیقی» ئە‌وساش واتاکه‌ی ئە‌مه
ده‌بی «ئە‌و خه‌یاله‌ی وه‌ک شه‌عیر باریکه‌». ئە‌مه‌یان داویک.

داوی دوهم له‌ کۆتایی به‌یته‌که‌دایه‌. که‌ ده‌لی «سه‌د داو» له‌ نووسیندا دوو پیتی «د» ده‌نوسری به‌لام له‌

گوتنه وهدا يهك «د»ى گوشراو دهدركيترت. نهختيك زمان رههاكه له گوشيني «د»كه وشهكان دهبنه «سهداو - سهداو» مصرعهكهش ئەمەى لى دیتەوه «بۆ ئەو كهسهى كه شاعيره سهداوى نايهوه».

چاويك به غهزه له كهدا بگيريهوه دهبنى دهيان وشهى وههاى تيدايه كه هه مووى واتاى «ئاو» رادهگه يهن چ به حه قيفهت بى چ به مهجاز وهيا ته ئويل وهك وشهكانى «ته پى - به هار - يشكو كوزانه وه - گولگه شان وه - خه لووز كوزانه وه - فيض - نار مردن - خاكزيانه وه - هه نجير - شير - صاف - طفلى عينب - ريشانه وه - سونبول - شمشادى تازه - خضرا - برد العجوز - ته رايى عيشق - به فر - سارد و گهرمى خه جالهت - توانه وه - چاوه - زانه وه - رهوان - زه مزهم - فرات - نيل ...».

له بهر تيشكى فنونى شيعردا هه موو ئەو وشانهى دژى ئاو و ته رايين وهك «يشكو، مه جمهر، خه لووز، وشكى، عاصى، نار، خاك...» له رپى «مفهوم المخالفه» وه، ئەوانيش واتاى ئاو و ته رايى ده به خشن وهيا تارمايان ده خنه ناو به يته كانه وه. نالى زور راستى كردوه كه ده لى به داوه شه عرى خه يالى شيعر سهدا «ئاوى» نايه وه چونكه سه ره له بهرى به يته كانى به «ئاو» ئاوسن، من و توش له سه ر و دبيني و خورد كردنه وه و بچوونى شاعيرانه په كمان كه وتوه بۆ ديتنى ئەم هه موو ئاو و ته راييهى كه خه ريكه دامه نى خه يالى شيكه ره وه ته ر ده كاته وه.

له م نووسينه بهر ته سه كهى كه به ئەسل بۆ گوتار ده ستى پى كراوه و له ژير ئەو ناو نيشانه دا كه سايهى به سه ردا هيناوه، چى تر مه وداى به دوا كه وتنى تايبه تيه كانى شيعرى نالى پهيدا نابيت چونكه هه ولدانى گرته بهرى هه موو ئەو تايبه تيانه وا داخوازيى دهكات له پيشه وه ناو نيشانه كه بگورپت و له جياتى «چه پك» وشهى «گولزار» خوى ببينه ناو نيشان، نووسينه كهش له گوتاره وه بكرى به دى راسهى دوور و قوول و پشوو ديژى چهن سهاله. كوردى گوتەنى، ئەم درهنگه به م زوه راناكات، له بهر ئەمه ليره وه به ناچارى جله وى خامه با ده ده مه وه سه ر لابسى كه له يه كه م ئالقهى ئەم ريزه گوتاره دا كردو مه ته به لى ن و تا ئىستا وهك قه رز هه ر به سه ر شانمه و يه ئەو يش لابسى «ناوه رۆك» ه له شيعرى ناليدا.

له تى كراى ئەم نووسينه دا، به پيشه كى و ريزه گوتاره كانيه وه، تا راده يىك زمانى خامه گفتوگويه كى له بارهى ناوه رۆكه وه كردوه هه ر چه ند ناوه رۆكه كهش مه به ستى بنجى گفتوگويه كه نه بو بى، وه يا خود به شى كى كه م له ناوه رۆكى هه موو شيعره كانى نالى باس كرابيت، چونكه شتى كى ئاشكرايه واتاى هه ر به يتى ك و غه زه لى ك و قه صيده يى ك هه ندى كى تى كراى ناوه رۆك به بهر خوى ديدات، جا به ناوى ناوه رۆكه وه بيت يا خود له زمينى مه به ستى كى تر دا بيت وهيا هه ر به جارى چ ناو نيشانى نه بيت.

ئەوهى راستى بى ئەگه ر له باسى ئەده بى، وهيا مرؤفايه تى به گشتى، خۆمان نه كه ين به وه قه سابهى كو شته په ل په ل ده كا و هه موو ئەندامه كانى له يه كتر جودا ده كاته وه، هى چ رى گه يى كى راست و ره وا نيه لى مان سه لى نى كارى ئەده بى له به ريه ك هه لوه شى نى ن و سه ر و ده ست و پى و كه و ل و هه ناوى له يه كتر جودا كه ينه وه و به خۆشان بلين خه رى كى كردارى كى خالقه انى چونكه به ره مى ئەده بى هه مووى به يه كه وه ده زى و پيش زانى شى به يه كه وه له هه ناوى خاوه نه كهى رسكا وه و فراژوو بوه. وا ده بى ناونا وه به ناچارى باسى لايه نى كى يه ك له وه به ره مه ئەده بى انه ده كه ين به ناوى شى كرده وهى ئەو لايه نه كه خوى به ته نها مه به سته له روون كردنه وه دا ئىتر له تى كراى به ره مه كه داده برى ت و به سه ره خوى باسى ده كرى ت له حالى كدا ده زانى ن هه موو لايه نه كان به يه كه وه هاتوون و تى كرايان به شدارن له هه لئانى له ش و وا تا و شيوه و شيوازى كاره كه، هه ر تا كى كى ش له وه لايه نا نه مه يله و تى كه ل له گه ل ئەوانى تر دا وهيا به دواى

پئوهندیی بهوانی ترهوه بهستراوتهوه که ئه مه ری نادا لهیه کتر جودا بکرینه وه بی ئه وه تیکه لیه که په کی بخری وه یا داوه کانی پئوهندیی بچرین.

ئه م ناچاریهی په له په لکردن ده بی له سنووری مه عقولدا بوهستی، مه عقولیه تیش له وه وه دیت زهره ری بی پرپونه وه به به ره مه په له په لکراوه که نه گات، زهره ره که ش به زوری بریتیه له مانه.

۱- نه هیلانی تیکه لیه که و ه لبرینی داوه کانی پئوهندیی به و جوره ی که له نرخ و بایه خی هه موو لایه کیان که م ده کاته وه چونکه دیاره تینه خویندنه وه ی ئه و شتانه ی که هاوبه شن له پیکهینانی نرخیکدا ده بیته شارندنه وه ی نرخ ی هاوبه شیه که که خوی به شیکه له نرخه که.

۲- بیئاگایی له وه ی که په له لکردنی به ره هم به ناچاریی ده کریت و ره وا ده دیت، چونکه بیئاگایی له م راستیه یه کسه ر ده بیته هوی بی په روایی له ئاست هارمونی و هاوبه شی و تیکه سترانی ناوه کی سه رله به ری به ره مه که. چ فه رقیکیش نیه له بهینی ئه وه ی بی په روایی نرخ ی به ره هم پی شیل بکات وه یا خود تینه که بیشتنی ساده، چونکه به عاده ت نه زانینه که خوی بنگه ی بی په رواییه که یه.

۳- دووباره نه خسته وه سه ری کی په له لکراوه کان بؤ پیکهینانه وه ی سه رله نوپی به ره مه که. تو که هاتی به رخیکت کوشته وه و ئه ندامه کانیت له یه کتر جودا کردنه وه و هه ری که له وانت به جوری سه ری هه خو و ه صف کرد، تی کرای و ه صفه که ت نابیته و ه صفی به رخه که چونکه به رخ سه ر و ده ست و دونگ و که ول... و قاچه کانی به یه که وه ن، سه ره رای به یه که وه بوونیان یه کتریش ته واو ده کن، ئه مه ش حاله تیکه هه موو شتی زیندوو تیدا به شداره، نه ک هه ر زیندوو هه موو شتی زور لایه ن و موته کامیلیش وه ک زیندوو وایه که لیکدا برینی که رته پیکهینه ره کانی ته کاموله که ی ده کوژی. به و پتیه ده بی دوا ی هه لوه شانندی ناچاریی به ره هم، سه رله نوپی به یه کتردا بدووریته وه و به دروستی و ته واوی و سه رله به ری ته ماشای بکریته وه. له من به پیشه وه نو سه ر هه بووه ئه م رایه ی ده برپروه، ته نانه ت دابه ش کردنه که ناو ده نی «دابه ش کردنی میتافیزیکی». لیره دا من قسه ی غهیری خو م دووباره ده که مه وه که باوه رم پی هه یه.

له م کاره ی دابه ش کردن و په له لکردنی به ره می ئه ده بی بؤ مه به سی شیکردنه وه و تیگه یاندن، ئه وی له هه موان قاچ خلیسکینتره عه مه لیه تی لیکتر از اندنی ناوه رۆک و شیوازه چونکه له مه دا دوو کۆله که ی سه ربه خو له ژیر هه یکه لی به ره هم ده رده کی شری ت، له حالیکدا هه لبرینه وه ی به شه کانی ناوه رۆک ده بیته که رتکردنی یه ک کۆله که هه رچه ند گرنگ بی وه یا گرنگتریش بی له کۆله که که ی تر که شیوازه. به راستی له یه کتر جودا کردنه وه ی ئه م دوو به شه پیکهینه ره ی به ره می ئه ده بی که متر نیه له ئیعدامی به ره مه که چونکه ناوه رۆک و شیواز وه ک جه وال و گه نم وه یا خود کیسی کاغه ز و بامیه نیه هه ری که به جوداوازیی له لایه که وه هاتن و ناوه رۆکه که له جه وال و کیسه ی شیواز کرابیت و دواتر لئی ده ربهینریته وه چ زهره ریش به هیچ لایه نیک نه گه یشتی. پئوهندیی شیواز به ناوه رۆکه وه پتر و به هیزتره له جوش پیخواردنی دوو پارچه مه عده ن چونکه ده شی دوا ی جوش خواردن سه رله نوپی له جه مسه ری نیوانیا نه وه له یه کتر جودا بکرینه وه که چی شیواز و ناوه رۆک له جه مسه ره وه به یه کتر نه گه یشتون به لکو وه ک له شی مروف و پیسته که ی به یه که وه نمایان کردوه و هه موو له شه که و هه موو پیسته که، ده ورانده ور و سه رله به ر، جوش خواردووی یه کترن، نه خیر پیسته که دریزه کی شانی له شه که یه، به لام به لای ده ره وه نه ک به لای ژووره وه.

له زور نووسیناندا ده خوینیه وه، نو سه ر باسی شیواز و ناوه رۆک ده کات وه ک ئه وه ی باسی مریشک

و په‌ره‌کانی وهیا مروښ و تووکی له‌شی بکات، زور جارانیس له‌بهر رق هه‌لگرتن له‌روالته‌تی ته‌عبیری کون، ناحه‌زانه باسی شینواز «پوخسار» دهکات هر ده‌لئی میکروبی سیلی له‌له‌شیکي ساغدا دۆزیوته‌وه. به‌راستی ئەم تهرزه بۆچوونه کاریکي دوور له واقیعه و پیوه‌ندیی به‌ئهدب و پړوشن‌بیرییه‌وه نیه.

چهند سهیره یه‌کیک هز له خانوو بکات به‌لام رق له‌دهرگه و په‌نجه‌ره و که‌فمالي دیواره‌کانی هه‌لگرت. هر ئەم بۆچوونه هه‌له‌یه وای کردوه ته‌عبیری «وشه‌سازی» به‌سه‌ر زاری هه‌ندی که‌سدا بیت له کاتی باسکردنی ئەدهبی لی‌ره به‌پیشه‌وه.

من له نووسیندا وابوه به‌جوری سه‌ره‌خو له شینواز «پوخسار» دوام به‌لام له‌به‌رخاتری ئامانجیکي تایبه‌تی بوه نه‌ک له‌بهر بروا کردنم به‌ره‌وا بوونی لیکترازاندنی شینواز و ناوه‌رۆک. من له‌م نووسینانه‌دا وهرامی هه‌ندی بیروپرای چه‌وتم داوه‌ته‌وه که ده‌یه‌وی یه‌ک جوړه ناوه‌رۆکی خوئی هزی لی دهکات به‌سپینن به‌سه‌ر هه‌موو جیهاندا. له ئاست ئەم تهرزه ته‌سک دیتنه‌دا گوتومه ناوه‌رۆک هه‌رچی ده‌بی بابیی، بای فلسیک نرخی نابیی ئەگه‌ر شینوازده‌کی بی هونه‌ر و جوانی بیت. من چی بکه‌م له‌وه‌عز و په‌ندی فه‌یله‌سووفانه که به‌قسه‌ی شه‌ت و په‌ت ده‌برابیی، وهیا گوناھی من و توچی بی له‌وه‌دا جنیوه‌کانی شیخ ره‌زا هه‌ند ته‌ر و برن ئاویان لی ده‌تکی! به‌ره‌م و ناوه‌رۆک و شینواز هه‌موویان ته‌واوکه‌ری یه‌ک شتن وهیاخود به‌هه‌موویان ده‌بنه‌ شتیک. هه‌لبه‌ت نابیی له‌بیرمان بجی ئەمانه له ئاسمانه‌وه نه‌بارییون، زه‌نه‌ی ده‌روونی مروښ و تیکراییان باسی ئەو ده‌روونه ده‌گتړنه‌وه و وینه‌ی ده‌کیشن هر له‌وه‌دمه‌دا که مروښه‌که له‌ری و شه‌وه ده‌یه‌وی وینه‌ی واتا وهیا مه‌به‌ستیک بکیشیت.

به‌ره‌می ئەدهبی وهیا هونه‌ری که به‌چکه‌ی هه‌ست و هوشن، پتر له‌وه‌ی ره‌نگدانه‌وه‌ی ئالیی ده‌ره‌وه‌ی نه‌فس بن له‌وه‌نه‌فس و هه‌ست و هوشه‌دا، قیاسیان له‌به‌ره‌می مادی، ته‌نانه‌ت زانستی پروتیش، ناکری که بریتیی له‌ریزکردنی ماده‌ی پروت به‌سه‌ر یه‌که‌وه وهیا ته‌عبیردانیکي سارد و سپر بی له‌وانه‌ی به‌راست ده‌زانرین له‌سروشته‌دا. به‌ره‌می مادی (وه‌ک فابریقه، خانوو، جلوه‌رگ، که‌پر، پیلانو...) وهیا زانیاری (وه‌ک ده‌ستووراتی هه‌نده‌سه، ئاسمان، ریازیات به‌تیکرایی، راستیه‌کانی فیزیا و کیمیا...) تیکه‌ل به‌نه‌فس و ویژدانی دروستکه‌ره‌کی وهیا دۆزه‌ره‌کی نابیت، له‌وه‌نه‌فس و ویژدانه‌شه‌وه هه‌لناکوئین چونکه بوونی سه‌ره‌به‌خویان هه‌یه و به‌پیی یاسا و ده‌ستووری ناو کتیبان وهیا تاقیکردنه‌وان مروښ لینیان شاره‌زا ده‌بی. به‌ره‌می ئەدهبی و هونه‌ریی ئەو بوونه سه‌ره‌به‌خوییه‌ی نیه، به‌پیی یاسا و ده‌ستووری قه‌رارده‌ش په‌یدا نابیی، له‌ده‌ره‌وه‌ی نه‌فس و ویژدانی خاوه‌نه‌کی قوت نابیته‌وه.

به‌لئ راسته که بوونی مادی نه‌بوو به‌ره‌می ئەدهبی و هونه‌ریی نابیی، به‌ره‌وان ئەده‌ب و هونه‌ریی نابین، به‌ره‌وان مروښ نابیی به‌لام ئەم په‌ک که‌وتنه له‌سه‌ر ماده‌ی بۆ په‌یدا بوونی ئەده‌ب و هونه‌ریی نابیته به‌شیکي ئەده‌ب و هونه‌ره‌که هه‌روه‌ک چه‌مه‌نتو و شیلمان ده‌بنه به‌شیکي خانوو وهیا ده‌ستووری ئەرخه‌میدس دیارده‌ییکی سروشتییی و کاری خوئی دهکات هه‌رچه‌ند ئەرخه‌میدسیس نه‌با وهیا نه‌یدۆزیباپه‌وه. به‌ره‌می ئەدهبی و هونه‌ریی تیکه‌ل بوون و ته‌فاعولی نه‌فسی خاوه‌نه‌کیه‌تی له‌گه‌ل بوونه‌وه‌ر «موجود» دا وهیاخود له‌گه‌ل ئەو وینه و واتایانه که پیشتر له‌ته‌فاعولی ئەوتویی په‌یدا بوون، زور جارانیس ژوورخانی فیکری ئەوه‌نده ته‌جریدی ده‌بیته‌ بنگه‌ی ئەده‌ب و هونه‌ریی چ پیوه‌ندیی راسته‌وخوئی به‌ماده‌وه نامینن وه‌ک ئەوه‌ی که وړینه‌ی بی سه‌روپیی ناو ئەفسانان بکری به‌بناغه‌ی هه‌لبه‌ست وهیا

چیرۆک. ئەم وێنانه هەرچەند لە بنەرەتدا رەنگدانەوهی بوونەوهەرن لە مێشکی کول و لێلی گەلی دواکەوتوودا بەلام دواى پەیدا بوونیان کاری سەرپەخۆ دەکەن. بەشی زۆری ئەو کارکردنەش بە پێچەوانەى حوکمی سەرھەلدانیان لە مادەوه، دژی مادە و دەستوورەکانی دەوستان تا رادەى پەکخستن و بێ بايەخ کردن، وەک ئەوهی کە سوود وەرگرتن لە جانەوهریک دەبێتە هۆی تەقدیس کردنی ئەو جانەوهرە، کە ئیتر سوودی لێ وەرناگیرئ، سوودەکە بوو بەهۆی تەقدیس، تەقدیسەکەش سوودەکەى کوشت. کورتەى قسەى درێژ ئەوهیە، ئەدەب و هونەر وەک زۆرینەى دیاردەکانى کۆمەلایەتى و ئایین و باوهر و نەریت... و هتاد، بەرھەمى زاتین لە ئاکامى تیکەل بوونى زات لەگەل مادەدا پەیدا دەبێ - باشتر ئەوهیە بلیم تیکەل بوونى زات لەگەل تیکرایى دەروەر بە بارى مادى و مەعنەوییهوه بە هەموو چاک و خراپیهوه لەوانەى دینە بەر هەست و هۆشى مرۆفەوه نەک تەنھا «مادە» کە بەشى تەفسیری راستەوخۆى ئەدەب و هونەر ناکات.

بێگومان یەکیک لە عامیلەکانى دەروەر، رابەر و فێرکەر و مامۆستا و دەرسدەرە کەوا پتر لە مادەى کەر و لال وەیا نەریتی قالب بەستوى بێگیان وەیا بەرژوهند و سوودى دەورەدراو بە چەندین دیواری مەنع کردن و بە عەیب زانین، دەبنە سەرچاوهى کارتیکردن. چونکە رابەر و مامۆستا کە خۆیان بەقەدەر ھەر مادەییکی ئەم جیھانە مادەن، زمان و مێشکیشیان ھەیه بەکارى دین بۆ ئیقناع کردن وەیا ترساندن وەیا بەھەلە بردن وەیا پێی راست نیشان دان «کە رابەرەکە بەراستى دەزانئ، لەوانەشە چەوتترین رینگا بێت» وەیا بە کوشت دان... وەیا... وەیا.

لەبەر تیشکی ئەم لیکدانەوانە و تیبینیانەدا من رینگە بە خۆم دەدەم باسى «ناوەرۆک» بکەم لە شیعری نالی کە بە ناچاریى دەبێتە باسکردنیکی دابەشکەرانە و لەبەرئیک ترازینانە، لە حالیکدا ئەو بەشانە بەیەکەوه بەستراونەوه زۆر جارانیس لە یەک بەیتدا تیکنالاون ئیتر تیکنالاونى دۆستانە بئ وەیا چەشنیکی تر بئ وەک ئەوهی لەم بەیتەدا دیار دەکەوئ:

مرادم زیللەت و پارانەوهی حالە نەوہک نەعتە
بە چەند بەیتیکی کوردانە کە قورئانت ئەنا خوانە

لێرەدا ناوەرۆکیکی خۆ بە کورد زانین کەوتوتە بەر دەست و پێی ناوەرۆکی ئایینی، بەلام دەبێ لەبیر نەکەین ھەردوو ناوەرۆک لە بەیتەکەدا بەیەکەوه جۆش خواردوون و بە زۆرەملی وەک ئەم باس کردنە نەبئ لە یەکتەر جودا ناکرینەوه چونکە جودا کردنەوہیان ھەم شیرازەى ھەلبەست ھەلدەوہشینی و ھەم نەفس و وێژدانى نالیس دەکا بە چەند دەرگە و دەربوونە کە لە راستیدا یەک نەفەس و یەک وێژدانە ھەردوو ناوەرۆک و سەرلەبەرى بەیتەکە و قەصیدەکە و شیوازەکە و فنونى شاعیریەتەکەى لێھەلکۆلیوہ وەک ئاوى سەرچاوه، چ پیککەوتنەوہینیک و نەگونجانیکیشى ھەست پئ نەکردوہ لە بەیەکەوه ھانتى دوو ناوەرۆکەکەدا کەوا رەنگە کوردیکی دلگەرمى ئەم سەردەمە لە کز بوونەوهی واتای کوردایەتى بەرانبەر ئایین لە ھەلبەستەکەدا ھەستى ناراحتى بکا چونکە چەندین ھەلبەست و نەشیدی ئەوتو دەبیەت ھەموویان دژی ئەو قەناعەتەى ناو بەیتەکەى نالین:

ئەرى ئەى كوردستان كوردستانى جوان گەرەمى ژىنمى خوامى بىنگومان

رەنگە كوردىكى چىنپەررەر لە كزبوونەوئەى تىكرای كورد بەرانبەر ئاىن ناراحت نەبى بەلام ئەگەر خەلە و خەرمان و فەلاح و كرىكارى كورد كز بوویایە نارازى بوویایە و بە گژ نالیدا چووبایە. بىنگومان كوردىكى دىنپەررەش باى ئەرز و ئاسمان لەم بەیتەى «كوردستانى جوان» وەتەنگ دىت و بە كوفرى بىدەمەتەقى دەزانى، مرۆقى واش هەیه لە هىچ كامىكىان وەتەنگ نایەت، هى واش هەیه نەك هەر وەتەنگ نایەت بەلكو لە هىچى ناگا تا وەتەنگ بىت وەیا راي لى بىت.

ئەم هەلۆستە لەهەك نەچوانە بەرانبەر تاكە بەیتىك ئاكامى تىكەل بوون و تەفاعولى نەفس و وىژدانى مرۆقە لەگەل دەروبەر و بوونەوئەردا. بابەت يەكىكە، بەلام هەلۆست زۆرە و گەلىكىش لەهەكتر جودان، جوداوازیەكەش لە دەربەست نەبوونەو دەست پى دەكا تا دەگاتە سنوورى لە دژ وەستان و جەنگىن. بگرە كوشتنىش. ئەم مەودایە بەرفراوانەى جوداوازیى هەلۆست لە ئاست بیروباوەرى ناو بەیتىكى هەلبەستەكەى نالى بە تاكە هۆى «مادى» بەرەست وەیا بەرژەوئەند تەفسىر ناكرى. لەونەیه دەولەمەندىك بەیتەكەى پى خوش بى يەكىكى تر پى هار بى وەیاخود باباىكى هەژار تى نەگات و هەژارىكى تر جەزبەى بۆ بگرىت وەیاخود هەژارىك و دەولەمەندىك بەیهكەو لەسەر بەیتەكە بکەنەو و هەژار و دەولەمەندىكى ترىش بەیهكەو هىرش ببە سەر بەیتەكە و ئەو كەسانەى كە لە سەرىشى دەكەنەو.

پەیدا كردنى تەفسىرى يەكسەر و كتوپرى مادى بۆ جوداوازیى لە نىوان ئەو هەلۆستانەى كە دەبوو بە هۆى يەك بوونى بەرژەوئەندى خاوەنەكانیان وەك يەك وابن بە تەواوى وەك ئەوئەیه تەفسىرى يەكسەر و كتوپر پەیدا كرىت بۆ لەهەك چوونى ئەو هەلۆستانەى كە دەبوو بە هۆى جودابوونى بەرژەوئەندى خاوەنەكانیان ئەوانىش جوداواز بن.

هەر دوو تەفسىر بە زۆرەملى و پەكخستن و تۆبزیى نەبى ناچىتە مىشكى مرۆقى ژىر، چ مەنتىق و عىلمانىتەش بە خۆیهو ناكرى. ئەو هەموو شتە لەهەك نەچوانە جىگەى بۆ نادۆزرىتەو لە هۆش و گۆش و زانست و مەنتىقدا ئەگەر نەدرىنە بەر تەفسىرى مادى فراوانى واقىع بە هەموو لایەنىكى مادى و نامادىیهو – فكرى مادى بۆ خۆى بروای هەیه بەو كە مادە سەرچاوەى هەموو ئەو شتەنەیه پىيان دەلین مەعنەوى و من وشەى نامادىم بۆ بەكارهینا.

جگە لە زۆر لایەنى ئەو كاریگەرەنەى تاو دىن بۆ ناو دلى مرۆف، هەر مرۆقەكە خۆى لى دەوئەشیتەو بە پى گۆرانى بارى زىهنى و نەفسى خۆى وەیا بە پى داخوازیى هەلۆستىكى كاتى وەیا زەوق و شەوقىكى رىكەوت وەیا بۆ تەماع وەیا لەبەرخاتر و خۆتر وەیا... وەیا... هەر جارە واتاىك و ناوەرۆكىك بەكار بىنىت كە خزمایەتى نەبى لەگەل واتا و ناوەرۆكى هەلبەستىكى ترى.

ئەوئەى راستى بى ئەم دیاردەیهى ناوەرۆك زۆر بوون و جوداوازیى نىوانیان هەتا بللى شتىكى چاوەرپوان كراو بوە لە سەردەمى كۆندا چونكە ئەوسا شاعىرىكى وەك نالى وەیا شىخ رەزا ئەندامى رىكخراوىك نەبوە كە فەرماىشتى دەسەلاتى لە خۆى بە پشستەوئەتر بكاتە ناوەرۆكى هەلبەست و سەرلەبەرى شىعرى «۵» سال و «۶» سالى وەك مۆدىلى ئۆتۆمۆبىلى «رۆزراىز» يەكسان و نەگۆراو بىت.

یەك ئاھەنگی واتا و ناوەرۆك لە بەرھەمی ئەدەبی و ھونەری مەرۆشی سەر بە باوەری سیاسی كەوا شتیکی چاوەروانكراو و بەرچاوە لە ژیاڤی رۆژانەدا، شتیکی نامومكینه لە شیعی نالی و غیری نالیدا كە چ تەبلیغاتی رەسمی و سیاسی نەھاتوو پراویژی ھەلبەستەكانی بۆ پەنگرێژ كات و قالبی فكر و ناوەرۆكەكانی بەھاویتە بەر ریشە و خامەوہ.

نالی لەو پەراویژەدا كە ژیاوە و بییری كردۆتەوہ و ھەلبەستی گوتوہ بە دلخواری خۆی ناوەرۆکی ھەلبژاردوہ و فۆرمی بۆ داناوہ. ھەرۆك گەشت و گەرانەكەیی بە شام و توركیا و حیجازدا لە ئاكامی بەیەككەوتنەوہی تەكانەكانی پەلەفرەیی ژیاڤی خۆی لەگەڵ واقیعدا، بەبێ دەرچوونی ئەمری ئیداریی رۆوی داوہ ھەرۆھاش ناواخنی شیعرەكانی لە تەندووری دەرۆنیوہە زمانەیی كینشاوہ، نە سولطانی توركیا و نە پاشای بابان و نە دەرەبەگی ھەولیر و نە توجاری شام و نە چینی ھەژار و ناوہنجی و نە ھیچ شتیکی وەھا مادی و بەرھەست پێیان كردوہ.

ھەموو ئەو قسەوقسەلۆكە بێ سەرۆپیانەش كە دەلێ شیعی نالی و ئەمسالی نالی خزمەتی دەرەبەگی كردوہ وەیا فكری دەرەبەگی كوتاوہتەوہ لە تاكە سەرچاوەی كەم زانیئەوہ ھەلدەقۆلن بە یارمەتی گرۆپی رقەھلگرتن لە رابردوو كە لەسەر ھیچ بنجیكی زانست وەیا ئینساف وەیا خیرخواھی وەیا مەرۆف دۆستیئەوہ ھەلنەستاوہ. بە پێچەوانە چەندی بلێی كاری سەلبی دەكاتە سەر دل و مێشك و عاتیفەیی چینی نەوہاوی خویندەواران كە لە ھیچە و بە خۆپای دەیانكا بە دوشمنی نرخدارترین میراتی كوردەواریی. لێردا بە مونسەبەیی جیگە ناوی كتیئییكی زۆر مەشووری زۆر مێشك غەلەتینم بە بییر دیتەوہ كە لە سالانی ۱۹۶۰ دەرچوو بە ناوینشانی «وعاظ السلاطين» ھیرشی سەختی دەبردە سەر زانا و ئەدیبەكانی سەردەمی كۆن گۆیا بلویژرەنی خەلیفە و مەلیكان بوون لە حالێكدا تاك تاكەیی ئەو زانایە و ئەدیبانە نەبێ خەلیفە و سولطانیان تینەخویندۆتەوہ، كەچی لە دەمی بلاوكردنەوہی كتیئەكەدا زوربەیی ئەدیبەكانی عێراق بلویژرەنی عەبدولكەریم قاسم بوون. سەیریش لەوہدا بوو بە رادەیی تێھەلكشانی ئەدیبەكان لە داوای شۆرشگێریدا تێھەلدەكشان بەرەو «قاسم پەستی» كەسیش خەیاالی بۆ ئەوہ نەدەرۆیشت دیمەنەكە بە دیمەنی ناو كتیئەكەیی «وعاظ...» بگرت و بە خۆیدا بشكیتەوہ.

بەراستی كە مەرۆف ئاگای لە نەفسی خۆی برا و پینەیی عەنتیکە دەكات و كۆلیكیش كەیفی بە خۆی و پینەكانی دیت. ھەر لە كولانەیی نەفسە بەسەھوو چوہكەیی خۆشیئەوہ سەیری دونیا دەكات بەلام سەیریکی سەرەوبن و وەرگەراو و سەرمەوقولاتە لێداو. كەسێك كە سەری سوورا وادەزانێ، دونیا و خەلق دەسوورپین.

نالی ھەرۆك خزمەتکاری تاكە كەس نەبووہ خزمەتکاری چ بەرە و تاقمیکیش نەبووہ. فكر و بیروپرای ھیچ چینیکی دیاركراریشی نەكوتاوہتەوہ. كە سەیری دیوانەكەیی بكەین بێ لایەنگیری و رق لێھەلگرتن دەبینین ئەم مەرۆفە ھەلبەستی بۆ دلی خۆی ھونیوہتەوہ شیعرەكانیشی ھەر بایی تێپەرینی واقیع و كۆمەلایەتی بە نەفسی خۆیدا تەرجمەیی واقیع و كۆمەلایەتی دەكەن. لەلایەن خۆ دانە پال چینی ھەژار و بێدەسلاتەوہش ھەر ئەوہندە دەگوترێ كە نالی وەك مەرۆفییكی مسلمانێ ئەو سەردەمە لە پێی راستە باوەری ئایینەوہ بەزەبێ بە ھەژاردا ھاتوہ وەیا دژی ستەم بوہ. چ فكرەییكی رۆونی فەلسەفی «ھەژار دۆست» وەیا دژەوہستانییكی ئاشكرا لە «ستەمكار» لەو ھەلبەستانەوہ بەرەو بیرومانەوہ نایەن. رەوا نابینم من وەیا یەكێكی تر لە پێی تەئویلی داتاشراووہ «ھەلوہست» بۆ نالی دروست كات و بەلای چینیكیدا

بشکینیتته و چونکه ئەو خۆی به چ لاییکدا نەشکاندۆتەو مەگەر ئەو لایەنەى که مسلمانى پروت حەزى لى دەکات.

بەهەمە حال که ئیمە بێین لەبەر تیشکی لیکدانەو هەى ئەو کەسانە که نالی بە خزمەتکاری دەرەبەگ و کۆنەپەرست دادەنێین شیعرەکانى هەلسەنگینین، چارمان نامینى لەو هەدا نالی بخەینە ریزی هەژاردۆست و ستم نەویست و دادخوازن، بە پێچەوانەى ئەو لیکدانەو هەى، چونکه زۆر ئاشکرایە قسەى مسلمانانە و خواپەرستانە راستەوخۆ یەخەگیری دەسەلاتدار و خاوەن ملک و پارە دەبى و لە مەعنادا تاوانباریان دەکات.

بە نمونە قەصیدەى: بەرگی دنیا هیندە کورت و کۆنە و بازارییە حەیاى شتیک دەبات که بنگەى شانازی و خۆپێهەلدانەو هەى خاوەن دەسەلات و پارەیه. هەموو داخوایەکانى تەرکی دانیشتنى ناوشار و روو لە دەشت و دەرکردنیش که لەو قەصیدەیه دا هەیه گالته کردنە بە کۆشک و تەلار و دامودەزگای دەولە مەندەکانى شارى:

گەنجى راحت تاجى عزیزت خارجى مەعمورییه
کوندەبۆ هەر بانگەبانگ و هودهودیش هاوارییه
پۆس بە کۆلى عامیریى فەرمووی که وا بۆ پوخته بوون
جووتى سەر کێوان گەلى چاتر لە تاقى شارییە

ئەم رووبەروو بوونەى نالی دژى ژيانە نەرم و نۆلەکەى دەولە مەندى شارى هەرگیز لە کەس ناسەلمینى بلئى گوتهى و هەها هەژاران دەبەنگ دەکا و هەستى شۆرشگێرانه یان دەکوژئ بەهۆى قەناعەت هینانیا ن بە کەم بايەخى کۆشک و تەلار و ژيانى ئاسوودە، چونکه هەژارى بەستە زمان ئەم شیعرانه یان نایەتە بەرچاو تاکو ئەگەر مۆرفینى تیدا بیت پێى گێژ بن، که بۆشیا ن بخویننەو تێى ناگەن. ئەو کەسەى که لئى چاودەروان دەکرئ شیعرى نالی بخوینیتەو لە سەدەى نۆزدەمدا خویندەوارى ناو شارە که هێچى ئەو هەژارە نیە پێى بگوترئ پرۆلیتاریا.

دەزانم لێرەدا من خەریکی کاریکى بئ سەر و پیم لەو ڕوودە که ئەم تەرزە دەمەتە قەیه بە هێچ کلۆجیک روو لە شیعرى نالی ناکات ئەگەر بە زۆرەملئ رووی تینەکەین، بەلام سووچى من چیه خویندەوارى کوردی ئەم سەردەمە دیت سواری سەر و پۆتەراکی شاعیری وەک نالی دەبیت و مۆرفین و جندۆکە و دەرەبەگایەتى لە شیعرەکانى هەلدینجى و گەنجى شلک و تازەشى پئ سەر لیشیواو دەکات. دەبئ بزانی ن فکریکی هەلە که چو مێشکی خویندەوارى گەنجەو و هەها نەقش بەستوو دەبئ یەکجار بە زەحمەت لئى دەسپیتەو یاخود هەر ناسپیتەو.

کەواتە پێویستە لەتەک فکریکی هەلە یەکیکی تر هەبئ تاى بکاتەو و ئیحتیمالى راستکردنەو هەى سەهووی ناو هەلەکە لە مێشکی گەنجدا بەردەست بکات بەر لەو هەى سەهووکە بە تەواوی جیگیر بیت. ئەم مەبەستەش لە بەیندا نەبیت، پێویستە راستى بگوتریت و پەردەى لەسەر هەلدریتەو، هەر نەبئ بۆ ئەو هەبئ بەرانبەر بیروپرای هەلەدا هئ راستیش نموودیکى هەبئ.

لەمانەش هەموو ازبێنین و لەگەل نەفسى خۆماندا هەلوەستى شەرم و حەیا بکەین دەبئ دەستى

سته م و نارہوایی مرؤفی بیڑہمی ئەم سەر دەمە لە مردوہ بە شەرەفە کانمان کۆتا کەین، لە حالئیکدا
هەمان دەست پەیکەری تەقدیس بۆ زیندووی درندە کوشندە ی دەوالپێی خۆسەپینی میللەت تۆقینی
میللەت فرۆشیش بەرپا دەکات و دیتە ناو چاویشتەوہ و دەمکویشت دەکات. کە دەوری درندە
دەوالپێیە کەش بە سەرچوو هەمان دەست کە پەیکەری بۆ دروست دەکرد چەپلەرێزان دادەنیتەوہ بۆ
یەکیکی تر، بەلام بە درێژایی کات هەر لە بیربەتی دژی مردوہ بیتاوانە کانمان بیت و بە گوناھاریان لە
قەلەم بدات. بە دەنگ هاتنی ئەم نووسینە لەم هەلکەوتە سەرەوینە «فرض الکفایە» ییکە وەک نوێژی سەر
مردوہ کە ئەگەر کەس نەیکات هەموو کەسی زیندوو تاوانبار دەبیت.

پاش ئەمە کە بە چاکی لیمان روون بیتەوہ نالی و ئەمسالی نالی خزمەتکاری دەرەبەگ و سته م و
ئەفسانە نەبوون، بەلکو خزمەتکاری دەرروون و ویژدانی خۆیان بوون ئەو شمان زانی کە خزمەتکار
نەبوونیان ئەنجامیکی ئاسایی ئەو سەر دەمە و ئەو ژیانە یە کە تێیدا بەرپوہ دەچوون. دەتوانین چەند
شادەماری ناوەرۆک لە رشتە ی دیوانەکانیان هەلاوێرین و بیان کەین بە شەقل و دروشمی هەر یەکیکی لەو
شاعیرانە. لێرەدا رینگەمان نیە بەراوردیکی ئەو دیوانانە بکەین بۆ پەیدا کردنی کێشانە و پێوانە ییک کە
شەقل و دروشمی یەکیکیان لەوانی تر جودا دەکاتەوہ چونکە لیکۆلینەوہ ی ئەم نووسینە مەیدانی وەھا
فرەوانی نەگرتۆتە بەر خۆی، قسەکەش بۆیە بوو تا کوو شتیکی گرنگی تێدا بەیان کەم. کە بلیم لەو
دیوانانەدا چەند شادەماریکی ناوەرۆک بەدی دەکری، پێ دەچی گوتبیت شیعری ناو ئەو دیوانانە وەھا
لە یەکتەر دەچن خاوەنیان نەناسریتەوہ لەو رووہ کە دەزانین ناوەرۆکەکانی بابەتی شیعری لە شاعیری کەوہ
بۆ یەکیکی تر گۆرانیکی بنجی بەسەردا نەدەهات، زۆربەیان یاخود هەموویان چەند مەیدانیکیان
داکو تاوہ کە ئەمە بە زاھیر وا دەکا بەرھەمەکان لە یەکتەر بچن و بۆ هەموان دەست بدات. ئەم تیبینیە بە
روالەت راستە، بنجی مادبی راست و دروستیشی هە یە چونکە دیارە خەریک بوونی چەند کەس بە یەک
بابەتەوہ وا دەکا ئاکامی خەریک بوونەکیان لە یەکتەر نزیک بی، تەنانەت زۆر جارن وا بوہ تاکە غەزەلیک
بە ناوی دوو شاعیر بلابووتەوہ کە ئەمە رووی نەدەدا ئەگەر ناوەرۆکی ئەدەبەکیان لە یەکتەر جودا بایە
وەک ئەوہ ی کە مومکین نیە شیعریکی ناظم حکمت بدیریتە سلیمان نظیف.

بەلێ دەزانم قسەکەم ئەم ئاکامانە ی بەبەرەوہ هە یە، وەک دیتت لە واقعیشدا رووی داوہ، بەلام چەند
ھۆیک هە یە نەھیلێ تیکە لاو بوونی شیعری شاعیران ببیتە خەتەری بی سەر و شوونی و
نەناسرانە وەیان. وا لێرەدا بەو پەری کورتبیزییەوہ لێیان دەبمەوہ.

یەک لەو ھۆیانە ی پاراستنی شیعری شاعیر ئەوہ یە کە زۆربە ی شاعیرەکان لە کاتی دانانیانەوہ بە
ناوی خاوەنەکیەوہ تومار کراوہ و لە نیوان خەلقدا بۆ ئەو ساغ بوونەوہ کە ئەمە شتیکی وەک قەلغان وایە
بۆ پاراستنی مولکیەتی شیعەرکە. ھۆیکی تر ئەوہ یە بە عادت نازناویک لە کۆتایی شیعردا، وەک تاپۆی
خانوو، شیعەرکە بۆ دانەرکە ی دەپاریزی. ھەندێ جار وا دەبی نازناوہ کە بە یەکیکی تری وەک خۆی
دەگۆردریتەوہ کە کێشی شیعەرکە تیک نادات و گرفت پەیدا ناکات.

نالی، سالم، کوردی، حاجی، راجی، صافی و گەلیک نازناوی تر هەموویان یەک کیشن و دینە جیگە ی
یەکتەر، بەلام بایەخی ئەم ئیحتیمالە لە زۆر رینگەوہ کەم دەبیتەوہ یەکیکیان ئەوہ بوو کە گوتم شیعەرکان
لە دەمی بەوہ لەد بوونیانەوہ خاوەنەکیان ناسراوہ.

دوہمیان ئەوہ یە کە دەشی لە ناو ھەلبەستە کەدا نیشانە ییک ھەبی خاوەنەکیە ی بە دەستەوہ بدات وەک

که «قادر» مه‌دح کراوی ناو شیعر بی شیعره‌که بۆ کوردیی ساغ ده‌کاته‌وه وه‌یا حه‌بیبه نالی پی دناسریتته‌وه. سه‌ره‌رای ناو، وا ده‌بی پروداوی ناو هه‌لبه‌ست په‌نجه بۆ ئه‌و شاعیره درێژ ده‌کا که پروداوه‌که پیوه‌ندی به‌وه‌وه هه‌یه.

هۆی سینیهم ئه‌وه‌یه که زۆر جار ان له‌هجه‌ی شیعره‌که په‌راویزی سه‌ر شیوان ته‌سک ده‌کاته‌وه وه‌ک هاتنی «ئه» له پینش فیعلی مضارع‌وه که تایبه‌تی سلیمانی و شوینی له‌و نزیکه‌وه‌یه وه‌یا وشه‌ی «ده‌گه‌ل» هی موکریانه... به نمونه ده‌لیم ئه‌م مصرعه‌ی خواره‌وه:

«به قوربان هه‌وره‌مانی چۆن بیینم» هی ناوچه‌ی سلیمانی نیه چونکه خه‌لقه‌که‌ی نالین «هه‌وره‌مانی» هه‌رچه‌ند مه‌فعولیش بیت (مصرعه‌که هی حاجی مه‌لا عه‌بدو‌ل‌لای کۆیه‌یه).

هۆی چواره‌می ناسینه‌وه‌ی شیعر ئه‌و خاسیه‌ت و تایبه‌تی و دهم و راویژه‌یه لینی ده‌بی به شه‌قل که‌وا که‌لینک جار ان غه‌له‌تی په‌ره‌سه‌ندوو راست ده‌کاته‌وه. هه‌لبه‌ستیک که له شاعیریک نه‌وه‌شایه‌وه زه‌حمه‌ته بۆی بی به مال هه‌رچه‌ند نازناوی ئه‌ویشی پیوه بیت و له نووسینانیشدا به‌و جوړه رویشته‌بیت. له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا وا ده‌بی شاعیریک له دوو شاعیری هاو‌ریکار «مستوی» بوه‌شیتته‌وه و بۆ هه‌ردوکانیش حساب کرابیت وه‌ک قه‌صیده‌که‌ی «ره‌فیعان من ئه‌وه رویم له لاتان» که شو‌ره‌تی بۆ کوردیی به‌ستوه به‌لام له چه‌ند به‌یازی موعته‌به‌ردا بۆ نالی حساب کراوه.

له‌مانه‌ش بترازی هۆی دیار خستنی خاوه‌نی شیعر له‌گه‌لینک باری تره‌وه په‌یدا ده‌بی که ئیره بۆی ده‌ست نادات خۆی پیوه خه‌ریک کات. به‌هه‌مه حال ئه‌م باسه‌ی چه‌ند شاده‌ماری ناوه‌روک له شیعری بو‌یزانی کوردی سه‌ده‌ی نۆزده‌مدا که به‌سه‌ر لیکۆلینه‌وه‌ی شیعری نالی دا بترین، ده‌توانین له ری‌بازیکی ئاشکرا و هه‌مواره‌وه که‌شتی سرنج گرتن و توژینه‌وه‌ی تیندا به‌ینه سه‌ر مه‌طلب چونکه مه‌تانه‌تی هه‌لبه‌ستی نالی وه‌ک شوین پی گران می‌ردان، له هه‌موو مه‌به‌ستیک و ناوه‌روکیکی هه‌لبه‌ستدا تو‌رپه‌ی به‌ستوه هه‌ر ده‌لینی به‌ر په‌نجه‌ش ده‌که‌و‌یت نه‌ک ته‌نها چاو.

ئه‌و چه‌ند شاده‌مارانه‌ی من لیره‌دا په‌نجه‌یان بۆ را‌ده‌کیشم، به‌راستی، لیکۆلینه‌وه و روون کردنه‌وه و شه‌رح دانی سه‌ره‌خۆی ده‌وی بۆ ئه‌وه‌ی به چاکی ساغ بیته‌وه ئایا بوچی نالی به زۆری خه‌ریکی ئه‌م ته‌رزه واتا و مه‌به‌ستانه بوه! ئایا پی تی ده‌چوو نالی له‌و باره‌ی تیندا بوو به واتا و مه‌به‌ستی تره‌وه خه‌ریک بیت؟ روژگاری ئه‌و چ مه‌به‌ستی تری ده‌خسته به‌رده‌ست و هۆش و خه‌ریک بوونی به‌کیکی وه‌ک نالییه‌وه؟

له به‌رگی «دوه‌می حاجی قادری کۆیی» دا به پی لوان و ده‌سه‌لات لایه‌نی په‌یدا بوونی شیعری کوردی له سه‌رده‌می حوکی عه‌بدو‌رپه‌حمان پاشای بابان به دوا‌ی شو‌رشه‌ی فه‌ره‌نسه‌دا روون کراوه‌ته‌وه که ده‌زانین نالی و سالم و کوردی له مه‌لبه‌ندی سلیمانیدا، به دوا‌ی ئه‌واندا و شان به شانی وانیش حاجی قادر و باپیرم و چه‌ند شاعیری تری کۆیی له مه‌لبه‌ندی نیوان دوو زا‌بدا که‌وتنه سه‌ر هه‌مان ری‌بازی ئه‌ده‌به‌وه. له‌و لیکۆلینه‌وه‌یدا مه‌ته‌لی په‌یدا بوونی شیعری کوردی په‌رده‌ی مه‌ته‌لایه‌تی له‌سه‌ر هه‌لگیراوه. دیاره لیره‌دا که باسی ناوه‌روکی شیعر نالی بکه‌ین و ئه‌م لا‌باسه‌ی هۆی کوردیی بوونی شیعره‌کانی بخه‌ینه به‌ر لیکدانه‌وه ده‌بی هه‌مان بو‌چوونه‌که‌ی ناو به‌رگی دوه‌می حاجی قادری کۆیی دوو‌باره بکه‌ینه‌وه چونکه، تا ئه‌من بیرم بۆ دۆزینه‌وه‌ی هۆی ئه‌م دیاره‌یه‌ی ده‌ست کردن به شیعری کوردی چووبی، هه‌ر ئه‌و هۆیانه‌مان دینه پی‌شه‌وه که له‌و کتیبه‌دا لی‌یان کۆل‌راوه‌ته‌وه. که‌واته کوتانه‌وه‌ی ئه‌و باسه به‌لاوه ده‌نینم و

خوینەر دهگێرمهوه بۆ لای نووسینی ناو کتێبهکه چونکه چی لهوان نویترم به چهنگ نهکهوتوه لێردها بیکهه به تهواوکهری ناتهواویی ئهوی.

کوردیی بوونی شیعرى نالی له لایه ن زانینی هۆی پهیدا بوون و زهرفى پهیدا بوونیهوه گه لیک پروونتر و ئاشکراتره له هۆی خهريك بوونی نالی بهو شادهمارانهی که گوتم رشتهی ناوهڕۆکی شیعرى پیک دینن. ئیمه نازانین به وردی و به روونی بۆچی نالی پتر له شاعیرهکانی سهردهمی خۆی عاشق بوه، پتر پهندیار بوه، پتر له پاشاکانی بابان نیزیک بوه، پتر مهلا بوه، پتر دژی صۆفی بوه، پتریش ئاماده بوه بۆ ئاواره بوون که ئهمانه ههموو دیاردهی ئهوتۆن له شیعرهکانی دهنگیان داوتهوه و کاریان کردۆته سه ر ژيانی. بهلێ دهتوانین پرووکهشینکی ئهم دیاردانه باس لێ بکهین و به فهندی رستهسازیی و مههارهتی شت تیکهسته ن بایی ئیقناع کردنی خوینهریکی بهپهلهش بیانخهینه ناو نووسینمانهوه بهلام چ فایده که نووسه ر خۆی بهو شتانه ئیقناع نهبیته و باوهری تهواویان پێ نهکات. حه یفه من یا پهکیکی تر لهسه ر سهکۆی نمایشت و خۆه لدانهوه پهری ساختهی رهنگاوپهنگی هۆی هه لبهستراو به خۆمانهوه بنیین و وهک تاووس چهتری فیزوناز له بهرانبه ر فکه سافیلکهکهی تهماشاکه ران لێ بدهین... به راستی مومکین نیه له دیراسه ی بهپهله دا ههموو شادهماری ناوهڕۆکهکانی شیعرى نالی بدهینهوه به هۆی پهیدا بوون وهیا بیگێرینهوه بۆ سه رچاوه ی لیههلقولین، وهنیه ئهم کارهش که م باهه خ بێ وهیا ئه نجام دانی لهو دیو سنووری دهسه لاتى مرۆقهوه بێ. لایه نی باهه خدار بوون لهوهوه دیت که به راده ی گرنه گ بوونی دیراسه ی شیعرى شاعیر، دۆزینه وه ی ئه و کاریگه ره و ئه و زهرفه ی شیعره که ی لێ پهیدا بوه ئه ویش گرنه گه چونکه به م دۆزینه وه یه پێوه ندی شاعیر به واقیعه وه ده زانریته و واتا و هیمای شیعرهکانی به چاکى ئاشکرا ده بیته، که ئهمه شتیکه گوتراوه و له هه ندێ شوینی ئهم نووسینه ش باسی کراوه. لایه نی ئیمکان هه بوونی دۆزینه وه ی هۆی پهیدا بوون و زهرفى لیههلقولینی شیعرهکانیش به وه دا مه علوم ده کری که خه ریک بوونی به رده وام و هه ناسه درێژ ده توانی ئه و رووداوانه ی سه ده ی بیسته م که پێوه ندی دور وهیا نزیکیان به نالییه وه له سه رچاوه ی نووسراو و ده ماودمه وه وه رگێرته وه و له گه ل به سه ر بردنه عاده تیه که ی نالییان به راورد بکات و تین و تاوی هه ردووکیان بخاته به رانبه ر ئاوینه ی هه لبه سته کانییه وه و لێیان هه لئنجی، له هه مان کاتیشدا حیسابی ته واو بۆ زات و قابیلیه تی نالی بکا که چۆن ته فاعول له گه ل ئه و رووداوانه ده کات.

سه ره رای ئهمانه، هه موو ئه و راستییانه ش تیبخوینیتته وه که له نالییه وه پیمان گه یشتوه و راگه یانندی تایبه تیان هه یه وهک ئه وه ی که هینده شه رم به خۆبوو نه یویست بێ نه بز گرتنی وه زعی سلیمانی و دلنیا بوون له پاراستنی ئابروو رووی تیکاته وه، ئیتر ئه وه بوو کاغه زى بۆ سالم نووسی لینی داوا کرد که له م رووه خه به ردارى بکاته وه.

به لێ ئهم کاره مومکین نیه به لام نهک له م نووسینه دا که ده سته ملانی دیوانی نالی و چه ند بنگه یه کی لیکدانه وه بووه له ناو چوار دیواری ژووریکی کۆری زانیاری کوردا، هه ر جاره ش که ئالقه ییکی لیره به پیشه وه نه ختیک درێژه ی کیشا بێ، خیرا به خیرا ترسی وه ته نگ هاتنی گو فاره که ی کۆر له درێژه کیشانی گوتار نه فسی بری بێ. ئهم جاره شیان په چا وکردنی یه ک قه واره ی له نیوان سه رله به ری ئالقه کان وا بکا نه توانم مه دیدانیکی وه ها فره وان بگرمه به ر نووسین که له دیراسه ی دور و درێژی سه ره به خۆ بوه شیتته وه و نه یینی نادیار ئاشکرا بکا.

کهواته هرچهند دوزانم توژینه وهی سهرله بهر و بی کهم و کهسر همم بایخداریشه و همم مومکینیشه، به ناچاری وازی لی دینم و دهلکیم به باسی ئەو شادهمارانهی ناوه رۆک که نهخشه و رشتەیی زوربهی ههلبهستهکانی پیک دینن وهک که تا ئیستا له بهر تیشکی ئەواندا هاتوچۆم به فکر و خامەیی خۆم کردوه. ئەوهی بۆ هه موو نیگاییکی روون دهردهکه ویت له ههلبهستهکانی نالی، زیده بهرچاو بوونی دوو شادهماری یه کجار بنجی و رهگ داکوتای عیشق و ئایینه کهوا بینگومان له بهراییی هه موو به شهکانی تری ناوه رۆکی دیوانه که یه وه دین.

به راستی «عیشق و ئایین» که خویان دوو شادهماری گه ورن، له هه مان کاتدا سه رچاوه شن بۆ ورده دهماری تر که ئەوانیش به شدار ده بنه وه له تیکراییی ناوه رۆکی ههلبهستهکان.

شادهماری عیشق له شیعری «نالی» دا به پنی گوتەیی ده ماو ده م که به شتیکی بهرچاوی شیعره کانیش پشتگیری لی ده کن، له سه رده می خویندنای فەقییانە یه وه تیکه ل به ههلبهستی نالی بووه رهنگه هه ر خۆیشی پالپتوه نه ریکی گه وره بووبیت بۆ به رده وام بوونی له سه ر پارەوی شاعیری، چونکه وهک دوزانین گه لی شاعیری خاوهن هونه ر و خاسیه تی شاعیریه ت وازیان له شیعره هیناوه له بهر نه بوونی ناگری عیشق له دلایندا به تایبه تی که شاعیره کان وهک نالی خه ریکی خویندنای مه لایانه و قورئان و حه دیس بووین.

دیاره له باری وه هادا «مه لا» خه ریکی شیعرا ن نابیت ئەگه ر سۆزیک له هه ناوی خۆیدا شک نه با. یه کینکی وهک حاجی قادر سۆزی کوردا یه تی لی بوو به و جیگره ی عیشق که تا کۆتای ژیا نی شیعری کورد په رستانه ی پی هۆنیه وه، ده شزانین چ مزگه وت و مه درسه و دهرسدانی فەقییان نه ده بوون به له مپه ر له پینش گوزه ری شاعیریه ته که ی. شیخ رهزا که شاعیریکی به رده وام بوو له سه ر شیعره بی ئەوه عیشق ناگری له دلی به ردا بیت، دهرس و مزگه وتی نه بوو له شیعری مه نع کات وه یاخود راویژی به ره و ههلبهستی ئایینی بیات. که مزگه وتی نه بوو، مه بهستی تری هه بوون شیعریان پتوه ههلبهستی. به هه مه حال وا پی ده چی عیشق نهخشه کینشیکی ده ست رویشتوو بووبیت له ژیا نی نالی.

نهخشه کینشانه که شی هه ر له وهنده نه وه ستاوه که شیعری عاشقانه ی پی ههلبهستوه تا سه رده می مه رگی. من وا دوزانم «عشق و نامرادی» ئەو فرته نه یه بووه که نه یه هشت نالی به سه ر شتیکه وه بوه ستیته وه وه یا به شوینیکه وه بگیریسته وه که مال و حالیکی تیدا به یه که وه بنیت وه یا گوزه رانیک ته ئمین کات. هه رچه ند نازانین ئایا غهیری عیشق چ کاریگه ریه کی تایبه تی هه بووه وا بکات نالی زیده له خه لقی ولاتی خوی ئەو ئاواره و ئوقره نه گرتوه بیت، به لام دیاره ئەگه ر شتیکی وا هه بووبی له و سالانه ی بهر له ئاواره بوونیدا هه ر بایی ئەوه ته فسیر به دهسته وه ده دات که بیئوقره یی ژیا نه که ی مه لبه ندی بابانی روون کاته وه، مومکین نیه ئەو شته تیمان بگه یه نی بۆچی نالی هه روا بی ئوقره و مال و حال مایه وه تا کۆتای ژیا نی! بیجگه له عیشق شتیکی تر به بیردا نایه ت له بابان رووی دابیت و له گه ل «نالی» گویزابیتیه وه بۆ ولاتان و هه ندران که له و دووره شه وه نه هیلی رهگ به زه ویه وه داکوتیت.

له م تاریکستانه ی روانگه مانه وه هه ر ئەوه مان پی ده کری حیساب بۆ ئەو تروسکانه ی روودای کاریگه ر بکه ین که له مه شقه لی ههلبهستهکانیه وه پرشنگ داویژن. به داخه وه له وهنده گوتەیی ده ماو ده م که پیمان گه ییشتوو هیچی ئەوتۆ له بنی بیژهنگی ته حقیقدا نامینیتیه وه دوو راستیا ن ساغ کاته وه وه یا چه ند درۆیه کان سپی کاته وه. زور جاران گوته ده ماو ده مه که خوی له ته حقیقدا درۆی لی سپی ده بیتیه وه و ده بوو چیتیه وه وهک ئەو خه به ره ی که ده لی نالی له قه رداغ «حه بیبه ی مالیاوا» ی خۆشویست که چی له

هه موو قه رهداгда «مالی ئاوا - مالیاوا» و مالکاولیکیش پهیدا نیه، ده بینیت چهند دست به تالین له به سه رهاتی نالی!

هه رچهند پیمان ناکرئ بریار بدهین له چ ته مه نیکدا نالی دوو چاری عیشقی ئاگرینی «حبه بیبه» بووه به لام وا دیته عه قلّه وه ئه م عیشقه ی له سالانی خویندنی دهره وه ی سلیمانی دوو چار بووبی که سه ره تاکانی ته مه نی جحیلی و هه نگامه ی دهرس و خویندنی گوندا و گوندی ده گرنه وه. دیاره نالی ئومیدیکه گه وره ی به «حبه بیبه» وه هه ر ماوه له گه ل به ره له ستیکردنی باوکی حبه بیبه ش له وه ی به یه کتر بیرین، ئه م راستیه ش له وه وه به ئیسیات ده گات که نالی خو ی دانی پیدا هیئاوه له قه صیده که ی «ماته م وه کو زولفه یینی سیه ه...» دا:

به س گریه بکه بو پدر و بابی حیجابت
بی بابی بی تو مورینه بو وه صل و مولاقت
بی بابی بی تو بو من و تو بابی فتوحه
بی بابی بی تو خواسته یی من بوو به ئاوات
بیبابی مرادی من و تو بوو به ته مه نا
بی بابی دو عایی من و تو بوو به مونا جات
ئه و با به که فه تح و زه فه ری قه لعه یه قه معی
با قه لعی بکا زه لزه یی هادی می له ذذات

دیاره حبه بیبه ش وه ک نالی دوو چاری عیشقه که بووه، ته نانه ت له راز و نیازی نه یینی عاشقانه دا به زاریشیدا هاتووه که خوا ئه و با به بیاته وه و به یه کتریان شاد بکات... به لام بیگومان دوا ی مردنی باوکه ش به ره له ستی ئه و تو هه بووه نه هیلی به یه کتر بگه ن که ئیره جیی لیکۆلینه وه ی دهرخستن وه یا ته رجیحی هوی ئه و به یه کتر نه گه یشتنه نیه. ئه وه ی مه به سته مه لیره دا دۆزینه وه ی لایه نی زوتر دامه زران و چه سپانی عیشق و ئایینه له ویزدانی نالیدا. ئایا کامیان به ر له وی تر چنگالی خو ی روو چواندوه؟
ئه م چهند دیره ی لیره به پیشه وه لایه نی زوتر رسکانی عیشق ته رجیح ده کات، له و ته رجیحه شدا شتیکی چاوه پروان کراو و عاده تی به به ر خو یه وه گرتوه چونکه دیاره عیشق به چکه ی گه نجایه تیه و ئایینیش هی کاملتی، لیکدانه وه که شم بو یه بوو نووسینه که ته سلیم به تا که بنگه ی چاوه پروان کردن و حوکمی عاده ت نه که م که زور جارن وا ده بی به پنجه وانه کار ده که ن.
به راستی عیشق که قوولترین و کونترین هه سته گه وره و کاریگه رهکانی گیان و هه ناوی نالییه، شوین په نجی له هه موو ئاکار و ره فتار و گوتاری نالیدا به رچاو و به ره هه سته، ته نانه ت به شی زوری هه نیسکی عاتیفه ی دینیشی له قولپ و جو شکی کونه عیشقه زامداره که یه وه گر ده به ستن. ئه و دیاردانه وه ی عیشقی نالی له هه لبه ستهکانی سه ر به ئایینیدا ناو ناوه وه ها غه لب ده ستینی هه ر ده لئی له و شوینانه دا عیشق به هانه ی ئایینی کردوه به ته قینه وه ی خو ی

تووتیی تو له حیرصی دل بهندی طهمع دهخاته مل
بولبولی من له عیشقی گول تهغنیه و طهره ب دهکا

لیردها هرچهند ئەم ههلبهسته له زیمینی قهصیدهکهی «ئهوولی تهفرهقه نه زهر» دا خهریکی
شکاندنهودی دنیاخوازانه، به لام بهجۆریک بوته پیشانگی عیشق به حال تارمایی ئاین له و دیو پهردهی
عیشقهوه خوئی دهنوینی.

واتای بهیتهکه یه کجار نازداره، بایی ئه ونددی تیی دهگم پیوهی خهریک دهیم.
قهصیدهکه له سه رتاوه ئه و که سانه عهیبدار دهکا که له تهک قودرتهی خوادا بایه خ به کاریگه ربوونی
«اسباب» یش دهن. نالی پرووی قسهی له «ئهوولی تهفرهقه نهظر - خیلی چاوشهش و بیش» ه، پیی
دهلی تووتیه کهت بهندی ته معی له ملی خوئی کردهوه له بهر خاتری دلّه دنیاخوازه کهت. تووتی مهلیکه
قسان دهکا، که واته مه بهست له و تووتیه زمانه. بهند که که و ته مل ده بیته هوئی خنکان، بویه ئه و تووتیه به
پهتی ته ماع خنکاوه و قسهی حهق ناکات که بلئی هر خودا کاریگه ره نه وهک ئەم بر وایه دنیای له کیس
بدات. مهلی تووتی به دوری ملیه وه خهت و خال ههیه وهک ئالقه تیی ئالاه و جیی خوئی تهی به بهند
ته شبیه بکری - له هندی نوسخه دا «تهوقی ته ماع» نووسراوه که زیاتریش له گه ل واتای بهیته که دا
دهگونجی - ئەمه حالی کابرای «ئهوولی تهفرهقه نه زهر» هکهیه، با بزانی نالی چونه. نالی دهلی بولبولی
من که عاشقی گوله زمانی کراوه ته وه و شادی دهکات و گۆرانی ده لیت. دیاره مه بهست له و بولبوله دلی
خوئی تهی عیشقه کهش عیشقی خودایه که وا خواپه رست و «عارفی وه وحدت ئاشنا» خهریکی ستایش و
عبادهتی ئه و ن وهک بولبول که چه هچه هه بو گول دهکات. بولبوله کهی عیشقی نالی له چه هچه هه کردندا
زمانی کراوه ته وه چونه ک وهک تووتیه که بهندی ته ماع له ملی نه ئالاه...
نالی له سه رچاوهی عیشق، ناوناوه، گه وهری پهندی دهره ئناوه وهک که له م بهیته دا دهلی:

گول به دهم بادی سه باوه پیکه نی بولبول فری
یه عنی عاشق لازمه دور بی له یاری بیوه فا!

وهیا خود له م بهیته دا:

تا پینه که نی گول به دمی بادی سه باوه
نه زمانی شه وی بولبولی بیچاره حقی بوو

هر له سه رچاوهی عیشقه وه ئەم دیمه نه ته ندروستی هشی هه لئینجاوه:

دهستم که له سه د جیگه به سه د وه عده شکاوه
جهبری نیه ئەم که سره هه تا نه یخه مه ئه ستو

له هه‌ندی ئالقەى لێره به پێشه‌وهى ئەم نووسینەدا لایەنى دەرکەوتنى کۆمه‌لايه‌تى له هه‌لبه‌سته‌کانى نالى پوون کراوته‌وه که ئەویش دەبى لێره‌دا تى بخویندریتەوه هه‌رچه‌ند لزوم به دووباره کردنه‌وشى نه‌بى.

کورتەى قسه له بارەى عیشقى نالى ئەوه‌یه که ئەم عیشقه به هه‌موو سه‌روبه‌ریكى ئەدبى نالیدا بلاوبۆته‌وه وهک رشتەى دهماران که به به‌دهندا بلاوده‌بیتەوه.

به دوا عیشقدا ئاین پووینویكى به‌رىنى له ناوه‌پۆكى شیعری نالیدا گرتوه، به گه‌لىك شیوه‌ش جلوه‌ى کردوه. ئەم هه‌لبه‌ستانه سه‌رله‌به‌ریان به ئایینه‌وه خه‌رىکن به‌شیکى زۆریشیان له هه‌لبه‌سته هه‌ره درێژه‌کانى نالى ده‌ژمیرین:

۱- ئەى جاوه دهرسى حوسن.

۲- ئەحوه‌لى ته‌فره‌قه نه‌زه‌ر.

۳- مووى سپى کردم به شووشتن.

۴- هه‌لقه‌ده‌ر گۆشى كه‌فى ره‌نگینى تۆیه.

۵- ئەى ساکینى ریاضى مه‌دینه‌ى منه‌وه‌ره.

۶- ئە لا ئەى نه‌فسى بووم ئاسا.

۷- شتر بانه.

۸- له جومله‌ى موعجيز ئەنده‌ر موعجيز.

۹- له چاوى پووتبارم.

۱۰- ساقى وهره مه‌یخانه.

۱۱- نه‌فه‌س بگره.

۱۲- ئەى تازه جه‌وان.

۱۳- وهى که پوزهردى مه‌دینه و...

جگه له‌م قه‌صیدانه زۆر جیگه‌ى هه‌لبه‌ستى عاده‌تى په‌ند وه‌یا عیشقیشدا نالى سه‌رى له ئاین خوار کردۆته‌وه و خه‌یاله‌که‌ى به ده‌ورى چرای ئەودا، وهک په‌روانه، خول خواردوو کردوه:

دونیا به فیدای قه‌دى بکه و دامه‌نى بگره

طوبى لمن اختار على المال مالا

جۆشش و تاوه له نێو دیدەى گریاندا

چ ته‌نووریکه له ته‌ندووریه‌ى توفاندا

تۆ که حورى وهره نێو جه‌نه‌تى دیدهم چ ده‌که‌ى

له‌م دل‌ه‌ى پر شه‌ره‌ رو سینه‌یى سۆزاندا

هودهودى دل‌ حه‌بسى به‌لقيسى سه‌باى دیوه‌ یه‌قین

خۆى که دامه‌نگیری شاهى ئاصه‌فى ثانی ده‌کا

ئهو که‌سه ته‌حدیثى نيعمه‌ت بى مراد و مه‌طه‌به‌یى

ميسلى نالى ئىمتتالى ئەمرى يەزدانى دەكا
بەم كاسە لەسەر پەنجە دەلەين نوری علی نور
رەخشانە لەمیشکاتی قەدەح دا وەکو مصباح
بنیانی کیپر و سەرکەشیا تاقي کیسرەووی
دانانی زولم و روورەشییه تەختی ئابنوس

سەرلەبەری بەیتەکانی: «لەکن ئەم جەوھەرە فەردە»، زاتەى ئایین.

بۆ تۆ که بیکر و تازە وەکو حوری جەنەتی
قەیدی چیه عەجووزەى دونیا بەم تەلاق
بیسونەتی تەقبیلی دەمت عاطیلە پۆژووم
بى حەضرەتی میحرابی برۆت باطیلە نوژم

ئەمانە نموونەى بەیتی دیننامیزن لە سنیەکی پێشەوہی دیوانەکەى وەرگیراون، که بێن بە دوا
هەموو شوین پەنجەییکی دیندا بگەڕین لە هەلبەستەکانیدا، خەرمانیکی مناسبى لى دەدۆزینەوہ ئەم
شەقلەى دینی پێوہ بیت. دیارە ئەو شیعرانەى که ئاراییشتی خویان لە زاراوہ و مەوزوعاتی خویندنی
مزگەوت وەرگرتوہ ئەویش دەخرینەوہ سەر خەرمانى شیعرى سەر بە ئایین. گەلیک پەند و قسەى
نەستەقیشى راستەوخۆ لە ئەدەبیاتی دینەوہ هەلکولییون:

خالی نیە نالی دلەکەت ساتى لە هیجران
تاتاری وجود نەپسینى «ملک الموت»

ئەم «ملک الموت»، بە زمان با هەلدان دەکریتە «ملی کەلموت – بە واتای ملی وەک مووت – ئەو ملەت که
وەک موو وایە» هەر خۆى «ملک الموت» دەشى «ملک الموت وەیا ملک الموت» بیت. لە «ملک الموت» وە
تیکەلکیشەکەى «ملی کەلموت» دەردەچیت.
هەر لە سەرچاوەى دینەوہ نالی پەندیشی هەلینجاوہ:

سەم و نەصیبی ئەصلییه بەختی گیا هو گل نیە
تووتنە خەرچی سووتنە مؤدنه ماچی لەب دەکا
لەومى زەمان دەکەى که بۆچ خواری و راستى دەوى
غافلە دەستى راستى خۆت خزمەتى دەستى چەپ دەکا

وہیاخود که دەلى:

گەر ئاب و تابى جەنەتى و دۆزەخىت دەوى
بنوارە ناوچەوانى بەشوش و برۆى عەبوس

وہيا:

نالى ئاسوودە نىہ توولە نەمامى عومرت
بە نەفەس دىت و دەچى ئەصلى لەسەر بايىكە

پىكەوتىكى سەير لەوہدايە كە نالى لە بەيتىكى ئايىنى و يەككى تىرى سەر بە ئايىندا دەسكارىيەكى
يەكجار شاعىرانە و دەستەلاتدارانەى دوو وشەى بەيتەكانى كردوہ دەشى بۆى حىساب بكرى بە
نیشانەى پىشەوايى لە مەيدانى زمان و ھونەردا. بەيتە ئايىنەكە ئەمەيە:
زەرپە لە چاوى بۆتەيى سەرپرافى كەففەدا
مەخفى نىہ ديارە وەكو رۆژى نىمەرە

وشەى «نىمەرە» كورته و گۆراوى وشەى «نىوہرۆ» يە كە ئەويش كورته وشەى نىوہرۆژە. بەيتە سەر بە
ئايىنەكەش ئەمەيە:

مەمخەرە ھاويەى ھەولى فىراق
دەستى من دامەنى توو رۆژى قيا

وشەى «قيا» كورتهى وشەى «قيام وەيا قيامەت»ە.
ئەم ماملەتە لەگەل وشەدا بەرھەمى دەست رۆيشتنى لە رادەبەدەر و خو بە ئوستاد زاننەيە. حاجى
قادريش لەم نىوہ بەيتەدا ماملەتەى وەھاي كردوہ:
تەماعى گۆرەيى بى چەك نەكەن نەك

لە كتيبى «ابن الرومى: حەياتە من شعرە»ى عەباس مەحمود عەقاددا دەبينى «ابن الرومى»ش بەھوى
لەخۆرازيبەونەوہ دەستوورىكى ريزمانى عەرەبى ملکہ چ كردوہ بۆ ئىجتىھادى خوى لەوہى كە دەلى:
«دعوني و ايا ابا على» «ابا» دەچىتە سەر راناوى لكاو «ضمير متصل» نەك ناو وەك لىزەدا شاعىر بە
ئارەزووى خوى بەكارىھيئاوہ: نموونەى تىرش لەم بابەتە لە شىعرى شاعىرى دەستەلاتداردا ھەيە، چەند
دانەيىكيان لە كتيبەكەى «مع المتنبي»ى دانانى «طە حسين» دەخوينىتەوہ.
باسى ئايىن لە ناوہرۆكى شىعرى ناليدا درىژەى زۆرە كە ديارە لىزەدا جى نابتەوہ، ئەوہندە بەسە
بلىم چى لىزە بە پىشەوہ - لە بەشەكانى پىشوو تردا - دەربارەى مەيلى نالى بۆ تصوف مەزھەبى «جبر»
گوتراوہ دىتەوہ ناو حىسابى ئىزەكانەوہ، ھەرچەند لزوم بە دووبارە كردنەوہشى نەبىت.
بە دوا عىشق و ئايىندا دەمارى تىرى ناوہرۆك لە پەند و قسەى نەستەق و دروشمى كۆمەلايەتى و

خۆهه‌لدانه‌وه و خۆشكاندنه‌وه‌ی صۆفیانه و ڕه‌ندی و شیعرى به‌ رۆاله‌ت كوردۆست، ئەمانه‌ هه‌موویان به‌شدار ده‌بن له‌ پێكه‌ینانی تابلۆی سه‌ر جومه‌لی ناوه‌رۆك له‌ شیعرى نالیدا كه‌ ئەگه‌ر تاكه‌تاكه‌یان به‌ درێژی باس بكه‌ین به‌ دره‌نگه‌وه‌ لێیان ده‌بینه‌وه‌ ته‌نانه‌ت نمونه‌ هه‌نانه‌وه‌یان ڕوویۆیكى فره‌وان ده‌گرێ له‌ قه‌واره‌ی ئەم نووسینه‌دا. ناوناوه‌ به‌ پێی پێویستی ڕوون كرده‌وه‌، ئەو نمونه‌نانه‌شی كراونه‌ته‌وه‌، ه‌ی تریش وه‌ك ئەوان له‌ دیوانی نالیدا ده‌دیترین و هه‌موو كه‌سێك تێیان ده‌گات كه‌ ئیتر پێویست به‌وه‌ نه‌ماوه‌ چیتر پێنانه‌وه‌ خه‌ریك به‌م.

وێرای ئەم شاده‌مار و ورده‌ده‌مارانه‌ی ناوه‌رۆك كه‌ باسهم كردن، یه‌كێكى تر هه‌یه‌ ده‌شی ئەویش به‌ شاده‌مار حیساب بكرێ. له‌ گه‌لێك جێگه‌ و مونسه‌به‌دا هه‌ستێكى زۆر به‌هێزی «خۆ به‌ كورد زانین» له‌ شیعرى نالی گه‌رمایی ده‌داته‌وه‌ كه‌ ئەگه‌ر بخه‌رته‌وه‌ سه‌ر كوردی بوونی زمانى شیعره‌كانى، ئەم هه‌سته‌ش ده‌بێته‌وه‌ به‌ یه‌كێك له‌ كه‌رته‌ بنجیه‌كانى «ناوه‌رۆك» نه‌ك «ڕوخسار - شیواز - رۆاله‌ت» شیعرى نالی به‌تایبه‌تى كه‌ بێن تێبینى داخوازییه‌ ئەده‌بییه‌ - سیاسیه‌ - كۆمه‌لایه‌تیه‌كانى ئەو سه‌رده‌مه‌ بكه‌ین كه‌ نالی شیعرى تێدا هه‌لبه‌ستوون به‌ درێژی عومری دوور كه‌وتنه‌وه‌ی له‌ سلیمانى. زمان به‌ عاده‌ت ده‌خلى به‌سه‌ر رۆاله‌ته‌وه‌ هه‌یه‌، به‌لام به‌ نېسه‌ت بوێژی كوردی ۱۰۰ - ۱۵۰ سال به‌ر له‌ ئیستا، به‌ تایبه‌تى كه‌ له‌ ده‌روه‌ی كوردستانى به‌سه‌ر بردبێ و نانێكى له‌و زمانه‌ كوردیه‌ وه‌رنه‌گرتبێ، دیاره‌ زمانه‌كه‌ ده‌بێته‌ مه‌به‌س و ناوه‌رۆك و هه‌ست نه‌ك قه‌پێلك و ده‌فر. له‌گه‌لێك شوێنى دیوانه‌كه‌یدا خۆ به‌ كورد زانین دیمه‌نێكى به‌رچاوى ناو هه‌لبه‌سته‌، من لێرده‌ا مه‌ودای ده‌لاله‌ت لێ وه‌رگرتنیانم به‌ ده‌سته‌وه‌ نیه‌، بۆیه‌ ده‌یان ده‌مه‌وه‌ به‌ په‌رۆش و پێوه‌ خه‌ریك بوونی خۆینه‌ران، به‌لام تاكه‌ مصره‌عى كۆتایی محاوره‌كه‌ی نیوان خاكی و نالی تام و بۆنێكى به‌هێزی كوردایه‌تى لێ وه‌رده‌گیرێ كه‌وا ده‌شی حیسابێكى تایبه‌تى بۆ بكرێ، چ دووریش نابینم محاوره‌كه‌ له‌و سه‌رده‌مانه‌دا بووبیت كه‌ قه‌صیده‌ی «تاقمى مومتازى شاه» و «تا فه‌له‌ك ده‌ورى نه‌دا» ی تێدا هۆنرابێته‌وه‌. وه‌ك بزانه‌م «خاكی» هه‌ر له‌ ده‌روبه‌رى سلیمانى نالی دیوه‌ كه‌ ئەم په‌تر جێ و كاتى محاوره‌كه‌ نیشان ده‌دات له‌وه‌ی دیتنیان له‌ ده‌روه‌ی كوردستانى عێراقیشدا بووبا:

موحه‌ققه‌ق مه‌شه‌ره‌بى «نالی» له‌ شیعره‌ا هه‌ر وه‌كو «خاكی»
خه‌یالى كوردیه‌ به‌یتى سه‌راپا زولفى دوو تايه

گومان نیه‌ له‌وه‌دا مصره‌عى دوهمى به‌یته‌كان ه‌ی نالین، هه‌م له‌به‌ر تریسكانه‌وه‌ی ئاكارى داڕشتنى نالی یانه‌یان و هه‌م له‌به‌ر هاتنى ناوی هه‌بییه‌ له‌ مصره‌عى دوهمى ئەم به‌یته‌دا:

له‌ دونیا جه‌ننه‌تى باقى ته‌لارى شاهیه‌ ساقى
«هه‌بییه‌» طورپه‌بى طه‌وقى ملی شیرین و عه‌زرايه

دیاره‌ خاكیش له‌ رووی ئەده‌به‌وه‌ ناوی نالی پیش ه‌ی خۆی خسته‌وه‌ له‌و مصره‌عه‌ی كه‌ بووه‌ به‌ نیوه‌ به‌یتى كۆتایی قه‌صیده‌كه‌ و ناوی هه‌ردووێانى تێدايه‌.

چەند بە ناکامی و نیوہچلی دەست لەم گولچنینهی گولزاری نالی ھەلەدەگرم: «گەلی قسەم لە دلا بوو
حیکایەتم مابوو» بەلام ھەدە حەیف و مخابن، مەودای حیکایەتخوانی بە پایان گەییشت و تەلەسماتی
گەلێک قەلای داخراو نەشکینرا، گەوھەر و نھینیەکی تێیاندا ھەبێ بۆ قارەمانیکی تری تەلسم شکین
بەجیھێلرا، منیش ھەر ئەوھم بۆ مایەو، لە پایانی گەشتی ناو باخەکەیی نالی، پڕ بە دل بلییم:

دەسکێک گۆل، دەسکێک نیرگز
مەرگی کورد و کوردستان نەبینم ھەرگیز

× × ×

پەراویز

- ۱- ئەم دوو بەیتە بە چەند شکلیکی تریش نووسراون.
- ۲- لە ھەندێ نوسخە لە جیاتی «بە سەر چووم» نووسراوە «لە دەست چووم».
- ۳- وشەیی ھونەرکار لەبارترە بە واتای فنان من لێردا پەیرەوی غەلەتییکی مەشھوور دەکەم.
- ۴- لە قورئاندا رۆژ بە «ضیاء» و مانگیش بە «نور» تەشبیھ کراوە.
- ۵- لێردا بەیتەکەم بە جۆریک شکل نووس کرد کہ لە دیوانەکەیی مەولەویی بە سەرپەرشتی کردنی
مامۆستا مەلا شیخ عەبدولکەریمی بیارەیی لە چاپ دراوە، لە خەلقى ترم بیستووە بە شیوہییکی جودا
دەخویننەو: لە جیاتی رۆخساری، رۆخسارەش دەلێن و لە شوینی ویش، لێش دەخویننەو. جودایی
تری غەیری ئەمانەش ھەیە.
- ۶- ئەم بەیتەم شکل نووس کرد لەبەر دیوانی نالی کہ لە ۱۹۷۴ لە چاپخانەیی کوردستان لە ھەولێر
چاپ کراوە. دیتوووە بە جۆری تر نووسراوە بەلام پێی ناوی بە دواي کەوین.
- ۷- ئەم بەیتە لە چاپکراوەکەیی عەلی موقبیلدا «ئایا مەجالی ھاتنە» نووسراوە، لە چاپکراوەکانی
چاپی کوردستانی ھەولێریشدا ھەروەھا چاپ کراوە بەلام لە نوسخەیی تردا بەم شیوہییە کہ من
نووسیومە.

× × ×